

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
e-rara

Τὰ σωζόμενα

Τῶν παλαιότατων
Ποιητῶν

ΓΕΩΡΓΙΚΑ,
ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ, ἔν
ΓΝΩΜΙΚΑ.

*Vetustissimorum Authorum Georgica,
Bucolica, & Gnomica poemata quae
supersunt.*

*Accessit huic editioni
Is. Hortiboni Theocriticarum Le-
ctionum libellus.
Cetera sequentes paginae indicant.*

*Lib. Græci. Q. 13.
1692*

παρὰ Ε. Ουίγγωνε
α' φ' π' δ'.

TYPOGRAPHVS LECTORI
bencuolo S.

Ne sis nescius lector, quid in hac nostra editione, praeter ea quae in prioribus habuisti, sit praestitum, paucis rema habe.

Primum graeca ut quàm emendatissimè ederentur operam studiosè dedimus:

Deinde in Latina interpretatione multa fecimus meliora.

Tertiò, quadam adiunximus carmina partim Theocriti, partim aliorum poetarum, quae in priori deerant: quadam etiam quae in nullis reperias.

Musaei quoque poema & propter elegantiam, & quia non videbatur argumentum alienum, edere visum est.

Postremo, Isaaci Hortiboni Lectionum Theocriticarum libellum addidimus, in quo tum Theocritum aliorum poetarum loci non pauci quàm emendantur, quàm explicantur.

L. CRISPINI de sua editione
disser.

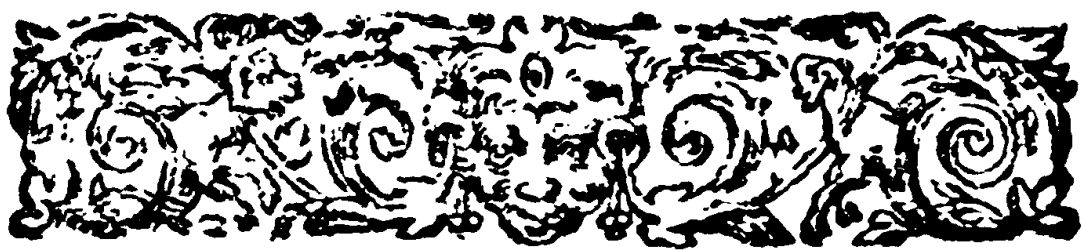
*Si deus est paucis quàm plurima dicere, & aptè:
Quidni etiam exiguè claudere multa libro?*

[Faint handwritten notes and a small sketch of a building or structure.]

A2
527

Res. XIV 26

OECONOMICA TO-
TIVS OPERIS PRAE-
FATIO,

IOANNIS CRISPINI.

RAVIORIBVS defessum labo-
ribus quid vetat in amœnos nōnun-
quam Poëtarum hortos requiescēdi
gratia excurrere? Sanè fuit ea mihi
iam dudum in promouendis (quoad
potui) literarum studiis voluntas, vt quū à gra-
uioribus illis, imò primariis Autoribus edendis
otii quid superesset, secūdariis qui ad humanita-
tē pertinēt, impēderem. Maximè verò iis qui vi-
ciniōres origini, vt Plato monet in Philebo, mi-
nus attactarū fordiū habēt: qui verbis lectis, aptis
& illustribus idem efficiūt, quod pictores præstāt
suis pigmentis candoris ac ruboris, & aliis cuius-
que generis coloribus scitè omnino adhibitis &
elegantè. Ac quum superioribus annis ab Home-
ro Poëtarum principe cœptum esset, nunc alter ū
ab illo, Heliodum Astræum illi ὁμόθεον, Theo-
gnidem quoque & Phocylidē: Theocritum aliōs-
que primarios Poëtas, qui ob excellentis & ex-
quisitæ scriptiōis dotes vetustatem ferre potue-
rūt, prosequi nō iniucūdū duximus ea forma quæ
& domi & foris oblectet, nec impediat circūge-
stantem. Distinximus quidem eos veluti in tres

O E C O N O M I A

classes quarum primam Hesiodi operibus *πρὸς οὐ-
ξουφύους*: secundā Theocrito, ac reliquis *Εἰδυλλιο-
γράφοις*: tertiam ipsi Theognidi cæterisque *Τραυ-
λόγους* hac exiguitate dedimus, vt in vnum volu-
men coire omnes possint. quorum seriem subie-
cta huic Epistolæ tabula demonstrabit.

Quid porro præstitum sit hac editione non est
pluribus recensendum: ipsa re cognoscēt candidi
Lectores: ne aut prolixiori præfatione periucun-
dam horum Poëtarum lectionem remorer, aut ve-
recundiæ terminos nimia commendatione transi-
liam. Spero equidem susceptum hūc laborem in-
que eo doctorum virorum præstitam operā atque
industriam studiosis nec inutilem nec ingratam
futurā. cum & Latina versio, quæ de Græcis fide-
lit̃ & expressa est, omnibus è regione coniuncta
detur tum etiam breuibus ea annotationibus in-
dicata sint quæ necessaria erant, huiusque enchi-
ridioli modulo potissimum conueniebant.

Atque vt ingenuè semper agnouimus à quibus
profecimus, præter eos quorum elucubrata studia
in hos Poëtas citata extāt, pleraq; nobis benignè
cōmunicauit D. Porrus Cretensis, vir Græcè atque
Latinè doctissim⁹: multa etiā apud B. Marcuardū
contulit C. Auberius Triūcurianus, præsertim in
iis quæ Simmii Rhodio attribuūtur: quæ præter-
quam quòd sunt *αἰνίγματα* arbitrato veteris Au-
toris efficta, corruptissīma erant. Ioannes Pedias-
mus Theocriti *Σύριχα* declaraturus, quantis dif-
ficultatibus afficeretur, antè testificatus est his
verbis: *τὸ δὴ τ' Θεοκρίτου σύριχα αἰνίγματα μὴ ὁμο-
ιον, διὰ τὸ πλὴν τῆς μεταλήψεως πύκνωσιν, καὶ διὰ τὸ ἀκρὸς
διηγεῖς τῆς μνημονοῦσιν ἰσορίων ἔχειν, καὶ τὸ ἐλλειπεῖς
τῆς συντάξεως: καὶ ταῦτα μὴ κατὰ πλὴν ἀπικλῶ συνήδηται
ἀλλὰ πῶς ἐκφυλον, πολλὰ ἐμποιοῦσαν ἀσάφειαν.* Quæ
sanè præfatio æquius de Ouō, Alis, ac Securi, æni-
gmaticis

T O T I V S O P E R I S.

gmaticis Simmiae commentis prædici vsurparique merito possent. Hæc verò breuibus idcirco non abs re præfamur, vt intelligant studiosi adolefcētes, per exiguos quidem dari hos libellos, sed refertos tanta Poëtarum veterum gaza, tam multiplici rerum sentētiarumque grauitate ac varietate plenos, vt maiora volumina nō solum operarum & operis difficultate superent, verum etiam vtilitatem grato compendio (his præsertim temporibus alioqui perturbatissimis) coniunctam habeant.

P O E T A R V M Q V I T R I -

bus distinctis libris, vno tamen *ἑξῆς*
comprehenduntur, catalogus.

I.

G E O R G I C A. H E S I O D I A S C R A E I, O P E R A & D I E S.

Apud veteres ediscabant pueri Hesiodum, cuius autoritas tanta erat vt ipsius carmina tanquam oracula & *ἄξιόματα* quædam communi sermone vsurparentur.

S C V T V M H E R C V L I S.

Dionysius Longinus Rhetor, in libro *ῥητορικῆς*, quem hoc ipso anno edidimus, videtur ambigere re an Aspis sit Hesiodi genuinum opus.

a. ij.

O E C O N O M I A

Annotationes in Ἐργα κ. Ἠμέρας, Pilippo Mel. potissimum, Frisio & Garbitio debentur.

T H E O G O N I A eiusdem Poët. Cui ad-
dita genealogiarum compendiarie descriptio,
nobis à D Porto Cretensi communicata, plu-
rimum lucis adfert.

I I.

B P C O L I C A.

T H E O C R I T I S Y R A C U S I I
Eidyllia, apta ad Poëtices principia excolēda
quæ à primis pastorum quietis meditationibus
profecta dicuntur. Virgilius à *Pastoribus* exorsus
ad *Aratores* se trāstulit: & ab Aratoribus ad *He-
roas*: qui etiam Pastorum requiem in ipso Eclo-
gæ i. principio ob oculos posuit,

Tityre tu patula recubans sub tegmine fagi, &c.

V. Vvinsemius aliique hæc Eidyllia exposuerunt.

S I M M I Æ R H O D I I,

O V V M. A L A S. S E C V R I M

Restituit suis metris, enodatēque exposuit Au-
berius.

M O S C H I Syracusij,

B I O N I S Smyrni Eidyllia, ex A. Meke-
chi, tum ex Ful. Vrsini scriptis aucta.

A V S O N I I elegans Eidyllium, Græcis ver-
sibus à Fed Iamotio redditum.

I I I.

G N O M I C A.

T H E O G N I D I S Megarensis vetustis-
simi Poëtæ Sententiæ elegiacæ annotationibus
selectis E. Vineti, I. Hertelii, I. Schegkij, alio-
rumque lucubrationibus expolitæ.

T O T I V S O P E R I S.

P H O C Y L L I D I S poema admoniterium.
P Y T H A G O R A E carmina aurea scholiis
 V. Amerpachii aliorūq; obferuationib⁹ illustrata.
S O L O N I S sententię quę supersunt,
T I R T A E I varia
S I M O N I D I S pleraque,
R H I A N I,
N A P M A C H I I,
P A N T A S I D I S,
O R P H E I,
M I M N E R M I.
L I N I,
C A L L I M A C H I,
E V E N I P A R I I,
E R A T O S T H E N I S,
M E N E C R A T I S
P O S I D I P P I,
M E T H O D O R I,

T I M O C L I S. Quorum sententias ple-
 rasq; multi magni scriptores veluti axiomata
 & oracula non sine honoris præfatione citarūt,
 Plato (inquam) Aristoteles, Xenophon, Plutar-
 cus, Athenæus, Dion, Chrysostomus, Philo Ju-
 daus: ac de Patribus Græcis Clemens Alexan-
 drinus, ac Basilus cognomento Magnus.

H O S P O E T A S I N S E Q V I-
 tur eadem tertia Enchiridii parte,
S E N A R I O R V M Libellus: conti-
 nens aliorum quoque Pëtarum sententias,
 quemadmodum ex Indice ad calcem illius ter-
 tię partis appposito constabit.

A D D I T A sunt eiusdem cum superio-
 ribus argumenti nonnulla ex veterum Comi-
 corum fragmentis: quorum nomina idem In-
 dex commonstrat.

uere his, ò Philomuse, & nostris studiis faue.

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Une ou plusieurs pages ont été volontairement omises ici.

Γ Ε Ω Ρ Γ Ι Κ Α .

Η Σ Ι Ο Δ Ο Υ Τ Ο Υ Α Σ-

κράϊε Εργα ἠὲ Ημέραι.

Τ Ο Υ Α Γ Γ Ο Υ .

Α Σ Π Ι Σ Η Ρ Α Κ Λ Ε Ο Υ Σ .

Θ Ε Ο Γ Ο Ν Ι Α .

Hesiodi Ascraei Poëta ut vetustissimi, ita purissimi, opera quæ supersunt omnia: Latina versione & breuibus annotationibus iisque selectiss. exposita.

ANNOTATIONES IN
Opera Hesiodi ex doctiss. viro-
rum scriptis collectæ.

Pag. 1. ΗΣΙΟΔΟΥ. Super Homeri atque Hesiodi
ætate, ait Gellius lib. 3. ca. 11. non consentitur uter na-
tus prior: dubium tamen non est quin aliquo tempore
eodem vixerint. ΑΣΚΡΑΙΟΥ.) Sacerdos fuit tē-
pli Musarum in Helicone monte Boeotiae. in Ascrapa-
go ad radicem eius montis. Inde Virgilius, quia hunc
Poëtam ē tot Georgicorum scriptoribus imitatus est,
dixit, Ascræumq; cano Romana per oppida car-
men. Ἐγχα καὶ Ἡμεῶναι. Non dubium est quin idem
Virg. initio Georgicorum hanc inscriptionem expres-
serit hoc versu, Quid faciat lætas segetes: Quo si-
dere terram, &c.

Breviter autem summam rei complectitur hic titulus:
nam per Opera significat agriculturā esse artem qua
non inerti otio, aut alieno sumptu, sed ipsa actione per-
agatur. Per Dies autem innuit suo tēpore singula fa-
cienda esse. In priori igitur Operum libro ad laborem
adhortatur agricolam futurum. Obiter etiam alia
atque alia præcepta de moribus tradit, ad iustitiam &
pietatem colendam, iniustitiam verò & ignaviā vi-
tandam. In secundo autem artem agricultura tradit.
Duo ergo agit, primū, ut voluntarium habeat agri-
colam: deinde, ut peritum.

Ψ 1. Μῦσαι. Duplicem invocationē ponit: prior hac ad
Musas, posterior (Ψ 8.) ad Iovem dirigitur, ut in Per-
sefratre docendo sit auxiliator.

- Ψ 3. Οὐτε διὰ.) Enumerat pias quasdam sententias de Deo. Porro in ὅτι potest intelligi τρόπον, more Attico, ut sit δι' ὅν τρόπον, quomodo, cur: quod nonnulli interrogatiue, alij verò absque interrogatione intelligunt. Alij non minus commodè exponunt, δι' ὅν, vel καὶ δι' ὅν Δία, secundum quem Iovem gubernantur homines. φάτις & ὄντις differunt ut apud Latinos loquor & dico. est enim φάτις: de quo magna fama est: ὄντις autem honoratus, & ad certam functionem & dignitatem assumptus.
- ★ 5. Πείρα μὲν.) Contractio est in voce πείρα. ut Iliad. p. Virgil. quoque dixit aluar: a pro aluearia. Æsopus (teste Laërtio) quum rogaretur quid ageret Deus, respondit. τὰ μὲν ὑψυλὰ ταπεινοῖ, τὰ ὅ ταπεινὰ ὑψοί.
- Ψ 9. Κλῦθι) Inuocatio ad Iovem. δέμους vocat precepta de moribus.
- Ψ 11. Οὐκ ἄρα.) Duplicem narrat contentionem augenda rei familiaris, alteram vituperandam, quum per iniuriam & scelus cumulantur opes: alteram d. g. iam laude.
- Ψ 13. Οὐκ τὴν πλὴν γε φιλεῖ.) Ostendit non fieri per se, ut hac contentio tantopere diligatur ab hominibus cum tamen sit noxia: sed per accidens, quia scilicet non possunt discernere à vere expetendis ea quæ falso boni speciem præferunt: idque natura quodam facto. Ψ 20, ἀπάλαμν, inertem, qui manus nulli operi admolet. πάλαν enim & manum & ipsum opus significat.
- Ψ 24. ἀγαθὴ) Probat artificum inter se emulationes. Hos duos versus Plato in Lyside, & Aristot. 5. Polit. & 2. Rhet. & Galerius, ad priorem noxiam contentionem referunt. Plutarchus autem bona illi & salutaria cum Poëta nostro attribuit.
- Pag. 3. v. 3. Ω Πίπρον.) Alloquitur fratrem, & iam traditā doctrinam ad eius emendationem accommodat. cumq; dehortatur à contentionibus foris, quia infœlica: et circa eas versetur cui singulis temporibus sui promēctus

OPERA HESIOD.

non adfuerint. κακόχαρτος, epitheton aptissimum inbonesta contentione, quia malis gaudeat, vel quod mali ea gaudeant. ὦ 6. Ὠρῆ.) absque aspiratiōe, pro φεγγῆς alij legunt ὦρῆ, i. tempus. ὦ 9. Τὴν κακορείαν.) Concessio ironica: Quando ditatus es, & abundas iam re familiari, nec animus à malo r. uocari potest, age per me licebit litiges quandiu uo'es. ὦ 14. Ἀρχαί(ων.) βασιλῆας uocat praefectos singularum urbium, quemadmodum & Homerus.

ὦ 16. Νήπιον.) Mediocritatem commendat, & redarguit indices & gubernatores qui indulgent suis cupiditatibus, & à uita frugalitate digrediantur ad πλεονεξίαν iniustam: & ostendit primum ipsos ignorare vim & utilitatem iustitiae longè potiore quam iniustitia & πλεονεξίας: deinde etiam non considerare quanta sit commoditas tenuis & frugalis victus. Intelligit ergo per ἡμῶν, medium inter lucrum & damnum, quod est iustum, & honestius atque uilius παντός, i. toto, quo & sua pars retinetur, & alterius ad se pertrahitur. Plato. 5. Polit. & 3. Legum intelligit de mediocritate in statib. civilibus amplectenda

ὦ 18. Κρύψαντες γὰρ ἔχουσι.) pro ἔχουσαν, occuluerunt. Causam huius ignorantiae ostendit esse uoluntatē Dei, qui uoluerit abscondi ab intelligentia communi hominum hanc faciliorem uitae rationem.

ὦ 19. Πνιδίος.) Illius primae & melioris uita rationem commendat, ita ut ostendat in ea seruare posse facile quemque non admodum industrium uel unius diei labore efficere quod sufficiat in integrum annum.

ὦ 21. πνιδίον) Quidā nō pro nauis gubernaculo, sed pro stima stimamque pro aratro accipiunt. Solent autē rusticī instrumenta lignea super fumosa laquearia collocare, ut fumus ea corroboret & inducet.

ὦ 23. Ἀλλὰ Ζῆς.) Longam fabulam recenset de Pandora, qua docet Iouem iratum abdiuissimū ignem, i. uirtutem, quae penitus abstrusa est in natura. Sed cum Pro-

Prometheus ostendisset hominibus reſta & honeſta, miſit Iupiter Pandoram, i. voluptatem, qua multa rebus opus habet, augētque quotidie ſumptus, & quāvis multis modis abblandiatur, maiorū tamen omnium, morborūque cauſa eſt. Prometheus autem, i. ſapiens aliquis monitor, vel ratio, vetat recipere voluptatem: at Epimetheus, i. ſenſus, non auſcultās rationi, noxiā voluptatem incautus recipit, ſed ſerò recepiffe poenitet. Nonnulli paulò aliter exponunt, ut mox patebit. Περμνδδς q. περμνδδς, & proſpiciens, ſolers, induſtrius; eoque nomine ſecundam quādam intelligitur viſ humani ingenij.

Υ 26. Κρύψε.) Iupiter abscondit ignem, cuius beneficio ſerè omnes artes exercentur. Vel ignem, i. mentis vim ſolertem, ut ſimplicius uiuerent homines.

Υ 28. Εν κείλῳ) Ignem ſeruſu optimè ſeruari auctor eſt Plinius libr. 19. cap. 22. Υ 31. Χαίρεις.) Eſt quādam νεμεσητικὴ approbatio. Pulchrè hic notatur ingenioſorum ſtudium, & inconsiderata in ſucceſſu ſuorum conatuum letitia. Υ 34. εὖν κακόν.) Ea ſerè eſt humanarum rerum conditio, ut illa ipſa cupiditates qua omnis generis mala ſecum trahunt, nos delectent.

Υ 36. Η' φαιστοι.) Recenſet iam quomodo Pandora condita ſit. M. Garbitius ſenſum huius fabula ſic explicat. Hominem prius habuiſſe ſincerioſorem & purioſorem naturam, ſimpliciuſque vixiſſe. Poſtquā verò laſciuia mentis ipſius contra voluntatem Dei, ſibi vèndicari ingenij & cognitionis vim excitatioſorem, inde quaſi transformatum in aliam naturam & κρᾶσιν corpoream, & illam quidem exallentem virtutibus caeleſtibus, ſed quibus corporea fece contaminatis, mens humana & ipſa ex conſortio contaminata, variè abutatur ad laſciuiam & luxuriam variarum artium & inuentionum: & hoc ſub ſpe & ſpecie boni, & vita melioris: ſed quā omnem induſtriam ſuam poſteriore cō-

O P E R A H E S.

sideratione, & euentu stultorum magistro, experiatur contrariam esse suis effectui, solaque spe reliqua sustentetur in perpetua anxietate animi. Caterum si de voluptate hac potius libeat intelligere, dicemus Poëtam hic significare non unum esse genus voluptatis.

Pag. 5. v. 6. Καὶ πόθος.) Indefessam cupiditatem superandi alios: vel (secundum quosdam) desiderium veniens, ut vehementer ametur. γυμνάσιον, vox apta meditationibus & curis, quæ ad satietatem usque arduum & absumunt membra: sicut ferè videre est ingeniosos, pallidos & extenuatos esse, v. 7. Ἐν δὲ δέμῳ.) Impudentiam intelligit, quæ utrique interpretationi quam attulimus commodè applicari potest. Solent enim homines voluptatibus dediti nullam prorsus honestatis rationem habere: itemque negotiatores, & πλοῦνται variis artibus & dolo lucrum capere.

v. 12. Ζῶντι.) Hoc potest de billicu diti. intelligi.

v. 13. Ἀμφί.) Πειδῶ dea eloquentiæ est.

v. 21. Πῶς δὲ πλεον.) Quidam (ut antè monuimus) voluptatem exponunt. Alij variam quandam ingenij & mentis industriam propositam quam admirentur homines tanquam magnum suum bonum, cum sit ipsorum malum. Quod mirum est, cum mens humana tam diuinis ditibus sit exornata: sed hæc sit per accidens, vitiosa natura. ἀλφειᾶς, intelligit solertes, qui discunt à simplicitati rectitudine: & qui curiosi sunt.

v. 25. ἔσθ' Ἐπιμηθεύς.) Mutitur donum ad Epimetheam & recipitur. Nam pars inferior cupiditatum & affectionum, quæ est iste Epimetheus, id est, vis animi humanæ inconsiderata & præceps, non obsequitur plerumque parti superiori meliori que mentis & rationis, quæ est ἄνωθεν animi hominis. Ideoque sp. cie hu. in boni deceptus, postea noxium cōperiens, serò recepiisse pœnitet. Rectè ergo Horatius, — nocet empta dolore voluptas.

v. 31. Νέοφν ἄτερ τι.) Hæc due particula quævis idem.

ANNOTAT. IN

denotent, intendunt tamen hic significationem.

Ψ 33. Αἰψα.) κακότης hic pro malo externi accipitur.

Ψ 34. Ἀλλὰ γυνή.) Proverb γυναικὲν ὀλεῖται. Mulier, id est, appetitiva & faminea affectio, & publicè indigentia διμυγαγεῖν & ψυχραγεῖν, atque συρφετώδης, unde laxatur disciplina severior. Hinc deinde subacta disciplina tanquam periculo Pādora, i. corporis & animi humani, statim quasi ex antro Æoli venti & impetus affectuum, Quà data porta ruunt, & terras turbine perflant, & nusquam non pervadunt & nihil non molantur. Quod tamen spes remansit, significat neminem tam desperatis rebus esse quin aliquando speret. Ovid. Vivere spe vidi qui moriturus erat.

Pag. 7. Ψ 2. ὡς δὲ γυνή.) Ratio solius spei in pyx de relictæ. Magnū certe dei donum spes, quo solo affectu homines inter tot arumnas sustentantur & aluntur, & sine cuius condimento omnia nō solum fatua, sed etiam insuavissima sunt.

Ψ 10. Εἰ δ' ἰδέλεις.) Quinque ætates iam fingit: quo commento significat naturam & mores subinde deteriores fieri, & vitia hominum augeri. Hanc descriptionem ætatum omnes ferè Latini Poëtae imitati sunt, ἐκπορφύρωσω, significat expositionem ordine factam & integram, neque tamen prolixam.

Ψ 13. Χρυσέον.) Aureum (ut inquit Plato) propter præstantiam naturæ, morum & vitæ. Ψ 16. ὥστε.) Cognoverat fortasse Poëta aliquid de vitæ primorum parentum in paradiso: & ideo respiciens eò, hæc dicit.

Ψ 19. ἐν δαλίῃσι) ἐσθταις, sacris epulis. Ψ 25 δαίμονες.) Hæc omnia non multum discrepant ab iis quæ sacra scriptura tradit de bonis Angelis.

Ψ 30. Ἀργύρεον.) Alterum secundum describit per suas circumstantias, quod Argentum vocat, & eo deterius priore fuisse ostendit, quia argentum est vilius auro.

Ψ 35. ἡβὴς μέτρον, vocat mediam ætatem, quæ Græcis ἀν-

uñ dicitur.

Pag. 9. v. 5. Ζῶς Κρονίδης.) Significat propter impietate
& neglectam religionem mortuus esse: docetq; ob id fa-
ctū ut non conerterentur quidē in diuinos spiritus, ut
illi priores, sed tamen essent beati & sub terra degerēt.

Ψ 10. Ζῶς γ.) Tertium genus hominum esse comparat,
inimane ferox, & omnino Martium fortasse Gigantes
intelligit. Ψ 12. ἐν μελαϊν.) Fingit naues ex arbori-
bus, ut significet duritiem & feritatem animorum, ut-
pote qui toto impetu ad armorū & bellicorum instru-
mentorum vsum ferebantur.

Ψ 13. ἰδέ τε σῖτον.) Non frumentum ederunt, sed primi
pecudes lanarunt, & carne vesci cœperūt; quod antea
magnum nefas est creditum.

Ψ 26. Ἀνδρῶν.) Quartam aetatem Heroicam appellat,
quando Hercules, Iason & alij Argonauta vixerunt,
qui Heroes vocati sunt, quod virtute cunctis hominū
natūra præstarent: & semidei, vel quod altero tantū
parente deo nati essent, vel quia in natura humana, vir-
tute diuina præditi essent.

Ψ 29. ἐπιπύλο.) Ad differentiam Thebarum Egyptia-
rū quæ dicebantur ἐκ πύλων, & illarū quæ dictæ
sunt ἐποπλάκιοι, à monte sub quo sitæ sunt in Cilicia.

Ψ 30. μῆλον.) id est, propter regnum ac potentiam, nam
prisci reges pecoribus dimitias suas metiebantur. Eteo-
cles & Polynices filij Oedipi, monomachia de regno de-
certantes ambo munus vulneribus conederunt.

Pag. 11. Ψ 1. Ἐν μακάρων.) De fortunatis insulis vide
Plin. lib. 6. cap. 32. & Homerum Odyss. 7.

Ψ 4. Μυαίτ.) Descriptio postrema & ferrea ætatis, quæ
moribus est pessimis, impijs & deprauatissimis, vita-
que cursu calamitosissim. vox ἄφελον usurpatur ad-
verbialiter significatione optandi, & tamen formatur
ut verbum, tribus personis, Ψ 13. Οὐ γ' ἔειπ' ἔτι. Ele-
gāter hunc locū expressit, Ouid. - nec holpes ab ho-
spite tutus, Nō socer à genero, fratrum quoque

gratia rara est. § 17. Δεῶν ὅπαν.) ὅπαν Poëta usur-
pant pro intuitu, & precipue Dei, & hominum in
imperio constitutorum: hinc pro gubernatione diuinæ.
ex hoc pro metu, reuerentia, & cultu. Hinc ergo illi erūt
proterui, quia nulla reuerentia nec erga Deum, nec
parentes pradii sint. § 18. Τυράντως.) Athenis
capitale fuit, ἀπειρήματα non persolvere parentibus.

§ 19. Χειροδία.) Si violenti, quibus ius est in manibus,
qui neque ius neque leges norant. § 21. ὕβρις.) pro
ὕβρις substant. pro adiect. ut Latine scelus pro
scelerato.

§ 25. Ζήλο.) Iam redit ad primā propositionem de liti-
bus. Posteaquam verò praeclare effectum invidia epi-
thetis suis descripsit, fingit Pudorem & Nemefin
deas, reliquisse terras, i. nec pudore bonos absterri
amplius à turpitudine, neque improbos metu vindi-
ctæ. Nemesis enim hic significat iustitiam qua ulcise-
citur malefacta flagitiosorum. Locus hic verè philo-
sophicus etiam à Platone in Protagora tractatus fuit.

§ 31. Νῦν δὲ αἶνον.) Narrat apologum quo notat
potentiorum mores aduersus inferiores. αἶνον fabulam
eiusmodi significat quæ figuratè & rectè contineat ad-
monitionem seriam & grauem, & ex usu vite pesitam.

§ 33. ἀνδρία.) per Lusciniam intelligit doctos homines
& sapientes, vocat hanc auiculam ποικιλόφωνον, pro-
pter sonis & vocis varietatem.

Pag. 13. §. 2. Δαιμονίην, τῇ δὲ εἰς.) Tyrannica vox, pla-
nè proverbialis, de alterius vita pro libidine statuentis.

§ 4. Ἄρεον.) Epiphonema seu ὀπιμύδιον huius fabula,
quod monet non esse reluctandum potentioribus.

§ 1. Ὁ Πέρον.) Primum praeceptum, quo fratrem ad ius-
titiam colendam, & iniustitiam vitandam adhorta-
tur. ὕβρις opponit iustitiæ, quia pro iniustitia uniuersa-
li hac vox usurpatur: quauis tamen sapius accipia-
tur pro insolentia qua comitatur diuitias.

§ 12. πᾶσι.) Proverbialis locutio, quæ significat miser-

O P E R A H E S.

- rimam esse prudentiam quæ ex malis nostris perdiscitur. *Ÿ 13. Αὐτίκα.*) Commemoratur in collatione iniustitiae & iniustitia, ut hominibus metum incutiat ne contra iustitiam faciant, Per ὅρκον intelligit omnem fidei violationem: Per δίκας οὐδίας, lites iniquas quæ falso intenduntur per calumnias & fraudes.
- Ÿ 14. πόθ'.*) tractus violentus, quo iustitia ducitur coacta, pro fraudibus accusantium, & iudicium.
- Ÿ Η' δ' ἐπετα.*) Subintelligendum fortassis ἡ δὲ δαίμων, i. cœtus, conventus, statuta, & alia quæ sunt in consuetudine civili.
- Ÿ Οἱ δ'.*) Eruditissime insignia iustitiae premia & commoda enumerat. Eadem serè recenset Homerus in clypeo Achillis.
- Ÿ ε4. Πάλα.*) Hac sententia totidem serè verbis est in Ecclesiaste: Sæpe vniuersa ciuitas mali viri poenam luit. ἡ πᾶσις, ducitur luere peccata.
- Pag. 15. Ÿ 4. Η' ἡδ'.*) Hac & similia procul dubio ab Hebraeis ex doctrina Moysis & Prophetarum desumpta sunt, apud quos crebra sunt huiusmodi comminationes. *Ÿ 9. τῆς.*) Emphasis huius vocis significat eiusmodi odio inter se mutuò exasperari homines, ut potentior impotentio rem planè conterat, & ad nihilum redigat. *Ÿ 21. Ταῦτα.*) Principes detortatur ab iniustitia, 3 peculiaribus argumentis, quorum primum est *Ÿ 24 Οἱ αὐτοί,* quæ sententia mire conuenit cum ista, Incidit in foueam quam fecit. Alterum, *Ÿ 25,* & prudentia animadversione diuina. Tertium, *Ÿ 27,* ab absurdo, & indignitate rei.
- Ÿ 32. Ω Πέπον.*) Denuo fratrem ad iustitiam colendam adhortatur, argumento sumpto à natura hominis.
- Pag. 17. Ÿ 8. Σοὶ δ'.*) In sequentibus Poëta laboris & industrie fructus, incommoda verò & opprobria ignominia variis argumentis declarat. *Ÿ 9. κακότης,*) hic pro malo interno accipitur.
- Ÿ 11. Τὴς δ'.*) Argumentum à natura virtutis. Ita enim

A. N. N. O. T. A. T. I. N.

laborē pponit, ut cōiungat cū virtute & iustitia. Fuit
locū imitatus est qui litteram Pythagora descripsit.

Ÿ 15. Οὐτως.) Tria hominum genera describit. Locus in
Fabio & Minutio hunc locum penē ad verum ex-
pressit: Sape ego audivi, milites, cum primum essi ve-
rum, qui ipse consulat quod in rem sit. Secundum eum
qui bene monenti obediat. Qui nec ipse consulere, nec
alter parere scit, cum extremi ingenij esse.

Ÿ 26 καὶ ὁ οὐκ.) Κόρυς, à καὶ ὁ, abscondit, & ἔσθ,
cauda, quod aculeum non exerant fures, vel propter ig-
naviam, vel quia non habeant: fucorum enim alij au-
leos habent, alij non, ut Plato docet.

Ÿ 33. Ἐργον.) Est occupatio contra fratrum & multorum
stultam opinionem.

Ÿ 36 Δάμων.) Occurrit obiectioni de paupertate.

Pag. 19. Ÿ 3. Αἰδώς.) Occupatio itē est, non esse turpi la-
borare, praesertim egente. Citatur hic versus proverbia-
liter mendicos debere esse impudentes: verum hoc nec
inquantum Hesiodi sententia est. Est enim duplex vere-
cundia. Prodest in loco pudor: obest, si eo ignavia
nostram pretexamus. In dorem ergo mercedum impro-
bat, quos vocat Virg. Degeneres animos.

Ÿ 7. Εἰ δὲ τις.) Duo genera iniuria facit. Sunt qui alie-
nas facultates ut rapiant. Alij per fraudem & per iuria
ditescera cupiunt.

Ÿ 12 καὶ ἔργον. Malè partū, malè disperit. & De ma-
lè quæsitis non gaudet tertius haeres.

Ÿ 13 Ἰόν.) Supplicem antiquitus nefas erat non solum
ledere, sed & ope privare. Ius etiam hospitij sacrosan-
ctum habebatur: unde Iuppiter Ζεύς.

Ÿ 22. Καὶ δὲ.) Præceptum de cultu diuino. Primus
est, hostiarum femora pinguedine obducta cremare.
Secundus, libare, cum vinum effunditur. Tertius, suffi-
tum facere. Ÿ 30. Εἰ δὲ.) Hoc intelligendum de
difficultatibus insuetis & impronisis. Ÿ 31. ἀζώστῃ, i.
sine mora. Affines autem constantius adsunt, & non

OPERA HESIOD.

tam prompte v 33. πινῆς i fama , n v 3 E
 μῦθ. De grati ud ne pra ip t r e nefic o
 μετς δαυ enſ m e m u
 P αὐδοπα λ uo m b ffe
 au lur um or
 tr m a da
 n odig V
 ſt quod t r x m m i o ſe-
 u ſt e o an m. m op
 u m n v i dei u r u in eos
 que emum caſi nob ne n e
 N n er ſfid mo t
 u an ad
 am um
 ap
 q x
 3 πυρρο Q c gr
 g i c
 i . io general ad e
 Etrenam egue ti ib
 I B M
 Πα i H n b r nti
 p de i i ion r e
 . autem l c o
 um ei um oſt n i o i o-
 m pro mar i em ti .
 Su t m ade 7 ai e ai nē
 V rgil as vocant yd rum aut mo o ſum tri .
 odu adu t gr ola o li or e i s coor tur,
 o cc i q κορυμνωος ori i dere dici ur. Quod
 Soli occ enti, xg v κῶς. Quod aut m olu aduentu,
 abutve o ulta ur aut emer it nli κως uando i-
 tur ea e manē ante olu ortum c nſp iuntur,
 qu d me ſ luro, meſſem ncho i ut. Qu do
 a manē u terram defendu (ſi me ſe
 D mō e a a io u empus d ſſ
 B u

A N N O T. I N

- Ὡ 3 Αἰ δὴ.) Occurrantur 40. dies & noctes propter vi-
 cinatatem solis, Taurum & Geminos peragranis : quod
 est à Maio usque ad Iunium. Ὡ 4. ἀειπλοῦν.) E-
 pith. annis, ἀπείρου, i. ex:sto : vel πολέως, vorto : vel
 ἀειπλῶν. Ὡ 7. ἄγκυα.) Palustrem terram signifi-
 cat. Ὡ 9. γυνὸν.) vult ut hos labores perficiat matu-
 re & ante sanitiem hyemis, atq; sollicitè & festinan. er.
 ad egestatem & eius molestias vitandas.
- Ὡ 21. νόμος.) Alij fortasse melius νόμος. Legume, id est,
 oratio vel series verborum ad persuadendum appositae:
 nonnulli etiam de modulis & cantu mendicorū intel-
 ligunt. Ὡ 24. Κτηνῶν.) famulam intelligit iure acqui-
 sitā: Aristoteles tamē initio Oeconomici sui ad uxorem
 refert. Ὡ 28. ἐννην.) ab ἐν, i. postremus dies mensis.
- Pag. 25. Ὡ 5. Σείριος.) Stella est in ore canis maioris,
 ad latus Austri, vicina Leoni, dicta quòd nimio calore
 exiccet & debilitet vires humanas.
- Ὡ 7. πλείον.) Ubi sol accesserit Scorpionem, Canicula ma-
 nè aliquantisper ante solem, ortu Heliaco, conspicitur:
 orto autem sole statim labitur sub terram.
- Ὡ 11. Per ὅλμεν τρεπὸ δῶν quidam intelligunt mortua-
 rium triump. pedum, quo veteres usi sint pro mola.
- Ὡ 14, δὲ χειρὶ) ἀ δῶον, i. palmus, quòd munusculum
 datio δῶον appelle'ur : id autem geritur per palmam
 manus. Ὡ 18. ἀγλῶν.) Sic vocat Cererem quòd
 ipsa Athenienses, adeoq; omnes homines de fragibus do-
 cuerit. Ὡ 27. Αὐτόμν.) aratrum quod habet den: a-
 le solidum & adnatum, non affixum: vel quod non sit
 planè elaboratum, sed usque ad dentale. Ὡ 30. ὠκτα-
 βλομον.) octo morsum, ἀ βλομὸς morsus, ita tamen
 ut unum frustum habeat binos morsus. Servum intelli-
 git robustum, qui integrum panem in 4. partes divi-
 sum absumat in cœna: vel cui opus sit pane cuius qua-
 drantes octonis bolis seu partibus consistant.
- Ὡ 31. Ὅς κ') Etatis quā in seruo requirit, rationes addis
 admodum graves, sentitq; multum sibi esse imma-

O P E R A H E S.

- ritate atatis. Ὑ 34. ὁπιαιωρίη,) q. superseminatio, quæ
 usurpari solet cum prius sementis non est rite peracta.
- Ὑ 36. Φαίλαδου.) Tempus arandi indicat per clangorem
 gruum volantium, idq. (ut Poëta fingunt) in Egy-
 ptum, ubi belligerantur cum Pygmaïs.
- Pağ. 27. Ὑ 5. Πνιδίον.) Occupatione negligentiam & in-
 scitiam rusticorum taxat, qui non considerant quibus
 opus habeant, sed in alienam opem sunt intenti. Respon-
 det ergo eadem opera posse aliquem petere & negare.
- Ὑ 10. Εὐτ' αἶ.) Docet diligentiam quæ est adhibenda
 in aratione. Addit (Ὑ 12.) signa & circumstantias, qualis
 terra sit aranda, sicca scilicet & humida, i. non luto-
 sa, & tamen madefacta. Ὑ 14. Εἵαπ.) Modus
 & ratio arandi traditur. Pingue solum solet quater
 arari. Qui verò tenuius solum habent, ter arant.
 Prima aratio est proscissio: secunda fit mense Iunio, quæ
 est iteratio: tertia, cum ante sementem aratur, quæ
 est tertiatio. Ὑ 15. Νειδόν.) Concedendum est suum in-
 tervallum terra, quo interquiescat, ut deinde copiosius
 fructum ferat. Est autem Nouale, ager qui alternis an-
 nis seritur. κηφίζουσιν, id est, recens aratam, adhuc ele-
 natam. Ὑ 16. ἀλεξιάρην.) pellens execrationem. So-
 lent enim agricola maledicere quando fructus ex sen-
 tentia non proveniunt. εὐκνήτειρα, liberos exhilarans,
 utpote quibus suppediret copiosum victum.
- Ὑ 19. Ἀρρόμδου.) Quomodo sit arandum. ἐχέτην, stivā,
 quia αὐτὴς ἔχειται ὁ ἀρότης, quod cā manus teneat ara-
 tor. Ὑ 21. Εὐδρυον.) Hoc loco lignum est quod est
 proximum temoni. Ὑ 27. Ε'κδ'.) quia scilicet omnia
 sepositoria & vasa repleta sint. Ὑ 28. ἐρδύμδου.) cum
 inquisitione & delectu capientē. Ὑ 31. Εἰ ᾧ.) Impro-
 bat hic arationem dilatam ad solstitium hybernū.
- Ὑ 32. Η'μδου.) ob culmorum brevitatem scilicet &
 paucitatem. Singula verba significanter hęc ponuntur
 ad declarandum iustum eventum tarda arationis.
- Ὑ 35. Ἀλότε.) Ἀνθυποφορά, & mitigatio præcepti de tar-

da oratione, quæ festus uis varia sint. pro uoluntate Touu-
Pag. 29. Ὡς 2. Ἡμῶς) Pulchra Veris descriptio est.

Ὡς 9. Πᾶρ δ'.) Præteri interpretandum, non accede.
Admonet enim diligentem agricolam ne uel tempus
hybernium, mori uulgi, oci sis & inanibus confabula-
tionibus transigat, sed tum etiam rem familiarem pro-
mouere studeat. Per χαλκῶν θῶκον intelligit officinas
ferrarias, in quas antiquitus in Græcia pauperiores &
ociosi solebant conuenire ad allocutiones frivolas, sicut
apud Romanos in constrictum. Ἰσοῖς ἀλέξ, ut con-
flet versus. quidam legunt, ἐπ' ἀλέξ, neutro genere, in
locis calidis, ab ἀπὸ ὁ. Ἀλέξαι quondam dicebantur
conuenticula Philosophorum: deinde quia inter ipsos
plurimum de rebus leuissimis ageretur, factum est
ut mendicorum conuentus etiam hoc nomine vocaren-
tur: atque inde etiam ipsa νῦν ἀλέξαι dicta sunt.

Ὡς 13. λειπῶν γ.) Arist. t. 1 sic. Probl. scribit fame diu-
tina laborantibus pedes intrinsecere. Superiores autem
partes eadem ratione extenuantur & macrescunt.
Huc alludit Poëta cum iubeat canere, ne prædem tunc
factum tenui manu demulcere oporteat: Ὡς 14. Πλά-
λᾶ.) Verissimum est (olumella dictum, Homines
nihil agendo, malè agere discunt. Ὡς 2. Μελῶν.)
Hyems tempus, & mensem Boreali frigore grauissimum
copiosè & eleganter describit. Ἀνναῖον, mensis Ianua-
rius est. Lenæa enim Bacchi feræ & Pythiæ sub id
tempus agebantur, cum uini primitias libabant. Βέ-
δρα vocat frigora, quæ adiungunt & excoriant etiam
ipsos boves Ὡς 23. Ὅς τε.) Naturam uini, effectus Bo-
vea proluxè declarat. Ὡς 34. Ἰσχυρόν.) inclinatum,
contractum uel properantem in uicissu, quamlibet a-
licui tardum. Ὡς 36. Ἡτὶς δ' μόν.) Curam uirginum
in honestioribus familiis exponit, quæ domi asserua-
bantur, nec in publicum prodibant.

Pag. 31. Ὡς 4. ὅτ' ἀνέστει.) Polypi hac natura est, teste
Plin. lib. 9. c. 19. ut fame abrans sibi pedes attrahat,

OP R HESIOD.

qu imah usant a t r & qu he en
t a e l i r f

A m f
m ar dunt rfa ur u Aithi n
m al u m a ud Gr o γ -
φ po ε n f o
iam ne un de pro o-
m ay v

ra m ba tē ll
αγα (r κρ κιδει. ψ i ταυρο qu m
fū t ffic e r erne fū ro o
fū ur pul

ε r
er atzo a ab λελυ m A p
φ a or r b p a
t e u m e f f a a na.
on

u e-
e p μθ. m
i dam v o u d um
m f l c am Graci b m i e a -
g us q m. φ v -
παρ α θ n r .
το σω

κτα θ a f t b Boo . or tur
re u o e . 12 o i s) u d em
t ll g r sp i a t d f bu l m de rogie h -
m , nd o u . s φ x θ
ur e e f f v t r nd m
ere q a i mo uas inf i A pu ne

anolare n egziones t pidi v i . A po)
M fūa tempus def ribit. er φ o i z o v i n t ll i fūe
inem a d m u m f a m c u f e r t . A l y a a -
alcul m in e unt , qu o v and
l t r a c e der antas & v m

A N N O T. I N

- Ὑ 12. Φύγειν.) Prohibet tempore messis somnum ad
 multam lucem protrahere.
- Ὑ 33. Βίβλινον.) Biblinum vinum dicitur à Bibliare-
 gione Thracia, ubi nobilissima vina sunt.
- Ὑ 36. αἶδοπα.) vinum rubrum praeputius est, & magis
 alit, tenuiusque est, & facilius penetrat.
- Pag. 35. Ὑ 4. Τεῖς ὕδατ.) Graeci nunquam merum
 bibere solebant. Athenaeus hanc diluendi vini consue-
 tudinem fuisse dicit, ut ad duos vini cyathos, quinque
 aqua adderent: nonnunquam ad quatuor vini cyathos,
 duos aqua. Ὑ 6. Ὡτ' αἶ.) id incidit in mensem Au-
 gustum. Ὑ 8. Μέτρεω.) Monet mensurandas esse
 fruges, ut sciat agricola quantum ex agro redeat.
- Ὑ 12. καρχαρόδοντα.) à sono factum videtur. Sant. a. ca-
 nes asperrimis dentibus, & omnium firmissimè tenent
 semel in fances recepta.
- Ὑ 13. ἡμερόκεντον.) furem intelligit. Ὑ 14. σὺρρετόν.)
 intelligit non tantum paleas, sed & folia vitium, quae
 dum, tum verò herbas, aliàque id genus quae perioribus
 in hyeme possint esse non incommodum pabulum.
- Ὑ 16. γουῖατα.) usitatum est Poëtis usurpare hoc vo-
 cabulum pro potentia, viribus, & robore.
- Ὑ 17. Ἐὕτ' αἶ.) Tempus vindemiae describit.
- Ὑ 20. Δεῖξαι.) Hoc intelligunt nonnulli de quadam certi
 vini preparatione, in qua rationem faciendi uvas pas-
 sas complexus sit. Alij generale praeceptum esse putant
 de modo vindemiandi pro temporibus & locis illis op-
 timo. Ὑ 26. Εἰδέτε.) De navigatione praecepta qua-
 dam subiicit. Fuit enim illis familiare, devehere fru-
 ges & merces. Ὑ 34. Χείμαρον) clauum significat quo
 foramen in navis carina obstruitur, quo amoto na-
 ues in siccum tracta aquam in sentina collectam e-
 mittunt.
- Pag. 37. Ὑ 5. Ὡς πατήρ.) Exemplum patris sui proponit, quod
 ait ex patria profugisse non propter invidiam ex opo-
 bus conflata, sed propter paupertatem.

O P E R A H E S.

- Ψ 11. Νάκρυτο.) Describit nunc patriam suam Poëta
 Ψ 13. Νῆ' ὀλ.) Mediocritatem tuiorum esse dicit.
 Ψ 21. Οὐτέ τι.) Remouet à se reprehensionem ob imperi-
 tiam. Hic videmus σοφίῃ primò usurpatum fuisse
 cum laude, pro docere, & tradere aliquid eruditius
 pra alijs. Ψ 25. Ἀμφιδάμαντος.) Amphidamas rex
 Eubœa in bello aduersus Erythraeos occisus fuit: in cuius
 obitum si ij eius certamina edixerunt. Apparet
 sanè Hesiodum Homero posteriorem ferè centum annis
 fuisse: proinde cum eo in hoc certamine non certauit.
 Ψ 35. Ἡμεῖτα.) Tempus navigationis commodissimum
 tradit, æstium scilicet.
 Pag. 39. Ψ 5. Εἰ τοῖς.) Proverbialis est hic versiculus &
 valde pius, quo admonemur, quidquid nobis aduer-
 sum aut prosperum accidit, Deo ascribendum esse.
 Ψ 6. εὐκρινίας αὔρας vocat faciles & lenes flatus, ut
 sunt Etesii & similes placidi. Ψ 14. Ἀλῶ.) Ver-
 nam navigationem describit, quam ipse quidē nō pro-
 bat, ut periculosam, sed quæ tamen est usitata homi-
 nibus ob cupiditatem pecunia. Ψ 30. Μίτῃ.) Epi-
 phonemate generali concludit modum esse seruandum.
 Ψ 31. Ὡς ἐαῖ.) Tradit tempus conugio maturum in
 mare & scemella Ψ 34. τέτορ.) Pollux quatuordecim
 expenit. Plato & Arist. constituant puilla decimum
 octauum annuum nubendi.
 Pag. 41. Ψ 4. Δειπνολόγῃς.) quæ comestationibus clam
 indulget, & quæ passim adit conuiuia.
 Ψ 8. ἄτερ δαλῦ.) sine face, id est, clam, etiam si foris ni-
 hil appareat. Et crudam senectutem, tempestiuam &
 maturam vocat.
 Ψ 6. Εὐ δῖ.) De religione præcipit. εἰς, in Deo significat
 inspectionē & gubernationem rerum, in δῖaque indi-
 gnationem contra impios. In homine autem respectum
 ad Dei metum & reuerentiam.
 Ψ 7. Μνδῆ.) Præceptum plenum humanitatis, nullam
 amicitiam proponendam esse sanguinis coniunctioni.

Ψ 11. Δις τόσας.) Iubet offensionem amici dulci vindicta pensare, adq; eò ut agnoscat delictum: & tum si in gratiam redire velit, benignè recipiendum locet. Alij sic intelligunt, ac si in genere diceret nullum peccatum impuni tum relinqui. Ψ 14. σὲ ᾧ.) Tu nites omnia quæ in amicis improbantur, nec predas animum tuum minus quam conveniat integrum. Vel, vide ne vultus tuus præ se ferat simulationem, sed ex animo ejicias omnem pristinarum iniuriarum memoriam.

Ψ 15. Μὴ πολὺξ.) Viraque extrema liberalitatis fugienda monet. Est autem hæc intelligenda prisca illa hospitalitas, quæ erat sacrosancta.

Ψ 22. δυσήμερος.) morosus, id est non sibi difficilis accessus & collationis. Ψ 27. Μὴ δ' ἄρ'.) Nō esse merendum contra solem. Vel allegoricè, contra magnos & honestos viros nihil prætere & irreverenter agendum. Ψ 31. Ἐζόμενος.) Turcis etiamnum hodie religiosum est ut sedentes mingant, & ingens flagitium designari credunt si quis in publico cacare aut mingeret. Ψ 33. Μὴ δὲ αὐδῶν.) A congressu uxoris ne sacra accedas.

Ψ 35. Μὴ δὲ δὸν.) Ab hilarire convivio, non à tristioribus sacri accedendum ad uxorem docet.

Pag. 43. v. 6. Μὴ δὲ πέντε.) Ungues non esse præcidendos in convivio, præsertim solenni. πέντε γὰρ vocat manum, quòd quinque digitis tanquam ramis constet.

v. 8. Μὴ ἐπὶ τὸ οἶνον.) Duplex potest esse sensus. Vel, ut prohibeat parvum poculum supra craterem magnum collocari, ut ita potantibus inde haurire liceat quantum velint: vel ut ne velit parvum poculum pro crateri apponere, atque ita prohibeat parsimoniam in compotationibus. Locus est satis obscurus.

v. 10. Μὴ δὲ δόμ.) Spartam quam nectus es orna. In quocunque genere verseris, in illud incumbere, & in eo perseverare. v. 11. κακὸν γὰρ.) Fama sinistra & maligna potest intelligi. κακὸν γὰρ, pro καλῶ γὰρ.

O P E R A H E S I O D.

- Υ. 12. Μηδ' ὀπὸ.) *Pium præceptum. Ex ollis nondum sacrificati, & illibatis non capiendum esse cibum. Quidam per χυτροπόδας ἀνεπιόρεκτοις intelligunt ollas supra focum stantes, ex quibus cibi nondum ritè patini infusi, mensis impofiti, æque consecrati sunt.*
- Υ. 14. 'Μηδ' ἐπ' ἀκιν. (*prohibet liberorum collocationē super sepulchra & morticina, (que vocat ἀκινυτα, quid non moucantur, vel non sint mouenda,) quod priscis infustum videbatur. Vel a legericè prohibet ignaviam ocium & delicias in prole duodecim annorum.*
- Υ. 21. Μηδ' ἐπὶ ποτ'.) *Hi rectè in fontes immingere dicuntur qui sacram doctrinam commaculant.*
- Υ. 24. δ' ἔλω.) *Boni nominis præcipuam curam habendam esse vult, quia (versu 25.) nulla fama prorsus evanescat tanquam inanis, & non omnino de nihilo sit quod uti gò fertur. fame enim vim quandam diuinam etiam inesse. Ex hoc loco desumpsit Virgilius descri-
ptionem fama, 4. Æneid. Fama malum, &c.*

Annotations in Dies habes in calce huius
voluminis post Theogoniam

In Hesiodi librum cui titulus ἔργα καὶ ἡμέραι.

Ἡσίοδ' αὖ ποτὲ βίβλον ἐμαῖς ὑπὸ χερσὶν ἐλίστων,
Πυράλῃ ἐξαπίνης εἶδον ἐπ' ἀρχομυλίῃ.
Βίβλον δ' ὀρίσας ὅπῃ γλῶ χερὶ τὰτ' ἐβόονσα,
Ἔργα τί μοι παρέχας ὦ γέρον Ἡσίοδε;

Pag. 69. Ψ. Ἡνίοχοι.) *Lege ἔμπλην [non ἔπλην ut vulgo editur.*

HESIODI ASCRAEI OPERA
ET DIES.

*M*VSÆ ex Pieria carminibus ex-
lebrantes,
Agite, Ionem dicite vestram pa-
trem laudantes,
Per quos mortales homines sunt
pariter obscurique, clarique,
Nobiles, ignobilesque. Ionu magni
voluntate:

Facile enim extollit, facile etiam elatum deprimat:
Facile præclarum minuit, & obscurum adauget,
Facileque corrigit incuruum, & superbum deficcit
Iupiter alitronans, qui supremas domos incolit. (iudicia
Audi intuens & auscultans, & pro iustitia tua dirige
Tu. Ego verò Perse fratrem vera monebo.

Non sanè vnum est contentiōnū genus, sed super terrā
Sunt duo. alteram quidem probauerit qui nouerit:
Altera est vituperabilis: in diuersa a. an. mū distrahūt.
Nā hac contentio bellū exitiosum, & discordiā angit,
Noxia: nullus hāc amat mortalis sed necessario
Immortalium consilijs litens colunt molestam.
Altera verò. priorem. i. prius genuit nox obscura,
Posuit. v. ipsam Saturnus alitugus, in æthere habitās,
Terra in radicibus i. & quidem hominib⁹ lōgè meliorē.
Hac & quantumui inertem, tamen ad opus excitat.
In alterum. n. quispiam intuens ociosus
Diuitem, qui festinat arare, et que plantare,
D. mūmque rectē gubernare, amū atq; vicinū vicinus,
Ad diuitias festinātem bona. v. hac cōtentio hominū.

Η ΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΤΑΣΚΡΑΙΟΥ
ἔργα καὶ ἡμέραι.

ΟΤΣΑΙ Περὶ ἡδὲν αἰοδῆσι
κλείουσαι,
Δῶτε δ' ἐνέπετε σφέτερον πατέ-
ρ' ὑμνεύουσαι.
Οἱ τε διὰ βροτοὶ αἰδρες ὁμῶς ἄφα-
τοὶ τε φατοὶ τε,
Ρητοὶ τ' ἄρρητοὶ τε, διὸς μεγάλου
ἔκκητι.

Ρεῖα μὲν γὰρ βεῖαει, ὅσα ᾗ βεῖαντα χαλὴ πῆε.
Ρεῖα δ' ἀρίζηλον μινύθῃ, καὶ ἄδηλον αἰέξει.
Ρεῖα ᾗ τ' ἰδύνηι σκολιὸν καὶ ἀγνώσθῃ κάρφει
Ζεὺς ὑψιβρυμέτης, ὃς ὑπέρτατα δώματα καίει.
Κλυθεῖ ἰδὼν αἶσαν τε· δίκη δ' ἰδύνηι δέμψας
Ταῦν· ἐγὼ δέ κε Πέρσῃ ἐπὶ τύμβῳ μιν θησαύμιω.

Οὐκ ἄρα μοιῶν ἔλω ἐρίδων γένεθ', ἀλλ' ὅππῃ γαῖαν
Εἰσὶ δύω. τίω μὲν κεν ἐπαγέσθῃσι νόησας,
Ἡ δ' ὅππῃ μοι κεν διὰ δ' αἰδοῖχα θυμὸν ἔχουσιν.
Ἡ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῆρον ὀφέλλει,
Σχετλίη. ὅππῃς τίω γε φιλεῖ βροτὸς, ἀλλ' ὑπὸ ἀνάγκῃς
Ἀθανάτων βουλήσιν ἔρει τιμῶσι βαρεῖαν.
Τίω δ' ἐτέρῳ, κατ' ἐτέρῳ μὲν ἐγείνατο νῆξ ἐρεβεντῇ,
Θῆκε δέ μιν Κρονίδης ὑψιζυγὸς αἰδέμεναι σὺν
Ταῖς τ' ὅσῃ ὀΐζησι καὶ αἰδράσι πολλὸν ἀμείνω·
Ἡ τε καὶ ἀπάλαμνόν πορ' ὅμως ὅππῃ ἔργον ἐγείρει.
Εἰς ἑπὶ πρὸς τίς τε ἰδὼν ἔργοιο χατίζων
Πλάστον, ὃς ἀπὸ δὴ μὲν ἀρόμμεναι καὶ φυτῶν,
Οἶκόν τ' αὖθις δὴ ζήλοισι δέ τε γίτωνα γίτων
Εἰς ἄφρονος ἀπείδοντ' ἀζαθὴ δ' εἰς ἡδὲ βροτοῖσι.

Καὶ

Et figulus figulo succenset, & fabro faber:

Es mendicus mendico invidet, cantorque cantori.

O Persa, tu verò hac tuo repone in animo, (cal,

Neq; malus gaudens cōtentio animū tuū ab opere abdu-

Lites spectantem, forique auscultatorem existentem.

Cura namque parva est esse debet litiūque forique.

Cui non sis victus domi in annum repositus,

Tempestivus, quem terra fert, Cereis manus.

Quo satiatius lites ac rixam moneas

De facultatibus alienis. Tibi verò non amplius erit iterū

Sic faciendum. Sed rursus discernamus litem

Rectis iudiciis, qua ex Ioue sunt optima.

Nā nuper quidem patrimonium divisi mus: aliaque mal-

Rapiens ferebas, valde demulcens reges

(10.

Don uoras, qui hanc litem volunt iudicasse.

Stulti: neque sciunt, quanto plus dimidiem sit toto,

Neque quā magnum in malis & asphodeli bonum.

Occultatum enim habent dij victum hominibus:

Facile enim aliqui vel uno die tantum operatus esset

Ut in annum quoque satis haberes, ociosus etiam:

Statimque remonem quidem super sumum pueris,

Opera verò bonum cessarent, malorumque laboriosorum.

Sed Iupiter abscondit, iratus mente sua,

Quia insum decepit Prometheus versutus.

Quocirca hominibus paravit tristia mala.

(puer

Abscondit verò ignem, quem rursus quidem bonus Iapetus

Surripuit ad hominum usum, Ioue à consilio,

In caua ferula, fallens Iouē fulminibus gaudentem.

Tūcque indignatus affatus est nubicola Iupiter:

Iapetionide, omnium maximè versute,

Gaudes ignem furatus quodque animū meū deceperis?

Id tibi que ipsi magnum eris malum, & posteris.

Ipsis namque pro igni dabo malum, quo omnes

Se oblectent animo, suum malum amplectentes.

Sic ait, risi que pater hominumque deūque.

Iulca uerò ignem iussit, quā celerrimè.

Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει, καὶ τέκτων τέκτων,
Καὶ πλωχὸς πλωχὸς φρονέει, καὶ αἰετὸς αἰετῷ.

Ὡ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα τεῷ ἐρικρατέϊ θεῷ θυμῷ.
Μηδέ σ' εἰς κακὸν χαρτος ἀπ' ἔργου θυμὸν ἐρύκω
Νεῖκε' ἐπιπιδύοντ', ἀγορῆς ἐπακουὸν ἔοντα.
Ὡρῆ δ' ὅτ' ὀλίγη πέλεται νεικέων τ' ἀγορέων τε
Ὡ πνιμὴ βίῃ ἐνδὸν ἐπιητάνος κατὰ πείταγ'
Ὡραϊῖ, τὸν γὰρ φέρει Διμήτερ' ἀκτύνει·
Τῷ κε κρεσσάμενθ', νείκεα καὶ δῆρσι ὀφέλλοις
Κτήμασ' ἐπ' ἀλλοτρίοις. σοὶ δὲ ἐκέπιδύτερον ἔσταγ'
Ὡ δὲ ἔρδην. ἀλλ' αὖθι διακρινάμεθα νείκε'
Ἰθείησι δίκαις, αἵ τ' ἐν Διὸς εἰσιν ἄριστα.
Ἡδὴ μὲν γὰρ κλῆρσιν ἰδρασάμενθ'· ἀλλὰ τε πολλὰ
Ἀρπαζῶν ἐφόρει, μέγα κυδάντωι βασιλῆας
Δωρεφάγοι, οἳ τιμῷδε δίκλιν ἐδέλοισι δικάσαι.
Νήπιοι, ἐδ' ἴσασι γόσῳ πλέον ἥμισυ παντός,
Οὐδὲ ὅσου σάμαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλω μέγ' ὄνειρα.
Κρύψαντες γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνδράποισι·
Ρηϊδίως δ' ὅρ κεν καὶ ἐπ' ἡμισυ ἐρηάσαιο,
Ὡς τέ σε κ' εἰς ἐν αὐτὸν ἔχην, καὶ ἄρξην ἔοντα.
Αἰψὰ κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ ραπτοῦ καταδείξω·
Εργα βοῶν δ' ἀπόλοιτο καὶ ἡμιόνων ταλαρῶν·
Ἀλλὰ Ζεὺς ἐκρυψέ, χολώσάμενθ' φρεσὶν ἥσιν,
Ὅθι μιν ἐξαπάτησε Περμίδας ἀλκυονίδης.
Τῷ κε' ἄρ' ἀνδράποισιν ἐμήσατο κήδεα κυγέα.
Κρύψε δὲ πῦρ· τὸ μὲν αἰετὸς εἰς παῖς Ἰαπετοῖο·
Ἐκλεψ' ἀνδράποισι Διὸς παρὰ μητόροιο
Ἐν κοίλῳ νάειν, λαδῶν Δία τερπικέρανον.
Τὸν δὲ χολώσάμενθ' ὥρεσέ φη νεφέη μερέτα Ζεὺς,
Ἰαπετιονίδην, πάντων πέρι μήδεα εἰδώς,
Χαίρεις πῦρ κλέψας, καὶ ἐμὰς φοῖνας ἡστροπέυσας;
Σοί τ' αὐτῷ μέγα πῆμα καὶ ἀνδράπιν ἐσποιδήσοισι.
Τοῖς δὲ ἰγὰρ αἵτι πυρὸς δώσω κακόν, ὃ καὶ ἅπαντες
Τέρπαντα καὶ θυμὸν, ἔον κακὸν ἀμφαγαπῶντες.

Ὡς ἔφατ'· ἐν δὲ ἐγέλασεν πατήρ, αἰδράν τε δαίχ τε·
Ἐφάεσσι δὲ ἐκέλευσε πεικλυνταὶ ὑπὲρ τάχιστα·

HESIODI

Terram aqua miscere, hominibusque imponere voium,
 Et robur, immortalibus verò deabus facie assimilare
 Virginū pulchrā formā peramabilem. at Minervam,
 Opera docere, ingeniosam telam texere.
 Et gratiam circumfundere capiti, auream Venerem,
 Et desiderium molustum, & membra fatigantes curas.
 Imponere verò canināque mentem, & furaces mores
 Mercurium iussit, nuntium Argicidam.
 Sic ait. illi autem obtemperarunt Ioui Saturnio regi.
 Moxque ex terra finxit inclytus utrinque claudus
 Virgini delectanda similem, Ioui consiliis.
 Cinxit verò & ornavit dea glaucocula Minerva.
 Circum verò Charitēsque dea, & veneranda Snada,
 Monilia aurea posuerunt corpori. ipsam porro
 Hora pulchrā comae coronarunt floribus vernis.
 Omnem verò illius corpori ornatum adaptavit Pallas
 At in pectore sanè nuntius Argicida, (Minerva
 Mendacia, blandosque sermones, & dolosos mores
 Collocavit Iouis consilijs gravistrepit, sed vocem utique
 Imposuit deorum praece. appellavit autem mulierē hancce
 Pandoram: quia omnes coelestium domorum incolae
 Donum contulerunt, detrimentum hominibus curiosis.
 At postquā dolum perniciosum & inevitabile absolvit,
 Ad Epimethea misit pater inclytus Argicidam Mero
 Munus ferentē deorum celerē nuntiū. neq, Epimetheus
 Cogitavit ut illi praecepisset Prometheus, ne quando mu-
 susciperet à Ioue Olympio, sed remitteret (nunc
 Retrò, necubi mali quippiam mortalibus fieret.
 Verū ille suscipiens, cū iam malum haberet sensit.
 Prius namque in terra vivebant familia hominum
 Sine & absque malis, & sine difficili labore,
 Morbisque molestis, qui hominibus senectam afferunt.
 Mox enim in afflictione mortales consenescent.
 Sed mulier manibus vasis magnū operculum dimovens,
 Disperfit, hominibus aut machinata est curas graves.
 Sola verò illic spes in infracta domo dolio.

Γαῖαν ὕδ' ἔφύρει, ἐν δὲ ἀνδράσιν δέμῳ αὐδῶ
 Καὶ δίνῃ· ἀθανάταις ᾗ θεαῖς εἰς ὅπα εἰσκειν
 Παρθενηαῖς χαλὸν εἶδος ἐπήρατον, αὐτὰρ Ἀθηνῶν
 Εἰργα διδασκῆσαι, πυκνδαίδαλον ἰσὺν ὑφαίνειν·
 Καὶ χάριν ἀμφιχάμκεφαλῇ χρυσίῳ Ἀφροδίτῳ,
 Καὶ πόδον ἀργαλέον, καὶ γμοκόρου μελεδῶνας·
 Ἐν ᾗ δέμῳ κύνεον τε νόον καὶ ὀπίκλοπον ἦδ' ὅ
 Ἑρμῇ, ἣν ἔσχε διάκτορος ἀργειφόντιον.
 Ὡς ἔφατ'· οἳ δὲ ὀπίδοντο Διὶ Κρονίωνι ἀπακτῇ.
 Αὐτίκα δὲ ἐν γαίης πλάσσει κλυτὸς Ἀμφιγυήεις
 Παρθένα αἰδοίη ἱκελον, Κρονίδεω δὴα βυλαῖ·
 Ζῶσε ᾗ καὶ κόσμῳσι θεὰ γλαυκῶπις Ἀθηνῆ·
 Ἀμφὶ δέ οἱ Χάριτες τε θεαὶ καὶ πότνια Πεισὼ
 Ὀρμοι χρυσείους ἔδεσαν χερσὶ· ἀμφὶ ᾗ τῶν
 Ωραὶ χαλκίκεμοι σέβον αἰδεσὶν εἰαρινοῖσι·
 Παιῖτα δὲ οἱ χρὸς κόσμον ἐφήρμοσε Παλλὰς Ἀθηνῆ·
 Ἐν δὲ ἄρα οἱ στήθεσσι διάκτορος Ἀργειφόντης
 Ψυδρῆα δ' αἰωλίον τε λόγιον καὶ ὀπίκλοπον ἦδ' ὅ
 Τάξῃ, διὸς βυλῆσι βαρυκτύπε· ἐν δὲ ἄρα φανίῳ
 Θῆκε θεῶν κήρυξ ὀνόμηνε ᾗ τῶν δὲ γυναικῶν
 Παιδῶν, ὅτι πάντες ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 Δῶρεν ἐδώρησαν, πῆμ' αἰδράσιν ἀλφης ἦσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον αἰπιὸν ἀμήχανον ἐξετέλεασεν,
 Εἰς Ἐπιμηθεῖα πέμπε πατὴρ κλυτὸν Ἀργειφόντιον
 Δῶρον ἄγοντα, θεῶν ταχὺν ἄγγελον· ὃ δ' Ἐπιμηθεὺς
 Εφρασαδ' ὥς οἱ εἶπε Περμηθεὺς μήποτε δῶρεν
 Δέξασθαι παρ' Ἰλίου ὀλυμπίῃ, ἀλλ' ὅποτέρῃ περ
 Εξέπίσω, μή περ τι κακὸν θνητοῖσι γήνηται·
 Αὐτὰρ ὃ δέξ' ἄρ' ἔμνησεν, ὅτε δὴ κακὸν εἶχ' αἰόησε.
 Πρὶν μὲν γὰρ ζῶεσκον ὅτι χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων
 Νόσφιν ἄτερτε κακῶν, καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνοιο,
 Νύσων τ' ἀργαλέων, αἳ τ' αἰδράσι γῆρας ἔδωκαν.
 Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγυράσκοισι.
 Ἀλλὰ γυνὴ χεῖρας πίδου μέγα πῶμ' ἀφελῶσα
 Εσκέδασ' ἀνθρώποισι δὲ ἐμύστατο κήδεα λυγρὰ.
 Μύνη δὲ ἀντόθι Ἑλπίς ἐν ἀρήκτοις δόμοισι

Intrus ma' sit, dolū sub labris, neque foras
Enclausit. prius enim iniecit operculum dolū.
Ægiochi consilio Iouis nubicoga.

Alia verò innumera ma'la inter homines errant.

Nam plena quidem terra est malis, plenumque mare.

Morni autem hominibus tam interdum quàm noctis

Utrò oberrant, mala mortalibus ferentes

Tacitè: nam vocem exemit consultor Iupiter.

Sic nusquam! ò: et Iouis mentem euitare.

Ceterum si voles, alium tibi sermonem paucis absoluaus

Bellè ac scienter: tu verò precordijs imposito tuis.

Ut simul nati sunt dij, mortalesque homines,

Aureū quidē primū genus diuersiloquens iam hominum

Dij fecerunt, cælestium domorum incola.

Ii quidem sub Saturno erant, cum in cælo regnaret.

Sed ut dij vivebant, securo animo pradi,

Planè absque laboribus & ærumna: neque molesta

Senecta aderat semper verò pedibus ac manibus similes

Delectabantur in conuiuio, extra mala omnia.

Moriebantur autem cœni somno domiti, bona verò omnia

Illis erant, fructum autem ferebat fertis ærum

Sponte sua, multumque & copiosum, ipsique utrò

Quieti partu fruebantur, cum bonus mulier.

Verum postquam hoc genus terra abscondit,

Ii quidem diu facti sunt, Iouis magni consilio,

Boni, in terris versantes, custodes mortalium hominum:

Qui quidem observant & iusta & prava opera,

Ærem induiti, passim euntes per terram,

Opum datores, atque hoc munus regale consecuti sunt.

Secundum inde genus, multo deterius postea

Argentum fecerunt cælestium domorum incola,

Aureo neque natura simile, neque intellectu.

Sed centum quidem annis puer apud matrem sedulans

Nurriebatur crescens, valde rudis, domi sua.

Cum verò adoleuisset, & pubertatis terminum attigisset,

Pauxillum vivebant ad tempus, dolores habentes

Ἐνδον ἔμμεν, πίδου ὑπὸ χείλεσσι, ὕδρ' ἀνέραζε
 Εξέπιν. πρὸθεν γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πίδου,
 Αἰγίοχου βελήσσι Διὸς νεφεληγερέταο.
 Ἀλλὰ ὅ μιν λυγρὰ καὶ ἀνδράποισι ἀλάληται.
 Πλείη μὲν γὰρ γαῖα κακῶ, πλείη δὲ θάλασσα.
 Νῆσοι δ' ἀνδρόποισιν ἐφ' ἡμέρη ἡδὲ ὅππ' νυκτὶ
 Αὐτόματοι φοιτῶσι καὶ θνητοῖσι φέρουσι
 Σιγῇ, ἵππ' φωνῇ ἐξείλετο μητιέτα Ζεὺς.
 Οὕτως ἔτι που ὅτ' Ἄϊος νόον ἐξαλείψῃ.

Εἰ δ' ἐθέλεις, ἔπειρόν τι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφώσω
 Εὖ κ' ὅπιστα μῦθος. σὺ δ' αὖ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν.
 Ως ὁμῶς δεινὰ γέρας δαοὶ θνητοῖ τ' ἀνδρόποιν.
 Χρύσειον μὲν πρῶτα γλῦθ' ἀνδρόπων ἀνδρόπων
 Ἀθάνατοι ποίησαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.
 Οἱ μὲν ὅππ' Κρότων ἦσαν, ὅτ' οὐρακὸς ἐμβασιλεύει.
 Ως τε δαὲ δ' ἐξοον, ἐκ δ' ἄνδρ' ἀνδρῶν ἔχοντες,
 Νόσφιν ἄτερ τε πόνων κ' οἴζυθ'. ὕδρ' ἐπὶ πηλὸν
 Γῆρας ἐπῆν, αἰεὶ ὅ πάδας κ' χεῖρας ὁμοῖα
 Τέρποντ' ἐν θαλίῃσι, κακῶν ἐκταδὲν ἀπάντων
 Θνητοῖσι δ' ὥς ὑπὲρ θεδ' ἀνδρῶν. ἰδοὺ δ' ὅτ' πάντα
 Τροῖσιν ἔλιν' ἀνδρῶν δ' ἔφερε ζείδωρ' ἄρ' ἔρρεα
 Αὐτὸ μῦθος πολλὸν τε κ' ἄφρονον οἱ δ' ἐδελήμει
 Ἥσυχ' ἔργα νέμοντο, σὺν ἰδοῖσιν πολέεσσι.
 Ἀὐτὰρ ἐπεὶ κεν τῷτε γλῦθ' ἔλιν' ἀνδρῶν ἀνδρῶν,
 Τοὶ μὲν δαίμονες εἰσι, διὸς μεγάλου διὰ βυλάς,
 Ἐδδοῖσι, ὅππ' ἀνδρῶν, φύλακες θνητῶν ἀνδρόπων.
 Οἱ ῥα φυλάσσουσιν τε δίκας κ' χεῖρας ἔργα,
 Ἥρας ἰσάμενοι, πάντα φοιτῶντες ἐσθ' αἶαν,
 Πλατύνονται. κ' τῷτε γέρας βασιλῆϊον ἔχον.

Δότερον αὖτε γλῦθ' πολὺ χερότερον μετόπισθεν
 Ἀργύρεον ποίησαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 Χρυσέω ἔτε φυλὴν ἐκαλὶ γκιον ἔτε ῥήμα.
 Ἀλλ' ἔκατ' ὅ μιν πᾶς ἔτεα παρὰ μητέρει κιδ' ἦ
 Εἰσέφειτ' ἀτάλλων, μέγα νήπιθ', ὅτ' ἐπὶ οἴκῳ
 Ἀλλ' ὅτ' αὖ ἡδ' ἦσθ' κ' ἡδ' ἦσθ' μέδον ἔκαστο
 Πανείδιον ζῶντοκοι ὅππ' ἔχον, ἀλλ' ἔχοντες

Ob stultitias iniuriam enim pravam non poterant
 A se mutuū abstinere, neque deos colere
 Volebant, neque sacrificare beatorum sacris aris,
 Quatenus fas hominibus ex more. Hos quidem deinde
 Iupiter Saturnius abscondit iratus: quia homines
 Non dabant beatīs dijs qui olympum habitant.

At postquam & hoc genus terra occultavit,
 Hi quidem subterranei beatī mortales vocantur
 Secundi: sed tamen honor etiam hos sequitur
 Iupiter verò pater tertium aliud genus hominum
 Aeneum fecit, omnino argenteo dissimile,
 E fraxinis, vehemens & robustum quibus Martis
 Opera cura erant luctuosa, ac iniuria: neque ullū cibum
 Edebant sed adamantis habebant durum animum:

Feroces: magna verò vis & manus inuicta
 Ex humeris prouenerant super validis membris.
 His erant aenea quidem arma, aeneaque domus:
 Aere verò operabantur: nigrum autē nondum erat ferrū.
 Et hi quidem manibus propriis domiti,

Descenderunt amplam in domum frigidi inferni,
 Ignobiles: mors verò tamen si stupendos existentes
 Cepit astra, splendidum verò liquerunt lumen solis.

Sed postquam & hoc genus terra operuit,
 Rursum etiā aliud quartū super terrā multorum alium
 Iupiter Saturnius fecit, iustius & melius, (nam
 Virorum heroum diuinum genus, qui vocantur
 Semidei, priori generationi, per infinitam terram,
 Hos quoque bellūque malum & pugna grauis,
 Alios quidem ad septiportem Thebas, Cadmeam terram,
 Perdidit pugnautes, propter oues opes Oedipi:
 Alios verò & in nauibus super magnum fluctum maris
 Ad Troiam ducens, Helena gratia pulchricomae
 Vbi quidem ipsos mortis quoque finis adobruit.
 Iu autē seorsim ab hominibus vidum & sedem tribuens,
 Iupiter Saturnius pater constituit ad terrae fines.
 Et hi quidem habitant securum animum habentes

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

Αφραδαις υ ι γδ' ἀτάδαλ' ἐκ δυνάτο
 Αλλήλων ἀπεχίν ο δ' αδαν τοις δεραπε εν
 Ηδελ' ουδ' δην μακάρων εἰς ὅτι βωμοῖς
 Η δέμι αι πο σικατ' αὐτο μὲν ἐπε τα
 Ζῶς Κρονίδη κρυ χολέμμος ουτεκα τήμας
 Ου εἰδ' ὁ μακα ας δε ε ο' αλυμπον χουσι
 Α ταρ ἐπει καὶ γῆν γαι καλ ψε,
 Τοῖ μὲν ὑποχθονιοι μακάρ εθ' ητο καλεοται
 Δε εἰς, ἔμπης τιμῃ καὶ τῶσιν δει.
 πατη τρετο ἄλλ' ὦ εἰσπῶν δρωπια
 Καλ' ἐν καργυρο δειν ομοον
 Ἰα μελ' ἔμμεμον Α ὦ
 Ε γ' μελε σο σῆτα υ ρις δε σῆτο
 Ηδ' ἀλλ' αδανα ὦ εἰς ἀτεροφρονα θυμο
 σο γαλ β
 ξ' ὡν ἐ φυκο ὅτι σι αρο ε με ασι
 Το ἰω χαλκα τε χαλκί ι
 Χε δ' ἔ με ας κα ε ὦ
 Κυ το μὲν εἰς ὑπὸ σφετερησι δαμῆτε
 Βη ε δωροσῆτα ερου αιδαι
 Νω ι δα ὦ ἐν παγ
 Ε ε κας αμωρο δ' ἔλινον θα ὦ κελ οι
 ταρ κ' τῶτο γῆν ὦ κ' γαι καλ ψ,
 Α ἔτ' ἄλ' ταρτο ὅτι χθ' ο' π' υβ' οτε
 ες εἰς π' ο' π' ο' κα ε ε
 Α ηρο δε γῆν ὦ κα
 Ημ' δε, ὡροτερη γῆν, κατ' ἀπε ρε α γαι
 Κ' τοις μὲν πολ' ε τε κακός κ' φυ οπ' ι
 Τε μὲν ἐφ' ἐπ' απυ ὦ αδ' ἡν γαι
 Ωλοσε μαρ μανοις μήλων ἔ ε Οιδιποδαι.
 Τε δε κ' εἰς ἔφ' μεγαλειτμα δολαοσης
 τ' ο' ἰω γαι ε ενης ε εκ ἡ πομοιο.
 Ε δ' ἡτοι τ' ες μὲν δαυάτου τελ' ὦ ἀμφεκα ψ.
 ις δ' ἔχ' ἀνδροπω βιοτο κ' πιασας
 Ζῶς Κρον δ' κατ' νασ' πατηρ ες ἀειρατα γαίης.
 Καί μὲν νάριστη ἀκηδ' εα μὲν χοντες

In beatorum insulis, iuxta Oceanum profundum,
 Felices heroes: his dulcem fructum
 Ter quotannis florentem proferi fecunda tellus.

O si neque iam quinto ego interesssem (natus.
 Hominum generi: sed aut mortuus essem prius, aut postea
 Nunc enim genus est ferreum: nunquam nec die
 Quiescent à labore & miseria, neque nocte
 Corrupti: graues verò dii dabunt curas.
 Sed tamen & hisce admiscebuntur bona malis.
 Iupiter aut perdet etiam hoc genus variè loquentiū ho-
 Postquam facti circa tempora cani fuerint. (minum.
 Neque pater liberis similis, neque liberi,
 Neque hospes hospiti, neque amicus amico,
 Neque frater amicus erit, ut antehac.
 Statim verò senescentes dehonorabunt parentes.
 Incusabunt autem illos molestis alloquentes verbis
 Impij, neque deorum oculum veriti, neque hi sanè
 Sibus parentibus educationis premia reddent,
 Violenti, alter verò alterius civitatem diripiet,
 Neque vlla pij gratta erit, neque iusti,
 Neque boni, magis verò maleficum & iniurium
 Virum colent. Injustitia verò in manibus & pudor
 Non erit. Ludet autem malus meliorem virum,
 Verbis obliquis alloquens, periurium verò iurabit.
 Lior autem homines miseros omnes,
 Raucus, malis gaudens, comitabitur iniustus.
 Tumq̃, demum ad cælum à terra spaciola,
 Candidis vestibus tecta corpus pulchrum,
 Deorum ad familiam abierunt relictū hominibus,
 Pudor & Nemesis, relinquentur autem dolores graues
 Mortalibus bonis, mali verò non erit remedium.
 Sed nunc fabulam regib. dicam, tametsi ipsi sapiant.
 Sic accipiter affatus est Iusciniam canoram,
 Altè in nubi bus ferens, unguibus corruptam:
 Illa verò misere, curvis confixa unguibus,
 Lugebat: iam aut imperioso ille sermone allocutus est,

Ἐν μαχάρον νόστοισι, παρ' Ωκεαῖον βαθυδίνην,
 Ὀλβιοὶ ἥρωες τοῖσιν μελινδῆα χαυπὸν
 Τρὶς τὲ ἵτοις δάλλοντα φέρει ζείδωρ' ἄρυχα.

Μηκέτ' ἔπειτ' ὄφειλον ἐγὼ πέμπλοισι μετεῖναι
 Ἀνδράσιν, ἀλλ' ἢ πρὸς αὖτε δανεῖν, ἢ ἔπειτα γλυέω.
 Νυνὼ δ' ἡ γῆ' ὅτι σιδήρεον ἔδ' ἐποτ' ἤμαρ
 Παύσονται χαμάτου καὶ οἰζύ, ὅδε τι νύκτωρ
 Φθειρόμοροι χαλεπαῖς ἢ θεοὶ δώσουσι μεράπας.

Ἀλλ' ἔμπης καὶ τοῖσι μιμύζεται ἐσθλὰ κακοῖσιν.
 Χεῖς δ' ὀλίγη καὶ τῷ γῆ' μερόπων ἀνδρώπων,
 Εὐτ' αὖ γῆνομοροι πολιοκρόταφοι τελέδωσιν.
 Οὐδὲ πατέρ' παύδασιν ὁμοῖ' ὅδε τι παῖδες,
 Οὐδὲ ξείν' ἔξιο δόκα, καὶ ἐταῖρ' ἐταῖρος,
 Οὐδὲ κασίγνητος φίλ' ἔσεται, ὥς το παρ' ἄσφ.

Αἶψα δὲ γηράσκοντας ἀτιμύσουσι τοκῆας.
 Μίμψονται δ' ἄρα σὺν χαλεποῖς ἐάζοντ' ἐπίεσσι
 Σχέτλιοι, ὅδε θεῶν ἔστιν εἰδότες. ὅδε μὲν οἷον
 Γινάντ' αὖτε τοκῆσιν ἀπὸ θρεπτήρια δοῖεν,
 Χειρὸν δ' ἔτερε δ' ἐτέρου πόλιν ἐξαλαπάξει.
 Οὐδέ τις δόρυ καὶ χεῖρας ἔσται, ὅτε δικαίη,
 Οὐτ' ἀγαθὸν μάλλον δὲ κακὸν ἐκτῆρα καὶ ὕβριν
 Ἀνέρα τιμύσουσι. δίκην δ' ἐν χερσὶ καὶ αἰδῶς
 Οὐκ ἔσται βλάβη. δ' ὅκακός τὸν ἀρείονα φῶτα,
 Μύθοισι σκολεῖς ἐνέπων, ὅτι δ' ἄρ' ὁμοῖται.
 Ζῆλ' ὅδε ἀνδρώποισιν οἰζυροῖσιν ἄπασιν

Διοκέλαδ' ὁ κακόχαρτος, ὁ μαρτήσας συμερόπης·
 Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλύμπῳ ἀπὸ χαινὸς θυροδείης,
 Λαλοῖσιν φάριεσθ' ἀλυσσάμενος χροῶα καλόν.
 Ἀθανάτων μὲν φύλον ἵτον περὶ λυγρὸν ἀνδρώποισι
 Αἰδῶς καὶ Νέμεσις. τὰ δ' εἰς λείψεται ἀλγέα λυγρὰ
 Θνητοῖς ἀνδρώποισι· κακοῦ δ' ἐν ἔσεται ἀλκή.

Νυνὼ δ' αἶνον βασιλεύσ' ἐρεῶ φρονέουσιν καὶ αὐτοῖς
 Ὡδ' ἔρηξ περὶ σέβει περ ἀνδρῶνα περικλόμενον,
 Τ' ψε μάλ' ἐν νεφέεσσι φέρον, ὀνύχεσσι μεμαρπώς·
 Ἡ δ' ἐλεὼν, γραμπῶσι πεπαρμένῃ ἀμφ' ὀνύχεσσι
 Μύρετο· τῷ δ' ὅγ' ὅτι κρατίως πρὸς μῦθον εἶπε,

Infelix, quid strepitus habet certe te nullo horrior:
 Hâc vadis, quâ te duco, etiam cantatricem existentem.
 Cœnam verò si quidem liber faciam, vel dimitam:
 Imprudens verò, quicūque velit cū potētiore contendere
 Victoriâque priuatur, & præter cōiitia dolor, patitur.
 Sic ait velox accipiter, latu alu prædita ais.
 O Persa, tu verò audi iustitiam, neque iniuriam fove.
 Iniuria enim perniciofa est misero homini, neque bonus
 Facile ferre potest, granatūque ab ipsa, (quidem
 Illapsus damnis. Via verò altera perueniendi
 Melior ad iusta: Iustitia autem super iniuriam valet,
 Ad finem progressa: passus verò stultus sapuit.
 Citò enim abi: iurifurandum unâ cum pravis iudicijs.
 Iustitia verò impetui, tracta quocūque homines duxerint
 Donatori, pravis autem iudicijs indicarint leges.
 Hac verò sequitur flens, urbemque & mores populorum,
 Aerem induta, malum hominibus adferens
 Quique ipsam expellunt neque rectam distriuerunt.
 At qui iura tam nospiis quam popularibus dant
 Recta, neque à iusto quicquam exorbitant:
 In viget urbs, populi que florent in ipsa.
 Pax verò per terram alma, neque unquam ipse
 Molestum bellum destinat latè cernens Iupiter.
 Nec unquam iustos inter homines fames versatur,
 Neque noxa, in conuiuiis verò partis opibus fruentur.
 His fert quidē terra multū victū: in montibus verò quer-
 Summa quidem fert glandes: media verò apex (ius
 Lanigera autem oves velleribus crusta sunt:
 Pariunt verò mulieres similes parentibus liberos.
 Florent autem bonis perpetuò, neque nauibus
 Navigant: fructum verò profert fecundus ager.
 Sed quibus iniuriâque mala cura est, prauâque opera,
 Eis pœnam Saturnius destinat latè cernens Iupiter:
 Sapēque vniuersa ciuitas malum ob virum punitur,
 Qui peccat, & iniqua machinatur.
 His autem cœlitus magnum adduxit malū Saturnius,
 Famem

Δαμιονίη, τί λέλσας ἔχονύ σε πολλὸν ἀρείων.
 Τῇ δ' εἰς ἥ σ' αὖ ἐγὼ παρ' ἄγῳ κ' αἰοιδὸν ἔβουον
 Δεῖπνον δ' αἶκ' ἐδέλω ποιήσομαι, ἢ ἐμεθήσῃ.
 Ἀφροστ' ὅς κ' ἐδέλοι παρὸς κρείσσονας ἀντιφερίζῃν
 Νίκης τε γέρεται, παρὸς τ' αἴχεσθι, ἄλγῃ παύχει.

Ὡς ἔφατ' ὠκυπέτης ἱρήξ ταυροσίπτερος ὄρνις.
 Ὡ Πέρση, σὺ δ' ἄκουε δίκης, μῆ δ' ὕβριν ὄφελλε.
 Ὑβρις γὰρ τε κακὴ δὴ λῶ βροτῶ· ἐδὲ μὲν ἐδολὸς
 Ρηϊδίως φρέσιν διώεται, βαρύνθ' δέ θ' ὑπὸ αὐτῆς,
 Ἐγκύρσας ἄττησιν. ἰδὼς δ' ἐτέρηφι παρήδεῖν
 Κρείσσων ἐς τὰ δίχα· δίκη δ' ὑπὸ ὕβριος ἴχθ',
 Ἐς τέλει ἐξήδοῦσα. παιδῶν δέ τε νήπιος ἔγω.

Αὐτίκα γ' ἤνυχ' ὄρε' ἄμα σκολιῇσι δίκῃσι.
 Τῆς ᾗ Δίκης ῥόθ' ἐλκεμόνης ἥ κ' αἰδοίε ἄγῳ
 Δωροφάγοι, σκολιᾶς ᾗ δίχα κρινῶσι θέμιστας.

Ἡ δ' ἕπεται κλαίοντα πόλιν τε κ' ἠδεα λαῶν,
 Ἡέρα ἑσταμένη, κακὸν αἰθρώποισι φέρουσα
 Οἳ τί μιν ἐξέλασσι, κ' ἐκ ἰδεῖαι ἔνειμα.
 Οἳ ᾗ δίχα ξείνοισι κ' ἐνδύμοισι διδῶσιν
 Ἰδεῖας, κ' μὴ τι παρεκβαίνουσι δικαίῃς,

Τοῖσι τέθληε πόλις. λαοὶ δ' ἀνδεῦσιν ἐν αὐτῇ
 Εἰρμύῃ δ' αἰὶά· γλῶ κερυθρόφ' ἐδέε ποτ' αὐτοῖς
 Ἀργαλέον πόλεμον τεκμαίρεται θυρύοπα Ζεὺς·
 Οὐδέ ποτ' ἰδυδίχασι μέτ' αἰδράσι λιμὸς ὀπηδῆ,
 Οὐδ' ἄττη, θαλίης ᾗ μνηλότα ἔργα νέμονται.

Τοῖσι φέρει μὲν γαῖα πολὺν βίον· ἔρεα ᾗ δρις
 Ἀκρὴ μὲν τε φέρει βαλάνους, μέσση ᾗ μελίαισιν·
 Εἰσπόκοι δ' οἷες μαλλοῖς καταβιβρίδασι·
 Τίκτουσιν ᾗ γυναικες εἰκότα τέκνα γυνῶσιν·

Θάλλουσιν δ' ἀγαθοῖσι διαμάρεις. ἐδ' ὅπῃ νηῶν
 Νείουσονται, καρπὸν ᾗ φέρει ζειδωρ' ἄρεα.

Οἷς δ' ὕβρις τε μέμλε κακὴ κ' χέτλια ἔργα,
 Τοῖς δὲ δίκῃ Κρονίδης τεκμαίρεται θυρύοπα Ζεὺς.

Παλλάκι κ' ξύμπασα πόλις κακῷ αἰδρὸς ἐπαυρεῖ,

Ὅς τις ἀλιτράίνει κ' ἀτάδτα μηχανάσεται.

Τοῖσιν δ' ἐρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῦμα Κρονίων,

Αἰμὼν

Famem simul & pestem: intereunt verò populi:
 Neque mulieres pariunt, decrescuntque familiae,
 Iouis Olympij consilio. interdum verò rursus
 Aut horum exercitus ingentem perdidit, aut murum,
 Aut naues in ponto Saturnus punit ipsorum.

O reges: vos autem considerare etiam ipsi
 Iustitiam hanc, propè enim inter homines versantes
 Dū vident, quotquot pravis iudiciis
 Se mutuo atterunt, decorum animadversione nō curantes.
 Innumerenim sunt in terra multorum alumna
 Dū Iouis, custodes mortalium hominum.
 Qui sanè & iudicia observant, & prava opera,
 Aerem induti, passim oberrantes per terram.
 Virgo autem est iustitia, ovis prognata,
 Claraque & veneranda diu qui caelum habitant.
 Et certè cum quis ipsam laeserit, obliquè iniuriat,
 Statim ad Iouem patrem confidens Saturnium,
 Conquerunt hominum iniquam mentem: ut luat.
 Populus peccata regum, qui prava cogitantes.
 Aliò deflectunt iudicia obliquè pronuntiantes.
 Hac observantes ò reges corrigite sententias, (ministi:
 Corrupti: obliquorū verò iudiciorum prorsus obliniscas.
 Sibi ipsi mala fabricatur vir, alij mala fabricans,
 Malum verò consilium consulenti pessimum.
 Omnia videns Iouis oculus, omniāque intelligens,
 Et hac certè (si quidem vult) inspicit: neque ipsum latet
 Qualenam hoc quoque iudicium ciuitas intus exerceat.
 Ego porrò nec ipse nunc inter homines iustus
 Esse velim, neque meus filius: quando malum est iustum
 Esse: si quidem plus iuris iniustior habebit. (gaudentē.
 Sed his nondū finē arbitror impositurum Iouem fulmine
 O Persa, ceterū tu hanc animo tuo repone, (prorsus.
 Et iustitia quidē animū adijce, violentiae verò obliniscere
 Namque hanc hominibus legem disposuit Saturnius.
 Piscibus quidem & feris & auibus volucribus,
 Se munera ut deor, ut, quandoquidem iustitia carent: .

Λιμὸν ὁμῶ καὶ λοιμὸν ἄποφθιγύδοις ἢ λαοί.
 Οὐδὲ γυναικες τίκπυσιν· μινύδοις ἢ οἶκοι,
 Ζωὸς φραδμοσιώησι Ὀλύμπῳ. ἄλλοτε δ' αὖτε
 Ἡ γὰρ γε στρατὸν ἄρμω ἀπώλεσεν, ἢ ὅγ' αὖτε
 Ἡ νῆας ἐν πόντῳ Κρονίδης ἄποτίννυται αὐτῇ.
 Ὡς βασιλεῖς, ὑμῖς ἢ καταφράζεσθε καὶ αὐτοὶ
 Τλώδε δίκλῳ· ἐγὼ γὰρ ἐν αἰθροῖσισι ἰόντες
 Ἀθάνατοι λαδίσκον ἐσοὶ σκολιῆσι δίκῃσι
 Ἀλλήλοισι τρέβασι, θεῶν ὅπιν ἐκ ἀλέγοντες.
 Τρεῖς γὰρ μύριοι εἰσὶν ὅπιν χροῖ πρυλοβοτέρη
 Ἀθάνατοι Ζωὸς, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·
 Οἳ ῥα φυλάσσουσιν τε δίκας καὶ χέτλια ἔργα.
 Ἡέρα ἱσατέρμοι, πάντῃ φοιτῶντες ἐσθ' αἶαν.
 Ἡ δέ τε παρθένη ὅδ' Δίκη Διὸς ἐκγεγαῖα,
 Κυδνή τ' αἰδέσθαι τε θεοῖς οἳ Ὀλύμπον ἔχουσιν.
 Κάρι' ἐπὶ τ' αὖ τίς μιν βλάβῃ σκολιῶς ἐνσταίξων,
 Αὐτίκα παρ' Διὶ πατρὶ καλεζομένη Κροίσαντι
 Τηρύετ' αἰθροῖων ἄδικον νόον, ὅφρ' ἄποτίνῃ
 Δῆμῳ ἀπαδαλίας βασιλέων, εἰ λυγρὰ τοιμῶντες.
 Ἀλλ' ἡ παρκλίνουσι δίκας, σκολιῶς ἐνέποντες.
 Ταῦτα φυλασσομένοισι βασιλῆες ἰδύνετε μύθοισι,
 Δωροφάγοι, σκολιῶν ἢ δικῶν ὅπιν πάγχυ λάθραθε.
 Οἳ αὐτὰ κακὰ τεῖχ' αἰὲρ ἄλλῃ κακὰ τεύχων.
 Ἡ ἢ κακὴ βυλὴ τῶν βυλδύσωντι κακίση.
 Πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμός καὶ πάντα νοήσας,
 Καὶ νῦν τάδ' (αἶψ' ἐθέλησ') ὅπιν δέρεται, ὅδ' ἐλπίθι.
 Οἶκῳ δὴ καὶ τλώδε δίκλῳ πόλις ἔντες ἐέγῃ.
 Νυνὶ ἢ ἐγὼ μὴτ' αὐτὸς ἐν αἰθροῖσισι δίκῃσι.
 Εἴλω, μὴτ' ἔμῳς ὑὸς· ἐπεὶ κακὸν ἄνδρα δίκῃσι
 Εἰμικαί, εἰ μείζω γε δίκλῳ ἀδικώτερος ἔξει.
 Ἀλλὰ τάγ' ἔγωγε ἔολπω τεκεῖν Δία τερπικέρανον.
 Ὡς Πέρση, σὺ ἢ ταῦτα εἴ ποτε βάλῃς σῆπιν·
 Καὶ νῦν δίκῃς ἐπάκεις, βίης δ' ὅπιν ἡδεο πάμπαν.
 Τὸν δὲ γὰρ ἀνθρώπων τε νόμος διέταξε Κρονίων.
 Τχθύσι μὲν καὶ θηροῖς καὶ οἰωνοῖς πεπεινοῖς,
 Ἐσθ' ἀλλήλοισι, ἐπεὶ ἔδ' ἐκὼν ὅδ' ἐγὼ αὐτοῖς·

Hominihus autem dedisti iustitiam, qua multo optima
 Est. Si quis enim velit iusta in publico dicere,
 Cognoscens, ei quidem opes largitur latè videns Iupiter.
 Qui verò testimoniū volens per iurium iurando
 Mentietur in ius delinquens immedicabiliter laesus est:
 Eius verò obscurior posteritas postea relicta est:
 Viri autem iusti generatio posteris praestantior.
 Caterū tibi ego bona sciens dico, stultissime Persa.
 Malitiam quidem cumulatim etiam capere
 Facile est: brevis quippe via est, adeoque proxima.
 Ante virtutem verò sudorem dii posuerunt
 Immortales: longa verò atque ardua via est ad ipsam,
 Primūque aspera. ubi verò ad summum ventū fuerit,
 Facilis deinceps est, quantumvis difficilis fuerit.
 Ille quidem optimus est, qui sibi ipsi per omnia sapit,
 Cogitans quacunque dein & postremo sint meliora.
 Rursus & ille bonus est, qui bene monenti paruerit.
 Qui verò nec sibi sapit, neque alium audiens
 Animum adiicit, rursus hic inutilis vir est.
 Verū tu nostri semper praecipi memor,
 Operare, o Persa, diuinum genus, ut te fames
 Oderit, amet autem pulchrè coronata Ceres
 Veneranda, victūque tuum impleat horreum.
 Fames namque perpetuū ignauo comes est viro.
 Atque eundē & dii oderūt, & homines, quicūque ociosus
 Vivat: fucis aculeo carentibus similis studio,
 Qui apum laborem absument ociosi,
 Vorantes, tibi verò opera mediocria obire gratum esto,
 Ut tibi tempestiuo victu impleantur horrea.
 Ex laboribus autem viri euadunt pecorosi & opulenti.
 Et laborans multo etiam charior tam immortalibus
 Eris, quā hominibus. valde enim oderunt ociosos.
 Labor verò nullum dedecus sed ignavia dedecus est.
 Quod si laboraueris, mox te amulabatur & ociosus
 Ditescentē: diuitias verò & virtus & gloria comitantur
 Deo autem similis fueris. Laborare quidem melius,

Ανθρώποισι δ' ἔδωκε δίκην, ἥ πολλὸν ἄρ' ἔστι
 Γίνεται, εἰ δὲ τις κ' ἐδέλῃ τὰ δίκαι' ἀγροδύειν.
 Γινώσκων, τὰ μὲν τ' ὄλβον δίδωι εὐρύς περ Ζεὺς.
 Ος δέ κε μαρτυρήσιν ἐκὼν ὀπίσκειν ἑμάστας
 Ψύσεται, ἐν δ' δίκῃ βλάψας, ἥκετον ἄαδῃ,
 Τὴν δέ τ' ἀμαυροτέρῃ γλυκὴ μετόπισθε λείπειται.
 Ἀνδρὸς δ' εὐόρκου γλυκὴ μετόπισθεν ἀμείνων.
 Σοὶ δ' ἐγὼ ἔδωκα ἄνυσαν ἐρέω μέγα νήπιε Πέρση.
 Τὴν μὲν περ κακότητα καὶ ἰλασθὲν ὅτιν' ὀλέσθῃ
 Ρηϊδίως ὀλίγη μὲν ἰδὼς, μάλα δ' ἐγχεύει ναίει.
 Τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρῶτα θεοὶ προσπαροίδεν ἔδνησαν
 Ἀθάναται, μακρὸς δ' καὶ ὁδοιῶ οἰμῶ ἐπ' αὐτῷ,
 Καὶ τρηχὺ τὸ πρῶτον, ἐπὶ δ' εἰς ἄκρον ἰκνέται,
 Ρηϊδίῃ δ' ἥπεται πέλει, χαλεπὴ περ ἐῦσα.
 Οὗτ' ἄρ' ἰδὼν πατάρης, ὃς αὐτῷ πάντα βροτῶν
 Φρασεύμεθ' αἰεὶ ἐπεὶ καὶ ἐς τέλος ἔστιν ἀμείνων.
 Ἐδῆλος δ' αὖ καὶ κείν' ὃς εὖ εἰπὼν τι πηδῆται,
 Ος δέ κε μήτ' αὐτῷ νοήσῃ, μήτ' ἄλλω ἀκύνων,
 Ἐν θυμῷ βάλληται, ὃ δ' αὖτ' ἀχρεῖον αὐτῷ.
 Ἀλλὰ σὺ γ' ἡμετέρης μεμνημένος αἶν' ἐφετιμῆσαι
 Ἐργάζεο Πέρση· δῖον γὰρ ἔσθ' ὄφρα σε λιμὸς
 Ἐχθαίρῃ, φιλέῃ δ' ἐϋσέφανθ' ἀκμήτῃ
 Αἰδοῖν, βίβειν δ' ἐπὶ πᾶσι πλῆθυσιν καλλιῷ.
 Αἰμὸς γάρ τοι πάμπαν ἀεργὸς σύμφορος αἰδρεῖ.
 Τῷ δ' ἐπεὶ νημεσῶσι καὶ αἵρες ὅς κε κεν ἀεργὸς
 Ζῶν, κηφήνας κεδούρας· ἴκελθ' ὁρμήων
 Οἳ τε μελισσῶν κάματιν τρυχοῖσι αεργοῖ
 Ἐδόντες, σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔστω μύθεα κοσμεῖν,
 Ὡς καὶ τοι ὠραῖν βιότου πλήθυσιν καλῶς.
 Ἐξ ἔργων δ' αἰδρεῖ πολὺ μῆλοί τ' ἀφνειοί τε.
 Καὶ τ' ἐργαζόμεθ' ἄπολυ φιλτερος ἀθανάτοισιν
 Ἐσται, ἢ δὲ βροτοῖς· μάλα γὰρ συγχεσθὲν ἀεργοῖς.
 Ἐργον δ' ἐδὲν ὄνειδος· ἀεργὴν δὲ τ' ὄνειδος...
 Εἰ δέ κε ἐργάζῃ, τάχα σε ζηλώσῃ ἀεργός
 Πλαυτεῦντα πλούτῳ δ' ἀρετῇ καὶ κῆδος ὀπιθεῖ
 Δαίμονα δ' οἷον ἴσθαι τὸ ἐργάζεσθαι ἀμείνων,

Si quidem ab alienis facultatibus stolidum animum
 Ad opus conuertens, victus curam habeas, ut te iute
 Pudor autem non bonus indigentem virum teneat.
 Pudor qui viros valde & laedit & iuuat.
 Pudor quidem ad paupertatē, audacia verò ad diuitias,
 Opes verò non rapta, diuinitus data, multo melioris.
 Si quis enim & manib. per vim magnas opes traxerit,
 Aut lingua spoliaret (qualia multa
 Fiunt, quamprimum lucri amor mentem deceperit
 Hominum: pudorem verò impudentia expulserit)
 Faciē & illum obscurant dii, minuuntur verò familia
 Viro illi: exiguum verò ad tempus diuitia adsunt. (ciat:
 Par est delictū, si quis & supplicē & hospitem nalo affi-
 Quique fratris sui cubilia ascenderit,
 Secreti causa lecty vxoris scelerata patrans: (ros:
 Quiq; mala cuiuspiam fraude, deceperit orphanos libe-
 Quique parentem senem misero in senectae limine
 Probris affecerit, grauius incessens verbis:
 Huic certē Iupiter irascitur ad extremum uera
 Pro operibus iniquis grauem exhibet rationem.
 Verum tu quidem ab his omnino colibe stultum animum.
 Pro virili autem sacra facito immortalibus dijs
 Castē & purē, splendidaque crura aduicta
 Interdum certē libamini atque hostijs placa,
 Et quando cubitum ieris, & quando lux sacra venerit:
 Vi beneuolum erga te cor atque animum habeant,
 Ut aliorum emas sortem, non tuam alius.
 Amicum ad conuiuium vocato, inimicum verò finito.
 Eum verò potissimum vocato, quicūque te propē habitat.
 Si enim tibi & negocium aliquod domesticum acciderit,
 Vicini discincti accurrunt: cinguntur aut cognati. (dū.
 Noxatā magna est malus vicinus, quantū bonus cōmo-
 Sortitus est premiū, quicumque sortitus est vicinū bonū,
 Neque sanē bos interierit, nisi vicinus malus sit. (redde.
 Recta quidem mensura à vicino mutuum accipe, rectaq;
 Eadem mensura, & amplius, si quidem possis:

Εἴ κ' ἀπ' ἀλλοτρίων κτεάνων ἀεσίφρονα θυμὸν
 Εἰς ἔργον τρέψας, μελετᾷς βίην ὥς σε καλῶω.
 Αἰδώς δ' ἐκ ἀγαθῇ κεχηρμένον αἶθερα κομίζει.
 Αἰδώς ἢ τ' αἶθερας μέγα σίνεταί ἢ δ' ὀνίνηται.
 Αἰδώς τοι παρὲς ἀνολβή, θάουτος δὲ παρὲς ὄλβω.
 Χρήματα δ' ἐχέσθ' ἄπακτα, θεύς δ' οὐκ ἀμύνει.
 Εἰ δ' ὅ τις καὶ χερσὶ βίην μέγα ὄλβον ἔλκται,
 Ἡ ὅγ' ὅτ' ὀλοὴ γλώσσης ληίσσεται. (οἷα τε πολλὰ
 Γίνεται, ὅτ' αὖ δὴ κέρδιον ἔσται ἐξαπατήσῃ
 Ἀνθρώπων, αἰδὼ δέ τ' αἰκιδεῖται κατεπαύσῃ)
 Ρεῖα τέ μιν μαυροῦσι θεοὶ, μινύθουσι δὲ οἶκοι
 Αἰεὶ τῶ, παῦρον δέ τ' ὅπ' χρόνον ὄλβω ὀππείῃ.
 Ἴσθι δ' ὅς θ' ἰκέτιω ὅς τε ξείνονα κακὸν ἔξω.
 Ὅς τε κρησσηγῆτοισι εἴς ἀνὰ δέμνια βαίνει,
 Κρυπταδὴς ἐυνῆς ἀλόχου, παρὰ καίρια ῥέζων
 Ὅς τε πρὸ ἀφραδὴς ἀλίσταίνεται ὀρθανὰ τέκνα.
 Ὅς τε γονῆα γέροντα κακῶ ὅπ' ἔμμεται ἔδω
 Νεικείῃ, χαλεποῖσι καὶ παπύροισι ἐπέεσσιν.
 Ταῖ δ' ἡ τοι Ζεὺς ἀεὶ πρὸς ἀγαθὸν, ἐς ᾗ τελευτῶ
 Ἐργῶν αἰεὶ ἀδίκων χαλεπὴν ἐπέθηκεν ἀμοιβήν.
 Ἀλλὰ σὺ τῷ μὲν πάμπαν ἔργ' ἀεσίφρονα θυμὸν,
 Καὶ δαύαμιν δ' ἔρδην ἴσοι ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 Ἀγῶς καὶ καδαρῶς, ὅπ' δ' ἀγλαὰ μερὶα καίειν
 Ἀλλοτε δὴ σπονδῆσι θυέεσσι τε ἰλάσκεσθαι,
 Ἡ μὲν ὅτ' ὀλέσῃ, καὶ ὅταν φάσθ' ἱερὸν ἔλθῃ.
 Ὡς κέ τοι ἴλασθαι καρδίῳ καὶ θυμὸν ἔχωσιν.
 Οφρ' ἄλλων ὦν ἡ κλῆρεν καὶ τὸ πρὸν ἄλλω.
 Τὸν φιλέοντ' ὅπ' δαῖτα καλῶσιν, τὸν δ' ἐχθρὸν ἐᾷσασθαι.
 Τὸν ᾗ μάλιστα καλεῖν ὅς τις σέθεν ἐχθρὸν καίει.
 Εἰ δ' ὅποι καὶ χεῖρ' ἐτάρωιον ἄλλο γλῆται,
 Γείτορες ἄζωσοι ἔκινον, ζώσαντο δὲ πρὸς.
 Πῆμα κακὸς γείτων, ἴασον τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειδος.
 Ἐμμορέ τοι πμῆς ὅς τ' ἔμμορε γείτονος ἐσθλῆ.
 Οὐδ' αὖ βούλ' ὀπλοῖτ', εἰ μὴ γείτων κακὸς εἴη.
 Ἐὖ μὲν μετ' εἶδαι παρὰ γίττει. ὅτ' δ' ὀππιδυῖαι,
 Αὐτῶ τῶ μίτρω, καὶ λώϊον, αἴκε δύναι.

*Ut indigens, & in posterum promptum inuenias.
 Ne mala lucra captes: mala lucra a qualia in damnis,
 Amantem te ama, & iuvantem te iuva.
 Et da ei qui dederit, neque da qui non dederit.
 Datori namque est qui dat, non danti verò nemo das.
 Donatio bona, rapina verò mala atque lethifera.
 Quisquis enim vir sponte sua dederit etsi multum de-
 Gaudet donando, & delectatur suo in animo. (derit,
 Qui verò ipse rapuerit, impudentia fretus,
 Quannus id sit exiguum, tamen vexat charum animum.
 Si quidem enim & paruum paruo addideris, (euasit.
 Et frequenter istuc feceru, mox quidem magnum & hoc
 Qui verò parvis adiicit, uisitat arram famem.
 Neque verò quod domi repositum est, virum ladir.
 Domi melius esse, quoniam noxium quod foris est.
 Bonum quidem de presenti capere: noxa verò animo
 Egere absente: id quod te cogitare iubeo.
 Incipiente verò dolio, & desinente saturato te,
 Medio parce: mala enim in fundo parsimonia.
 Merces autem viro amico constituta sufficiens esto.
 Etiam cum fratre ludens, testem adhibeo:
 Credulitas pariter ac dissidentia perdidērunt homines.
 Ne verò mulier te animo nates succi & a decipiat,
 Blandè garriens, tuum inquirens tugurium.
 Quinámque mulieri confidit, confidit is quidem furibus.
 Vnicus verò filius seruárit paternam domum
 Pascendo: ita enim opulencia crescet in adibus.
 Senex autem moriarius, alium filium relinquens.
 Facile verò & plurib. prabuerit Iupiter ingentes opes:
 Maior autem plurium cura, maior quoque accessio:
 Tibi verò si opes animus appetit intra sese,
 Sic facito: operamq; opera subinde addito.*

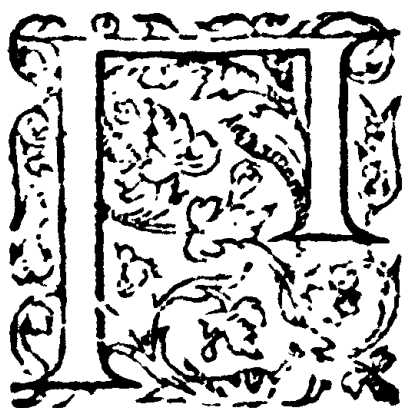

Ως αἱ χηρίζων, καὶ ἐς ὕστερον ἀρκιον δῶρης.
 Μὴ κακὰ κε δαίνειν κακὰ καὶ δεῖσ' ἀτήσιν.
 Τὸν φιλέοντα φιλεῖν, καὶ τὰς φρεσὶόντι φρεσέϊνα.
 Καὶ οὐ μὲν ὅς κεν δῶ, καὶ μὴ δόμοι ὅς κεν μὴ δῶ.
 Δώτη μὲν τις ἰδῶκεν, ἀδῶτη δὲ ἔτις ἰδῶκεν.
 Δῶς ἀγαθὴ, ἀέπαξ ὃ κακὴ, θανάτοιο δόττερα.
 Ὅς μὲν ἴδῳ κεν αἰὲρ ἐδέλω, ὅ γε καὶ μέγα δῶς.
 Χαίρει τὰ δῶρα καὶ τέρπεται ὅτι καὶ θυμὸν.
 Ὅς δὲ κεν αὐτὸς ἔλῃται αἰὲρ ἐδέλω περὶ πῆσας.
 Καί τε συμκρονέον, τοτ' ἐπ' ἀχρῶσεν φίλον κῆρ.
 Εἰ ἴδῳ κεν καὶ συμκρονέον, ὅτι συμκρον κατὰ δέιο.
 Καὶ δαίκα τῶδ' ἐφθίς, τάχα καὶ μέγα καὶ τὸ γλυόγγο.
 Ὅς δὲ ἴδῳ ἔοντι φέρει, ὅδ' ἀλυξεται αἰὲρ πα λιμόν.
 Οὐδὲ τὸ γ' εἰν οἴκῳ κατὰ κείμῳ αἰὲρ καὶ κῆρ.
 Οἴκοι βέλτερον εἶν' ἐπεὶ βλαβρὸν τὸ δύστηφι.
 Εὐδὴλὸν μὲν παρῆντος ἔλεσται, πῆμα δὲ θυμῶ.
 Χρηζέειν ἀπῆντος. ἃ σε φράζεσθαι ἀνῶγα.
 Ἀρχομένη ὃ πῆδου καὶ λήγοντος καρέσασθαι,
 Μεσότη φείδεσθαι. δὴν δὲ ἐπὶ πυθμῶν φειδῶ.
 Μιδος δ' αἰδρὶ φίλῳ εἰρημῶν αἰὲρ καὶ ἔσω.
 Καὶ τε κασιγνήτῳ γέλασας ὅτι μέγιστος δέσται.
 Πίσεις δὲ ἀρα ὁμῶς καὶ ἀπιστία ὅλῃσιν αἰδρῶς.
 Μὴ δὲ γαυῆ σε τόσον πυγασθῆναι ἐξαπατάτω,
 Αἰμύλα κατὰ λανσα, τὴν δὲ διφῶσα καλῶ.
 Ὅς ὃ γεωμικὴ πέποιθε, πέποιθε ὅ γε φιλήτησι.
 Μοινογλυκὴ ὃ παῖς οὐδὲ παρῶν οἶκον
 Φρὸν μὲν. ὅς γδ πλέτος ἀέξεται ἐν μεγάροισι.
 Γηραιὸς ὃ δαίνας ἔτερον πᾶν ἐγκρατεῖ πῶν.
 Ρεῖα δὲ κεν πλείονας πόροι Ζεὺς ἄσπετος ὅλῃσιν.
 Πλείων μὲν πλείωνων μελέτη, μίζων δὲ ὅτι δῆκ.
 Σοὶ δὲ εἰ πλέτου θυμὸς ἐέλδεται ἐν φρεσὶ καὶ σι.
 Ὅ δὲ ἐφθνήτῳ δὲ τ' ἐπ' ἐργῶ ἐργάζεσθαι.

Leiadibus Atlante maris exorien-
tibus,
Incipe messem, arationem verò occi-
dentibus.
Ha quidem noctesque & dies qua-
draginta
Latent. rursus verò circumvoluen-
te se anno

Apparent, primum ut acuitur ferrum.
Hae utique aruorum est regula: quique mare
Propè habitant, quique valles flexuosas
Mari fluctuante procul pinguem regionem
Habitant. Nudus serito, nudusque arato,
Nudus quoque merito: si quidem tempestiva omnia voles
Opera ferre Cereris, ut tibi singula
Tempestiva crescant, ne quando interim egens
Mendices ad alienas domos, nihilque efficias (dabo,
Sicut & nunc ad me venisti, ego verò tibi non amplius
Neque amplius mutuo tradam. Labora stolidi perferas,
Opera quae hominibus dii destinarunt.
Ne quando cum liberis uxoreque animo dolens.
Queras victum per vicinos, hi verò negligant. (lestas,
Bis enim & ter forsitan consequeru, si vero amplius mo-
Rem quidem non facies, tu verò inania multa dices.
Inutilis autem erit verborum copia. Sed te iubeo
Cogitare debetique solutionem, famisque evitacionem.
Domum quidè primum, uxoremque, bouemque aratorem,
Famulam non nuptam, quae & boves sequatur:
Utensilia verò domi omnia apta facito:
Ne tu quidè petas ab alio, illèque recusè, tu verò careas,
Tempus autem praeceat, minuatürque tibi opus,
Ne verò differas inque crastinum, inque perendinum.
Non enim laboris fugiatis vir implet horreum,
Neque procrastinator. Cura verò tibi opus arguet.

Ληϊάδων Ατλαχμύων ὀπιτελλο-
μύων.

Αρχεὶ ἀμνητῷ, ἀρότοις ᾗ, δυασο-
μύων.

Αἰ δὴ πεῖ νόπτας τε κῆματα τισ-
σαράκοντα

Κεχύφαται, αὐτὶς δὲ σφειπλομήνῃ

ἐνιαυτῷ

Φαίνονται, ταφρῶτα χαραστομύοιο σιδήρε.
Οὗτός πεῖ πεδίον πέλεται τόμος, οἱ τε θαλάσσης
Εχρύδι ναιετάουσ', οἷτ' ἄγκισθρα βλαστήντα
Πόντου κυμαίνοντ' ὀπότερ διπλῶνα χώρον
Ναίεισιν. γυμνὸν σπείρει, γυμνὸν ᾗ βιωτεῖν,
Γυμνὸν δ' ἀμύδαται, εἴ χ' ὥρια παύτ' ἐδέληται
Εργα κομίζεσθαι δημήτερι· ὥς τοι ἕκαστα
Ὡρεῖ ἀέξεσθαι, μή πως τὰ μεταξὺ χατίζων
Πτώσῃς ἀλλοτρίοις οἴκοις, κῆ μηδὲν αἰσῆς.
Ὡς καὶ νῦν ἐπ' ἐμὴν ἡλθεσ' ἐχρῶ δέ τοι ἐκ ὀπιδωσῶ.
Οὐδὲ ὀπιμετρίσω. ἐργάζου νήπιε Πέρση
Εργα ταῖτ' ἀνδρώποισι θεοὶ διητεκμήραγτο·
Μήποτε σὺ πάσδεσι γυναικί τε θυμὸν ἰσχύων.
Ζητῶνς βίαντον ἐπ' ἐγείτορας· εἰ δὲ ἀμειλῶσιν.
Δίς μὲν γὰρ κῆ τρεῖς τάχα τεύξεαι, ἡ δὲ ἐπὶ λυσῆς,
Κρήμα μὲν ἔσθ' ἀφῆξεις. σὺ δὲ ἐπώσῃς πόλιν ἀγορεύσας·
Αχρεῖ· δὲ ἔσθ' ἐπείων τόμος. ἀλλὰ σ' αἴωγα
Φεράζεσθαι χρεῖων τε λύσπιν, λιμὲν τ' ἀλειωρίων.
Οἶκον μὲν φερόντα γυναικί τε βιωτῇ τ' ἀρετῇ
Κτηνίῳ, ἔχοντι μὲν, ἥ τις καὶ βοῶν ἐποιτῇ.
Χρήματα δὲ εἰν οἴκῳ παντ' ἀριμύρα ποιήσασθαι·
Μὴ σὺ μὲν αἰτῆς ἄλλον, ὃ δὲ ἀρνῆται, σὺ δὲ τητῇ.
Ἡ δὲ ὥρη παρορμείβεται, μινύθη δὲ τοι ἔργον.
Μηδὲ ἀναβάλλεσθαι ἔς τ' αὐρῶν ἔς τ' ἐννεφιν.
Οὐ γὰρ ἐπώσοις ἄλλῃ πῖμπλησι καλίῳ,
Οὐδὲ ἀναβάλλεσθαι. μελέτη δὲ τοι ἔργον ὀφέλλει.

6 iii.

Αἰετ.

Semper autem dilator operum vir cum damnis luctat.
 Quam itaque iam desinit robur acui solis
 A calore humido, per autumnum pluvie
 Ioue prepotente, matur humanum corpus
 Multo lenius, (nam tunc Solus stellæ
 Paucisper supra caput fatis obnoxiorum hominum
 Tenet interdum, magis autem nocte fruatur.)
 Quando incorrupta est casa ferro
 Sylva, folia autem humi fundit, ab ramisque cessat:
 Tunc sanè ligna secato, memor tempestivi operis. (tate,
 Mortarium quidem tripedale seca, pistillū verò tricubi-
 Axēque septempedalem, valde enim certè conveniens
 Si verò octopedalem & malleam inde secuerv, (sic.
 Trium palmarum curvaturā secato 10 palmarū currui.
 Multa præterea curva ligna, ferro aut dentale cū inva-
 Domum siue in monte quærens, siue in agro, (neris.
 Ilignum: hoc enim bobus ad arandum firmissimum est:
 Nempe quum Attica Cereris famulus temoni infigens,
 Clavis adiunctum stiva adaptaverit.
 Bina verò d sponito aratra, laborans domi:
 Dentatum & compactum, quoniam multo optimum sic.
 Si quidem alterum fr. geru, alterum bobus inijcias.
 E' lauro aut, vel ulmo firmissima stiva sunt. (nerves
 E' quercu temonem, ex ilice dentale, boves verò duos no-
 Masculos cōparato (horū enim ro. ur nō imbecillū est.)
 Adolescentia mēsurā habentes. hi ad laborandū optimi.
 Non utique hi contendentes in sulco laborando aratrum
 Fregerint, opus verò imperfectum reliquerint.
 Hos autem simul quadragenarius iuuenis sequatur,
 Panem cœnatus quadrisidum octo morsum,
 Qui quidem opus curans rectum sulcum ducat,
 Non amplius respectans ad coætaneos: sed in opere
 Animum habens. hoc verò neque iunior alius melior
 Ad spargendum semina, & iteratam sationē evitandū.
 Iunior enim vir ad coætaneos euolat animo.
 Considera verò, cū vocem gravis audieris

Αἰεὶ δ' ἀμβολιεργὸς αἰὴρ ἄταρτε παλάει.
 Ἡμῶ δὴ λήγῃ μὲν ὀξέῃ ἡελίοιο
 Καύματος ἰθαλίμου, μετοπωρεὺν ὀμβρήσαντος
 Ζωὸς ἐρωδιέῃ, μὲν ὃ τρέπεται βρότεῃ χροῖ
 Πολλοὶ ἐλαφρότεροι· (δὴ γὰρ τότε σείρεται ἀστὴρ
 Βαθὺν ὑπὸ κεφαλῆς κρεῖσσε φέων ἀνδράπων
 Ἐρχεται ἡμάτι, πλεῖον δὲ τε νυκτὸς ἐπαυρεῖ.)
 Ἡμος ἀδνηπτεῖται πέλεται τιμὴ θεῖσσι σιδήρῳ
 Τληφύλλα δ' ἔραζε χέει, πόρδοιό τε λήγῃ
 Τῆμος ἄρ' ὑλοτομεῖν μεμνημένῳ ἄρειον ἔργον.
 Οἰμοὶ μὲν περὶ πόδι τάμνεσθαι, ὑπὸν ὃ τρίπηχυν,
 Ἀξονὰ δ' ἐπαπόδιον, μέγα δὲ νύτοι ἀμύμηται.
 Εἰ δέ κεν ὀκταπόδιον δὲ κ' σφύραν κατὰ τάμιον,
 Τροασίδαμον δ' ἄψιν τάμνειν δεκάδωρον ἀμάξῃ.
 Πόλλ' ὅπῃ χαμπύλα καὶ λαφύρειν ὃ γύλιον, ὅτ' αἰ δῶρκεν,
 Εἰς ἱκνῶν κατ' ὄρεσιν δὲ ζήμῳ ἡ κατ' ἄρουραν,
 Πρένιον, ὃς γὰρ βροσὶν ἀρουῶν ὀχυρότατός ἐστιν,
 Εὐτ' αὖ Ἀθηναίης διωῶται ἐν ἑλυματι πῆξας
 Γόμφουσιν πελάσας φρουραῖρεται ἰσοβοῆι.
 Δοῖα δ' ὃ δέσται ἄρσενά ποτισσάμεν ἡ οἶκον,
 Αὐτόχουον κ' πικτόν, ἵασι πολὺ λάϊον οὕτω.
 Εἰ χ' ἑτέρον γ' ἄξαις, ἑτέρον γ' ὅπῃ βοῶσι βάλαιο.
 Δάφνης δ' ἡ πειλὴς ἀκνέεται ἰσοβοῆς.
 Δρυὸς ἑλυμα, φρίν κ' γύλιον, βόε δ' ἐνταστέρο
 Ἀρσενὸν κακτῶν (τῷ γὰρ ἀδὲ, ὃ ἐν ἀλαπαδνόν.)
 Ἡδὲς μὲν ἔχοντε, τῷ ἐργάζεσθαι ἀρίστῳ.
 Οὐκ αὖ τῷ γ' ἐρίσαντες ἐν αὐλακὶ κάμνῃ ἄρσενον
 Ἀξίαι, τὸ ὃ ἔργον ἐπὶ σπονδῶν αὐτῶν λίποισι.
 Τοῖς δ' ἅμα πεσσεύονται τῆς αἰζνὸς ἔποιτο,
 Ἀρτον δὲ πνήσας τετράτευτον, ὀκταέλωμον
 Ος κ' ἔργου μαλὶ τῷ ἰδεῖται αὐλακ' ἐλαμύοι,
 Μικέτι παπλάνων μὲν ὀμήλικας, ἀλλ' ὅπῃ ἔργον
 Θυμὸν ἔχον, τῷ δ' ἐπὶ νεώτερος ἅλα ἁμείνων
 Σπέρματα δάσκαδ, κ' ὅπῃ σπορίῃ ἀλίστα.
 Κουρότερος γὰρ αἰὴρ μὲν ὀμήλικας ἐπτοίηται.
 Φερίεσθαι δ' ἐν τῷ αὖ φωνίῳ γερῶν ἐπακρύσεως

Altè ex nubibus quotannis clagentis,
 Qua & arationis signum affert, & hyemis tempus
 Indicat pluviae: cor autem rodit viri bobus carentis.
 Tunc sanè pasce curvos bones, domi detinens
 Facile enim dictu est, par boum da & plaustrum:
 Facile autem recusare, instant verò opera bobus.
 Inquit autem vir mentis compos: fabricato plaustrum.
 Stultus, etiam hoc nescit, centum esse ligna plaustri.
 Horum antè curam habere oportet, domi repaendo.
 Cum primum igitur aratio mortalibus apparuerit,
 Tunc aggredere, simul & servi & tu ipse,
 Siccam & humidam arans, arationis ad tempus,
 Summo manè festinans, ut tibi se impleant arua.
 Vere vertito, astate verò iterata non te fallas.
 Noualem verò serito adhuc leuem terram.
 Noualis imprecantium expultrix, liberorum placatrix
 Supplica verò Iouis terrestri, Cererique casta, (est
 Prouentum ut impleant, Cereris sacrum munus;
 Ut primum incipis arare, cum extremum sua
 Mano capiens, stimulo boum terga attingis
 Quercum temonem trahētium loro. iuuenis autem pond
 Servus, ligonem tenens, negotium anibus facessat,
 Semina abscondens Industria enim optima
 Mortalibus hominibus est: ignavia verò pessima.
 Sic quidem ubertate spica notabunt ad terram,
 Si finem ipse postea Iupiter bonum prabuerit,
 Et vasis autem iicies araneas. & te spero
 Gausurum, victu potitum domi exōstente.
 Latius autem peruenies ad canum ver, neque ad alias
 Respicias. Tui verò alius vir indigus eris.
 Si verò ad solis conuersionem araueris terram almanam,
 Sedens metes, pauxillum manu comprehendens,
 Obuersim manipulans puluerulētus, nec valde gaudens.
 Feres autem in sporā, pauci verò te suspicienti.
 Aliās verò alia Iouis mens Egiocchi:
 Sed mortalibus hominibus eam deprehendere difficile.

Τ' ἴδεν ἐκ τεφύων ἐν αὐσίᾳ κεκληγύνης·
 Ἡ τ' ἀφοτοῖά τε σῆμα φέρει, καὶ χείματος ὄρῳ
 Δεικνύει ὀμβρῶν· κραδίῳ δ' ἰδοὺ ἀνδρὶς ἀβύττου.
 Δὲ τότε χορταίνει ἑλίκας βόας ἐνδον ἑόντας·
 Ρηίδεν γὰρ ἵππος εἰπεῖν, βόε δὲ καὶ ἄμαξαν·
 Ρηίδαν δ' ἀπαύνησθαι, παρὰ δ' ἔργα βόεσσιν.
 Φησὶ δ' αὖτις φρένας ἀφνειὸς πῆξας ἄμαξαν.
 Νήπιον, ὃ δὲ τόγ' οἶδ', ἐκαστὸν δέ τε δοῖρα θ' ἀμείψεται.
 Τῶν περὶ αὐτὴν μελέτῳ ἐχέμεν οἰκίᾳ θείῃ.
 Εὖτ' αὖ ὃ περὶ σῆμα ἄριστος θνητοῖσι φαεῖν,
 Δὴ τίτ' ἐφορμηθῆναι ἑμῶς διμῶες τε καὶ αὐτὲς
 Αἴλῳ καὶ διερῶν ἄρῳ, ἀφότοις καθ' ὄρῳ.
 Περὶ μάλ' ἀσπεύδων ἵνα τις πλήθουσιν ἀφῆρα.
 Εἴαρι παλὴν. θύρεθρον ὃ νεομύη οὐ σ' ἀπατήσῃ.
 Νειὸν ὃ σπεύρειν ἐπὶ κεφίζουσιν ἀφῆρα.
 Νειὸς ἀλεξιάρη, παῖδων εὐκαλήτειρα.
 Εὖχεσθαι ὃ Διὶ χρονίῳ Δημήτερι θ' ἀγῆναι,
 Εὐκατεῖα βρεῖθαι Δημήτερος ἱερὸν ἀκτῖν.
 Ἀρχόμεθ' ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, ἵνα ἀκρον ἐχέμεν
 Χειρὶ λαβὼν, ὅρπηκα βόει ὅπῃ κῆρυγος ἵκηται
 Ἐνδρυν ἑλκόντων μετὰ βίῳ. ὃ ὃ τυτθὸς ὀπίσθεν
 Διμῶν, ἔχων μακίλῳ, πόνον ὀρνίθεσσιν τιθεῖν.
 Σπέρματα κακὰ κρύπτειν. διδμοσυὴ γὰρ ἀρίστη
 Θηκυῖς αἰδρώποισι, κακὰ διδμοσυὴ ὃ κακίστη.
 Ωδὲ κεν ἀδρυσίῳ τάχους ἰδύσῃ· ἔραζε,
 Εἰ τέλ' αὐτὸς ὀπίσθεν Ολύμπῳ ἰδοὺ ὃν ὀπάζεις,
 Ἐκ δ' ἀγῆων ἐλάσσεαι ἀράχνη καὶ σε ἐξαλπα
 Γυθῆσαι, εἴοτ' ἐρεῦμενον ἐνδον ἐόγτος.
 Εὖχεσθαι δ' ἵξεαι πολλὸν ἔαρ. ὃ δὲ περὶ ἄλλοις.
 Αὐγασσάμενος δ' ἄλλ' αὖτις ἀνὴρ κεχρημένος ἔστα.
 Εἰ δέ κεν ἡελίοιο ἔσπαρται ἀρόης χροῖα δῖα,
 Ηὐχέμεθ' ἀμείψας, ὀλίγον περὶ χρόνος ἔργων,
 Ἀντί' αὖτις μετὰ κακοῖσι, ὃ μάλ' ἀχρεῖται
 Οἷος δ' ἐν φορμῶ. παῖδες δέ σε θήσουσιν.
 Ἀλλότ' δ' ἀλλοῖσι Ζεῦς γὰρ ἀνδράσι,
 Ἀργαλὶ δ' ἀνδράσι καὶ θνητοῖσι νοῆσαι.

Sin autem serò araveris, hoc quidem tibi remediū fuerit:
 Quando cuculus canit quercus in frondibus,
 Primum delectat mortales super immensam terram:
 Tunc Iupiter pluat triduo, neque desinat,
 Non utique superans bovis ungulam, neque relinquens:
 Ita & serotina aratio tempestiva aqualis fuerit.
 Animo autem bene omnia reconde, neque te lateat
 Neque ver exorrens canum, neque tempestiva pluvia.
 Accede autem aneam sedem, & ad calidam tabernam,
 Tempore hyberno, cum frigus homines vehemens
 Detinet, tum sanè impiger vir valde domum auget:
 Ne te mala hyemis difficultas opprimat, (mas.
 Cum paupertas: macilen a verò crassū pedē manu pre-
 Mul a verò ignavus ver vanam ob spem expectans,
 Egens victus malā intra animum versat.
 Spes verò non bona indigentem virum fert,
 Sedentem in taberna, cui victus non sufficiens sit.
 Indica autem serui, astate adhuc media existente:
 Non semper aestas erit facite nidos. (nes,
 Mensem verò Ianuarium, malos dies, tibi nocentes om-
 Hunc vitate: & glacies, qua quidem super terram
 Flante borea molesta existunt,
 Qui per Thraciam equorum altricem lato mari
 Inspirans concutit, remugit autem terra & sylva:
 Multas verò quercus alticomae, abietēque densas,
 Montis in vallibus deijcit, terra multos pascenti
 Incumbens, & omnis reboat tunc ingens sylva.
 Fera autem horrent, caudāsque sub pudenda ponunt:
 Ea etiam quarum vellerē cutis densa est, & quas
 Frigidus existens perflat hirsuta licet pectora habentes.
 Quinetiam per bovis pellem penetrat, neque ipsum cohibet
 Etiamque per caprā flat hirsuta: ovium autem greges non item,
 Eò quod annui ipsarum villi sunt non perflat
 Venti borea: incurruum verò senem facit.
 Et per tenelli corporis virginem non perflat.
 Quae ades intra charam apud matrem manet,

Non-

Εἰ δὲ κεν ὄψ' ἀρόσης, τόδε κιντοὶ φάρμακον εἶη
 Ἡμος κόκκυξ κοκκύζει δρυὸς ἐν πετάλοισι
 Το πρῶτον, τέρπει τε βροτῶν ἐπ' ἀπειρὸν γαῖαν,
 Τῆμος Ζεὺς οἱ τρίτῳ ἤματι, μήδ' ἀπολήγῃ,
 Μήτ' ἄρ' ἐφ' ἑσπέρων βοὸς οπλυνέη, μήτ' ἀπολείπον
 Οὔτω κ' ὀφάργῳ περατηρέτη ἰσοφασίζε.
 Ἐν θυμῷ δ' εὖ πάντα φυλάσσει, μήδ' ἐπ' ἀλῆστοι
 Μήτ' ἐφ' ἑσπέρων πολὺν, μήδ' ὅρῳ ὁμῶς.
 Παρ' δ' ἴδι χάλασον δῶκον κ' ἐπ' ἀλέα λίσχῃ
 Ὡρὴ χιμῶν, ἵπῳ τε κρίθ' αἵρας εἶργον
 Ἰσχνῶν, ἐν δ' αὖτ' ἀρκιθ' αἵρας μετὰ οἶκον ὀφέλλει.
 Μή σε κακῶ χιμῶνθ' αἵματι κατὰ μάρψῃ
 Σιὸν πενίῃ, λεπτῇ ἢ παχυν πόδα χρομήζοις.
 Πολλὰ δ' ἀεργὸς αἴψῃ, κενεὸν ὅτι ἐλπίδα μύμων,
 Χρηίζων βιότοιο, κακὰ πρὸς ἐλπίδα μύμων,
 Ἐλπίς δ' ἐπ' ἀγαθῇ καὶ χημῶν αἵρας κομίζε,
 Ἡμῶν ἐν λίσχῃ, τῷ μὴ βίθ' ἀρκιθ' εἶη.
 Δωκνὺς ἢ δμῶν ἐπ' αἵρας ἐπ' αἵρας ἐόντος,
 Οὐκ αἰεὶ δέθῃ ἐστέται, ποιεῖα καλίας.
 Μιῶν ἢ λιμῶν καὶ ἡμῶν, βέδρα πάντα,
 Τῶν ἀλδῶν, κ' πηγάδας αἵτ' ὅπ' γαῖαν
 Πιόσωντος βορέαο δυσπλεχίς τελέδοισι.
 Ὅς τε διὰ θρήνης ἵπῳ ὄφρου δὲ πόντι
 Ἐμπύσας ἀεὶ μέμνη ἢ γαῖα κ' ὕλη;
 Πολλὰς ἢ δρὺς ὑψικόμοις ἐλάτας τε παχείας
 Οὔρεθ' ἐν βήσῃ πινῶ χθονὶ πυλυδοτείρῃ
 Ἐμπύσων, κ' πᾶσα βορέα τε νήετος ὕλη.
 Θῆρες ἢ φειστούτ', ἐρεῖς δ' ἐπ' αἵρας ἐόντος,
 Τῶν κ' λάχνη δέρμα κατὰ σκιον ἐλάτῃ κ' τῷ
 Ψυχρὸς ἐὼν διάησι δαυσι γένων ὡρῶν τῶν.
 Καὶ τε διὰ βροτῶν ἐρχεται, ἐπ' αἵρας ἐόντος.
 Καί τε δι' αἵρας ἀνισι ταύτεχα, πῶς δ' ἐπ' αἵρας
 Οὔτεκ' ἐπ' αἵρας ἀνισι ταύτεχα, πῶς δ' ἐπ' αἵρας
 Ἰς αἵρας βροτῶν. Ἐρχαλὸν ἢ γέροντα τίθησι.
 Καὶ διὰ παρδενικῆς ἀπαλόχρεθ' ἐπ' αἵρας
 Ἡ τε δὲ μὲν ἐπ' αἵρας φιλῇ παρὰ μιντὲρ μύμων,

Nondum opera sciens aurea Veneris.
 Benèque lota tenerum corpus, & pingui oleo
 Vincta, noctem cubas intra domum
 Tempore hyberno, quando exossis polypus suum pedem ar-
 Inq, frigida domo, & in habitaculis tristibus. (rodit,
 Non enim illi sol ostendit pabulum ut inadat,
 Sed super nigro um hominum populūque & urbem
 Vertitur, tardius autem vniuersus Gracis lucet.
 Et tunc sanè cornuta bestia & incornuta syluicuba
 Miserè dentibus stridentes per quercetum vall, sum
 Fugiont, & passim omnibus id cura est:
 Qua testæ inquirentes, densas latebras habent,
 Et cauernas petrosas, tunc utique trespodi homini similes,
 Cuius & humeri fracti sunt, & caput pauimentum spe-
 Huic similes incedunt vitantes niuem albam. (clat:
 Et tunc indue munimentum corporis, ut te iubeo,
 Chlenāque mollem, & talarem tunicam.
 Stamine verò in paucis multam tramam intexi.
 Hanc circum induito, ut tibi pilis non tremant,
 Neque crecti horreant, arrecti per corpus.
 Circum verò pedes calceas bovis fortiter occisi
 Aptos ligato, pilis intus condensans.
 Primogenitorum verò hædorum, cum frigus tempestiuum
 Pelles consuito neruo bovis, ut super humerum (venerit,
 Illuc arceas teporem, supra caput verò
 Iileum habeto elaboratum, ut aures ne humefiant:
 Frigida enim aurora est Borea cadente:
 Matutinus verò super terram à cælo stellifero
 Aer frugifer extensus est beatorum super opera.
 Qui hauriens è fluminibus semper fluentibus,
 Alcè supra terram leuatus venti procella,
 Interdum quidem pluit ad vesperam, interdum flat.
 Densas Thracio Borea nubes excitante.
 Hunc anteuertens, opere perfectò domum redi,
 Ne quando te cælitus tenebrosa nubes circumteget,
 Corpusque madidum faciat, vestéque humectet:

Οὐπω ἔργ' εἰδὺν πολυχρίσου Ἀφροδίτης.
 Εὖ τε λοισσαμένη τέρενα χροῖα καὶ λίπ' ἐλαίῳ
 Χρυσάμην, νύχην καταλέξεταί ἐτιδόν οἴκῳ,
 Ἡματι χιμερίῳ, ὅτ' αἰόσετο ὃν πόδα τένον,
 Ἐν τ' ἀπύρῳ οἴκῳ καὶ ἐν ἡδεσι λουθαλέοισιν.
 Οὐδ' οἱ ἠέλιος δείκνυτο μὲν ὀρμηθῆναι·
 Ἀλλ' ὅπῃ κυκίων ἀνδρῶν δῆμὸν τε πόλιν τε
 Στραφάται, βραδύον δὲ πανελιύσας φαίνει.
 Καὶ τότε δὴ κερχοὶ καὶ νήκεροι ὑληκκῶται
 Λυχνον μυλίοοντες ἀνὰ δρύα βρωσθέντα
 Φάγουσιν· καὶ πᾶσιν ἐπὶ φρεσὶ τῷτο μέμνηεν.
 Οἱ σκέετα μαγόμενοι πυκνοὶ κευθμῶνας ἔχουσιν,
 Καὶ γλάφυ πετρῆεν τάτε δὴ τρίποδι βροτῶ ἴσοι,
 Οὐδ' α' ὅπῃ νῶτα ἔαγε, κέρη δ' εἰς ἕδας ὀρᾷται,
 Ταῖτελοι φατῶται, ἀλδόμενοι νίφα λυκκῶ.
 Καὶ τότε ἔσπαδαί ἔρυμα χροῖος, ὥς σε κελδύω,
 Χλαῖναι τε μαλακῶ καὶ τερμύοντα χιτῶνα
 Στήμονι δ' ἐν παύρῳ πολλὴν χρόνα μινύσαντα
 Τῷ πείσαντα, ἵνα τοι τρίχες ἀτρεμέωσι,
 Μηδ' ὀρᾷ φέουσιν ἀειρόμεναι καὶ σῶμα.
 Ἀμφὶ ὅπως πέδιλα βροῖς ἴφικτα μῦοιο
 Ἀριόμην δῆσαντα, πύλοις ἐνταδε πικρῶσαι.
 Πεσοτηγῶν δ' ἐρίφον, ὅπῃται κρύθ' ὤριον ἔλθῃ,
 Δέρματα συρίσπειν νόδῳ βροῖος, ὅφρ' ὅπῃ νῶτα
 Τετὴ ἀμφιδάλη ἀλέω. κεφαλῇφι δ' ὑψόθεν
 Πῖλον ἔχῃ ἀσκητὴν, ἵν' ἕατα μὴ καταδύῃ·
 Ψυχὴν δ' αὖτ' ἥως πέλεται βορέας πεσόντος.
 Ἡδ' αὖ δ' ὅπῃ γαῖα ἀπ' ἕραν ἄσπερεντος
 Αἷρ πυροφόρος τέταται μακρόχρον ὅπῃ ἔργος·
 Ὅς τε ἀρυσάμεθ' πεταμῶν δαπὸ ἀναόντων,
 Τυφῶ ὑπὸ γαῖης ἀφ' αἰθέρος ἀέμοιο θυέλλῃ,
 Ἀλλοτε μὲν δ' ὕει ποτὶ ἑσπεριν, ἄλλοτ' ἄνεμ
 Πυκνὰ θρηκίαν βορέα νέφεα κλονέοντα.
 Τὸν φθάμεθ', ἔργα τελέσας, οἰκόνδε νέεσθαι,
 Μήποτε σ' ἕρηνόθεν σκοτῶεν νέφος ἀμφικαλύψῃ.
 Χροῖά τε μυδαλέον θείῃ, κατὰ δ' εἴματα δότυ.

Ἀλλ' .

Sed enit ato. Mensis enim difficilimus hic
 Hybernus: difficilis omnibus diffusiisque hominibus.
 Tunc medium bobus, hominibus verò amplius adfit
 Alimonia: longa enim validaque noctes sunt.
 Hac observans perfectum in annum
 Aequato noctesque & dies, donec rursus
 Terra omnium mater fructum omnigenum proferat.
 Quum sexaginta post versiones solis
 Hybernos perfecit Iupiter dies, tunc sanè stella
 Arcturus relinquens immensum fluctum Oceanis,
 Primus totus apparens exoritur vespertinus.
 Post hunc manè tugens Pandionis prorumpit hirundo.
 Ad lucem hominibus, vere nuper, cepto.
 Hanc praevertens, vites incidito: sic enim melius.
 At cum domi porta testudo à terra plantas ascenderit,
 Pleiades fugiens, tunc non amplius fodienda vites,
 Sed falcesque acuito, servosque excitato.
 Fugito verò umbrosas tabernae, & ad auroram cubile.
 Tempore messis, quando sol corpus exiccat:
 Tunc festina, & domum fruges congrega.
 Diluculo surgens, ut tibi sufficiens sit:
 Aurora enim operis tertiam sortitur partem.
 Aurora tibi promonet quidem viam, promouetque laborē:
 Aurora quae apparens multos ingredi fecit viam
 Homines pluribus verd iuga bobus imponit.
 Quum verò carduusque floret, & canora cicada.
 Arbori insidens stridulum effundit cantum
 Frequenter sub alis, astatu laborioso tempore,
 Tunc pinguesque capra, & vinum optimum,
 Salacissima verò mulieres & viri imbecilli mi
 Sunt, quoniam caput & genae Sirius exiccat.
 Siccum verò corpus ob aestum. Sed tunc iam
 Sit petrosaue umbra, & Byblinum vinum,
 Libumque lacteum: lacque caprarum non amplius lactis.
 Ex bouis arborinora caro, nondum enixa, (tunc
 Tenerorumque haederum praerea nigro bibito vinum,

Ἀλλ' ὑποδύαται· μῦς γ' χαλεπώτατος ἔσθ'
 Χειμέριον, χαλεπὸς πορθέατοισι, χαλεπὸς δ' ἀνθρώποις.
 Τῆμος δ' αἰσιν βυσσίν, ὅπ'ι δ' ἀκέραιον πλεῖον εἴη
 Ἀρμαλῆς· μακρὰ γ' ὀπίρροδοι εὐφρόναι εἰσί.
 Ταῦτα φυλασσόμεθ' τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτον,
 Ἰσοῦσθαι νύκτας τε καὶ ἡμέρας, εἰσὸς κεν αὖθις
 Γῆ πάπτων μήτηρ καρπὸν σύμμικτον ἀείκη.
 Εὖ τ' αὖ δ' ἐξήκοντα μετὰ θροῶν ἡρόιο
 Χειμέρι' ἐκτελέσθ' Ζεὺς ἡμέρας, δὴ ῥα τότε ἄσθ'ῃ
 Ἀρκτοῦρος, πορλιπὼν ἱερὸν ῥόν· Ὠκεανοῖο,
 Πρῶτον παμφαίνων, ὅπ'ι τέλειται ἀκροατέφαιον.
 Τόνδε μὲν ὀρδορῶν Παιδιωνὶς ὄρτο χελιδὼν
 Εἰς φάθ' ἀνθρώπους, ἔαρος νέον ἱεσμένον.
 Τίω φθαίμεθ', οἶνας ἀφαιταμένον· ὥς γ' ἄμεινον.
 Ἀλλ' ὅπότ' αὖ φρέοικος δ' ὀπ' χθονὸς αἰφύτα βαίνει
 Πληιάδας φθύνων, τότε δὴ σκάφ' ἐκίπ' οπείων·
 Ἀλλ' ἀπας τε χαρᾷ σέμεναι, καὶ δ' ὡς ἐγείρειν.
 Φθύνειν ἢ σκεῖραις δώκοις καὶ ἐπ' ἡσ' κοῖτον,
 Ὡς ἐν ἀμντοῖς, ὅτε τ' ἡγίεθ' χροῶ καφέων.
 Τημοῦτος σπύδων καὶ οἴκαδε καρπὸν ἀγείρειν,
 Ὀρθεὺς αἰσάμεθ', εἴτα τοι λείθ' ἄρκιον εἴη.
 Ἡὼς γάρ τ' ἔργον τρίτῳ δ' ὀπ' μείρεται αἶσαν.
 Ἡὼς τοι πορφέρει μὲν ὁδ' ἔσθ', πορφέρει ἢ καὶ ἔργον
 Ἡὼς ἥτε φαίεσθαι πολέας ἐπέθηκε κελύδων
 Ἀνθρώποις, πολλοῖς δ' ὅπ'ι ζυγὰ βοῖσι πηδῆται.
 Ἡμὸς ἢ σκόλυμός τ' αἰδοῖ, καὶ ἡχέτα τέττιξ
 ἐνδρέω ἐφεζόμεθ' λιγυρῶν καταχέυετ' ἀσιδῶν
 Πυκνὸν ὑπὸ πῖρυν, δέ· εθ' ἡματώδεθ' ὄρη·
 Τῆμος πύοταται τ' αἶγες καὶ οἶνον ἄριστος·
 Μαχλόταται ἢ γυναῖκες, ἀταυρότατοι δέ τε αἰῶρες·
 Εἰσιν, ἐπεὶ κεφδῶν καὶ γουῶν Σείριον ἄζει,
 Αὐδῆθ' δέ τε χροῶς ὑπὸ χάρμαθ'· ἀλλὰ τότε ἥδ' ἔστι
 Εἰς πετρεῖν τε σκιὴ καὶ βύβλινον οἶνος,
 Μαζά τ' ἀμολγαῖν, γάλα τ' αἰγῶν σβεννυιδράων·
 Καὶ βοῶς, ὑλοφάγοιο κρέας μήπω τε πεκύνει,
 Πλεονεργῶν τ' ἐρίφων· ὅπ'ι δ' αἰδοῖται πινέμεν οἶνον,
 εἰς

In umbra sedens, animo saturatus cibo,
 Contra temperatum ventum obuerso vultu,
 Fontemque perennem, ac defluentem, quique illimū sit..
 Tertiam aqua partem infunde, quartam verò misce vino.
 Famulus autem impera, Cereris sacrum munus
 Triturare, quando primum apparuerit vis Orionis.
 Loco in ventoso, & bene planata in area.
 Mensura verò diligenter recondito in vasis. sed postquam
 Omnem victum deposueris sufficientem intra domum,
 Seruum domo carentem conducere, & sine liberis ancillam
 Inquirere iubeo: molestā est autem qua liberos habet an-
 Et canē dentibus asperū nutrito: nec paruas cibo, (cilla.
 Ne quando tibi interdum dormiens fur vir facultates au-
 Fœnum autem importato, & paleas, ut tibi sit (ferat.
 Bobus ac mulis annum pabulum, sed postea
 Serui refocillent chara gēna, & boves soluantur.

Quum verò Orion & Sirius in medium venerit
 Cælum, Arcturū autem inspexerit rosea digitis Aurora,
 O Persa, tunc omnes decerpe domum vvas:
 Exponito verò soli decem dies, totidēque noctes,
 Quinque autem adumbrato sexto in vasa haurito
 Dona lentis dateris Bacchi. Sed postquam utique
 Pleiadesque Hyadesque ac robur Orionis
 Occiderint, tunc deinde arationis memor esto
 Tempestivæ annus verò per terram accommodus sit.
 Quod si te navigationū periculosa destitutum ceperit,
 Quando utique Pleiades robur validum Orionis,
 Fugientes, occiderint in obscurum pontum,
 Tunc certè variorum ventorum stridunt flamina,
 Et tunc ne amplius naues habe in nigro ponto.
 Terram autem operari memor esto, ita ut te iubeo..
 Navem verò in continentem trahito, muniōque lapidib.
 Undique ique, ut arceant ventorum robur humi deflantiū,
 Sentina exhausta, ut ne putrefaciat lous imber.
 Instrumenta verò congrua omnia domi tuæ repone,
 Rectè contrahens navis alas pontigrada,

Ἐν σκῆϊ ζόμενον, κεκορημένον ἦτορ ἰδωδῆς·
 Ἀντίον ἐυκράεος ἀέμου τρέφαντα πρῶτον,
 Κριώνης τ' ἀετᾶς κ' ἀπορρύτου, ἢ τ' ἀδύλωτος,
 Τρεῖς ὕδατος φερούειν, τὸ δ' τέτατον ἱέμεν οἶνα.
 Διωσὶ δ' ἱποτρυνύειν δημήτερος ἱερὸν ἀπτήν
 Δινέμεν, δὴ τ' αἰ φροῖτα φαῖη ἀένος Ωρείωνος,
 Χάροφ εἰς αἴε, κ' εὐτροχάλω ἐν ἀλωῇ·
 Μέτρε δ' οὐ κομίσσασθαι ἐν ἀγχεσιν. αὐτὰρ ἐπὴν δὴ
 Πάντα βίον καταΐθηναι ἐπαρμένον ἔνδον οἴκου,
 Θῆτα ἄοικον ποιεῖσθαι, κ' ἄτεκον ἔριδον
 Δίξεισθαι κέλευσθαι· χαλεπὴ δ' ἐπὶ πορτίς ἐριδες.
 Καὶ κῆρα χαροχρόδοντα κομεῖν, μὴ φείδεσσι τοῦ·
 Μὴ πῦτ' σ' ἡμερόκοιτος αἰὴρ ἀπὸ χημέαθ' ἔληται.
 Χόρτον δ' ἐσκομίσσῃ καὶ συρφετὸν, ὅφρα τι εἴη
 Βοισὶ κ' ἡμιόκοισιν ἐπισταθόν. αὐτὰρ ἐπεὶ τα
 Δμῶας ἀναψύξαι φίλα γυνάτα, καὶ βόε λῦσαι.
 Εὐτ' αὖ δ' Ωρεῖον καὶ Σείριος ἐς μέσον ἔλθῃ
 Οὐραγόν, Ἀρκτοῦρον δ' ἐσίδῃ ὀρθοδᾶκτυλος Ἥως,
 ὧ Πέρση τότε πάντας ἀπόδρεπε οἴκαδ' ἐβότρεις·
 Φείξαι δ' ἠελίω δέκατ' ἡμέατα κ' δέκα νύκτας·
 Πέντε δ' οὐσκιᾶσαι, ἕκτω δ' εἰς ἀγχε' ἀφύσαι
 Δῶρα Διωνύσου πολυγυνδέος. αὐτὰρ ἐπὴν δὴ
 Πληιάδες θ' Ἰάδες τε, τό τε ἀένος Ωρείωνος
 Διῶωπιν, τότ' ἐπειτ' ἀρότυ μνημημόρος εἶη
 Ωρεαίη· πλειὸν δ' ἤ τ' ἔχθονος ἄρμενος εἴη.
 Εἰ δέ σε ναυτιλίας διεπεμφέλα ἥμερος ἀγρῆ,
 Εὐτ' αὖ Πληιάδες ἀένος ὄβριμον Ωρείωνος
 Φόβγρυσσιν πίπῃωσιν ἐς ἠερειδέα πότιον.
 Δὴ τότε παυτείων ἀνέμων δύρεσιν αἵηται·
 Καὶ τότε μηκέτι νῆας ἔχον ἐν οἴνοπι πόντῳ·
 Γλυῖ δ' ἰργάζεσθαι μνημημόρος, ὥς σε καλδίω.
 Νῆα δ' ἐπ' ἠπείρῃ ἐρύσαι, πυκάσαι τε λίθοισι
 Πάντ' ἔνδον, ὅφρ' ἴχωσ' ἀνέμων μῆρος ὑγρόν ἀέντων·
 Χείμαρρον ἐξερύσαι, ἵνα μὴ πύθῃ Διὸς ὄμβρος.
 Ὅπλα δ' ἐπαρμένα πάντα τεφ' ἐγκάτθαι οἴκῳ,
 Βυκόσμως σολίσαι νηὸς πέρα ποντοπόροιο.

Clauum verò fabrefactum super fumum suspendito.
 Ipse autem tempestiuā expectato nauigationē dū veniat.
 Tūcque nauem celerē ad mare trahito. intus verò onus
 Aptum imposito, domum ut lucrum repries:
 Quemadmodum meūque pater & tuus, stultissime Persa
 Nāvigabat navibus, victus indigus boni. (sa.
 Qui olim & huc venit immensum pontum emensus,
 Cum Aeo'ida relicta, in nauis nigra:
 Non reditus fugiens, neque opulentiam ac facultates,
 Sed malam pauperiem quam Iupiter hominibus dat.
 Habitauit autem prope Heliconem misero in vico
 Ascra, hyme malo, astate autem molesto, nunquā bona.
 Tu verò o Persa operum memor esto
 Tempestiuorum omniū: de nauigatione verò maximē.
 Nauem parua laudato, magna verò onera imposito.
 Al'ius quidem onus, maius verò lucrum ad lucrum
 Erit, si quidem venti malos abstineant flatūs.
 Quando ad mercaturam verso imprudente animo,
 Volueris & debita effugere, & famem inamānam:
 Ostendam autem tibi modos multis soni maris:
 Et si neque nauigandi peritus, neque nauium.
 Neque enim unquam nani profectus sum ad latū mare,
 Nisi in Eubæam ex Aulide, ubi quondam Graci
 Exiecta tempestate, magnum collegerunt exercitum,
 Gracia ē sacra ad Troiam pulchris fœminis prœditam.
 Illuc ego ad certamina strenui Amphidamantis,
 Chalcidēque traieci, prae deliberata verò multa
 Certamina instituerunt iuvenes magnanimi, ubi me dico
 Carmine victorem tulisse tripodem auritum.
 Quem ego quidem Musis Heliconiadicis dicaui,
 Vbi me primum sonorum aggredi fecerunt cantum.
 Tantum nauium expertus sum, multos clauos habentiū.
 Sed tamen dicam Iouis consilium Egiochi:
 Musa enim me docuerunt diuinum carmen canere.
 Dies quinquaginta post versiones solis,
 Ad finem progressa astate laboriosa temporis.

Πηδάλιον δ' ἐνεργές ἑσθ' ἡσπινός κρεμάσασθαι·
 Αὐτὸς δ' αἶραιεν μίμνειν πλόον, εἰ σὺ κεν εἰλθῃ.
 Καὶ τότε νῆα θολὴν ἄλα δ' ἐλκέμεν· ἐν δέ τε φόρτον
 Ἄρμυρον ἐντυώμεναι, γ' οἴκαδε κέρδος ἄρται·
 Ὡς ἑσθ' ἐμός τε πατήρ κ' ὅς, μέγα νήπιε Πέρση,
 Πλωίζεσκεν νηυσὶ, βίη καὶ χερσὶν ὅ· ἐσθλῆ.
 Ὅς περ κ' ἐγὼ τῆδ' ἦλθε, πολλὰ διὰ πόντον αὐτίκας,
 Κύμῳ Αἰολίδα φερόμεναι, ἐν γὰρ μελαίνῃ·
 Οὐκ ἄφρονος φεύγων, ἀλλ' ὅ πλῆτόν τε κ' ὄλβον,
 Ἀλλὰ χαλῶν περὶ πῦρ, τίμω Ζεὺς ἀνδρείας δίδουσι·
 Νάσσεται δ' ἄγχι Ἐλεκῶν ὅ· οἷζ' ὕρῃ ἐνὶ κώμῃ,
 Ἀσκη, χεῖμα κακῆ, θέρει ἀρῆαλεν, ὅδε ποτ' ἐσθλῆ.
 Τυὴν δ' ὅ· Πέρση ἔργων μεμνημένος εἶ)
 Ὡραιοὺς πάντων, φεῖναι τιλῆς ὅ· μέγιστα.
 Νῆ' ὀλίγω αἰνεῖν, μεγάλη δ' ἐνὶ φορτίᾳ θέσται.
 Μείζων μὲν φόρτος, μείζον δ' ὅπ' κέρδει κέρδος
 ἔσσεται, εἰ κ' αἶμαί γε κακὰς ἀπέχωσιν αἴχτας·
 Εὐτ' αὖ ἐπ' ἐμπορίῳ τρέψῃς ἀεσίφρονα θυμὸν,
 Βάλλῃαι δὲ χρεῖα τε φεφυγμέναι καὶ λῆμον ἀτερπη-
 δεῖξαι δέ τοι μέτρα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 Οὔτε τι ναυτιλῆς σεσφισμὸς ὅ·, ὅτε τι νηῶν.
 Οὐ γὰρ πρόποτε κηὶ γ' ἐπέπλων εὐρέα πόντον,
 Εἰ μὴ ἐς Εὐβοίαν ἐξ Αὐλίδος, ἢ ποτ' Ἀχαιοὶ
 Μείναντες χερσὶν, πολλὰ σὺν λαὸν ἄχραν
 Ἑλλάδος ἐξ ἱερῆς Τροίῃ ἐς χαλκιγυῖαν αἶψα.
 Ἐνθάδ' ἐγὼν ἐπ' αἰθέρα δαΐφρονα Ἀμφιδάραντος
 Χερσὶ δατ' εἰσεπήρησα. τὰ δ' ὅ· φρεσπεραδ' ὀμύα πολλὰ
 Ἄθλ' ἔδεσαν παῖδες μεγαλήτερες. ἔνθα μὲ φημί
 Τῶν μὲν νικήσαντα φέρειν τρίποδ' ὠτύνοντα.
 Τὸν μὲν ἐγὼ Μύσησ' Ἐλεκωνιάδεα σ' ἀνέθηκεν,
 Ἐνθά μὲ το φερότεν λιγυρῆς ἐπέβησαν αἰοιδῆς·
 Τόσσον τοι νηῶν γε πεπείραμαι πολυγρόμφων.
 Ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρέω Ζηνὸς νόον αἰ γένοιτο.
 Μῦσας γὰρ μὲ ἐφίδαξαν ἀδέσφατον ὕμνον αἰείδην.
 Ἡμεῖς πεντήκοντα μετὰ τροπαὶς ἡγήοιτο,
 Ἔς τέλ' ἐλθόντος θέρε' ἡματιώδε' ὥρης,
 ὅ· ἡ.

Tempestiva est mortalibus navigatio. nec certè nauem
 Fregeris, neque homines perdideris mare,
 Nisi sciens Neptunus terra quassator,
 Aut Iupiter immortalum rex veli' perdere.
 In his enim summa est simul bonorūque malorūque.
 Tunc verò facilēsque aura, & mare innocuum,
 Tranquillum: tunc nauem celerem, venis fretus,
 Trahito in pontum. onus verò omne bene colloca.
 Propera autem quàm celerrimè iterum domū redire.
 Neque ve d' expectato virūq; nouū, & autumnalē imbrē,
 Et hyemem accedentem, Notūque molestos flatus,
 Qui concitat mare, secutus caelestem imbrem
 Multum, autumnalem: difficilem verò pontum facit.
 Sed alia verna est navigatio hominibus:
 Nempe cum primū quantum incedens cernix
 Vestigium fecit, taniūm folia homini appareant
 Summa in ficis, tum sanè imperuium est mare.
 Verna autem hac est navigatio. non ipsam ego tamen
 Probo: neque enim meo animo grata est,
 Quia rapax: agrè quidem effugeris malum. sed tamen &
 Homines faciunt stultitia mentis. (hac
 Pecunia enim anima est miseris mortalibus.
 Miserum verò est mori in fluctibus Verūm te iubeo
 Considerare hac omnia in animo quacunque tibi consulo.
 Ne verò intra naues omnem substantiam cauas pone:
 Sed plura relinquito: pauciora verò imposito.
 Miserum enim ponti in fluctibus in malum incidere:
 Miserum etiam, si quidem in currū prae grande onus im-
 Axim fregeris, onera verò intereant. (ponens,
 Mediocritatem observa: occasio verò in omnibus optima.
 Maturus autem uxorem tuam ad domum ducito,
 Neque triginta annis valde multum deficiens,
 Neque superans multum: nuptia verò tibi tempestive ha.
 Mulier autem quatuor annos pubescat, quanto nubat;
 Virginem verò ducito, ut mores castos doceas.
 Eam verò potissimum ducito qua te prope habitas:

Ωραῖος πέλεται θνητοῖς πλόθ· ἔτε κε νῆα
 Κανάξαις, ἔτ' αἰδρας ὑποφθίσφει θαλάσσα.
 Εἰ μὴ δὴ πτόφρον γε Πτοφδαῖων ἐνοσίχθων
 Ἡ Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεὺς ἐθέλῃσι ὀλέσσαι.
 Ἐν τοῖς γδ τέλ· ὅσιν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε
 Τῆμος δὲ ἐυκρινέες τ' αὔραι, κὶ πόντος ἀπήμων,
 Εὐκλῆ· ὅτε νῆα δειλὴν ἀνέμοισι πιθήσας
 Ἐλκέρῃ ἐς πόντον, φόρτον δὲ ὅ· παύτα τίθεσθαι.
 Σπεύδῃν δὲ ὅππῃ τάχιστα πάλιν οἴκοι δὲ νέεσθαι.
 Μηδὲ μῦθῃν εἶνόν τε νέον κὶ ὀπωρινὸν ὄμβρον,
 Καὶ χιμῶν' ὀπίοντα, νότοιό τε θῆνας ἀήτας,
 Ὅς τ' ὤρειν θαλάσσαι ὁμαρτῶσας Διὸς ὄμβρον
 Πολλὰ, ὀπωρινῶ· χαλεπὸν δὲ τε πόντον ἔθηκεν.
 Ἀλλ' ὅ· εἰς ἐρινὸς πέλεται πλόθ· αἰδρώποισιν,
 Ἡμος δὲ πτόφρον ὅσον τ' ὀπιβῶσα κερόνη
 Ἰχθυὶ ἐποίῃσιν, τόσον πέταλ' αἰθρὶ φαεῖν
 Ἐν κράδῃ ἀκρεστάτῃ τότε δὲ ἄμβρατὸς ὅσι θαλάσσα.
 Βίαιος δὲ ἔτος πέλεται πλόθ· ἔμιν ἐγὼ γε
 Αἴτημι· ἔ γδ ἱμῶν θυμῶν κεχαρισμῆθ' ὅσιν,
 Ἄρπακτὸς· χαλεπῶς κε φύγοις κακόν· ἀλλὰ τυ καὶ τὰ
 Ἀνδρῶποι ῥέζουσιν αἰδρεῖνσι νόοιο.
 Χρήματα γδ ψυχὴ πέλεται δηλοῖσι ἐροτοῖσι.
 Δεινὸν δὲ ὅσι θανεῖν μετὰ κύμασιν· ἀλλὰ σ' αἴωγα
 Φράζειδ' τὰ δὲ πάντα μὲν φρεσὶν ὅσ' ἀγορβύω.
 Μηδὲ εἰ νηυσὶν ἀπαντα βίον κείλῃσι τίθεσθαι.
 Ἀλλὰ πλέω λείπειν, τὰ δὲ μείονα φορτίζεσθαι.
 Δεινὸν γδ πόντου μὲν κύμασι πῆματι κύσασθαι.
 Δεινὸν δ' εἴ κ' ἐπ' ἁμαξαι ὑπὸ ῥοῖον ἄχθ' ἀείρας,
 Ἀξονα καυάξαις, τὰ ὅ· φορτὶ ἁμαυροθύν.
 Μίστρα φυλάσσειδ'· χαμρὸς δὲ ὅππῃ πᾶσιν ἄριστος.
 Ωραῖθ' δὲ γυναικα τὸν πύτι οἶκοι ἄγεσθαι,
 Μήτε τεκνόντων ἑτέων μέγα πύλλ' ὑπολείπων,
 Μήτ' ὀπιθῆς μέγα πολλά· γάμος δὲ τοι ὤρεθ' ἔπης.
 Ἡ δὲ γυνὴ τέτορ' ἡέωη, πέμπτω ὅ· γαμοῖτο.
 Παρθενικλὺ ὅ· γαμεῖν, ὅς κ' ἦδεα κεινὰ διδάξῃς.
 Τὴν ὅ· μέλιστα γαμεῖν ἥτις σέθεν ἐχρύδι ναίει·
 c. i. 25.

Omnia diligenter circum contēplatus ne vicinis ludibria.
 Neque enim muliere quicquā vir sortitur melius (ducas.
 Bonarumque verò mala non durius aliud,
 Comestatrice qua virum tamen si fortem
 Torret sine face, & cruda senectæ tradit.
 Bene verò animadversionē immortalium deorum observato.
 Neque fratri equalem facito amicum.
 Quod si feceris ne ipsum prior malo afficias.
 Ne verò mentiaris linguæ gratiam. Sin autem eoperis,
 Aut verbum aliquod locutus infestum, aut faciens,
 Bis tantum puniri memeris. Sin verò rursus
 Redeat ad amicitiam, penam autem velit præstare.
 Suscipe. miser namque vir amicum aliās alium
 Facit te verò ne quid animo coarguat vultus.
 Ne verò multorum hospes, neque nullius hospes dicaris
 Neque malorum socius, neque bonorum commicator.
 Neque unquā miserā pauperiē animi cōsumpti cōsumpti
 Sustineas exprobrare, diuorum munus immortalium.
 Lingua ceriē thesaurus inter homines optimus
 Parca, plurima verò gratia ad mensuram euntis.
 Quod si malum dixeris. forsam & ipse males audies.
 Neque publici conuiuij grauis accessor esto,
 Ex publico: plurima autem gratia, sumptusque minimus.
 Neque unquam de manē Ioui libato nigræ in unum
 Manibus illotis, neque alijs immortalibus.
 Neque enim illi exaudiunt. respiciunt verò etiam preces.
 Neque contra solem versus erectus mejsa.
 Sed postquam occideris, memor usque ad orientem,
 Neque in via, neque extra viam progrediendo meias,
 Neque denudatus: decorum quippe noctes sunt.
 Sedens verò diuinus vir, & prudens,
 Aut idem ad parietem accedens bene septi atrij.
 Neque pudenda semine polbus intra domum.
 Focum iuxta reuelato, sed caueto.
 Neque ab ominoso sepulchro reuersus
 Sem. nato progeniem, sed decorum à conuiuio.

Πάντα μάλ' ἀμφὶς ἰδὼν, μὴ γείτοσι χάσματα γήμης.
 Οὐ μὲν ἰδὼν τι γυναικὸς αἴψα λήζειτ' ἀμείνον
 Τῆς ἀγαθῆς, τῆς δὲ αὐτὴ κακῆς ἢ ῥίμον ἄλλο,
 Δειπνολόχης ἢ τ' αἰδοῖα καὶ ἰφθιμόν ὡς ἰόντα
 Εὖναι ἄτερ δαλῶν, καὶ ὠμὴν γέρας δῶκεν.
 Εὖ δὲ ὅππιν ἀθανάτων μακίστον πεφυλαγμένον
 Μηνδὲ κασιγνήτῳ ἴσον ποιεῖσθαι ἑταῖρον
 Εἰ ὅ κα ποιήσης, μὴ μὴ φρόντερος κακὸν ἔρξης.
 Μηνδὲ ψεύδεσσι γλώσσης χεῖριν, εἰ δὲ κεν ἀρχῇ
 Ἦν ἔπος εἰπὼν δόποδύμιον, ἢ καὶ ἔρξας,
 Δίς τόσα πένναδα, μνηστῆρος. εἰ δὲ κεν αὖτις
 Ἦν ἦτ' ἐς φιλότιμον, δίκλιν δὲ ἐπέλῃσι παραχρῆν,
 Δίξασθαι. δῆλός τοι ἀνὴρ φίλος ἄλλοτε ἄλλον
 Ποιῖται. σὲ ὅ μὴ τι νόον κατελεχέτω εἶδος.
 Μηνδὲ πολυζήλον, μινδὲ ἄξιον καλέεσθαι,
 Μηνδὲ κακὸν ἑταρον, μινδὲ ἐδιδῶν τεικεσθῆρα.
 Μηνδὲ ποτ' ἐλομῆναι πνίλει θυμοφθόρον αἰδοῖ
 Τέθλαθ' ὀνειδίζειν, μακίστον δέσιν αἰὲν ἰόντων.
 Τλώσσης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνδράποισιν ἄριστος
 Φειδωλῆς, πλείστη ὅ χαρὶς καὶ μετρὸν ἰσότης.
 Εἰ ὅ κακὸν εἴποις, τάχα καὶ αὐτὸς μείζον ἀκούσῃς.
 Μηνδὲ πολυζεῖν δαίτην δυσσέμφητον
 Ἐκ κοινῷ· πλείστη δὲ χαρὶς, διαπάνη τ' ὀλιγίστη
 Μηνδὲ ποτ' ἐξ ἡοῖς Διὶ λείβει αἰδοπα εἶνον
 Χερσιν ἀνίπνισιν, μινδὲ ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
 Οὐ γὰρ τοίγε κλύεσιν, δόποπύεσι δὲ τ' ἀφάς.
 Μινδὲ αὐτ' ἡγίοιο τετραμῆρος ὄρνθος ὀμιχρῆν
 Λύταρ' ἐπεὶ κα δύνῃ μνηστῆρος ἐς τ' ἀνιόντα,
 Μήτ' ἐν ὁδῷ μήτ' ἐν τὸς ἰδὲ φρεσὶ δαδῶν ὑρήσης.
 Μινδὲ δόπομνησθεῖς· μακίστον τοι νύκτες ἑσπέρη
 Ἐξομῆρος δὲ ὅγε θεῖος ἀνὴρ πεπυμέναι εἰδώς,
 Ἦ ὅγε φρὸς τοίχην πελάσας ὕερκέος αὐλῆς.
 Μινδὲ εἰδῶν γονὴν πεπαλαγμένον ἐνδεδει αἰκον,
 Ἐστὶν ἐμπελασθὼν παραφαινέμεν, ἀλλ' ὀλέσθαι,
 Μινδὲ δόπο δυσφῆμοιο τάφῳ δόπονοσήσανται
 Σφρμαίνων γμείω, ἀλλ' ἀθανάτων δόπο δαίτης.

Nec unquam perennem fluviorum limpidam aquam
 Pedibus transito, priusquam oraveris aspiciens pulchra
 Manus lotus amena aqua limpida. (fluenta,
 Qui fluvium transferit, malicia verò manus illo-
 tus, Et succensent dii, & damna dant in posterum.
 Ne verò à manu deorum in celebri convivio
 Siccum à viridi refeca nigro ferro.
 Neque unquam patinam libatoriam pone super craterem
 Bibentium, perniciosum enim in ipso fatum est situm.
 Neque domum faciens imperfectam relinquit,
 Ne fortè insidens crocitet stridula cornix.
 Neque à pedatis ollis nondum lustratis rapiens
 Comedito, neque lauato: quia & hisce noxa inest.
 Neque super immobilibus locato (non enim bonum est)
 Puerum duodennem: quia virum inertem facit.
 Neque duodecim mensium: aequale & hoc est.
 Neque muliebri in balneo corpus abluito
 Viri, gravis enim ad tempus est & in hoc
 Pœna, neque in sacrificia accensa incidens,
 Reprehende arcana, Deus quippe & hac indignè fert.
 Nec unquam in alio fluorum mare influentium,
 Neque super fontes meyto: quin valde evitato.
 Neque incacato, id enim nihilo est melius:
 Sio facito, gravem verò mortalium evitato famam.
 Fama enim mala est, levis quidem levatus
 Pacillimè, molesta verò portatu, difficilisque deponu.
 Fama verò nulla prorsus perit, quam quidem multi
 Populi divulgant: quippe dea quadam est & ipsa.

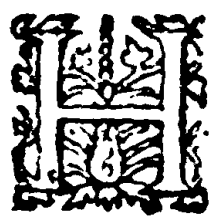
HESIODI ASCRÆI
DIE S.

DIE S verò ex Ioue observans, bene secun-
 dum decorum
 Præcipe servis, tricesimam mensis opti-
 mam

Μὴδ' ἐποτ' ἀετῶν ποταμῶν χαλκίροον ὕδωρ
 Ποσσὶ φράν φρίν γ' ὄξη ἰδῶν ἐς χαλὰ ῥέεθρα,
 Χεῖρας νιφάδμῳ πολυηράτῳ ὕδατι λαβὼν.
 Οἷς ποταμόν διαβῆ, χακόν τι ἢ χεῖρας ἀνιπῆθαι,
 Τῶδ' ἐποι νειμῶσι, καὶ δῆγε δῶκεν ὀπίσσω.
 Μὴδ' ἀπὸ πεντόροιο θεῶν ἐνὶ δαγτὶ θαλεῖν
 Αὔσον ἀπὸ χλωρῆς τάμνειν αἰθωνὶ σιδήρῳ.
 Μὴδ' ἐποτ' οἶνοχόλῳ τιθέμεν κρητῆρος ὕδωρ θέν
 Πινόντιεν. ὅλῳ γὰρ ἐπ' αὐτῷ μοῖρα τέτυκται.
 Μὴδ' ὄμον ποιῶν, ἀεπίζεσσι καταλείπειν,
 Μήτοι ἐφεζομένη κρώζῃ λακερυζα κορόνη.
 Μὴδ' ἀπὸ χυττοπόδων αἰετῶν ῥέκτων ἀκλόντας
 Ἐάθειν, μὴδ' ἐλάει. ἐπεὶ καὶ τοῖς ἐνὶ ποινῇ.
 Μήδ' ἐπ' ἀκινήτοισι καδίζειν (ὃ γὰρ ἄμεινον)
 Παῖδα δυνάδεκατῶν, ὅτ' ἀνὴρ ἀνώρεα ποιεῖ.
 Μὴδ' ἐλυσάμενον ἴσον καὶ τὸ το τέτυκται.
 Μὴδ' ἐμναικίῳ λυτῶν χροῶ φαειρύνεαι
 Ἀνέρα. λαθαλέη γὰρ ὅππ' ἐχόνον ἐς ὅππ' καὶ τῷ
 Ποινῇ. μήδ' ἐρεῖσιν ἐπ' αἰδομένησι κυρήσαι,
 Μωμδὴν αἰδέσθαι. θεὸς γὰρ καὶ ταῖς νειμασῶ.
 Μὴδ' ἐποτ' ἐπ' ἐργῶν ποταμῶν ἀλαδὲ φερεόντων,
 Μήδ' ὅππ' ἐκλύων ἐρεῖν, μάλα δ' ἐξ ἀγέαι.
 Μήδ' ἐπαπύχην. τὸ γὰρ ἔστι λώϊον ὅσον
 Ωῖ δ' ἐρεῖν. δένειν ἢ βροτῶν ἐπ' ἀγέαι φέρειν.
 Φήμιν γὰρ τε κακὴ πέλεται, καὶ φη μὲν αἰεῖσαι
 Ρεῖα μάλ', ἀγαλέη ἢ φέρειν, χαλεπὴ δ' ἀποθείει.
 Φήμιν δ' ἔστις παμπαν ἀπὸ λυταίῳ πινε πολλοὶ
 Λαοὶ φημίζοισι. θεὸς γὰρ τις ὅστις καὶ αὐτῇ.

Η Σ Ι Ο Δ ΟΥ Τ ΟΥ Α Σ Κ Ρ Α Ι ΟΥ Η Μ Ε Ρ Α Ι.

ΜΑΤΑ δ' ἐκ δίοδει πεφυλαγμένους, ὅς καὶ
 μοῖραν
 Πιφραδέμεν δμώεσσιν ἡσυχάδα μιν ἄ-
 ριστον

Ad opera inspiciendum, dimensumque diuidendum.
 Nempe cum veritatem populi iudicantes agunt.
 Haec enim dies sunt Ioue à prudente:
 Primum, nouilunium, quartaque & septima sacra dies:
 Haec enim Apollinem auriensem genitrix Latona.
 Octauaque & nona amba dies mensis
 Egregie crescentis, ad curandum opera mortaliū.
 Undecima verò duodecimaque amba quidem bona:
 Haec quidem tondendis ouibus, illa ~~aut~~ segetibus morèdis.
 Duodecima tamen undecima multò melior.
 Haec enim nec fila in aere suspensus araneus,
 Die expleta, quum & prudens formica aceruum colligit.
 Haec telam ordatur mulier propinacique opus.
 Mensis autem inchoati decima tertia caneto
 Sementem incipere: plantis verò inferendus optima est.
 Sexta verò media valie incommoda est plantis:
 Viripara bona, puella vero non utilis est,
 Neque gignenda primum, nec nuptijs tradenda.
 Nec prima quidem sexta puella gignenda
 Aptae est, sed hodie castrandis & gregibus ouium,
 Stabuloque circum sepiendo pastoralis, benigna dies est.
 Bona verò viripara amicaeque conuicia loqui,
 Mendaciæque & blandos sermones, & occulta colloquia.
 Mensis verò octaua caprum, & biuem valde magensem
 Occidito: mulos autem duodecima laboriosos.
 Vicesima verò in magna, plena die, prudentem virum
 Generato: valde enim bona est indolis.
 Bona autem viripara decima puella verò & quarta
 Media, haec verò & oves, & curuipedes retortis cornibus
 Et canem, asperis dentibus, multosque laboriosos (boves,
 Cicurato manum imponens, cautus verò esto animo,
 Ut quartam vites desinentis & inchoati mensis,
 Doloribus conficiendo animo valde hac accommodata est dies.
 Quarta autem mensis uxorem domum ducito,
 Obseruatis auibus quae ad hanc rem sunt optima.
 Quintas verò exitato: quia difficiles sunt & graues.

Ἔργα τ' ἐποπτεύειν, ἢ δὲ ἄρμα λιλῶ δατέαδαι,
 Εὖ τ' αἰ δὴ θείῳ λαοὶ κρίνοντες ἄγνωστον.
 Αἶδε γ' ἡμέραι εἰσὶ Διὸς παρὰ μητιόεντος.
 Προῖτον ἔην, τετρας τε, καὶ ἐβδωμη, ἱερὸν ἡμᾶρ.
 Τῇ γδ' Ἀπόλλωνα χρυσάερα γείνατο Λητώ.
 Οὐδ' αὖτε τ' ἐνάτη τε δύναι γέ μιν ἡματα μίωος
 Ἐξοχ' ἀεζαμύοιο βροτῆσι καὶ ἔργα πένεσθαι,
 Ἐνδεκάτη τε δυωδεκάτη τ' ἄμφω γέ μιν ἰδύλαι.
 Ἡ μὲν, οἷς πεῖκον, ἢ δὲ, δύφρονα καρπὸν ἁμᾶδα.
 Ἡ δ' ὃ δυωδεκάτη τῆς ἐνδεκάτης μὲν ἁμείνων.
 Τῇ γάρ τοι νεῖν ἡματ' ὀρσιπύπτος ἀφ' ἀχνυς
 Ἡματος ἐπὶ πλείυ, ὅτε τ' ἰδρύς σωροὶ ἁμᾶται.
 Τῇ δ' ἰσὺν γήσασθαι γυνή, θεράλειτό τε ἔργον
 Μίωος δὲ ἰσαμύης τελοσκαδεκάτῃ δῆεσθαι
 Σπέρματος ἀξέσθαι φυτὰ δὲ ἐκθρέψασθαι ἀρίστη.
 Ἐκτὴ δὲ ἡ μέσση μάλ' ἀσύμφορός ἐστι φυτοῖσιν.
 Ἀνδρογόνος τ' ἀγαθή· κέρη δὲ ἐσύμφορός ἐστι.
 Οὔτε γνέσθαι φροῦτ', ἔτ' ἀγάρ μιν αἰτιβόλησαι.
 Οὐδὲ μὲν ἡ φροῦτη ἔκτῃ, κέρη τε γνέσθαι
 Ἀρμόριος, ἀλλ' ἐρίφοις τάμην καὶ πῶσα μήλων.
 Σηκόν τ' ἀμφιέσθαι ποιμνήϊον, ἥππον ἡμᾶρ.
 Ἐδύλῃ δὲ αἰδρυγόνος· φιλή δέ τε κέρτερα βάζειν,
 Ψυδύλῃ δ' αἰμυλίοις τε λόγους, κρυφίοις τ' ἱεραιμοῖς.
 Μίωος δὲ οὐδ' αὖτε κῆωρον καὶ βοῶν ἐρέμωκον
 Ταυνέμον, ἔρῃας δ' ὃ δυωδεκάτη τελοεργίᾳ.
 Εἰκάδι δὲ ἐν μεγάλῃ πλέει ἡματι ἰσθρα φῶτα
 Γίνασθαι μέγα γάρ τε νόον πεπυκασμύος ἐστίν.
 Ἐδύλῃ δὲ αἰδρυγόνος δεκάτῃ, κέρη δέ τε τετρας
 Μέσση τῇ δέ τε μήλα καὶ εἰλίπιδας ἐλικας βοῖς,
 Καὶ κωῖα παρχαρόδοντα καὶ ἔρῃας τελοεργίᾳ
 Πρηῦνειν, ὅπῃ χεῖρα τιθεῖς· πεφύλαξο δ' ὃ θυμῷ
 Τετράδ' ὁ δύνειται φθίνοντός θ' ἰσαμύης τε,
 Ἄλλα θυμοβόρειν· μάλα τοι τετελεσμένον ἡμᾶρ.
 Ἐν δ' ὃ τετάρτῃ μίωος ἄγασθαι ἐς οἶκον ἄκοιτιν,
 Οἰωνοὺς κρίνας αἱ ἐπ' ἔργματι τούτῳ ἄριστοι·
 Πέμπτης δὲ ἐξ ἀγῆσθαι, ἐπεὶ χαλεπαὶ τε καὶ αἰνῶ

In quinta enim aiunt furias obambulare,
 Periurium vindicantes, quod malū Contentus genuit per:
 Media verò septima, Cereris sacrum munus (iuris)
 Diligenter inspiciens bene aquata in area
 Ventilato: reborūque sector incidito cubilaria ligna,
 Naualiaque ligna multa, & que navibus congrua sunt.
 Quarta verò incipito naues compingere hiantes.
 Prima verò nona prorsus innoxia hominibus.
 Nona autem media pomeridiana melior dies
 Bona siquidem est ad plantandum, & ad generandum,
 Tam viro quàm mulieri: nec unquam prorsus ma'la dies.
 Sed pauci rursus sciunt tertium nonum mensis optimum
 Implendus dolijs, & sub inguam ponendo collo
 Bobus & mulis & equis celeribus.
 Nauem bene-clauatam celerem in nigrum portum
 Trahito. Sed pauci vera intelligunt.
 Quarta verò aperi doliū, pra omnibus sacra di s est
 Media: pauci verò rursus post vicefimam mensis optimā
 Aurora vigente: pomeridiana verò est deteror:
 Et haec quidem dies sunt hominibus magno commodo.
 Cetera autem incerta sine sorte, nihil ferente.
 Sed alius aliam laudat, pauci verò norunt.
 Interdum nouerca est dies, interdum mater.
 Harum beatūque & fœlix, qui hac omnia
 Sciens operatus fuerit, inculpatus dijs,
 Auguria observans, & delicta evitans.

HESLODE:

Ἐν πε πὶ ἰδρ φασὶ εἰνυῖας ἀμφιπολῶειν
 Ὅρκον τι υἱάσας το ἔρις κα πημ ὅπο κοίς.
 Μ' ἄσκη δὲ ἐ δούρατ' ἡ Δ μητε ὅς ἱε ἀκτῶν
 Εὖ μαλ' ὅππῃ δὴ υἱοχαλῶσι δῶν
 Βόμειν υἱο μόν τε ταμει ἴα ἀμ' ἰα δ' ἔρα,
 Ν' ἰα τε ξ' ἀ πηλ , τὰ τ ἀρμύαν ἐστ' πελονται
 Τετραδὶ δὲ χεῖρας πῆγ' ὡς αἶας.
 Εἶνα δὲ ἡμεῖς ὅππῃ δὲ ἐλα λωιον ἡμαρ.
 Περσὶς δὲ ἴας ἀπηνω αἰδρόπιοι
 Ἐδὲ μῦθο τ ἡδὲ φ τῶν μῦθ' ὅ γῃ μῦθ
 Ἀνέρι ἡδὲ γυναικὶ κα ἔπτε πᾶ χακὸν ἡμαρ.
 Παι δὲ αὐ σα τεισφναδα μῦθος ἀριση
 Ἀρξ' ἀταί τε θῦ, ζυγο αὐχε α θ κα
 Βοιοι κα ο κυπόδεσσι
 Ν δόλωει ὅππῃ ντο
 Ἐρ μῦθι πα ῥοι δὲ τ' ἡμῖν δὲ κικλ σκουσθ
 δὲ π ἀφ' αἰ πάντα ε ὁ ἡμαρ
 Με αὐρ τε εἰ δα μῦθ ἀριση
 Ηε κα ὅππῃ ἱελα δὲ ὅς ἱε
 Α μῦθ σι ὅππῃ ἱ ε ο
 Α δὲ ἀλλαι μεταδ' πῖ ἀκρηιο ἔ π φ υσαι
 Αλφ δὲ ἡμ' ἰω αὐναι πα ῥοι δὲ τ' ἰσασιν.
 Α μῦθ πῖ εἰ μῦθ ἡμ τε ο
 Τα ευδαιμων τῶ κα ολβιθ ὅς πα δὲ πάντα
 Η ε γαστηται ἀπαιτίθ ἀτανα ἰσιν,
 ας κρ , υἱοχασίας δῆει ω

Η Σ Ι Ο Δ Ο Ψ

HESIODI ASCRAEI SCV-
TVM HERCVLIS

VT qualis rel. Æta domo ac patria
tellure.

Venit Thebas, secuta matrem Am-
phitryonem,

Alcmena, filia servatoris populorum
Electryonus:

Qua mulierum genus superabat fœ-
minearum,

Formâq; & proceritate. mente utiq; nulla cū ea errabat
Illarum quas mortales mortalibus peperere concubentes.

Cuius & à vertice, & à palpebris nigricantibus

Tale quiddam spirabat, quale & ab aurea Venere.

Atq; hac talis existens, tã animo suum colebat coniugem,

Perinde ut nulla unquam coluit mulierum fœminearum,

Quamquam ipsi patrem praestantē occidisses, vi domitum,

Ira cōmotus propter boves. relicta aut ille patria tellure

Thebas venit, supplicans sicut atq; Cadmeis,

Vbi idem habitabat cum veneranda coniuge, (ipse

Seorsim absq; concubitu desiderabili. Non enim hæbeas

Ante electū conscendere formosa Electryonidis,

Quam cadem ultus esset fratrum magnanimitatem

Sue coniugis flagrantique combustisset igne vicos

Virorum heroum Taphiorum atque Teleboarum.

Ita enim constitutum ipsi erat, dijq; testes facti fuerant.

Quorū ille verebatur iram, festinabatq; quam celerrimè

Exequi magnum opus, quod ipsi à Ioue concessum erat,

Hunc autem unà cupidi bellique praelique,

Æotij acres equis sub clypeis anhelantes,

Η ΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ
ΑΣΠΙΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

ΟΙ' Η φερλιποῖσα δόμοις κ' πα-
τρίδα γαῖαν

Ἡ' λυθεν ἐς Θήβας, μὴ' ἀρήϊον Ἀμ-
φιρύωνα,

Ἀλκμήνῃ, θυγάτηρ λαοπόδα Ἡλε-
κτρυόνης,

Ἡ' ῥα γυναικῶν φύλον ἐκκύντο δη-
λυτεράων

Εἰδείτε μεγάλῃ τέτοον γέ μιν ὅστις ἔριξε

Τάων αἶς θνητῶν θνητοῖς τέκον θύηδεϊσσι.

Τῆς κ' ἀπὸ κρήδων βλεφάρων τ' ἀπὸ κυανέων

Τοῖον ἄνδ' οἶόν τε πολυχρύσου Ἀφροδίτης.

Ἡ' ὃ κ' ὥς κ' θυμὸν ἰὸν τίεσκεν ἀκοίτῳ,

ὧς ὕπνω τίς ἔπρε γυναικῶν δηλυτεράων.

Ἡ' μιν οἱ πατέρ' ἐδὸλον ἀπέκτανεν ἱφὶ δαμάστας,

Χασάμενθ' αἰβουσί. λιπὼν δ' ὅγε πατρίδα γαῖαν

Εἰς Θήβας ἰκέτευσε φρεσάχαιας Καδμείας,

Εἴνθ' ὅγε δώματ' ἔναε σιωαῖς αἰδομένη παράκοιτι,

Νόσφιν ἄτερ φιλόπτης ἐφίμερυν ἔδρ' οἱ ἦεν

Περὶ λείων ὀπιλιῶν ἐυσφύρου Ἡλεκτρυόνης,

Πρὶν γὰρ φόνον τίσαιτο κασιγνήτων μεγαθύμων

Ἡς ἀγέχου, μαλ' ὅς ῥα καταφλέξαι περὶ κόμης.

Αἰδελῶν ἡρώων Ταφίων ἰδὲ Τηλεβοάων.

Ὡς δ' οἱ δέκετο θεοὶ δ' ὀπιμάστυες ἦσαν,

Τῶν ὅγ' ὀπίζετο μῆνιν ἐπείχετο δ' ὅττι τάχιστα

Ἐκτελείσαι μέγα ἔργον, ὃ οἱ δίοθεν δέμης ἦεν.

Τῷ δ' ἅμα ἰέμενοι πολέμοιό τε φυλόπιδός τε,

Βαιωνεὶ πλήξουσιν, ὅτε σφ' ἀεκέων πνείοντες,

ἀ. β.

Locrique hastati, & Phocenses magnanimi
 Sequebantur, ducibat autem eos praestans puer, Alcaï,
 Gaudens tot populis. At pater hominumque deorumque
 Aliud consilium texebat intra mentes, ut diis pariter (ret.
 Et hominibus, rerum indagatoribus Marti depulsore plâta.
 Profectus autem ab Olympo est, dolū mentibus altis mediis,
 Desiderio concubitus elegantis mulieris.
 Per noctē, celeriterque venit in Typhaoniū, unde rursus
 Ad Phiciū summum accessit consiliarius Iupiter.
 Ibi residens mentibus versabat divina opera.
 Nam eadem quidem nocte cum procera Electrynide
 In lecto concubitu mixtus est perfecitque desiderium.
 Eadem autē & Amphitryō populorū defensor, splendidus
 Perfecto magno opere, rediit domum suam. (heros
 Neque ille ad famulos & pastores agrestes
 Cœpit ire antea, quàm sua coniugis conscendisset lectum.
 Tale siquidem corde desiderium ceperat pastorem populorū.
 Ut autē quādo quispiam magno affectu effugit afflictionē
 Morbo ex difficili, aut etiam validis ex vinculis:
 Ita tunc Amphitryō diffusi labore exantlato,
 Magnoque affectu, lubē, ique animo domum suam reuersus
 Totique nocte concubuit cum veneranda uxore, (est,
 Oblectando se numeribus aurea Veneris.
 Illa autē à deo pariter domita, & ab homine longè optimo,
 Thebis septem portas habentibus geminos peperit pueros,
 Haudquaquam eadem sapientes, quanquam fratres essent.
 Alterū siquidē inferiorem, alterū autē longè prestantiorem
 Deum ac validum, vim Herculanam: (virū,
 Hunc quidem subiecta nubium offuscatori Saturnio.
 Iphiclum autē, hastarū cōcussorē Amphitryoni, (cōcūbes:
 Diuersa generatione, alterum quidem, cum viro mortali
 Alterum autē, cū Saturnio deorum imperatcre omnium,
 Qui & Cygnū occidit, Martis filium magnanimum.
 Inuenit enim in luco longè iaculantis Apollinis
 Ipsum, & patrem ipsius Martem, bello insatiabilem,
 Armis fulgentes, cœu fulgor ignis ardentis,

ΑΣΠΙΣ ΗΡΑΚΛ.

ε

Α κρο αχ μαχο Φ κ ~ θυμς
 αωντ' ρ το π ε ε πα και το
 υ οων αιισι πατηρδ ανδρῶ τε δε ~ τε
 λωμη υφ ε φ π ο ρα θυ πιν
 ραπ φησ η η ρα φτε ση
 δι λυ πο δλο σι βυσσιδυμύ ,
 μ ρο φ τη ε ζ α τω κοε,
 χθ ταχα Τυφ τοδε δι
 ο α ωρσεε πετα .
 α καδεζ μη θ, φ ε τ μη δεση γα
 ρρ υλπι σφυ εκρυ
 οτητι , τελε ρ
 ~ δι ρυ ασοθ ας ρο
 τε εσας μεγα α κατο δε δμο
 πι μω πι γε
 θ γδ αδιλω χ αι
 ο αι ποιμή αι .
 ο σο υσκαρε κακότητα
 σε αγγελ
 ρα το Αμφ χα πο πο ο εκ υπε σας,
 ασασι ε τε φ λω τε θδ εισαφ
 χ τοσω η π
 μη θ υχ
 , δε μ δεισα κη αν.βι πολη αρε
 α πυ μω το παδε
 - ρε τε ρα γε μη β
 μμ στε , αυ γ μει ο φωτα,
 ον τε κρ τερο βλω ειλω
 μη . υσκαμνηδαι κα Κ
 α γε δδ ο Αμφιτρυ
 ειμυλω γη λω το μη ρε τω ανδρι μεγαστα
 , Κρο ω δε ση ει πατω .
 πε Α η τι ~ θυμο
 ρρ ει τεμνρει εκατηβολ Απολλωνθ
 τον κη τατερ' ο Α λω ατην πολειμει
 χεστ αμπομη ις ας ω πυρς σο . εε
 d γ.

Stantes in curru: terram autem pulsabant veloces equi,
 Ferientes ungulu, pulvisque circa ipsos dividebatur,
 Excitatus compactis à curribus & pedibus equorum.
 Curr⁹ aut⁹ fabri facti: & rotarū ambit⁹ circum resonabāt,
 Equi festinantibus, gaudibat autem Cygnus inculpatus,
 Sperans se Iovis filium, Mauortium se aurigamque
 Ferro interēpturū esse, & inclytā arma despoliaturum.
 Sed ipsius vota non exaudivit Phœbus Apollo.
 Ipse enim contra illum concitavit v. m. Herculeam,
 Totus verò lucus & ara Apollinis Pagasai
 Collucebat præ vehementis Dei armis, & ipso,
 Et quasi quidē ignis ex oculis effulgebat. Quis autem illi
 Sustinisset, mortali existens, obuiā sub conspectū prodire,
 Præter Herculem & gloriosum Iolaurum?
 Illorum enim & vis magna, & manus invictæ
 Ex humeris prognata erant, vna cum robustis membris.
 Is igitur tunc aurigam allocutus est fortem Iolaurum:
 O heros Iolæ mortaliū longè charissime muniam,
 Nempe verè in immortales beatos, qui Olympum tenent.
 Peccasti Amphitryo, quando bene monitas ad Trēbas
 Abijt, relicta Tiryntho, urbe bene fundata. (bētes frōtes.
 Postquam occideras Electryonem, propter bonas latus ha-
 Venitq; ad Creontē: & Heniochē logu ornatam vestibus,
 Qui ipsum ultrò receperūt, & necessaria oīa præbuerunt.
 Quatenus ius est supplicibus, coluerūtq; ex animo magis.
 Vnebas autem exultabundus cū formosa Electryonide,
 Coniuge sua moxq; nos reuoluto anno
 Nati sumus, neque ingenio similes, neque intellectu.
 Pater tuus & ego: cuius quidem mētes sustulit Iupiter,
 Qui relicta domoque sua, & suis parentibus,
 Abijt veneraturus sceleratū Eurystheū: (præteritorum
 Infelix, certè multū ingemiscebat postea,
 Noxam suam lugens. Sed hac irrenocabilis est.
 Mihi verò deus difficiles imperavit labores.
 O amice, sed tu celeriter contine habenas rutilantes
 Equorū alipedū, magnāq; mōtib; fiduciā accumulans

Ἐς αὐτ' ἐν δὶ φρον. χθόνα δ' ἔκτυπον ὠκείες ἵπποι,
 Νύσσοντες χηλῆσι κόνις δέ σφ' ἀμφιδεδήει,
 Κοπτομένη πλεκτοῖσιν ὑφ' ἄρμασι καὶ ποσὶν ἵππων.
 Ἄρματα δ' ὀποῖντα καὶ αἵτινες ἀμφαράβιζον
 Ἴππων ἱερόων. καχάρητο δ' Κύκλω ἀμύμων,
 Ελπόμεντο Διὸς υἱόν, ἀρήϊον, νῆοχόν τε
 Χόλκον δὴ νῶσθιν, καὶ δὲ καλυτὰ τεύχεα δύσθη.
 Ἀλλὰ οἱ εὐχολέων ἐκ ἐκλυε φοῖβετο Ἀπόλλων
 Αὐτὸς γὰρ οἱ ἐπῴρσε βίῳ Ἡρακλείῳ.
 Πᾶν δ' ἄλλος καὶ βασιλεὺς Ἀπόλλωντο Πηλεΐδης
 Λάμπει ὑπὸ δρυόϊο δευρὸς τεύχεων τε, καὶ αὐτῷ.
 Πῦρ δ' ὥς ὀφθαλμοῖν ἀπελάμπετο, τίς κεν ἐκείνῳ
 Ἔπλη θυτὸς εἶναι κρατερῆτον ὄρμηθι νῶα.
 Πλὴν Ἡρακλῆς καὶ κυδαλίμης Γόλας;
 Κεῖνον γὰρ μεγάλην τε βίην καὶ χεῖρες ἁπλῆς
 Ἐξ ὤμων ἐπέφυκεν ὅππῃ σὺ βαρύνει μέλεισιν.
 Ὅς γὰρ τὸ τ' ἠνίοχον φρεσέφει κρατερὸν Γόλας,
 Ἡρως δ' ὁ Γόλας, βρεττῶν πολὺ φίλτατε πάντων.
 Ἡ' τα μετ' ἀθανάτοισι μάχασθαι, τοὶ Ὀλύμπιοι ἔχουσιν,
 Ἡλίου Ἀμφιτρυῶν, ὅτ' εὐσεφῶν ποτὶ Θήβῳ
 Ἡλθε, λιπὼν Τίρυνθον εὐκτίμενον πολίεθρον,
 Κτεῖνας Ἡλεκρυῶνα, βοῶν ἐν κ' εὐρυμετώπῳ
 Ἰκάτο δ' εἰς Κρεῖοντα καὶ Ἡνίοχῳ ταῦτε πλοῖον,
 Οἱ γὰρ μιν ἡσπάζοντο καὶ ἀμύμων πάντα παρῆχον,
 Ἡ' δὴ κ' ἐὰν ἰκάνησι τίον δ' ἄρα κερῶδι μάλλον
 Ζεὺς δ' ἀγαλλόμενός σιν εὐσφύρῃ Ἡλεκρυῶνι
 Ἡαλόχῳ. τάχα δ' ἄμμες ὅππῃ πλοῖον ἐκινῶμεν
 Γεινόμεν' ἔτε φυλὴν ἐδὴ γένοιτο ἔτε νόημα,
 Σὸς τε πατὴρ καὶ ἐγὼ τὴν μὲν φρένας ἐξήετο Ζεὺς.
 Ὅς φρεσὶ πῶν σφέτερόν τε δόμοι σφετέρους τε τοκῆας,
 Ὡχέτο πημῶν δὴ τήμῳ Εὐρυδῆα,
 Σχέτλι' ἦ που πολλὰ μετεσυναχίξειτ' ἐπίσσω,
 Ἡ' ἄτῳ ἀχέων' ἢ δ' ἐπαλινάχρητός ὅστιν.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ δάμων χαλεπαῖε ἐπετέλλετ' ἀέθλιος.
 Ὡ' φίλ', ἀλλὰ σὺ δάσσοι ἔχ' ἠνία φοινικόνετα
 Ἴππων ὠκυπόδων, μέγα δ' φρεσὶ δάσσοι ἀέξων,
d. iij.

Rectè dirige celerè currum, & a'ipedum robur equum.
 Nihil veritus strepitum Martis, hominum occisoris.
 Qui nunc cum clangore circumquaque furit per sacræ
 Phœbi Apollinis, lo'igè iaculantis regis. (nemo
 Enimverò etiam validus licet exstat, tamè exaturabitur
 Hunc contrà allocutus est inculpatus Io'ans, (bello,
 O' patre, quæ multū verò pater hominum atque deorū
 Honorat caput tuum, & saurinus Neptunus,
 Qui Thebarum mœnia tenet, & tuetur civitatem:
 Quemadmodū & hūc mortale, validūq; magnūq;
 Tuas in manus adducunt, ut gloriam magnam auferas.
 Sed age, induere arma Mauortia, ut quàm celerrimè
 Currus inter se committentes Martis & nostrum,
 Decertemus. Quoniam neque intrepidum Iouis filium,
 Neque Iphiclidem perterrebit. Sed ipsum puto
 Mox fugiturum duos pueros inculpatis Alcida,
 Quis sibi propè eunt, cupientes bello.
 Certamen instituire: quæ res ipsis multo gratior quàm cæ-
 Sic ait. arrisit autem fortis Hercules, (na.
 Animo oblectatus, admodū enim sibi commoda dixerat.
 Atque ipsum, respondens, verbis volucris allocutus est:
 O heros Iolæ, Iouis a'ūne, non procul etiā hinc (cosus,
 Pugni aspera. Tu verò quemadmodum antea fuisti belli-
 Ita & nunc magnū equū Arionē nigricantib. setis obstitū
 Quoquaversum converte, & auxiliare pro eo ac potius.
 Sic locutus, ocreas ex orichalco splendide,
 Vulcani inclyta dona, tibiis induxit.
 Mox & thoracem pectori induit
 Pulchrum, aureum, variegatum, quem ipsi dederat
 Pal'as Minerva filia Iouis, tunc cum cæperat
 Primum luctuosa aggredi certamina.
 Posuit aut circa humeros nocuementi depu'soriū ferrū.
 Saus vir, caavam autem circa pectora pharetram.
 Reiecitque in tergum. n hac multa erant sagitta
 Horrēda, mortes vocē reprimētis datrices. (lacrymarū:
 Ha à capite quidē mortē habebāt præfixā, & unguentiū

Media autem polita erant, longa: sed à tergo
 Nigra aquila contecta alis
 Erant, ille autem validam hastā præfixam ære corripuit.
 Capiti verò ingenti galeam fabrefactam imposuit,
 Variatam, ferream, temporibus adaptatam,
 Qua tutum reddebat caput Hercules divini. (quam
 At manib. clypeū accepit, variū totū, quē nemo quis-
 Neque perripit iaciendo, neque comminuit, mirum visis.
 Nam totus quidē cir. ūquaque gypso candidoque ebore,
 Et electro lucidus erat, auroque fulgido
 Si lendens, caruleis plicis fulgorem interfecantibus.
 In medio autem draconis erat terror, haud quāq̃ effabilis,
 Retro oculis igne lucentibus tuens.
 Cuius & densibus quidem repletum erat os candidatibus
 Saxis, inaccessis, super terribilem autem frontem
 Sæva Contentio demolitabat, ascendens pugnas hominum,
 Tetra, qua & mentem eximebat, & præcordia viris
 Quicunque bellum adversus Iovis filium gererent.
 Quorum & anima quidē sub terrā eūt ad Orcū intro
 Ipsorum: ossa autem ipsis, pelle circum putrefacta,
 Sirio sub torrido in nigra putrescunt terra. (ita erant.
 In eo autem & persecutio, & vicinosa persecutio fa-
 In eo tumultus, cadēsque, & homicidiū huc illuc ferebātur.
 In eo Eris quoque, & motus furebat: in eo pniciosa Parca,
 Vnum alium tenens recēs vulneratū, aliū aut illasum,
 Alium mortuū per pugnā trahebat pedibus. (eorum,
 Vestē autē habebat. circum humeros cruentā sanguine vi-
 Sanguē videns, clamoribusque ingrauescens. (effabiliū.
 In eo aut & serpentum capita sanorū erāt haud quāquā
 Duodecim, q̃ per terrefaciebāt super terram genera homi-
 Quicunque bellum contra Iovis filium moverent. (nū
 Quorū & dētiū qdē crepitus edebatur quoties pugnabat
 Amphitryoniades. Hæc aut distincta erāt miranda opera.
 Porro velut i pūcta qdā apparebāt videnda sævis draca-
 Carulea per terga, demigrataq̃, erant illi maxilla. (nib.
 In eo aut & suum greges agrestium erant, atque leonē.

Μίῃστοι ᾗ ξιστοὶ παρὲς μήκει· αὐτὰρ ὅπιδεν
Μορφοῖο φλεγύαο καλυπτόμενοι πῆρύγεσσι,
ἦσαν· ὁ δ' ὄρεμον ἔγχος ἀκαχιδῆον εἴλετο χαλκῷ
Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέῳ ὄτυκτον ἔθηκε,
Δαιδαλίῳ, ἀδάμαντος, ὅππ' κροτάφοις ἀφάρχαν,
ἦτ' εἴρυτο χάρη Ηρακλῆϊ θείοιο.

Κ Ε Ρ Σ Ι γε μὴ σάκος εἴλε παλαιόλον· ἐδὲ περ αὐτὸ
Οὐτ' ἔρρηξε βδελύον, ἔτ' ἔθλασε, δαῶμα ἰδέσθαι.
Παῖ μὲν δ' ὅρ' κύκλῳ πταῖα λούκῃ, τ' ἐλέφοντι,
Ἡκλῆϊ δ' ὕπολαμπες ἔλιν, χρυσῷ τε φαεινῷ
Λαμπόμερον κυάνη ᾗ διὰ πύγας ἠλήλθοντο.
Ἐν μέσῳ ᾗ δράκοντος ἔλιν φόβῳ ἔπι φατειῶς,
Ἐμπαλιν ὅσοισιν περὶ λαμπομέροισι δεδερκῶς.
Τῷ κ' ὀδόντων μὲν πλῆτο σῶμα λυγρὰ δειόντων,
Δεινῶν, ἀπλήτων· ὅππ' ᾗ βλοσυροῖο μετώπου
Δεινὴ Ἔρις πεπότητο, κορύσσεια κλόνον αἰδρῶν,
Σχετλὴν, ἥ ὅα νόον τε κ' ἐν φρένας εἴλετο φωτῆρ'
Οἵπινες αἰπὲρ ἔλιν πόλεμον Διὸς ἣ' ἰφίεργον.
Τῶν κ' ψυχὰι μὲν χθονὶ δαῶνσ' αἰῶδες εἶσαν
Λύτῃ, ὅσῃ δ' ἐσφι παρὲς ῥενοῖο σαπίσης,
Σειρὴν ἀζαγέοιο καλαινῇ πύσσεται αἴη.
Ἐν ᾗ παρὶσσις τε παλίσσις τε τέτυκτο,
Ἐν δ' ὁμαδὸς τε φόβῳ τ' αἰδρωτασίη τε δεδῆει.
Ἐν δ' ἔρις, ἐν ᾗ κυδοιμὸς ἐδύνειον, ἐν δ' ὅλοη κῆρ,
Ἄλλον ζῶον ἔχουσα νέεσται, ἄλλαν ἄντοιν,
Ἄλλοι τε θινεῶτα χ' ἄλλοι μὲν ἦ καὶ πεδῶν.
Εἶμα δ' ἔχ' ἄμφ', ὅμοιοι δαφείνειον αἶματι φωτῆρ'
Δεινὸν δερκομένη, καναχῆσιν τε βεβριθῆα.
Ἐν δ' ὀφίον κεφδαῖ δηνῶν ἔσαν ἔπι φατειῶν
Δώδεκα· ταῖ φοβέεσκον ὅππ' ἄνθ' ἑλ' αἰδρώπων
Οἵπινες αἰπὲρ ἔλιν πόλεμον Διὸς ἣ' ἰφίεργον.
Τῶν κ' ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλει ὅππ' ἐμάχοντο
Ἀμφιτρυωνιάδης τὰ ᾗ δαίετο δαῶντα ἔργα.
Ἐπὶ γὰρ δ' ὅσ' ἐπέφοντο ἰδεῖν δηνόισι δράκοντες
Κυάνηα χ' ἑλ' αἶμα μελαίνονσαν ᾗ γήρεια.
Ἐν ᾗ θυῶν ἀγέλαι χλωμῶν ἔσαν ἠδὲ λεόντων,

Mutuò sese aspicientium, irascentiumque, & festinantium,
 Quorum etiā turmatim ordines incedebant, neque verò hi,
 Neque illi alteros timebāt, horretāt attamen colla aborū.
 Iam enim ipsis iacebat magnus leo, circum autem apro
 Duo, spoliati animas, deorsumque ipsis niger
 Cruor distillabat in terram. ipsi autē ceruicibus deiectis
 Iacebant morui sub terribilibus leonibus.
 At illi magis etiam exultabantur, incensi ad pugnam.
 Vtrique agrestesque sues, trucesque leones. dñ
 In eo autem erat & pugna Lapitharum bellatorum,
 Canem circa regem, Dryantēque, Pirithoūque,
 Hoplenque, Exadiūque, Pnalerūque, Prolocūque,
 Mopsūque, Ampycidem, Titaresium, nothum Martis
 Theseūque Egeidem, similem immortalibus:
 Argentei, aurea circum corpus arma habentes.
 Centauri autē ex altera parte contra hos congregabantur,
 Circa magnum Petrum atque Asbolum augurem,
 Arctūque Hurūque, nigrūque pilū Mimantem.
 Et duos Peucidas, Perimedem, Dryalūque,
 Argentei, aureas abietes in manibus habentes.
 Atque impetu pariter facto, perinde ac si viui essent,
 Lanceis atque abietibus cominus certabant,
 Inter hac autē Martis terribilis alipedes stabant equi.
 Aurei, & ibidem ipse quoque spoliator perniciosus Mars,
 Mucronem in manibus habens, milites exhortans,
 Sanguine cruentus, perinde atque viuos spolians,
 Currus insists. iuxta autem Pauorūque Meisūque
 Stabant gestientes bellum subire virorum.
 Ibidem autem & Iouis filia predatrix Tritogenia,
 Ei similis, quasi qua pugnam vellet armare,
 Hastam habens in manibus aureāque galcam. (num:
 Egidemque, circū humeros: gradiebatur autē in praliū sa-
 At erat in eo clypeo & immortalū chor⁹, in cuius medio,
 Desiderabile quiddam personabat Iouis & Latona filius
 Aurea citbata. deūm autē sedes, pur⁹ Olymp⁹. (rat posita
 Ibi & forū, circū autē opulētia infinita, quasi in corona e-
Immortia-

Ἐσφας δὲ κοῖω τε ντω τ μὲν τε
 Τῶν κ' αὖτις πῶς χεῖρ ἦσαν ὑπὸ τῷ
 Οὐδὲ περὶ τρεῖσι, φέρων γὰρ μὲν αὖτε α
 δὴ ἰδρ σφ ἐμπερμας, φ καὶ περ
 Δοιοὶ δ' οὐρανόθεν ψυχαὶ τ' σφικε αὖτε
 Ἀμ' περὶ ἐρα δὲ αὖτε ἔρπον
 εἶατο τεθνήσκοντες ὑποβ' σφισι λείω.
 ἰδὲ ἐπὶ μαρτυρῶν οὐ μαρτυρῶν
 φότερ χ' αὖτε σὺ γὰρ πῶς τε λείωντες
 δὲ ἔω μὴ ἀπιδάσκει
 Κεῖα φ' αὖτε, τα Περὶ τῷ
 Ὅπλῳ τ' ἔατο, δὴν Περὶ τῷ
 τ δὴν τὰρ ζ' ὅ
 Θ σὲ τ' Ἀτρεΐδην ὀπίσθην ὄντων τῶν
 γὰρ ὁ χ' σφ' αὖτε χ' τε, χόντε
 ἐς δ' ἐρ' εἶναι γὰρ δὴ το
 μὲν μὲν δὲ Ἀσβ' οὐ μὲν
 κ' δ' οὐ μὲν ἔω μὲν
 αὖτε Περὶ τῷ, ἐρ' δὲ τῷ ὑ ο
 γὰρ χ' σὲ εἰ τὰς αὖτε σὲ χόντε
 Καὶ τῷ ἰκτίνω ὡς ἰζ' οὐ μὲν ἔο τες
 γὰρ ἡ εἰ τῷ αὖτε ἐρ' ὡ
 δ' ἰζ' οὐ μὲν ἔο τες ἰππο
 ἔο τες ὡς ἰππο ὡς ἰππο
 χμῖν αὖτε ὡς ἰππο ὡς ἰππο
 ἰματι φο ἰκτίνω ὡς ἰππο ὡς ἰππο
 φ' ἐμ' αὖτε τὰρ εἰς τε ἔο τες
 στασαν, ἰππο ἰππο ἰππο ἰππο
 γ' ἰππο ἰππο ἰππο ἰππο
 ἡ ἰκτίνω σὲ τῷ δὲ ἰππο ἰππο
 γὰρ ἰππο ἰππο ἰππο ἰππο
 γὰρ τ' μὲν αὖτε δ' ἰππο ἰππο
 ἡ δὲ ἰππο ἰππο ἰππο ἰππο
 μὲν ἰππο ἰππο ἰππο ἰππο
 ρυσε ἡ φ' ἰππο ἰππο ἰππο
 δὲ ἰππο, ἰππο δὲ ἰππο ἰππο

*Immortalium in certamine: Dea aut incipiebant cantū
Musa Pierides, canorum quiddam canemibus similes.*

*In eo autem & portus appulsu facili immensi maris,
Rotundus factus erat liquefacto è flamo,
Inundanti similis: multi verò per medium ipsius
Delphines hanc atque illac ferebantur, piscibus inhiantes,
Natantibus similes. Duo autem sursum efflantes
Argentes delphines, depascebant multos pisces.
Sub his arei trepidabant pisces. sed in ripis
Sedebat vir piscator observans: habebat autem manibus
Piscium rete, proiecturo similis. (Perseus,*

*In eo autem erat & pu'chricoma Danaes filius eques
Neq, quidē contingens clypeū, neq, longē separatus ab illo
Miraculum magnū dictū. quon ā nusquā insistebat illis.
Ita enim ipsum manibus fecerat in. lytus Vulcanus,
Aureum, circum pedes autem habebat alata tal'aria.
Ex humeris autē circa eū vagina inclusus nigra ensis pē-
ereus, de loro: ipse autē ve'at cogitatio volabat. (debat,
Totum autem tergum eius tenebat caput sani monstri
Gorgonis. circum ipsum autē pera ferebatur, mirū visu,
Argentea, fimbriaque dependebant lucida,
Aurea, sana autem circum tempora regis
Posita erat Orci galea noctis caliginem-grauelem habens,
Ipse autem properans & formidanti similis
Perseus Danaides extendebatur. post ipsum verò
Gorgones inaccessa & ineffabiles ruebant,
Cupientes ipsum apprehendere. in viridi autem adamante
Euntibus ipsis resonabat clypeus magno strepitu
Acutum & tinnulum quippiam. in zonis autē dracones
Duo suspensi erant, attollentes capita.
Lambebant autem illi, iraque infrendebant dentes,
Crudele tuentes. supra sana autem capita
Gorgonum agitabatur magnus terror. ac supra ipsas
Viri pugnabant, bellica arma habentes.
Hi quidem pro sua civitate, suisque parentibus,
Pestem depellentes: illi autem depopulari studentes.*

Ἀθανάτων ἐν ἀγῶνι. θεαὶ δ' ἐξήρχον αἰοιδῆς
 Μῦσαι Πιερίδες, λιγὺ μελπομένης εἰκῆ.
 Ἐν δὲ λιμῶν ὄομος ἀμαρμακίτιο θαλάσσης
 Κυκλοτερὲς ἐτέτυκτο πανέφθι κασσιτέρειο.
 Κλυζομένην ἱκελος. πολλοὶ γὰρ μὲν ἀμύσσον αὐτὴν
 Δελφῖνες τῇ καὶ τῇ ἐδύνειν ἰχθυάοντες,
 Νηχομήδους ἱκελοι. δοιοὶ δ' αἰαφισιόωντες
 Ἀργύριοι Δελφῖνες ἐδοῖναι ἰλλοπας ἰχθῆς,
 Τῶν ὑποχάλκισαι τρέον ἰχθύες. αὐτὰρ ἐπ' ἀκταῖς
 Ἦστο αἰὲρ διηκὲς διδοκνημένος, εἶχε δ' ἡρώων
 Ἰχθύων ἀμφίβλητρον, ὅπου ῥέροντι ἐσκαῖς.
 Ἐν δ' ὧν ἡυκάμεν Δανάης τέκεν ἰπώδαι Περσέας,
 Οὐτ' ἄρ' ὅππ' αὖτις σάκεος ποσσίν, ἔθ' ἔχει αὐτὴν
 Θαῦμα μέγα φρέσασα δ'. ἐπεὶ ὕδατιν ἐσθήκεν.
 Τὸς δ' ἄρ' μιν παλάμας τεύξε κλυτὸς Ἀμφιγυῖαις.
 Χρύσειον, ἀμφὶ δὲ ποσσίν ἔχε πέρειντα πέδιλα.
 ὦ μειςσι δὲ μιν ἀμφὶ μελαίνετο δόρ' ἱκλιντο,
 Χόλκεον ἐν τελαμῶνος. ὃ δ' ὥστε τόημ' ἐπύτατο.
 Παῦ δὲ μεταφρενον εἶχε κερὴ δ' ἄνοϊο πελώρου,
 Γοργαῖς. ἀμφὶ δὲ μιν κίβισκε θεῖα, θαῦμα ἰδέσθαι,
 Ἀργυρίκ' δύσαντο δ' κατ' ὤρεσσιν φαεινοὶ
 Χρύσοι· δ' ἄν' ὃ πρὸς κρεττάφοισιν αἶκτος
 Κεῖτ' Αἰδὸς κυνέη, τυκτὸς ζόφον αἰὼν ἔχουσα.
 Αὐτὸς δὲ σπύδοντι καὶ ἐρρίνοντι ἐοικῶς
 Περσεὺς Δαναΐδης ἐπύτατο. ταῖ δ' ἔμετ' αὐτὸν.
 Γοργαῖς ἀπλητεῖ τε καὶ ὕφαται ἐρρίνοντι,
 Ἰέμεναι μαπίφ. ὅππ' ὃ χλωρὸν ἀδάμαντες
 Βαινυσιόσι ἰάχισκε σάκες μεγάλῃ ἄρ' ὕμαγδ' ὦ
 Ο' ξέα καὶ λιγύας. ὅππ' ὃ ζώνησι δράκοντες
 Δοιοὶ ἀπ' ὤρεσσιν, ὅππ' ὃ κινυτῶντες κάρηνα.
 Λίχμαζον δ' ἄρ' αὖτις. μὲν δ' ἐχάρασσον ὀδόντας
 Ἀγρία δερκομένη. ὅππ' ὃ δ' ἄνοϊοι καρμῶσις
 Γοργαῖς ἐδνεῖται μίγας φόβος, οἱ δ' ἔαυτ' αὐτέων
 Ἀνδρες ἐμαρνάδην, πολεμήσια τεύχε' ἔχοντες.
 Τοὶ μὲν, ὑπὸ σφετέρης πόλιος σφετέρων τε τοκήων
 Δαῖσιν ἀμυύσονται τοὶ δ' ὅππ' ὃ πρὸς ἐν μεμαῖτες.

Ac multi quidē iacebant, plures aut etiā pugnā tenētes,
 Dimicabant. mulieres autem à bene constructis turribus
 Ereum acutum clamabant, lacerabant iurque genas,
 Vixis similes, opera in iustis Vulcani. (derant,
 Viri autem qui seniores erant, & senectutem apprehen-
 Conferti extra portas ibant, sursumque dijs
 Manus tendebant beatus pro suis liberis (autem
 Metuentes. illi autē cōtrā pugnam conferebant. post ipsos
 Parca nigra candidis crepanses dentibus,
 Torua terribilēque, cruentaque, inaccessaque (bant
 Certamē habebāt de ijs qui cadebant. omnes enim cupier
 Cruorem nigrum bibere. Et quem primum sorte ceperant,
 Iacentem vel cadentem recens saucium, ei quidem
 Inijciebāt unguēs magnos, animaque ad Orcum abibat,
 Tartarū in frigidū. illa aut praecordia postquā exarsisset
 Sanguine hominis, ipsum quidem abijciebant post tergū:
 Retro aut in tumultū & stragem festinabant iterū ire,
 Clotho & Lachesis ipsis astant, atque paulo minor
 Atropos: neque enim erat magna dea: sed tamen
 Alijs quidem praestantiōrque erat, & eno grādiſſima.
 Omnes aut circa unū virum pugnā acerbā instituerāt.
 Suiquē modo seipsas mutuo aspiciebāt, oculis succēſentes.
 Inter se autem unguēs manūsque audaces exaquarebant.
 Iuxta autem & Caligo stabat, perusta similis, & graui,
 Pallida, aridāque, fame exhausta, & compressa,
 Crassipes: longique unguēs à manibus prominebant.
 Huius quidem ex naribus mucus manabat, ex genis autē
 Cruor destillabat in terrā. ipsa aut terribili er dentes strim
 Stabat, multūque pulvis constraxerat ei humeros, (gens
 Lachrymus humida, iuxta aut turrita ciuitas hominum.
 Aurea autem ipsam tenebant superliminaribus adaptata
 Septem portae hominēſque in voluptatibus & choreis
 Oblectationē capiebant. Alij siquidem subrefacto in curru
 Ducebant viro uxore, multūſquē hymenaeus excitabatur.
 Et procul ab ardentibus facibus fulgor resplendebat,
 In manib. famulorum. Mulieres autem venustate florētes

Πολλοὶ μὲν κέατο, ὅ ἐς δὲ π νῆχοντε,
 ἀφ' ὧν δ' αἰ γ' ἔμω κες εἰ δ' τῷ ὅττι πύγῳ
 δὴ το εἰς ὅσων, αἳ δὲ δρύπνοντο παρ
 Ζῶσιν α γὰ ὑπε συ
 Ἀνδ' ἐς δὲ εἰ περ εἰς ἐσαν γῆρας μεμα ποῦ
 θρ κτεῶδε πυ ω σων αἰ γ' θειοσι
 Χει χε κα εἰσι περ σφε εἰσι
 Διδίο εἴ τοι δὲ αὐτε μάχην χον, αἰ μετ' αὐτοῖς
 ἢ δὲ ἀρα σαι ντας
 ἰ βλοσυροὶ δαφ ο τ σ κτο τε,
 Δ χε περ πῆ ντων πασαι δ' αἰ ε
 με εἰ ο περ ποιε
 εἰμφο τα εἶτα μ μὲν
 α χα μεγα υ γατῆ
 αφ ε αἰ γ' ας
 μα ε , μὲν ασκο σπασω,
 κὲ ε αὐτε ἰσσαι
 κη χεσι σφ ἰσασαν μὲν υφ' αὐτο
 ἔσπο ε μεγα ἠδε α ἔμπη
 ω φ ἰω περ εἰς
 σαι δ' α ἐν φωτ' μά ἰω δ' εἰα ντο
 λας εἰκο ἡμ θυμ' ασαι
 ο υχα ἰ ερασε σωσαν
 α δ' Ἀχλ' εἴση ἰδ' ἰσμυγε τε κὲ
 αὐ μω καταπεπῆ
 παχης μακροὶ υχες χερσιν ἰω σων
 ε μὲν μω κη γ' ἔν
 απεκ τε ζε δὲ πλη σε γ
 σι κει· πολλὰ ἴκονες κατε ἰω μοις
 ἰσι δαλ α δὲ ὅπυ ὅ πό αἰδ
 υσθ' δε εἴχον ἰω σφ' εἰς αἰ γ' αἰ
 ἴα πυλαρτοὶ δ' αἰ ἐς ἴα αἰ τε χ' ε
 χ' ο μὲν γ' εὐσωξ' ἐπ' τη
 Ἡ γ' τ' αἰδ' ἰω σφ' αἰκα, πολὺς δὲ υ αἰο ορθ' ο
 ε δ' α αἰδομφο δα νσε εἰ αἰ
 Ἡρσιν κη δ' ἰω σφ' α δ' α δαλ αἰ

Praebant quas chori ludentes sequebantur.

Atque hi quidem canoru tibijs emittebant cantum,

E tenero ore, circumque ipsos repercutiebatur sonus.

Illa autem ad modulationem ducebāt chorū amabilē.

Inde rursus ex alia parte iuvenes comessabāt ad sistu.

Alij quidem contra ludentes saltatione & cantu, (lā,

Alij autem contra ridentes, ante tibicinem autem singula

Præcedebant, totāque civitatem laticia, choraq;

Voluptatēque tenebant. Alij aut rursus extra civitatē

Tergu equorum conscensis currebant. aratores autem

Proscindebant terram bonam, ornatēque tunicas

Succinctas habebāt: sed erat profunda seges, ubi alij qui-

Mucronibus acutis rostrata folia, (dem merebant

Granida spicu, veluti Cereris cibum.

Alij autem in manipulos ligabant & implebant aream:

Rursus alij vindemiabāt vineas, falces in manib. habētes.

Alij aut in calathis ferebāt à vindemiatoribus acceptos

Albos & nigros racemos, magnis ex vitibus,

Granidas folijs, & argenteis capreolis.

Alij rursus in calathis portabant, iuxtaque ipsos vitis.

Argentea erat incluta opera prudentis Vulcani.

Agitata folijs, & argenteis periclis.

Inde quidem igitur ludunt ad tibicinem unusquisque,

Oneratus viuis, quæ ipsa nigra erant. (cabana

Alij qdē calcabant in lacu, alij hauriebāt, alij aut dimi-

Pugnu, & luctando alij. verò alij pedes lepores venabātur,

Et venatores. & serratis dentib. canes duo ante ipsos

Cupientes assigui, illi autem cupientes effugere.

Iuxta ipsos aut & equites habebāt laborē, proq; præmijs

Certamen habebant & pugna bene iunctis aut in curribus.

Auriga stantes, immittebant veloces equos,

Habenas laxantes. illi aut subsultantes volabant, (bant.

Gurru ferruminati, rotarūq; modiolis, valde ex eo resona-

Illi qdē igitur perpetuū habebāt laborē, neq; enim dū ipsis

Victoria cōpleta erat: sed indefinitū habebāt certamen,

Ipsis aut etiā propositus erat magnus tripus intra agonē,

εραδ ε ο , π σ ι γ ρ ε ι ο ν τ ε ε π ο τ ο
 ι μ ρ ω π α ι ι γ υ ρ ο ν σ ο ρ ι γ ῶ ν ι ε σ τ α ν α ν δ ρ ω
 ε α π α λ ~ μ α τ ω π ο ρ ε δ ι σ τ η ν α γ ν ο τ ο χ ε
 υ π ο ο λ ω α ν γ ο χ ο μ ε ρ ὄ ν τ α
 δ ε ν δ ι α ῦ θ τ ε ρ ο δ ε ε ο ι κ ω μ α ζ ῶ α ῦ λ ~ ,
 ι γ ε α ῖ ο υ α θ κ α δ ῆ
 ι γ ε μ ρ ω α ν γ ῆ λ ω ν ὑ π ο α ν τ ρ ε ι δ ι ἔ ν σ ο
 ε ρ α δ ο ν τ α σ ω π ὅ λ θ α λ α ι τ ε χ ο ἴ τ ε
 γ α ι χ ο δ ι α ν ω ρ ο τ α ρ θ ε Θ
 θ ι π ω ο ο β α π τ ε ε θ υ κ ο ι ο ι δ ι α ρ ι τ ῆ ε
 ε ι κ ο δ σ ο λ α μ γ χ ρ ω ι α ε
 σ α λ α α ν ὦ ρ α θ υ ε μ ρ
 χ μ ~ ε ι κ ο ρ ο ν ἴ τ α τ η λ α ,
 Β ε ι θ ο , ρ α χ ῶ , τ ε ρ ο ς ἴ τ ι
 δ ι α α λ ῆ δ α ο κ υ ε π ο ο ν δ ῆ ὡ
 δ ι υ γ ο ν ι α ε , δ ε π α ι α ε χ ε γ ο
 δ ι τ ἴ τ α λ α ε φ υ π ο τ ρ υ γ η ρ ω ρ
 κ ο κ υ μ ε α ι α ε ε α ε , μ ε γ α λ ὡ δ ο τ ο χ ω ,
 μ ο φ σ ι α ῖ γ ο ε ε α ι .
 δ ι α ν τ τ α λ α ρ ο φ υ ω . π α ρ α δ ῆ σ φ σ χ ο ς
 σ ε Θ ὡ , τ ρ ε Θ Η ι)
 φ ο σ ι κ υ α γ ο π ι κ α μ α ξ ι
 γ ε μ ρ ω π α γ ζ ο τ α ι ὡ α ῦ λ η τ η ρ ε ἔ κ σ ο
 δ ο μ Θ φ υ λ μ ε σ α ν μ ρ ω δ ε
 ε τ ρ π ε , τ ο ι δ ι μ α χ ο
 ε τ ε κ ἔ λ . τ ο ι δ ι ὀ κ υ δ α ε λ α γ ο ς ἁ ρ ε υ ω
 δ ε θ η ι θ υ τ α ι κ ῆ κ α γ ο ρ ο θ ο ν τ ε κ ι ω ε ω ρ ο ,
 ο ι μ α π ε ρ ι ν , ο ι δ ι ι μ ῶ ο π ε δ ῆ ξ α ι .
 δ ι ὅ α ν τ ο ι ε π ω η ῆ ε χ ο π ὅ ο , α μ φ δ ι ὅ α θ λ ο ι
 ε ἔ χ ο ν κ υ μ ὶ χ θ ο ε υ π λ κ α ο δ ι ὅ π ῆ δ ῖ φ ρ ο
 ρ ο β ε β α ω τ ε ς ε φ ι σ τ α ν ὡ λ ῆ α ε ι π ω ο ι ε ,
 τ α χ α λ α ῖ ν ο τ τ ε τ α δ ι ὅ π κ ρ α τ ῆ ο ν τ α π ῆ σ τ ν τ ο
 μ α τ α κ ο λ ῆ ε ν τ ὅ π ῆ γ π λ μ κ ι μ ῆ γ ὅ α ῦ τ ι α ν
 μ ρ ὅ ἄ ρ ὅ α ἰ δ ι ο ν ε ἴ χ ο π ὅ ο ν . ε δ ε π τ ῆ σ φ ι
 π η γ ῦ δ η , λ ὅ α κ ρ ι τ ν ε ἴ χ ο ν ἄ ε θ λ ο ν .
 π γ κ υ ω ρ ο υ κ ε ι τ ο μ ῆ ζ α ς ε ρ ῖ σ θ ὅ α τ ῆ ς ἄ γ ὡ Θ ,
 ε .

Aureus, inclyta opera prudentis Vulcani.

*Circa extremā aut orā manabat Ocean⁹, inūdati similis.
Totū aut continebat clypeum variegatum, per ipsum autē
Cygni altivolantes magnū clangebant, qui illic multi
Natabant in summa aqua. iuxta aut pisces movebantur,
Miram visu, etiam Ioni gravitonanti, cuius consilij
Vulcanus fecit clypeum magnūque validūque,
Componens manibus: quem quidem Iouis fortis filius
Iactabat faciē, equestrem autem asilū in currum
Similis fulguris patris Iouis, agida tenentis,
Leuiter ingrediens, huic autem auriga fortis Iolaus,
Bigis insistens vegebat currum currum.*

*Propē autem ipsis aduenit dea castis oculis Minerva,
Atque ipsos confirmans verbis volucris alloquebatur:*

*Salute Lyncei progenies longe inclyti,
Nunc itaque Iupiter robur vobis dat, is qui beatis impat,
Cynūque interficere, & inclyta arma eius despoliare.
Sed ibi aliud verbū dicam, multo prorsus:issime populorū.
Postquam igitur Cynum duci ausu spoliaveris,
Illum quidem tum esdem loco relinque, & arma ipsius.
Ipse aut hominū pestē Martem accedentem observans,
Vbi nudatum clypeo variegato
Oculis videris, ibi vulnera acuto ferro,
Retroque te recipe, quoniam tibi fas non est
Neque equos capere, neque inclyta arma illius.*

*Sic locuta, in currum ascendit diua dearum,
Victoriam immortalibus manibus & gloriam tenens
Certatim. Tunc igitur Ioni notus Iolaus
Horrendum equos increpuit, illi autem à comminatione
Leuiter ferebant celerē currū, puluerem ciētes per capū:
Nam ipsis animum adtulerat dea castis oculis Minerva,
Agide concussa: ingemiscēbat autem circūquaque tellus.
Illi autem pariter procedebant, similes igni sine procella,
Cynus equū domitor, & Mars insatiabilis clamore
Horum equi deinde obuiam sibi mutuo facti,
Aentim hincinēre, circaque psos reuerberabatur sonus.*

Χρῦσφος, κλυτὰ ἔργα φείδρον· Ἡφαίστιο.
 Ἀμφὶ δὲ ἵπῳ ῥέειν ὤκεατος πλήθοντι ἰοικώς·
 Παῖδ' ὅσῳ εἴχε σάκος πολυδαίδαλον. οἱ δὲ κατ' αὐτὸν
 Κύκνοι ἀερονότοι μεγάλ' ἤπυνον· αἳ ῥά γε πολλοὶ
 Νῆχοι ἐπ' ἄκρον ὕδωρ, παρ' δὲ ἰχθύες ἐκλονέοντο,
 Θαῦμα ἰδεῖν καὶ Ζεὺς βαρυκτύπῳ, ἔτι δὲ βυλας
 Ἡφαίστος ποίησε σάκας μέγα τε στιβέοντες,
 Ἀρσάμην· παλάμησι, τὸ μὲν Διὸς ἀλκιμος υἱὸς
 Πάλλειν ὀπκρατέας· ὅπῃ δὲ ἵπῳ εἴς· δόρε δίφρα,
 Εἵκελος ἀστεροπαῖ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
 Κῦφα βίβας· τῷ δὲ λυίοχος κρατερὸς Ἰόλαος
 Δίφρου ἐπιμβέβας ἰδύντο χαμπύλον ἄρμα.
 Ἀγχίμολον δ' ἐσφ' ἦλθε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθηνᾶ,
 Καὶ σφείας δαρσύνει· ἵπῳ πτερόεντα κροσσούδα.

Χαίρετε Λυγῆ· γῆρ' ἔτι περικλειτῆος.
 Νῦν δὲ Ζεὺς κράτος ὑμῖν διδοῖ μαχάρεσσιν αἰάσσων,
 Κύκνοι τ' ἐξεναρῖν καὶ δότο κλυτὰ τεύχεα δύσασιν·
 Ἄλλο δ' ἐσσεύεσθαι ἐρίῳ μέγα φέρτετε λαόντι.
 Ἔστ' αὖ δὲ Κύκνοι γλυκερῆς αἰδὼν· ἀμείρας,
 Τὸν μὲν ἔπειτ' αὐτὴ λιπέειν καὶ τεύχεα πῖο,
 Αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν Ἀχίλῳ ὀπρόντα δοκθίσας,
 Ἐνθά κε γυμνωθέντα σάκας ὑπὸ δαίδαλέοιο
 Ὀφθαλμοῖσιν ἴδης· ἐνθ' ὑπ' αἰγῶν ὀξείχαλκος.
 Ἀφ' δὲ ἀναχάσασθαι· ἐπεὶ ἔνυ πτε αἰσιμόν ὄβριον
 Οὐδ' ἵπῳ εἰλέειν, ἔτι κλυτὰ τεύχεα τοῖς.

Ὡς εἰποῦσ' ἐς δίφρην ἐβήσατο δῖα θεάων,
 Νίκην ἀθανάτης χερσὶν καὶ αἰδὼς ἔχουσα,
 Ἐσσυμένως· τότε δὲ ῥά· δίογῃτος Ἰόλαος
 Σμερδαλέον θ' ἵπῳ οἰσιν αἰέκλετο· τοὶ δ' ὑπ' ὀρεκλῆος
 Ρίμφ' ἔφερον δῶν ἄρμα, κενόεσσι πεδίοιο.
 Ἐνθά σφεινὴν ἦκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθηνᾶ,
 Αἶμα δ' ἀκασείσασα· φειδονάχεζε δὲ γῆα.
 Τῶι δ' ἄμυδις προσχέοντ' ἱκεταὶ πυρὶ καὶ θυέλλῃ,
 Κύκνοι θ' ἵπῳ ὀδύμενοι καὶ Ἀρης ἀκόρητος αὐτῆς.
 Τῶν θ' ἵπῳ οἱ μὲν ἐπείθ' ὑπὸ νῆας αἰετοῖσι
 Ὄξεα χεῖρ' αἰετοῖσι σφίγγον ἀγρυπνῶν ἡχώ.

Atque hunc prior alloquebatur vis Hercules:

Cygne ignave, cur contra nos tenetis veloces equos,
Vno: qui laboris & arumnae experti sumus?
At diuersum tene currum bene politum, atque è via
Cede pratergrediendo. Trachinem enim tendo
Ad Ceycem regem. nã ille potestare pariter & maiestate
Trachini antistat. Tu verò sazu admodum scis etiã ipse.
Eius enim cõubio tenes filiam Themistocem nigroclytã.
O ignave, non enim tibi neque Mars mortu exitium
Prohibuerit, si nos inter nos congregiamur bellando:
Nam ipsum quidem aio ante quoque aliquoties periculũ
Hasta nostra, quando pro Pylo arenoso (scisse
Aduersus stetui mihi pugnam insatiabiliter optans
Ter siquidem mea hasta percussus sustinuit se terra,
Vulneratus clypeo: quartò autẽ transadegi femur eius,
Totis ammis festinans, magnũq; illius clypeũ perforauit.
Pronus a. in puluerib. humi pstratus cecidit hasta impetu,
Vbi etiã ignominia effectus inter immortales fuit.
Manibus sub nostru relictis spoliis cruentis.

Sic dixit. at Cygnus belluosus haud quaquã curabat,
Huic obtemperans, retinere trahentes currum equos,
Ac tũc à bene cõpactis bigis desilierũt celeriter in terrã,
Et Iouis filius magni & Eryali regis.
Auriga autem propius egerunt pulchricomos equos.
Illis autẽ irruentibus sonus pedũ cõcitata est lata terra.
Ut autem ab alto vertice montis magni
Rupes desiliunt, alia super alias cadentes:
Multaq; quercus, multa item picea,
A' nique totis radicibus refringuntur ab ipsis
Celeriter delabentibus, donec in campum perueniant:
Ita & illi in se mutuò ruebant cum magno clangores
Tota autem Atymidonum cãuitas celebrisq; Laolcus,
Arneque, & Helice, & Anthea herbosa,
Præ voce utriusq; valde resonabant. illi aut cum clamore
Mirando cõgressi sunt. magnũ aut intonuit cõsiliarius Iu-
Et à cælo guttas demisit sanguinolentas, (puer,

Τὸν παρ' ἑσπερινὸν προσέειπε βίη Ηρακλινείη,

Κύκτε πέποι, τί νυ νῶϊν ὀπίζετον ὠκείας ἵππους;

Κυδράσιν οἶτε πότις κ' οἷζυος ἰδμεν εἰμυί:

Ἀλλὰ παρέξ ἔχε δίφρον ἐύξοον, ἢ ᾗ καλὸύδου

Εἶκε παρέξ ἵνα. Τρηχένα δὲ τοι παρ' ἡαύνου

Ες Κήρυκα αἶακτα. ὃ γὰρ δεινὰ μάλ' τε κ' αἰδοῖ

Τρηχέ: ὅπως ἔβηκε, σὺ δ' ὅτ' ἄλ' μάλα οἶδα κ' αὐτός.

Τοῦ γὰρ δ' ὀψέεις παῖθα Θειμοσιόην κυανῶπι.

Ὡς πέποι, ἔμω δ' ἄρ' τοι Ἀρης δαυάτοιο τελευτῶ.

Ἀσκέσθ', εἰ δὴ νῶϊ σιωποισύμβη πολεμίζῃ.

Ἦδη μὲν τέ ἐφ' ἡμεῖς κ' ἄλλοτε πειρηθῶμεν

Εἴχους ἡμετέρης, ὅθ' ἔσθ' Πύλας ἡμαυρόντος

Ἀντίθ' ἔσθ' ἐμείο, μάχης ἄμοτον μεμάνων.

Τεῖς μὲν ἐμὸν ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἡρείσασθε γαῖαν

Οὐταυρὺν πάκα ὅτ' ᾗ τέτραπεν, ἤλασα μερόν,

Πυρὰ μὲν ἑσθ' ὑδωρ, διὰ ᾗ μέγα σάκος ἄραζα

Πολυπὸς δ' ἐκ κοίτης χαμαὶ πέσεν ἔχθε ὀρμη.

Εἰδὼς κε δὴ λωβήτης ἐν ἀδαυάτοισιν ἐτύχη,

Χρὴν ὑφ' ἡμετέρῃσι λεγὼν ἔναρα βροτόεντα.

Ὡς ἔφατ'· ἔσθ' ἄρα Κύκν' ἐυμμελὴς ἐμφοῖνα

Τῷ ὀππιδόμῳ ἐχέμεν ἐρυσσάρματα ἵπποισι.

Δη τὸτ' ἀπ' ὀππιδόμων δίφρον δουρὸν αἶψ' ὀππὶ γαῖαν

Παῖς τε Διὸς μεγάλῃς ἢ ἐνυαλίῳ αἶακτος.

Ἦνιοχοι δ' ἐπ' ἡλῶν ἔλασαν καλλίτερας ἵππους

Τῶν δ' ὑποστυομένων κανάχιζε ποσὶ δ' ὀρεῖα χθον.

Ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεθ' ἀμείλιον

Πέτραν δ' ὀππιδόμων, ἐπ' ἀλλήλαις ᾗ πεσῶσι,

Πολλὰ δ' ὄρεα ὑψικομοῖ, πολλὰ δ' ἐπεπύκται,

Λιγυροὶ τ' ἐπ' ὀρεῖσιν ἰσχυροὶ ἐπ' αὐτῇ

Ῥίμφοι κυλινδομένων, εἴως πεδίον δ' ἀφίκωνται

Ὡς οἱ ἐπ' ἀλλήλοισι πέσον μέγα κακλήζοντες.

Πᾶσαι δ' Ἰνυρμιδῶν τ' πόλις κλέτῃ τ' Ἰαωλὸς

Ἀργη τ' ἡδ' Ἐλίκη, Ἀνδρά τε ποιήεσθε

Φω ἢ ὑπὸ ἀμφοτέρω μεγάλ' Ἰαχνοῖσι δ' Ἰαωλῶν

Θεοσπίω σιωπῶν. μέγα δ' ἐκτυπε κυπρίτα Ζεὺς,

Καὶ δ' ἄρ' ἀπ' ἑσθ' ἔρανόθεν ψάδας βάλεν αἰμαυόσας,

Signum id ponens belli, suo multum confidenti filio.
 Qualis autem in vallibus montis acerbus aspectus
 Aper, dentes habens exertos, fertur impetu ad pugnam
 Cum viris venatoribus, acuitque candidum dentem
 Per obliquum actus spuma autem circa os mandente
 Destillat: oculique ipsi igni splendenti similes sunt,
 Rectis autem in vertice horret setis, circaque collum:
 Talis similis Iouis filius ab equestri desilijt curru.
 Quando autem viridi nigricans alis sonorosa cicada
 Ramo insidens, astatem hominibus canere
 Incipit, cuius & potus & cubus faemineus ros est,
 Atque per totum diem, & mane sub aurora fundit vocem
 Aestu in gravissima, quando corpus Sirius exiccat,
 Quando item & malis circum arista nascuntur,
 Quod estate seminant, cum vna acerba colorem mutant,
 Qualia Bacchus dedit hominibus in leticiam & laborem.
 Eo tempore pugnabant, multus aut tumultus excitabatur.
 Ut autem leones duo, pro occisa cerva
 Sibi musuò irati, in seipsos impetum faciunt,
 Saevisque inter ipsos rugitus, strepitusque, exoritur dentium:
 Atque ut vultures incurvis unguibus repandi rostri
 Rupe in excelsa, magno clangore dimicant,
 Capra montis magna grasia, aut fera cerva
 Pinguis, quam interfecit iaculando iuvenis vir,
 Sagitta è nervo emissa: ipse autem vagatur alio loco
 Loci ignarus existens, at illi celeriter animadverterunt,
 Certatimque pro ea pugnam acerbam instituerunt:
 Sic & hi duo cum clamore contra se mutuò irruerunt.
 Ibi sanè Cygnus quidem potentis Iouis filium
 Occidere meditans, clypeo arcum hastam adegit,
 Neque tamen perripit as, defendebant enim dona Deo
 Contra autem Amphitryoniades, vis Herculeae,
 Inter galeam & clypeum, hasta longa
 Cervicem nadatum, celeriter infra mentum
 Percussis valde, ambosque detondit tendens
 Homicida lancea, magnum enim robur incidere vixi.

Σῆμα πῆδεις πολέμοιο ἐν μεγαδαρσείῳ παιδί.
 Οἷθ' δ' ἐν βήσῃς ὄρεθ' χαλεπὸς περὶ δέσσει
 Κάθερος χαυλιόθεν φρονέει θυμῷ μαχέσασθαι
 Ἀνδράσι θηρῶν τῆς, θήνη δέ τε λυκὸν ὀδόντα
 Δοχμῶνθις, ἀφρὸς ᾧ φρεὶ σῶμα μαστράωντι
 Λείζεται, ἵασι δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι εἰκτῶν,
 Ὀρδὰς δ' ἐν λοφίῃ φρέσσι τρίχας ἀμφοτέρωθεν
 Τῷ ἱκελῷ Διὸς υἱὸς ἀφ' ἱππείης θόρε δίφρου.
 Ἡμῶς δὲ χλοερῷ κυανόπτερος ἤχετα τέτλιξ
 Ὄζω ἐφ' ἐξ ὁμῶν θεῶν ἀνθρώποισιν ἀείδει
 Ἀρχεται, ὅτε πίσις κ' ἐρῶσις θῆλυ ἐέρση.
 Καί τε πανκρίδιός τε κ' ἠῶος χρεὶ αὐδῶν
 Ἰδὲ ἐν αἰνοτάτῳ, ὅπότε χρεὶ Σείρι' ἄζει.
 Τῆμος δὲ κέρχοισι φειγλῶχες τελέθωσι
 Τοῖς τε θέρει ἀπείρουσι, ὅτ' ὀμφακας αἰόλονται,
 Οἷα Διώνυσος δῶκε ἀνδράσι χάσμα κ' ἄχθ'·
 Τῶν ὄρων μάρνατο, πολὺ δ' ὀρυγμαδὸς ὀρώρει.
 Ὡς ᾧ λείοντε δύω ἀμφὶ κτεμάδης ἐλάφοιο
 Ἀλλήλοισι κοτύνοντε, ὅπῃ σφέας ἐρμήσωσι,
 Δεινὸν δὲ σφ' ἰαχὴν ἀφ' ἀβύσσου θ' ἄμα γένετ' ὀδόντων·
 Οἱ δ' ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμψόνυχες ἀγκυλοχεῖλαι,
 Πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μαχέσθην
 Διὸς ὀρεσσινόμην ἢ ἀχρετέρης ἐλάφοιο
 Πίονος, λῶν τ' ἐδάμασσε βαλὼν αἰζήνῃ· αἶψα
 Ἰὼ ἀπαῖνδρῆς, αὐτὸς δ' ἀπαλήσεται ἄλλη
 Χώρου αἰθρὴς ἐόν· οἱ δ' ὀτρυνάλας ἐνόησαν,
 Ἐσσυμένως δὲ οἱ ἀμφὶ μάχῃ δρμηταὶ ἔειπτο·
 Ὡς οἱ κεκληγόντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρεσαν.
 Ἐνθ' ἦτοι Κύκλ' ἰδὼν ἑφ' ἑμῶν Διὸς υἱὸν
 Κτενέμεναι μεμαδὸς σάκει ἐμβαλε χαλκὸν ἱχθῶ·
 Οὐδ' ἐρρήξεν χαλκὸν, ἔρυτο ᾧ δῶρα θεοῖο.
 Ἀμφιτρωνιάδης ᾧ βίη· Ἡρακλῆϊ δὲ
 Μισσηγὺς κόρυδός τε κ' ἀσπίδος ἱχθῶ μακρῷ
 Αὐχένα γυμναδέντα δούς ὑπὲρ περὶ γλῆσιν
 ἦλ' αὖθις ὀπκρατίως· δὴ δ' ἀμφὶ κέρσι τένοντε
 Αἰχμοφόν' ἑλάν· μέγα γὰρ αἶψ' ἐμπισσε φαιτός·
 θ. π. 11.

*Cecidit autē veluti cūm quercus aliqua, aut cūm rupes
Excelsa, iēta Iouis fumantē fulmine:*

Sic cecidit. circū ipsū autē resonabāt arma variegata aro.

Atque hunc quidē ibi reliquit Iouis arumnosus filius.

Ipsē autē occisorem hominum Martē accedensem observās,

Sauūm videns oculus, ut lea corpus fortē nātū,

Quīque admodum accuratē pelle validus unguibus.

Dissecta, quā celerrimē dūlcem animum abstulit:

Alacriter autem nigrum expletur cor,

Ac casus intuens oculis sauū quiddā, costāsque & humeros

Cauda flagellans, pedibus fodit, neque quisquam ipsum

Sustinet ex aduerso aspiciens propē ire, neque pugnare.

Talis igitur & Amphitryoniades insatiabilis clamore

Contra Martem stetit, in praeordiis audaciam augens

Certatim. Ille autem propē venit afflicto corde.

Utrique autē cum clamore alter alterum inuaserunt.

Ut autē quando à magno rupes sacumine praecipitans,

Et in longum delata saltu voluitur, fragorque

Venit subito ingens, collis autem ipsi obuius sit

Altus, ad quem cursu defertur, ubi ipsam retinet:

Tanto ille firmior, curruum granator, perniciosus Mars

Vociferans irruit. ille autem promptē venientem excepit.

Porro Minerva filia Iouis agida tenentis

Obuiam venit Marti, tenebrosam habens egidem.

Sena autē toruē intuens, verbis valueribus allocuta est:

Mars inhibe animos ingentes, & manus inuictas.

Neque enim tibi fas est inclyta arma asferre,

Hercule occiso, Iouis magnanimo filio.

Sed age, desiste à pugna, neque aduersus steteris mihi:

Sic ait, si dū non persuasis Martis magnanimi animā.

Sed magno fremitu, flamma similia arma vibrans,

Celeriter inuasit vim Herculeam.

Occidere festinans, & coniecit aratam hastam

Acrius, ob suum filium irascens mortuum,

In clypeum magnum. At proul casia Minerva,

Hasta impetum avertit, manu deflectens à curru.

ε ω οτε τι δρ η πετση
 λιβατ@ πλ γείστα ο ψολ ε κεραυ .
 ει .αμφι δε οι εραχε τ υχεα πο κιλα χαλ
 αμδμ επε είασε Δ ος τα δ ος υ
 υτο γ βροτολογον Αρ ν οπιοντα δουκυσας,
 ορθν σι ω 'ματι λυσας,
 Ος λ δουκε μ κερα ονυχεασε
 χίαν υπίτα, στα μελιφρο α θυλον άππυρα
 μια κως δι αρα καλ εκπλαται το
 κικ ν δατοικ δην. διερέ τε κγ με
 Ου σι πωσι φφ τι αυτο
 ε αϊτα εγ ,ε χαδζ
 Τζιο " Αμ τρυ ακόρη υ
 εση @ φρε θαρσ@ αιξ
 μω δε χεδ λ μδ@ ρ
 μ οτερο δι αχιντε π δηγίλοι ορ σαν
 τ α μωαλ πε τφ ν@
 ακερε δι οπ ερασκυσα κωλι δ ,η δε ηχο
 ρχε ε παγος 60
 ψηλος, σικω κα ιχε
 οαση μω μαχδ σαρμασ@ λ @ η
 ρυσε δι εριμαπε υσε τε
 ύταρ Α έωαυ κου Διος αιμε ο
 τί κς 'μδ χου
 δι υποδρα σ πεα πτ τα τρε ση
 Α 'οπιχε μδ@ κερατερον κγ χε ρας πτ κ
 Ο ιδρ το ε δστιν δστο κλ χεα δύσαι
 ρα εα κτε ατα ος συ ρδίο υ .
 λ αχε παυ μα ,μυδ αιτωος ετασ' εμε ο
 Ως φα ε πειδ' εως μεγαλήτορα θυ
 , αμωα ιαχω οη ει κλα τε χε παλλων
 αρταλ υως το υσε βι Ηερακλη η
 α ταμδρα μεμαως' αμ μβα εχαλκε εχο
 Σπε χνόν, ουδ παμδος κοτεον περι τεθ ει δτο ,
 Ε σα κει μεγαλιω δστο γ δ αυκωπτε αθίωη
 Εΐχεος ορμικυετσα ,δρεξαμδν δπο δίφ κ.

Acerb⁹ aut dolor Martē cepit, extractoque gladio acuto
Irruit contra Herculem magnanimum, at illum accedentē
Amphitryoniades, saevo insatiabilis clamore,
Femore clypeo sub variegato.

Un'neravit validi, magnūmque traiecit clypeum
Hasta vibrans, in terra aut prostravit media Martem.

At illi Pavor & Metus agilem currum, & equos
Adegerunt celeriter propius, & à terra habēte latas vias
In currum posuerunt variegatam, atque inde celeriter
Equos flagellis impulcrunt, veneruntque in altū Olympū.

Filius autem Alcmena & gloriosus Iolaus,
Cygno despoliato, armis ab humeris pulchrum detractis,
Renertebatur, moxq, exinde ad civitatē Trachiniā vene-
Equis velocibus. At caesis oculis Mi'erna (runt,

Pervenit in Olympum magnum, & domus patris,
Cygnum autē contra Ceyx sepelivit, & populus infinitus,
Qui prope civitatem habitant inclyti regis,
Anten, Myrmidonūmque civitatem, celebrēque Iolcū,
Arnémq, & Helicē, multus aut congregabatur populus,
Honorantes Ceycem, charum beatis dijs. (Anaurus,

Sed illius sepulchrū & monumentum obscurum reddidit
Imbre hymali exundans, ita enim ipsum Apollo
Latone filius inssit, propterea quod inclytas hecatombas
Quicūque portaret Delphos, cum vi spoliabas infidiatus.

H E S I O D I

Δρῶν δ' Ἄριον ἄχος εἶλεν· ἱρυστάμεν' δ' ἄορ' ὅξυ,
 Ἔστυτ' ἐφ' Ἡρακλεῖ κρατερόφρονι. τὸν δ' ὀπίοντα
 Ἀμφιτρωνιάδης δεινὴς ἀκόρητος αὐτῆς,
 Μηρὸν γυμνωθέντα σάκειε ὑπὸ δαυδαλίοιο,
 Οὔτατ' ὀπικρατέως· διὰ δὲ μέγα σάκος ἄραξε,
 Δέξατ' ἰαμῆσαι, ὅτι ἥ χθονὶ κείβδαλε μέσῃ.
 Τῷ δ' ἦ φίλος καὶ Δεῖμος εὐτροχὲν ἄρμα καὶ ἵππους
 ἤλασαν· αἳ δ' ἐχέει, καὶ δ' ὀπὸ χθονὸς ἀνυοδείκε
 Ἔς δ' ἴφρον' ὤκησε πολυδαίδαλον. αἶψα δ' ἔπειτα
 Ἴππους μασιτίλῳ, ἵκοντο δ' μακρὸν Ὀλύμπου.
 Τῷ δ' ἦ Ἀλκμήϊος καὶ κυδαίμενος Γόλαος
 Κύκλον σκυλίσσαντες ἀπ' ὅμων τύχα καλὰ
 Νίοντ'· αἶψα δ' ἔπειτα πόλιν Τρηχῆϊ' ἵκοντο
 Ἴπποις ὀκνυπόδεσσιν. ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Εξίκατ' ἔλυσκόν τε μέγα καὶ δώματα πατρὸς.
 Κύκλον δ' αὖ Κήρυξ θαππεν, καὶ λαὸς ἀπείρου,
 Οἳ δ' ἐχέειν ταῖον πόλεος κλοντὶ βασιλῆος,
 Ἄντιον, Μυρμιδόνων τε πόλιν, κλειτῶν τ' Ἰαωλκῶν,
 Ἄριον τ' ἠδ' Ἐλάνην· πολλὰς δ' ἠγείρετο λαὸς,
 Τιμῶντες Κήρυκα φίλον μακάρεσσι θεῷσι.
 Τῷ δὲ ταῖφον καὶ σῆμ' αἰδὲς ποίησιν Ἀΐαντες,
 Οὐβρῶ χιμῶϊα πλήσαν. τῶς δ' ὁρμὴν Ἀπόλλων
 Ἀντιόδης ἰωῶξ', ὅτι ὅα κλονταὶ ἐκαστόμβας
 Οἷος ἄγχι Πυθουῖδε, βίη σύλασσε δοκεύων.

ΗΣΙΟΔΟΥ

HESIODI ASCRAEIDEO-
RVM GENERATIO.

Vsas Heliconiades incipiamus ca-
nere,

Quae Heliconis habitant montem:
magnumque diuinumque:

Et circa fontem nigrum pedibus
teneris

Saltant, aramque praeputens Sa-
turni,

Atque abluta tenero corpore in Permessis,

Aut in Hippocrene, aut in Olusio sacro,

Summa, in Helicone choreas duxerunt,

Pulchras, amatales, fortiterque strepuerunt pedibus

Inde concitata, velata aëre multo

Nocturna incedebant, perpulchram vocem emittentes,

Celebrantes sonumque agida tenentē, & venerandā lunonē,

Argiuam, aureis calceamentis incedentem:

Filiamque, Aegiochi Iouis, caruleas oculos habentē Minervam

Augurēque Apollinē, & Dianā sagittis gaudere, (uās

Atque Neptunum terram continentem, terra motorem:

Et Themis venerandam, & nigris oculis Venerem,

Hebeque aurea corona decorā: formosāque Dionem,

Aurorāque, Solēque magnum, splendidāque Lunā,

Latonāque, Iapetūque, ac Saturnum versifellem,

Terrāque, Occanūque vastum, & Noctem atram.

Aliorūque immortalis sacrum genus semper existētis:

Quae olim Hesiodum pulchrum docuerunt carmen,

Agnos pascentem Helicone sub divino.

Hoc autem me primum dea sermone compellavit,

Muse Olympiades filia Iouis Aegiochi:

Η ΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ
ΘΕΟΓΟΝΙΑ.

ΟΥΣΑΩΝ Ελικωνιάδων ἀφ-
ηρώμδ' αἰείδον,
Αἰὺς Ἐλικώϊο ἔχουσιν ὄρεσ μέ-
γατε ζαθέοντε.
Καί τε παρὶ κελύω ἰοειδέα πόσ'
ἀπαλοῖσιν
Ὀρχεῦνται, καὶ ἑσμὸν ἐραδιένεο
Κρονίονεο.

Καί τε λοεσάμεναι τέρενα χόρα Περμηναιοῖς,
Ἡὶ Πανκλιῆς, ἡ Ὀλμειῶ ζαθέοια,
Ἀφροτάτω Ἐλικώϊι χερσὶς ἐνεπιήσαντο
Κηλοῖς, ἱμαρέντας ἐπερρώσαντο δὲ πρῶτον.
Εἴδον δ' ὀππουνύμφαι, κεκαλυμμέναι ἠέρι πολλῇ,
Εἰνυχαί σείχον, παρὶ καλλιᾶ ὄσαν ἐῖσαι,
Τ' μιν ὕσται Δία τ' αἰγίοχον, καὶ πότνια Ἥην
Ἀργεῖω, χερσέησι πεδίλοις ἐμβεβαῖαι,
Κόρυς τ' Αἰγίοχοιο Διὸς γλαυκῶπι Αἰθιώλῳ,
Φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἄρτεμιν ἰοχάειραν,
Ἡ δὲ Προσδάμωνα γαμήχον, ἐννοσίγαιον,
Καὶ Θέων αἰδοῖω ἑλικοβλέφαρόν τ' Ἀφροδίτην,
Ἡ ἔω τε χερσοσέφατον χαλῶ τε Διώνην,
Ἡὼ τ', Ἡχίον σιμήγαι, λαμπερὴν τε Σελῶνιν,
Λητώ τ' Ἰάπετόν τε, ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην,
Γαῖάν τ' Ὠκεανὸν τε μέγαι, καὶ Νύκτα μέλαιναν·
Ἄλλων τ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰενέοντων.
Αἰὺν περ δ' Ἡσίωδον χαλῶ ἐδίδαξας ἀοιδῶν,
Ἄρνας πιμαίνοντ' Ἐλικῶϊο ὑπὸ ζαθέοιο.
Τόνδε δέ με παρόψαθαι παρὸς μῦθον εἶπαι,
Μῦθον ὀλυμπιάδης κῆρυι Διὸς αἰγίοχοιο·

Pastores in agris pernoctantes, mala probra, ventres
Scimus mendacia multa dicere veris similia: (solum,
Scimus etiam, quando voluerimus, vera loqui.

Sic dixerunt filia Iouis magni veridica,
Et mihi sceptrum dederunt, lauri peruiridis ramum,
Decerpere mirandum. inspirarunt autem mihi vocem
Divinam, ita ut audirem tam futura quam praterita:
Et me iubebant celebrare beatorum genus sempiternorum,
Se verò primò & postremò semper decantare.
Sed quò mihi hoc circa quercum, aut circa petram?

O tu, à M^{us} sis ordiamur, qua Ioui patri
Canendo oblectant magnum animum in Olympo,
Memorantes & praesentia, & futura, & praterita,
Voce concordant: es illiarum verò indefessa fuit vox
Ab ore suavis. ridet autem domus patris.
Iouis valde tonantis, dearum voce à suavi.
Dispensa: resonat verò vertex niuosi Olympi,
Domus immortalium. ha verò immorta. ē vocē emittit & res,
Deorum genus venerandū in primis celebrant cantilena,
Ab exordio, quos Tellus & Caelum latum genuerunt,
Quique ex his prognati sunt dy, datores bonorum.
Secundò rursus Iouē, deorū patrē atque etiam virorū,
Incipientesque canunt dea, & finiunt carmen,
Quam sit praestantissimus deorum, & imperio maximus.
Porro & hominum genus, fort.ūque gigantum
Celebrantes, oblectant Iouis mentem in Olympo,
Musa Olympiades filia Iouis agida habentis
Quas in Pieria Saturnio peperit patri mixta:
Mnemosyne fertili atque Eleutherii imperans:
Oblivionemque malorum, & solatium curarum...
Novem enim ei moēs mixtus est prudens Iupiter,
Seorsim ab immortalibus sacrum lectum conscendens...
Sed cum iā annus exactus, circumvoluta v. essent tempora...
Mensium decrescentium, diēsque multi transacti essent...
Ipsa peperit novem filias concordēs, quibus carmen
Cura est, in pectoribus securum animum habentibus...

Ποιμένες ἄγραυλοι, καὶ ἐλέγχα, γαστέρες οἶον,
 Ἰδμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα,
 Ἰδμεν δ' ὅτ' ἐδέλωμεν δὴν δῆα μυθήσασθαι.

ὣς ἔφασαν κοῦραι μεγάλα Διὸς ἀρτίπειαι·
 Καί μοι σκῆπτρον ἔδδον, δ' ἄφνης ἐριδιλέθ' ὄζον,
 Δρέψασθαι δηκτόν· ἐπέπιδυσαν δέ μοι αὖδ' ἔω
 Θείῳ, ὥστε κλύοιμι τὰ τ' ἐσόμενα, πρὸ τ' ἰόντα.
 Καί με κέλονθ' ὑμῖν μαχέσθαι γῆθ' αἶν ἰόντων,
 Σφας δ' αὐταὶ πρῶτον τε καὶ ὕστερον αἶν ἀείδην.
 Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φεῖ δρῦν ἢ φεῖ πέτρῳ;

Τῶν Μισαίων ἀρχαῖά τε, πατρὶ πατρὶ
 ὕμνῳσαι, τέρποισι μήλα ἴδον ἐπὶς Ὀλύμπῳ,
 Εἰδῶσαι τὰ τ' ἰόντα, τὰ τ' ἐσόμενα, πρὸ τ' ἰόντα,
 Φωνῇ ὁμιρῶσαι. τῇ δ' ἀκράματος ὀρεῖ αὖδ'·
 Ἐκ σομάτων ἰδῶα. γὰρ δέ τε δώματα πατρὸς
 Ζηνὸς ἐργαδύποιο, θεῶν ὑπὲρ λειρῶσιν
 Σκιδναμένην ἤχεϊ δὲ κάρη νιφόντος Ὀλύμπου,
 Δώματα ἀθανάτων. αἱ δ' ἄμβροτον ἔσσαι ἰέσαι,
 Θεῶν γῆθ' αἰδέσθων πρῶτον κλείουσιν ἀοιδῶν,
 Ἐξ ἀρχῆς οἳ Γαῖα καὶ Οὐρανὸς οὐρανὸν ἔκταν,
 Οἱ τ' ἐν τῇ ἐχλύοντο θεοὶ, δωτῆρες ἑάων·
 Δούπερον αὖτε Ζηνῶα, θεῶν πατὴρ ἢ ὃ καὶ αἰδρωῶν·
 Ἀργαῖα δ' ὕμνῳσι θεῶν, ἡγευσὶ τ' ἀοιδῆς,
 Οὔων φέρτατος ὅς τε θεῶν, κράτῃ τε μέγιστος·
 Λῦθις δ' αἰδέσθων τε γῆθ' κρατερόν τε γαῖαν.
 ὕμνῳσαι, τέρποισι Διὸς ἴον ἐπὶς Ὀλύμπῳ,
 Μῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.
 Τὰς ἐν Πιερίῃ Κρονίδῃ τέκε πατρὶ μεγίστη
 Μνημοσύνη, γρυοῖσιν ἑλθὼνθ' ἔρε μεδέσσει,
 Λησμοσύνη τε χακῶν, ἄμπαυμά τε μεμπεράων.
 Ἐννέα δ' οἱ νύκτας ἰμῶσγέ τε μητιέτα Ζεὺς,
 Νέσφιν ἀπ' ἀθανάτων ἱερὸν λείχος εἰσαναβαίτων·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ὁ ἐνιαυτὸς ἔλω, φεῖ δ' ἔτρεπον ὄρας
 Μελῶν φθινόκτων, φεῖ δ' ἤματα πολλ' ἐτελείαθ'·
 Ἡ δ' ἔτρεκ' ἐννέα κόρας ἰμόφρονας, ἥσιν ἀοιδῆ
 Μίμβλεται, ὅν σήϊσσι ἀκηδέα θυμὸν ἐχρύνει.

Paululam à summo vertice niuosi cæli:
 Ubi ipsis splendidique chori, & ades pulchra.
 Iuxta verò eas Gratia & Cupido domos habitant,
 In conuiujs: amabilem autem per os vocem emittentes
 Canunt, omniumque leges, & mores venerandos
 Immortalium celebrant, amabilem vocem emittentes.
 Ista tum ibant ad Olympum exultantes voce pulchram
 Immortali cantilena, undique u. resonabat terra atra
 Canentibus hymnos: iucundus u. à pedibus strepitus excitaba-
 Euntium ad patrem suum, ille autem in cælo regnat. (tur
 Ipse habens tonitru, atque ardens fulmen,
 Visuperato patre Saturno, bene autem singula
 Immortalibus disposuit simul, & induxit honores.
 Hæc sanè Musa canebant, cælestes domos tinentes:
 Nouem filia magno è Ioue prognata:
 Clíoque, Erterpéque, Thaliáque, Melpomenéque,
 Terpsichoréque, Eratóque, Polymniáque, Uraniáque,
 Calliopéque: hæc autem excellentissima est omnium.
 Hæc enim & reges venerandos comitatur.
 Quemcunque honoratura sunt Iouis filia magni,
 In lucem editumque aspexerint à Ioue nutritorum regum:
 Huic quidem super linguam dulcem fundunt cantilenam,
 Huic verba ex ore fluunt blanda: ceterum populi
 Omnes ad ipsum respiciunt, discernentem ius
 Rectis iudicijs. hæc autem tuto cantéque loquens,
 Statim etiam magnam contentionem scite diremit.
 Propterea enim reges prudentes, quod populi
 Damno affectis in foro, res iterum integras restitunt
 Facile, molibus alloquentes verbis.
 Incedentem verò per urbem, veluti deum, placent
 Reuerent à blanda: eminet u. inter ipsos congregatos.
 Tale Musarum ingens manus hominibus.
 A Musis etenim, & eminus feriente Apolline,
 Viri cantores sunt super terram & citharædi:
 Ex Ioue verò reges. ille verò beatus, quemcumque Musa
 Amat, suavis ei ab ore fluit vox.

τὸ ἀπὸ ἀκροτάτης κορυφῆς τοῦ ὄρους ὑμῶν
 θα σφιν λιπαρὸν τε χρῆμα καὶ ματα
 ἀφ' οὗ αὐτὸ Χαρίεις καὶ "μερὸς οἰκί" χρίσιν
 θαλὶ εἰ τὴν ἰδίαν ἀσπίδα εἰσάγ
 Μ λπονται πάντων τε οἰκίαι καὶ ἡδὲ αἰ
 θαν
 τὸ ἰππεύοντων ὡς αἰ ὅσαι
 τὸ εἰς ὅ
 ἔσθ' ὁ μολῶν ὡς δ' ἰαχὴ γαλακτοῦ
 ὅς, ἔρατο πιδῶ ὁ
 αὐτὸν ὡς πατέραι εἰς ὅ. δὲ ὡς μ' αἰ
 ὑπο βροντῇ αὐτὸν οὐρανὸν κερα
 κήσας πατέρας ἐρ' ὅς, ἔρατο
 θάνατο εἰς δὲ ὡς καὶ πύθεται π
 αὐτὸν ἐρ' Μ α ὁ πᾶσι κατ' ἡντο
 καὶ θυγατέρας μεγάλας ἐκγεγαυῖαι,
 εἰς τὴν ἔρ' ἡντο ἐλθόντες, Μ λ τε
 χρῆμα ἐρ' Π ἐρ' π
 ἀμύνη δ' ἡντο ὡς αἰ πᾶσι
 ὡς καὶ βασιλεύσιν αὐτὸν σὶ
 πικροῖσι Δ καὶ ἰμῶν
 ὁ τ' οὐδὲν σὶ διστρέφει βασιλῆα
 αὐτὸν γὰρ καὶ χρῆμα αἰ
 δὲ ἐπεὶ ἐκ σώματος οὐκ ἐμὲ ἔχοντα δὲ λαὸν
 αὐτὸν ἐκ αὐτοῦ ἐρ' διακρίνεται
 πᾶσι καὶ δὲ ἀσφῶν
 ψατε καὶ μέγα εἶκος ὁ σαρῶν τε παύσει
 ὡς γὰρ ἀσπίς καὶ ἐρ' ἐς οὐρανὸν
 πᾶσι μῦθοις ἀγροῦσι μετατρέπονται καὶ γὰρ τε σὶ
 οὐδὲν, μαλακῶς σὶ παραίφρα ἰ τῶν
 χροῖς δὲ αἰσὺν θῆ ὡς ἀσ
 δὲ ὡς μεγαλίστην αὐτὸν δὲ ὡς ἐπεὶ ἀγρὸς ὡς σὶ,
 Μυσταίων ἐκ ὁδὸς ὡς σὶ
 ἐρ' Μυσταίων καὶ ἐκ τῆς ποτὸς
 ὁρῶν αἰ ὡς ἔστιν ὅτι χρῶμα ὡς κινδυνεύουσαν
 εἰς ἐσπέρην εἰς ὁ δὲ ὡς αἰ παρ
 ἐνταῦθα γὰρ ὡς ὁ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ οὐκ αὐτὸν
 ἴστω

Quòd si enim quis luctum habens recenti dolore san'io
 Tristetur, animo dolens, ceterum Poeta (nimo
 Musarum famus us res claras priscorum hominum
 Laudibus celebraverit, beatosq, deos qui Olympū incolūt,
 Statim hic sollicitudinem obliuiscitur, nec quicquam
 Meminit: citò.n. deflexerunt eū aliò dona deorū. (dolorū
 à aetate nata letis, date verò amabilem cantilenam,
 Celebrate quoque immortalium diuinū genus, semper exi-
 Qui Tellure prognati sunt, & Caelo stellato, (stentium,
 Noctēque caliginosa, quosque saluus nutritus Pontus.
 Dicite insuper, ut primum dij & terra fuerint,
 Et flumina, & pontus immensus, astu furens
 Astraque fulgentia & cælum latum supernè:
 Et qui ex his nati sunt dij, datores bonorum.
 Utque opes diuiserint, & quò honores distinxerint, (laus.
 Atque quò primum multu implicitū sphaera tenuerint cæ-
 Hac mihi dicite Musa, caestes domos inhabitantes
 Ab initio: & dicite quòdnam primum fuerit illorum.
 Primò omnium quidem Chaos fuit, ac deinde
 Tellus lato pectore pradita, omniū sedes iura semper
 Immortalium, qui tenent iuga niuosi Olympi,
 Tartarāque tenebricosa in recessu terra spaciola:
 Atque Amor, qui pulcherrimus inter immortales deos,
 Soluens curas, & omnium deorum, omniumque hominum
 Domas in pectoribus animam, & prudens consilium,
 Ex Chaos verò Erebusque, nigraque Nox editi sunt.
 Ex Noctē porro Aetherque & Dies prognati sunt:
 Quos peperit ubi concepisset, Erebo amore mixta.
 Tellus verò primum quidem genuit parem sibi
 Cælum stellu ornatum, ut ipsam totam obteget,
 Utq, esset beatis dijs sedes iura semper:
 Genuit præterea montes altos, & arum gratas speluncas
 Nympharum, qua habitant per montes saltuosos.
 Atque etiā infrugiferum pelagus peperit astu furens,
 Pontum absque amore suauis, ceterum deinde & habentē,
 Caelo contumbens, peperit Oceanum profundos vortices

Εἰ δὲ τις καὶ πένθος ἔχων τεκμηδεῖ θυμῷ
 Ἀζηται κραδίῳ ἀκαχήμενῳ, αὐτὰρ ἀοιδὸς
 Μυσαίων περὶ πῶν κλεία φησι, τέρεν ἀνδρόπῳ
 Τυμήσῃ, μάχαράς τε θεοὶ οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν,
 Λῖψ' ὅγε Διοφρονέων ὀπιλήθεται, ὅδε τι κηδεῶν
 Μίμνηται· ταχέως ᾗ παρέβητε δῶκε θεάων.
 Χαίρετε τέκνα Διὸς, δότε δὲ ἱμερόεσσαν ἀοιδίῳ.
 Κλεῖετε δὲ ἀθανάτων ἴσον γλῶσσαι ἐόντων,
 Οἱ γὰρ ἐξερχόμενοι καὶ Οὐρανὸν ἀστερόεντα,
 Νυκτὸς καὶ Διοφορῆς, οἷε δ' ἄλμυρὸς ἔτρεφε Πόντος,
 Εἵπατε δὲ ὡς ταρωῶτα θεοὶ καὶ γαῖα γλῶσσοντο·
 Καὶ ποταμοὶ, καὶ πόντος ἀπείρεται ἡδιστα πύων,
 Ἀσρά τε λαμπρόωντα, καὶ ἕρηνος ἔυρυς ὑψόρδεν,
 Οἱ τ' ἐκ τῆς ἐχλύντο θεοὶ, δὲ τῆρες εἶσαν.
 ὣς τ' ἄφενθ' ἀλάσταιτο, καὶ ὡς τιμὰς διέλοντο,
 Ἡ δὲ καὶ ὡς ταρωῶτα πολὺ πύχον ἔχον Ὀλυμπον.
 Ταῦτά μοι ἔσσιτε Μῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἐχούσαι,
 Ἐξ ἀρχῆς, καὶ εἵπαθ' ὅ, τι παρὸν γλῶσσαι αὐτῆς.

Ἡ τοὶ μὲν παρὸν Χάθ' γλῶσσαι, αὐτὰρ ἔπειτα
 Γαῖ' ἀνύστερθ', πάντων ἐδ' ἀσφαλὲς αἰεὶ
 Ἀθανάτων, εἰ ἔχουσι χάριν νιφόεντος Ὀλύμπου·
 Τάρταρά τ' ἠερόεντα μυχῷ χθονὸς ἔυρυς δαίης.
 Ἡ δ' Ἑρὸς ὅς κε καλίστος ἐκ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Λυσιμελὴς, πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνδρόπῳ
 Δάμναται ἐκ σήδεσσιν ἴον καὶ ὀπίφρονα βυλῶν.
 Ἐκ Χάος δ' Ἐρεβὸς τε μέλαινα τε Νύξ ἐχλύντο,
 Νυκτὸς δ' αὐτ' Αἰθήρ τε καὶ Ἡμέρη ἐξερχόμενοι,
 Οἱς τέκε κλυταμένη, Εὐρύς φιλότητι μεγείσα.
 Γαῖα δέ τοι παρὸν μὲν ἐγείνατο ἴσον ἐμῇ
 Οὐρανὸν ἀστερόεντα, ἵνα μιν παρὶ πάντα καλύπτῃ,
 Ὅφρ' εἴη μακάρεσσιν τοῖς ἐδ' ἀσφαλὲς αἰεὶ.
 Γείνατο δ' ἕρεια μακρὰ, θεῶν χαλκέντας ἐκ αὐτοῖς
 Νυμφέων, αἵ τ' αἰεὶ λον ἀν' ἕρεια βησύνοντα.
 Ἡ δὲ καὶ ἀβύχῃ Πύλαρος τέκεν οἶδ' ἡδιστα πύων,
 Πόντον, ἅτερ φιλότητος ἐφιμέρη, αὐτὰρ ἔπειτα
 Οὐρανὸν ἐκ νηδεῖσα τέκεν Ὀκεανὸν βαθυδίνην,

Cæumq; Creumque, Hyperionemque, Iapetumq;
 Theamque, Rheamq; Themineque. Mnemosynemque;
 Phœbēque aurea corona insignem, Thetynq; amabilem.
 Hos verò post natu minimus natus est Saturnus vaser,
 Acerrimus inter liberos floridū a. odio prosequēbatur pa.
 Porro genuit & Cyclopes superbū cor habētes, (remem.
 Brontēque, Steropemq; & Argem forti animo pradiū:
 Qui Ioui & tonitru dederunt, & fabricarunt fulmen.
 Qui sanè per alia dijs similes erant,
 Vnus verò oculus media positus erat fronte.
 Cyclopes verò cognomento erant, eò quòd ipsorum
 Circularis oculus unicus inerat fronti.
 Roburq; & vires, & molimina erant in operibus.
 Alij deinde è Tellure & cælo prognati sunt
 Tres filij magni, & prauāli di, non nominandi,
 Cottusque, Briareusque, Gygesque, superba proles.
 Quorum centū quidem manus ab humeris manabant;
 Inaccessa: capita verò unicuique quinquaginta
 Ex humeris prognata erant, super robustos artus.
 Robur aut immensum, validum, ingenti in statura.
 Quotquot enim Tellure & Cælo procreati sunt,
 Potentissimi filiorum, suo v. insensī erant parenti
 Ab initio. & horū quidem ut quisque primū nascebatur,
 Omnes occultabat, & in lucem non emittebat,
 Terra in latebris: malo autem oblectabatur opere
 Cælum. ipsa verò intus ingemiscebat Terra vasta,
 Arctata: dolosam verò malāque excogitauit artem.
 Statim verò cūm procreasset genus caniferi,
 Fabricauit magnam falcem: eduxit verò charis liberis.
 Dixit autē animum addens, charo mœrens corde:
 Filij mei & patris nefarij, si volueritis
 Parere, patris malam ulciscemur contumeliam
 Vestri. prior enim seua machinatus est opera. (illorum
 Sic dixit. illos verò omnes inuolit meiss, neque quisq; a
 Locutus est. confirmato animo tandem magnus Saturnus
 E contra verbis compellauit matrē castā, (versutus

Κοῦβη τε, Κρεῖόν θ', Ἰσφρίονά τ', Ἰσπετόν τε,
 Θείαν τε, Ρείαν τε, Θέμιν τε, Μνημοσύνην τε,
 Φοῖβῳ τε χρυσοτέφανον, Ἰηδύν τ' ἐρατεινήν.
 Τὰς ᾗ μέθ' ὑπλότατος γένετο Κρόνῳ ἀγκυλομήτης,
 Δεινότατ' ὅ παίδων· θαλερόν δ' ἤχθηρε τοκῆα.
 Γείνατο δ' αὖ Κύκλωπας ὑδρόβιον ἦτορ ἔχοντας,
 Βρόντην τε, Στερόπην τε, καὶ Ἄργεον ὀφρυσόφυμον,
 Οἱ Ζηνὶ βροτῶν τ' ἰδοῖσαν, τεύχεαί τε κραυγῶν.
 Οἱ δὲ τοὶ τὰ μὲν δῖα θεοῖς ἐνδμήγνιοι ἦσαν,
 Μένῳ δ' ὀφθαλμὸς μέσσω ἐπέκειτο μετώπῳ.
 Κύκλωπες δ' ὄνομα ἦσαν ἐπώνυμον, ἔνεκ' ἄρα σφένκε
 Κυκλοτερὴς ὀφθαλμὸς ἔης ἐπέκειτο μετώπῳ.
 Ἰχὺς τ' ἠδ' ἐβίη καὶ μηχανάται ἦσαν ἐπ' ἔργοις.
 Ἄλλοι δ' αὖ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγλύοντο,
 Τρεῖς παῖδες μεγάλοι καὶ ὄβριμοι, ἐκ ὀνομαστοί,
 Κόπῳ τε, Βερερώς τε, Γύης θ', ὑδρήφανα τέκνα.
 Τῶν ἐκαστὸν μὲν χεῖρες ἅσθ' ὥμων αἰάσαντο
 Ἀπλάστοι, κεφαλὰὶ ᾗ ἐκαστὸν πεντήκοντα
 Ἐξ ὥμων ἐπέφυκοι, ὅππῃ στιβαροῖσι μέλεισιν.
 Ἰχὺς δ' Ἀπλάστοι, κρατερὴν μεγάλην ὅππῃ εἶδον.
 Οἶστοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγλύοντο,
 Δεινότατοι παίδων, σφετέρῃ δ' ἤχθηοντο τοκῆι
 Ἐξ ἀρχῆς, καὶ τῆ μὲν ὅπως τις παρῶτα γένετο,
 Πάντας ἀποκρύπτεισκε, καὶ ἐς φάθμῳ ἀνίησκε.
 Γαίης ἐκ κλυθμῶνι· κακὰ δ' ἐπετέρεπετο ἔργῳ
 Οὐρανόσ, ἡ δ' ἐντὸς σπονάχζετο Γαῖα πελώρη,
 Στεινομήνῃ· δολίλῳ δ' ἐκακῶν ἐπεφράσατο τέχνῳ.
 Αἰψὰ δ' ἐποίησασα γένετο πολὺν ἀδάμαντος,
 Τεύχε' ἔμεγα δρέπανον, καὶ ἐπέφραδε παῖσιν φίλοισιν.
 Εἶπε ᾗ θαρσύνουσα, φίλον τετιμημένῃ ἦτορ,
 Παῖδες ἐμοὶ καὶ πατρὸς ἀτασάλα, αἵ κ' ἐδέλντε
 Πείθεσθαι, πατέρες γὰρ κακῶν ποσάμεθα λώβῳ
 Ὑμῶν τε, πρῶτες γὰρ ἀεικία μῆσατο ἔργα.
 Ὡς φάτα, τοῦ δ' ἄρα πάντας ἔλεν δέος, ἐδέτις αὐτῆς.
 Φθέγγετο, θαρσύνουσα ᾗ μίχας Κρόνῳ ἀγκυλομήτης
 Ἀψ' αὐτὰς μύθοισι παρρηΐδα μητέρα κεδνῶν,
 f. iij.

Mater, ego certè hoc in me recipiens peragato
 Facinus. patrem enim inauspicatum nihil curo
 Nostrum prior enim sæva meditat us est opera.

Sic dixit, gaudia est autem valde animo Tellus ingens,
 Collocavit aut ipsam celans in insidiis. indidit v. manus
 Falcem asperis dentibus: dolo autem instruxit omni.
 Venit autē Noctē adducens magnum Cælū, undique verò
 Cupiens amorem imminabat, & sane extensus est (Telluri
 Passim: ex insidiis autem filius percussit manu
 Sinistra, dextra. v. immanem cepit falcem, (tris
 Longam, & speros dentes habentem, charique genitalia pa-
 Festinanter demessit. rursūque ab. e. ut ferrentur
 Ponē. illa quidem non incassum elapsa sunt manus:

Quotquot enim gutta proruperunt cruenta,
 Omnes suscepit Terra, & remanulū autem annis,
 Produxit Erinyēsq; v. idas magnosque Gigantes,
 Armu nitentes, longas hastas manibus tenentes:
 Nymphasque, quas Melias vocant: super immensam tero
 Testiculisque ut prius resectu ferro, (ram,
 Proiecit circa Epīrum undu agitatū in pontum, (alba
 Sic ferebantur per pelagus longo tempore, circumcirca v.
 Spuma ab immortalī corpore crebatur: in ea puella
 Innutrita est primum v. ad Cytheras d. n. nas
 Vehebatur, unde dum circumfluviam pervenit ad Cyprium.
 Prodyt verò veneranda formosa dea: circum v. herba.
 Pedibus sub mollib. crescebat: Aphroditem autem ipsam,
 Spuma progeneratā deā & decorā pulcherru fertu Cythereā,
 Nominantem dii quam homines: eò quòd in spuma
 Nutrita fuit sed Cytheream quòd appulit Cytheris.
 Cyprigenam v. quòd nata sit undosa in Cypro.
 Atque Amantē genitalia, quia ex genitalibus emerfit.
 Hanc v. Amor comitat us est, & Cupido sequebatur
 Natā primum, & deorū ad cælū euntem. (pulchrum,
 Hunc v. ab initio honorem habet, atque sortita est
 Sortem inter homines & immortales deos,
 Virgines confabulationes, & risus, & deceptiones,

Μῆτερ, ἔγω' κεν πῶτό γ' ὑποσχόμενός τε λίσσασθαι
 ἔργον· ἐπεὶ παῖς γὰρ δυσωνύμου ὡς διγίζω
 Ἡμετέρου· ὥς τερες γὰρ ἀεικία μύσατο ἔργα.
 ὣς φάτο· γήθησεν ὅμως φρεσὶ Γαῖα πελώρη.
 Εἶσε δὲ μιν κρύψασα λόχῳ, ἐνέθηκε δὲ χεῖρ
 Ἄρπυιαι καρχαρόδοντα δόλον δὲ ὑπεθήκατο πάντα.
 Ἡ δὲ δὲ Νύκτ' ἐπάγων μύθας Οὐρανός· ἀμφὶ δὲ Γαίῃ·
 Ἑμείροισι φασγάνῳ ἐπέχετε, καὶ ὅ' ἵτανύσθῃ
 Πάντι δὲ ἐκ λοχέῳ παῖς ὠρέξασθαι χεῖρ
 Σκαμνὴν, δεξιτερῇ δὲ πελώρου ἔλαβεν ἀφ' ὧν,
 Μακρὴν, καρχαρόδοντα, φίλῃ δὲ δότο μῆδεα παῖς
 Ἐσσομένης ἡμῶσι, πάλιν δὲ ἔριψεν φέρεσσι
 Ἐξέπσω, τὰ μὲν ἔτι ἐτώσια ἐκφυγε χεῖρας·
 Οὔσαι γὰρ ἰαδαίμοις ἀπείσυνδεν αἵματόισσαι
 Πάσας δέξασθαι Γαῖα, περὶ πλομήων δὲ ἐνιαυτῷ,
 Γείνατ' Ἑρμῆα τε κρατερὰς, μεγάλοις τε Γίγαντας,
 Τόχῃσι λαμπομήοις, δόλιχ' ἐγχεα χερσὶν ἔχοντας,
 Νύμφας δ' αἷς Μελίαις καλέεσθαι ἀπείρονα γαῖαν.
 Μῆδεα δ' ὡς περὶ ὄντο δότο τμήξας ἀδάμαντι
 Κάβει δὲ ἐπ' Ἡπείρου πολυκλύσῳ ἐνὶ πόντῳ,
 ὣς φέρετ' ἀμπέλαγθαι πούλιον χεῖρον, ἀμφὶ δὲ λυκίσ
 Ἀφροῖς ἀπ' ἀθανάτῳ χεῖρος ἄρνυτο· τῇ δὲ ἐνὶ κυρῇ
 Ἐρέφθῃ περὶ ὅντ' ὅτι Κυθήρεσι ζαθέοισιν
 Ἐπλετο· ἰνδὲ ἰωφτα σφύριον ἵκετο Κίχρον.
 Ἐκ δὲ ἔβη αἰδοῖν καλὴ θεός· ἀμφὶ δὲ ποῖν
 Πόσσιν ὑπὸ ῥαδινοῖσι αἰέξετο· τίμω δὲ Ἀφροδίτῃ,
 Ἀφροχύειά τε θεῶν καὶ εὐσεράων Κυδέφῳ
 Κικλῶσιν τε θεῶν καὶ ἀνέρες, οὐνεκ' ἐν ἀφροῖς
 Θρέφθῃ ἀτὰρ Κυδέφῳ, ὅτι περὶ σέκυρε Κυθήρεσι.
 Κυρῇ γὰρ δὲ δὲ, ὅπῃ γένετο πολυκλύσῳ ἐνὶ Κύπρῳ·
 Ἡ δὲ φιλομνηδὲς, ὅτι μνηδὲων ἐξεφαίνθη.
 Τῇ δὲ ἔρως ὁμάρτησε, καὶ ἔμμενος ἔαστο καλός
 Γένομαίη παρῶντα, θεῶν τ' ἐς φύλον ἴσση.
 Ταύτῃ δὲ ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχῃ, ὅτι λέλογχε
 Μοῖρῳ ἐν αἰθέροισι καὶ ἀθανάτῳσι θεοῖσι,
 Παρθένοισι τ' ἰάεσσι, μνησθήματα τ', ἐξ ἀπάτας τε,

Obleſtationemq; ſuauē. & amicitiam, blanditiáſque.

Illos verò pater Titanas cognomento vocabat,
 Filios obiurgans, magnum Calum. quos genuit ipſe. (ſe
 Diſtitabat porro, extendētes ex proterua magnū patraſ
 Facinus, cuius deinceps vltio in poſterum futura ſit.
 Nox præterea peperit odioſum Fatum, & Parcā atram,
 Et mortē: peperit etiā Somnū. peperit verò agmen Somnia.
 Non ulli condormiens dea peperit Nox obſcura. (rursus:
 Ruſum poſtea Momum, & Erumnam dolore plenam,
 Hesperidēſque, quibus mala vltra inclytum Oceanum
 Aurea pulchra cura ſunt, ferentōſque arbores fructus:
 Et fatales deas, & Parcas genuit immites,
 Clothōque, & aheſinque & Atropon. qua mortalibus
 Naſcentibus dant habendum bonūque malūque,
 Quāq; hominūq; deorūque delicta perſequentes,
 Nunquam deſinunt dea à vehemēti ira,
 Priuſq; illi rependerint malā vltionem q̄ſquis peccarit.
 Teperit præterea & Nemefin, cladē mortalibus h. minibus
 Nox puicioſa poſt hāc, Fraudem enixa eſt, & Amicitia
 Seniumque noxiū, & Contentionem peperit pertinacem.
 Ceterum Cōtentio odioſa peperit q̄dem Laborem moleſtū,
 Obluſionēque, Peſtēque, & Dolores lachrymabiles,
 Pugnāſque, Cadēſque, Præliaque, Stragēſque virorum,
 Iurgiāque, mendacēſque Sermones, Diſceptationēſque,
 Legum contemptum Noxiāque familiares inter ſeſe.
 Iuramentūque q̄ plurimum terreſtres homines
 Ledit, quando quiſpiam volens peierauerit.
 Nereūque alienum à mēdacio, & veracem genuit Pont⁹:
 Maximum natu filiorum. ſed vocant ſenem,
 Eò quòd verus atque placidus, nec iuris & aequi
 Obluiſcitur, ſed iuſta & manſueta conſilia nouit.
 Deinde ruſum Thamantem magnum & fortē Phoreyn,
 Terra commiſſus, & Ceto pulchris genis præditam:
 Eurybiāque, adamantis in pectore animum habentem.
 Ex Nereo porro progenerati ſunt p̄quā amabiles ſoboles de-
 , Ponto in infructuoſo, & ex Doride pulchricoma, (arum

Τέρψεν τε Γλυκερίω, φιλότῃ τε, μελιχλίω τε.
 Τοις ὅ πατήρ Τιτλίῳας ὅπῃ κλῆσιν καλέεσκεν,
 Παῖδας νηκείων μέγας Οὐρανός, οἷς τέκεν αὐτός.
 Φάσκει ὅ τι πάνοντας ἀπαδαλίη μέγα ῥέξαι
 Ἔρπον, τοῖο δ' ἔπειτα τίσιν μετόπισθεν ἔσειδῃ.
 Νύξ δ' ἔτεκε συγερὸν τε Μόρον κ' Κῆρα μέλαιναν,
 Καὶ Θάνατον. τέκε δ' ὅτ' ἔππον, ἔτικτε ὅ φῦλον Οὔειρον.
 Οὐ πνι κοιμηθεῖσα θεὰ τέκε Νύξ ἑρεβενή.
 Δδύτερον αὖ Μοῖμον, κ' Οὔξιν δ' ἡγεμόεσσαν.
 Ἐσπερίδας θ' αἷς μῆλα πέριω κλυτῷ Οὐρανῷ
 Χρύσια καλὰ μέλοισι, φέροντά τε δένδρεα καρπὸν,
 Καὶ Μοίρας κ' Κῆρας ἐγείνατο τηλεποίοις,
 Κλαδίω τε, Λαχεσίῃ τε, κ' Ἀΐσπον· αἵ τε βροτῶσι
 Τεττομόροισι διδούσιν ἔχιν ἀγαθὸν τε κακὸν τε,
 Αἵ τ' αὖδ' ῥῶν τε δειλὴν τε παλαιστίας ἐφίπουσιν
 Οὐδέποτε λήγροισι θεῶν δ' ἄντοϊν χόλοις,
 Πρὶν γ' ἄπό τῃ δώσωσι κακὴν ὅππῃ ὅς τις ἀμάρτη.
 Τίκτη ὅ κ' Νέμειν, πῆμα θνητοῖσι βροτῶσι,
 Νύξ ὁλόη' ἔτι τῷ δ' Ἀπάτῃ τέκε κ' Φιλότῃ,
 Γῆρας τ' ἠλόμορον, κ' Ἔρπον τέκε καρτερόθυμον.
 Αὐτὰρ ἔρως συγερὴν τέκε μὲν Πόνον ἡγεμόεσσαν,
 Λήθῃω τε, Λοιμόν τε, κ' Ἀλγῆα δακρυόεσσαν.
 Τόμινος τε, Φόνος τε, Μάχας τ' Ἀνδροκτασίας τε,
 Νείκεα τε, ψευδῆς τε Λόγους, Ἀμφιλογίας τε,
 Δισνομίῃω, Ἀτίῃω τε, συωήθειας ἀλλήλοισιν.
 Ὅρκον θ' ὅς δ' ἡ πλεῖστον ὅππῃ θοοῖς ἀνδράσιν
 Πημαίνῃ, ὅτε κέν τις ἐκὼν ὁπίορμον ἀμύσῃ.
 Νυρία τ' ἀψευδέα κ' δὴμῶν γείνατο Πόντος,
 Πρεσβύτατον παίδων· αὐταῖρ καλέοισι γέροντα,
 Οὐνεκ' ἀνημαρτῆς τε κ' ἡπιῶν· ἔδ' κ' δαμνέων
 Λήθεται, ἀλλὰ δίκαια κ' ἡπια δύνῃτα οἶδεν.
 Αὐτὰρ δ' αὖθις αὖθις αὖθις μέγας, κ' ἀγλῶρος Φόρκιω,
 Γαίῃ μισγόμενῃ, κ' Κηδῶ καλεπαρήνῃ,
 Εὐρυβίῃω τ' ἀδαμαντος ἐν φρεσὶ θυμὸν ἐχυσαν.
 Νηρηῶ δ' ἐχλύντο μέγιστα τέκε θεάων,
 Πόντος ἐν ἄβυσσῳ, κ' Δωρὶς ἡνιόμοιοι,

Felia Oceani perfecti fluminis,
 Protóque, Éucratéque, Saóque, Amphitritéque,
 Endoráque Thetisúque, Galenéque, Glaucéque,
 Cymochoe, Spióque velox, Thaliáque incunda
 Et Melita gratioſa & Eulimene, & Agave,
 Paſitheáque, Eratóque, & Eunice roſeu lacertu pradita,
 Doróque, Protóque, Pheruſáque, Dynamenéque,
 Neſaáque, & Actæa, & Protomedia,
 Doris, & Panope, & ſpecioſa Ga'atea,
 Hippothoéque lepida, & Hippone roſeu lacertis pradita,
 Cymodocéque, qua fluctus in obſcuro ponto,
 Et ſtans diuinorum ventorum, vnâ cum Cymatolege
 Facile mitigat, & cum pulchros tales habente Amphi-
 Cymóque, Eionéque, pulchréq, coronata Halimede, (Irisa
 Glauconoméque bilaru, & Pontoporia,
 Liagoréque, & Euagore, & Lamedia,
 Polynoméque & Autonome, & Lyſianaffa,
 Euarnéque tam indolis grata, quàm inculpata forma.
 Et Pſamathe decora corpore, diuináque Memppe.
 Neſóque, Eupompéque, Themiftoque, Pronoéque:
 Nemertésque, qua patria habet animum immortalis.
 Hæ quidem ex Nerco inculpato procreata ſunt
 Filia quinquaginta, inculpata opera callentes.
 Thaumās v. Oceani profundiflui filiam
 Duxit Electram, hæc autem celerem peperit Irin.
 Pulchricomāsque Harpyias, Aëllóque, Ocypeténque,
 Qua ventorum flamina, & aues aſſequuntur
 Pernicibus aliis, in celo enim detegentes volitant.
 Phorco poſt hæc Ceto Græas peperit pulchris genis pradita
 A parco canas, quas ob id Græas vocant. (tas,
 Immortalésque diis, humanisq, incidentes homines,
 Pephredóque pulchro peplo, Enyoque croceo peplo,
 Gorgonésque, qua habitant celebrem Oceanum,
 In extrema parte ad noctem: ubi Heſperides arguta,
 Sthenóque, Euryaléq, Meduſáq, grauiſſa perpeſſa. (noxia
 Ipſa erat mortalis. uſt alia immortales, & ſenis non ob-

Κέρης Ὀκεανοῖο τελέεντο ποταμῶ,
 Πεφωτό τ', Εὐκράτη τε, Σαῶ τ', Ἀμφιτρίτη τε,
 Εὐδῶρη τε, Θέτις τε, Γαλιάνη τε, Γλαύκη τε,
 Κυμοδόη, Σπῆώ τε θυῖ. Θάλην τ' ἐρέεσσα.
 Καὶ Μηρίτη χαρίεσσα, καὶ Εὐλιμήνη, καὶ Ἀγαυή,
 Πασιδέντ', Ερατώ τε, καὶ Εὐνείκη ῥοδόπηχης,
 Δωτώ τε, Πεφωτό τε, Φέρευσά τε, Διωμαμένη τε,
 Νησαίη τε, καὶ Ἀκταίη, καὶ Πεσοπιμέδνα,
 Δωρίς, καὶ Πάριση, καὶ ευφροῆς Γαλάτεια·
 Ἰπποδοῖη τ' ἐρέεσσα, καὶ Ἰππονόη ῥοδόπηχης.
 Κυμοδόη δ', ἥ κύματ' ἐν ἡδ' ἑξέϊ πόντῳ
 Πρωιάς τε ζαθέων αἰέμων, σιωῖ Κυματοῖ ἕβη,
 Ρεῖα φρεσὶν, καὶ εὐσφύροι Ἀμφιτρίτη·
 Κυμώ τ', Ἡϊόνη τ', εὐσέφανός δ' Ἀλκυμήνη.
 Γλαυκοῖ μιν τε φιλαμμένης, καὶ Πηγοπόριχα·
 Λαχάρη τε, καὶ Εὐαγρόη, καὶ Λαομέδνα·
 Πυλωμένη τε, καὶ Αὐπηνόη, καὶ Λισιαέσσω,
 Εὐφρήνιτε φυλίω τ' ἐρατὴ καὶ εἶδος ἀμαμος.
 Καὶ Ψαμάδη χαρίεσσα δέμας, δῖη τε Μηνίππη.
 Νησά τ', Εὐπομπή τε, Θαισιώ τε, Περώνη τε.
 Νημερτὴς δ', ἥ πατρὸς ἔχει νόον ἀθανάτοιο.
 Αὐταὶ μὲν Νηρῆες ἀμύμονες ἐξεγλύοντο
 Κύρῳ πεντήκοντα, ἀμύμονα ἔργ' εἰδύμεν.
 Θαύμας δ' Ὀκεανοῖο βαθυρρέϊταιο σύχατρε
 Ἠγάχετ' Ἠλέκτρε, καὶ δ' ὠκέϊαι τέκεν Γεῖν,
 Εὐκόμοις δ' Ἀρπυίας, Ἀελλώ τ' Ὀκυπέτῳ τε,
 Αἳ δ' ἀέμων προΐησι καὶ οἰωνοῖς ἀμ' ἐπονται,
 Ωκυείης πῆδύχασιν· μεταχρόνια γδ' ἴδμεν.
 Φόρκυϊ δ' αὖ Κλυτῷ Γραίας τέκε χαλκίπαρής,
 Ἐκ γλυκὺς πολιὰς, τὰς δὲ Γραίας καλίοισιν
 Ἀθάνατοί τε θεοὶ, χαμαὶ ἐρχομένοί τ' αἰθέρες ποιοι.
 Περφρηδὴ τ' εὐπεπλον, Εἰυά τε κροκόπεπλον,
 Γοργιέ δ' αἳ ναιέουσιν πέρι κλυτῷ Ὀκεανοῖο.
 Ἐρατὴ δ' αὖρος νυκτός· ἐν Ἑσπερίδῃσι λεγύρωνοι,
 Σθενώ τ', Εὐρυδὴν τε, Μέδυσά τε, λυγρὰ παρθεύουσα
 Ἡ μὲν ἴδμεν θνητοῖσι δ' ἀθάνατοι καὶ ἀγήερες

Dux: cum una concubuit carulea caesaris Neptunus,
 In molli prato & floribus vernis.
 Eius autem Perseus caput cum amputasset,
 Exiit Chrysaor magnus, & Iegastus equus.
 Huic quidem cognomen erat, quod Oceani apud fontes
 Natus esset: ceterum hic ensen aureum tenebat manibus.
 Et ille quod cum auolasset, relicta terra matre pecorum (ru:
 Peruenit ad immortales. Iouis vero in domibus habitat,
 Tonitruque & fulgur ferens Ioui prudenti.
 Chrysaor porro genuit tricipitem Geryonem,
 Mixtus Calireae filia nobilis Oceani.
 Illum quidem armis exiit via Herculeana,
 Boves apud flexipedes circumflua in Erythia,
 Die illo cum boves egit latus frontes habentes
 Tirynthum in sacram, emensus iter Oceani,
 Orthoque interfecto, & bubulco Eurytione,
 Stabulo in obscuro, ultra inclytum Oceanum.
 Ipsa insuper peperit aliud ingens, perplexum, nihil simile
 Mortalibus hominibus neque immortalibus diis,
 Specu in concavo, diuinam animo infraeto Echidnam:
 Dimidio nympham, nigris oculis, pulchrum genus,
 Dimidio item ingentem serpentem horrendumque, magnamque,
 Varium, crudiuorum, diuina sub caavernis terra.
 Illic u. ei specus est in imo, caua sub petra,
 Procul ab immortalibusque diis mortalibusque hominibus.
 Ibi sane ei destinatum est diu inclytas domos incolere.
 Atque coercebatur in Arimide sub terra tetra Echidna,
 Immortalis nymphe, & senem exers diebus omnibus.
 Huic Typhaonem aiunt mixtum esse amore, (puella.
 Vehementem & violentum ventum, nigris oculis decora
 Illa u. grauida facta, peperit fortes filios,
 Orthum quidem primo canem peperit Gerioni.
 I iterum secundo edidit partem immensam, minimè effabi-
 Cerberum crudiuorum, Plutoni canem area voce, (lema,
 Quinquaginta capitum, impudentemque, fortemque.
 Tertio, Hydram genuit odiosa edoctam.

Αἰ δύο· τῇ ᾗ μὴ παρήξαστο Κυανοχάρτης,
 Ἐν μαλακῇ λειμῶνι, καὶ αἶδεσθιν εἰαρινοῖσι.
 Τῆς δ' ὅτε δὴ Πύρροις κεφαλῇ ἀπεδήροτόμυσεν,
 Ἐξέειρε Χρυσάωρ τε μέγας, καὶ Πήγασος ἱππῶ.
 Τῷ μὲν ἐπώνυμον ἦν, ὅτ' ἄρ' ὀκέατος παρὶ πηγῆς
 Γαίης θ'. ἡ δ' ἄορ χεύσασθ' ἔχεν μὲν χερσὶ φίλησι.
 Χ' ὡ μὲν ὑποπλάμνῳ, περλιπὼν χθόνα μπτέρα μήλασι,
 Ἴκετ' εἰς ἀθανάτοισ'· Ζηνὸς δ' ἐν δώμασι ναίει,
 Βρογνίῳ τε στεροπῷ τε φέρον Διὶ μπιόεντι.
 Χρυσάωρ δ' ἔτεκε τευχάρησιν Γηρυονῆα,
 Μιχθεῖς Κρηιρὴν κούρην κλυτὴν ὀκέατος.
 Τὸν μὲν ἄρ' ἐξεναρίξεο Σίη Ἡρακλεΐη,
 Βροσὶ παρ' εἰλιπόδεσσι, παρ' ῥύτῳ εἰν Ἐρυθείῃ·
 Ἡματι τῷ ὅτε παρ' ῥοῖς ἤλασεν ἐυρυμετώπαις
 Τίρμω θ' εἰς ἱδνω, διαβὰς πόρον ὀκέατος,
 Ὀρδον τε κτείνας, καὶ βυκόλον Εὐρυτίσσην,
 Σταθμῷ ἐν ἡρόεντι, πέτρῳ κλυτῷ ὀκέατος,
 Ἡ δ' ἔτεκε δῆρ' πέλωρον, ἀμύχανον, ὅθεν εἰσὶν ἑοικὸς
 Θνητοῖς ἀνθρώποις, καὶ δ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Σπῆϊ ἐν γλαφυρῷ, δείλῳ κρατερόφρονι Ἐχιδνῶν,
 Ἡμισυ μὲν νύμφῳ ἐλικοπύδα, χαλκίπαρνον,
 Ἡμισυ δ' αὖτε πέλωρον ὄφιν, δηνόον τε μέγα τε,
 Ποικίλον, ὠκυμένην, ζαδῆς ὑπὸ καύδεσι γαίης.
 Ἐνθα δὲ οἱ σπέε' ὄβρι χάτω, κοίλῃ ὑπὸ πέτρῃ,
 Τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνθρώπων·
 Ἐθ' ἄρα οἱ δάσσαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα ναίειν.
 Ἡ δ' ἔρυτ' εἰς Ἀέμοιοισι ὑπὸ χθόνα λυγρῇ Ἐχιδνῶν,
 Ἀδωκῆτος νύμφη καὶ ἀγῆρα θ' ἥματα πάντα.
 Τῇ ᾗ Τυφάονα φασὶ μνησθῆναι ἐν φιλότῃ,
 Δεικόν θ' ὕβρισι καὶ αἵμοσι, ἐλικοπύδι κέρη.
 Ἡ δ' ὑποκυσαμένη, τέκετο κρατερόφρονα τέκνα.
 Ὀρδον μὲν παρ' ὅτε κύναι γαίνατο Γηρυονῆος·
 Δούτερον αὖτις ἔπικτεν ἀμύχανον, ἐπὶ φατφόν,
 Κέρεον, ὠκυμένην, αἰδέω κύναι χαλκείονον,
 Πνυτικοντακχόρῳ, αἰαδέα τε κρατερόν τε.
 Τοῦτον, Ἰφρίῳ αὖτις ἐγαίνατο, λυγρῇ εἰδύμῳ,

Lerneam quam enutrit dea albis ubi Iuno,
 Insatabiliter indignantis virtuti Herculanæ.
 Ac illam quidem Iovis filius occidit saevo ferro
 Amphitryoniades cum bellicoso Iolao,
 Hercules ex consilijs Minerva prædatrix.
 Tum ipsa Chimaerâ peperit, spirantem terribilem ignem,
 Trucemque, magnamque, pernecemque validamque,
 Illius erant tria capita: unum quidem terribile leonis,
 Alterum capella, tertium v. serpentis robusti draconis:
 A fronte leo, penè v. draco, media v. capra,
 Horrendè efflans ignis robur ardentis.
 Hanc quidem Pegasus cepit, & strenuus Bellerophontes.
 Illa sanè Sphingen exitialem peperit, Cadmeis perniciem,
 Ab Ortho subacta: Nemeumque leonem,
 Quem Iano cum enutriti esset, Iovis veneranda vxor,
 In locis fertilibus collocavit Nemea, cladem hominibus,
 Ibi sanè hic commorans decipiebat tribus hominum,
 Imperans cavernosa Nemea, atque Apeisanti.
 Sed ipsum robur domuit virtutis Herculanæ.
 Ceto v. minimum ratu, cum Phorco amore mixta,
 Peperit gravem serpentem, qui obscura in latibulis terra
 Fumibus in amplis prorsus aurea ma'la custodit.
 Hoc quidem ex Ceto & Phorco genus est.
 Tethys aut Oceanus flumina peperit vorticosa, (habentē,
 Nilumque, Alpheumque, & Eridanum profundos vortices
 Strymonem, Meandrumque, & Istrum pulchrum,
 Phasiumque, Rhodumque, Acheloum argentinorticem,
 Nessumque, Rhodumque, Halacmonemque, Heptaporumque,
 Granicumque, & Asapum, diuinumque Simoenta,
 Peneumque, & Hermum, amonemque fluentem Caicum,
 Sangariumque magnum, Ladonemque, Partheniumque,
 Euenumque, & Ardesum, diuinumque Scamandrum.
 Peperit quoque filiarum sacrum genus, quæ per terram
 Viros à teneris educant, unà cum Apolline rege,
 Et fluminibus: hanc verò à Ioue sortem habent,
 Pithonemque, Admetemque, Ianthemque, & Letramque,

Λερναίῳ, ὡς δρέψα δα λυκώλενθ' Ἡρή.
 Ἀπλῆτον ποτέκασα βίη Ἡρακλεΐη.
 Καὶ τὴν μὲν Διὸς υἱὸς ἐπ' ἔρχετο νηλεΐ χαλκῷ
 Ἀμφικτυωνιάδης, σὺν ἀρηιφίλῳ Ἰολάῳ,
 Ἡρακλῆος, βελήσῃ Ἀθηναίης ἀγλαΐης.
 Ἡ δ' ὅτ' Ἰχίμαρα ἔπικτε, πνέυσαν ἀμαυμάκτον πῦρ,
 Δεινὴν τε μυχάλῳ τε, πεδωκίᾳ τε κρατερὴν τε.
 Τῆς δ' ὡς τρεῖς κεφθαί' μία μὲν, χερσὶ τοῦ λείοντος.
 Ἡ δ' ὅτ' Ἰχίμαρος· ἡ δ' ὅφιν κρατεροῖο δράκοντος.
 Πρώτῃ λείων, ὅππῃ δὲ δράκων, μέσῃ δ' Ἰχίμαρος.
 Δεινὸν ὅτ' ὀππνείεσσι πυρὸς μὲν αἰδομένηιο.
 Τὴν μὲν Πήλασος εἶλε καὶ ἐσθλὸς Βελεροφόντης.
 Ἡ δ' ἄρα Σφίγγ' ὀλοὴν τέκε, Καδμείῳ σὺν ὀλεθρῷ,
 Οὐρανὸν ὑποδμηθεῖσα· Νημειᾶνόν τε λείοντα,
 Τὸν δ' ὅτ' Ἡρῇ δρέψασα Διὸς κούρῃ παράκοιτις,
 Γουνοῖσιν κατενέασε Νημείης, πῆμ' αἰδρόποιο.
 Ἐν δ' ἄρ' ὅγ' οἰκείων, ἐλεφαίρετο φύλ' αἰδρόπων,
 Κριεχνέων τρητοῖο Νημείης ἡ δ' Ἀπίσαντος.
 Ἀλλὰ εἰς ἐδάμασσε βίης Ἡρακλεΐης.
 Κητὼ δ' ὀπλόσατιν, Φόρμῳ φιλότῃ μυχίῃσιν,
 Γείνατο, δεινὸν ὄφιν, ὃς ἐρεμνῆς κούρῃσι γαίης,
 Πείρασιν ἐν μεγάλοις παγχρύσεα μῆλα φυλάσσει.
 Τῷτο μὲν ἐν Κητοῖς καὶ Φόρμῳ γῆνθ' ὅτ' αἶ
 Τηδ' ὅτ' Ὀκεανὸς ποταμοὶς τέκε δινήεντας,
 Νεῖλον τ', Ἀλφειὸν τε, καὶ Ἡριδαῖον βαθυδίνῳ,
 Στυμόνα, Μαίαιαδρόν τε, καὶ Ἰστρον καὶ Λιρέδρον,
 Φάσιν τε, Ρησσὸν τ', Ἀχελώϊον ἀγυρεδίνῳ.
 Νέασον τε, Ρέδιόν δ', Ἀλιάκμωνά δ', Ἐπ' ἰάπορον τε,
 Γρῶνικόν τε, καὶ Αἰσῆπον, Σεῖον τε Σιμουῖτα,
 Πλωειὸν τε, καὶ Ἐρμιον, εὐρύρεϊ τὴν τε Κάϊκον,
 Σαχάρειον τε μέγα, Λαδωνά τε, Παρθένιον τε,
 Εὐκλῶν τε, καὶ Ἀρδισκον, Σεῖον τε Σχάμαστρον.
 Τίκετε δ' ὅτ' ἀνταττόντος ἱερὸν γῆνθ' αἶ καὶ γαίᾳ
 Ἀΐδρας κερύζουσι, Ἀπόλλωνι ξυμ' αἶακτι,
 Καὶ ποταμοῖς· ταύτῃ δ' Διὸς πάρα μοῖραν ἔχουσι,
 Πεισῶ τ', Ἀδμήτη τε, Γαίῃ τ', Ἡλέκτῃ τε,

Dorisque, Prymnéque, & Vrania forma deam referens,
 Hippóque, Clymenéque, Rhodíaque, Calliroéque,
 Zeuxóque, Cytiéque, Idyíaque, Pasithoéque,
 Plexauréque, & Galaxaure, amabilisque Dione,
 Melobosisque, Thoéque, & venusta Polydora,
 Cerceisque indole amabilis, Plutoque bouinis oculis,
 Perseisque, Iaviráque, Acastéque Xanthéque,
 Petraaque lepida, Menesthoque, Europaque,
 Metisque, Eurynoméque, Telestoque croceo peplo. .
 Crisiéque, Asiaque & amabilis Calypso.
 Eudoréque, Tychéque, & Amphiro, Ocyróeque,
 Et Styx, qua ipsarum excellentissima est omnium:
 Atque ha Oceano & Tethyde prognatae sunt,
 Grandiores natu filias. multa quidem sunt & alia:
 Ter mille enim sunt celeres filiae Oceani,
 Quae sanè dispersa terram & profunditates lacus;
 Passim pariter incolunt, dearum splendida proles.
 Tot rursus alij fluxus cum strepitu fluentes,
 Fij Oceani, quos peperit veneranda Tethys.
 Quorum nomina difficile omnium mortalium virum proloqui:
 Sed singulatim noverunt quicumque circum habitant.
 Thia praeterea Solémque magnum, lucentemque Lunam,
 Aurorámque qua omnibus terrestribus lumen praebeo,
 Immortalibusque diis qui caelum latum tenent,
 Genuit, congressa cum Hyperione in amore.
 Crio autem Euribia peperit, per amorem mixta,
 Astraúmque magnum, Pallantemque, praestantissima dea.
 Persenque, qui etiam omnes praecebat peritia. (rumy.
 Astraeo v. Aurora ventos peperit magnanimos,
 Argesten, ephyrum, Boreámque rapidum,
 Et Notum. in amore cum deo dea congressa.
 Post hos v. Aurora stellam genuit Luciferum manège-
 Astraque fulgentia quibus caelum cinctum est. (nita;
 Styx v. peperit, Oceani filia, Pallanti mixta,
 Zelum & Ni en pulchros talos habet in edibus.
 Et Robur, atque Vim praeclaros genuit filios.

Δωρίς τε, Πρυμνώ τε, καὶ Οὔραϊν θεοειδής,
 Ἰπώ τε, Κλυμῶν τε, Ροδία τε, Κημερόν τε,
 Ζούξω τε, Κλυτίη τε, Ἰδυῖα τε, Πασιδόη τε,
 Πληξαύρη τε, Γαλαξαύρη τε, ἑρατή τε Διώνη,
 Μηλόβοσις τε, Θόη τε, καὶ εὐειδής Πολυδώρη·
 Κερκιδίς τε φυλὴ ἑρατή, Πλατώ τε Κροῖπιδις,
 Περονίς τ', Ἰαίειρά τ', Ἀχέσις τε, Ξαίδη τε,
 Πετραίη τ' ἐρέεσσα, Μενεαδίω τ', Εὐρώπη τε,
 Μῆτις τ', Εὐρυόμνη τε, Τελεαδίω τε κρῶκόπεπλος·
 Κρεπίη τ', Ἀσίη τε, καὶ ἱμερόεσσα Κηλυψώ·
 Εὐδώρα τε, Τύχη τε, καὶ Ἀμειβόη, Ὀκυρόη τε·
 Καὶ Στυξ, ἥ δ' ἡ σφέων προφερεστάτη δῖν' ἀπασέων.
 Αὐτὰρ δ' Ὀκειαῖ καὶ Τηθύς ἐξ ἡλύοντο
 Πρεσβύταται κῆραι. πηλαί γε μῦθ' εἰσι καὶ δῖμ'·
 Τρεῖς γὰρ χεῖλαι εἰσι ταῖς σφυροῖσι Ὀκειαίται,
 Αἵ ῥα πολυαπερίεες γαῖαν καὶ βεῖθεα λίμνης
 Παντὶ ἰμῶς ἐφίπυσσι, θεάων ἀγλαὰ τεκνα.
 Τόσσας δ' αὖθ' ἕτεροι πεταμοὶ κρηναχιδά' ἔεοντες,
 Τίεες Ὀκειαῖ, πικρὸν γαῖατο πότνια Τηθύς·
 Τῶν δ' ὄνρ' ἀγχαλέον πάντων ἔσθ' οἱ ἀνδρᾶ ἐπίσσειν,
 Οἳ δ' ἔκαστοι ἴσασιν οἳ αἶψ' εἵναι τεύσσιν.
 Θεία δ' Ἠΐγιόν τε μέλαι, λαμπρὰν τε Σηλώϊν,
 Ἥω δ' ἥ πάϊτεσσιν ὄππ' ἡθοῖοισι φαείναι,
 Ἀθανάτις τε θεοῖς τοῖς ἑρατοῖς ἐνυμῶ ἔχουσι,
 Γείναθ', ὥσ' ἐννηδεῖσ' ὑπερίοις ἐν φιλότῃ.
 Κρίω δ' Εὐρύστιη τίκτεν φιλότῃ μηεῖσα,
 Ἀστειὼν τε μέλαι, Πάληατά τε, δῖα θεάων·
 Περσην δ', ὅς καὶ πᾶσι μετέωρε πενιδμοσιώησιν.
 Ἀστραῖω δ' Ἠώς αἰέμοις τέκε καοτεροθύμοις,
 Ἀργείῳ Ζέφυρον, Βοιέῳ τ' αἰψήρεσ κέλδυσον,
 Καὶ Νεῖτον, ἐν φιλότῃ θεῖ' ἀννηδεῖσα.
 Τοῖς δ' μετ' ἀστέρα τίκτεν ἑωσφόρον Ἡερχέϊα,
 Ἄστρα τέ λαμπροῦσιν ἀνὰ τ' ἑρᾶν ἐσεφαίωται.
 Στυξ δ' ἐκ' Ὀκειαῖ συγᾶτῃ, Πάληατι μηεῖσα,
 Ζήλον καὶ Νίκην κρηίσφυρον ἐν μεγάροισι·
 Καὶ Κρότος, ἡ δ' ἐ Βίβω, ἀρεδείκετα γαῖατο τέκνα.

Quibus non est seorsim à Ioue domas nec ulla sedes,
 Neque via quâ non illis deus praeit:
 Sed semper apud Iouem grauius tonantem sedem habet.
 Sic enim consuluit Styx incorruptibilis, Oceani filia,
 Die illo, quando omnes Olympius fulgurator
 Immortales vocauit deos ad altum coelum. (gnet,
 Dixit aut, qd quisq; unâ secû deorû contra Titanes pu-
 Nulli se adempturum prandia, sed honorem quemque
 Habiturum, quem antea inter immortales deos.
 Illû etiâ dixit qui honoris expers fuerit sub Saturno atq;
 Ad homines ac pramia prouecturû, ut fas est. (immunis,
 Venit autem prima Styx incorruptibilis ad Olympum
 Cum suis filiis chari per consilia patris.
 Ipsam v. Iupiter honorauit: eximia quoque dona dedit.
 Ipsam enim constituit deorû magnâ ut sit iuramentum,
 Filij autem diebus omnibus sui cohabitatores ut sint.
 Similiter etiam omnibus prorsus sicuti pollicitus erat,
 Perfecit. ipse autem praeponens est, atque regem agit.
 Phoebe porro Caei perceptabilem venit ad lectum.
 Gravida verò facta dei de dea dei in amore,
 Latonam caruleo peplo peperit blandam semper,
 Mitem hominibus atque immortalibus dijs,
 Suauem ab initio, in primis bilarem intra Olympum.
 Genuit insuper Asteriam claram, quam o'im Persees
 Duxit in amplam domum, chara ut vocetur uxor.
 Illa autem gravidata Hecatem peperit, quâ super omnes
 Iupiter Saturnius honorauit, dedit v. ei splendida dona,
 Partem ut habeas terraque et infrugiferi manu.
 Imò e' iam stelligero à caelo sortita est honorem,
 Immortalibusque dijs honorata est maximè.
 Etenim nunc quando alicubi aliquis terrestriu hominu,
 Faciens sacra honesta ex lege expiat,
 Inuocat Hecatem: ingens verò eum sequitur honor
 Facillimè, cuius beneuola dea suscipit preces:
 Et illi diuitias largitur, nam facultas ipsi adest.
 Quotquot enim Terra Caeloque procreati sunt,

Τῶν ἰαῖς ἀπιδάδῃς αἰεὶ δόμοι, ἀλλ' οὐκ ἔστι
 Οὐδ' ἴδεις, ὅπου μὴ κύνους θεὸς ἱγμενίδει,
 Ἀλλ' αἰεὶ παρ' Ζεὺς βαρυπύσσω ἰδρίονται.
 Ὡς γὰρ ἐβέλθου Στυγὶ ἀφθιτος Ὀκεανῶνα,
 Ἦματι τῷ ὅτε πάντας Ὀλύμπου ἀστεροπητῆς
 Ἀθανάτῃ ἐκδήσανθ' ἑοῖς ἐς μακρὸν Ὀλύμπῳ.
 Εἶπε δ', ὅς αἱ μὲν εἴο θεῶν Τίτησι μεχέτο,
 Μήτι' ὀδοῖράσθῃ γράσῃ, τιμῶν ὃ ἔχουσιν
 Ἐξέμεν κὺ τε παρ' ὅ γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Τον δ' ἰφάθ' ὅς τις ἀπῆκεν ὑπὸ Κρόνῳ ἢ δ' ἀγέραςτος,
 Τιμῆς κὺ γράσῃ ὅπῃ σέμεν ἢ δέμῃς ὄβρι.
 Ἦλθε δ' ἄρα φέρῃ Στυγὶ ἀφθιτος Ἑλυμπόνδε
 Σιὸ σφισι παύδασιν, φίλῃ δὲ μῆδ' αἰ πατρὶς.
 Τὴν δ' Ζεὺς τίμησε, φεισά ὃ δῶρα ἰδωκεν.
 Αὐτὴν γὰρ ὅς ἔδνα θεῶν μέγα ἱμενῶναι ὄρκον,
 Παῖδας δ' ἡμῶν πάντα εἰς μετασάτας εἶναι.
 Ὡς δ' αὖτως πάντας διαμπερὲς, ὅς πορ' ὑπὲρ ἔσθῃ,
 Ἐξέτ' αἰετ' αὐτὸς ὃ μέγα κρατεῖ ἢ ὃ ἀτάσσει.
 Φοίβῃ δ' αὖ Κρόνῳ πλούρατον ἤλθεν ἐς εὐνύῳ.
 Κυσαμένη δ' ἡσπέρτα θεῶν δὲ εἰ φιλότιμος
 Λητὰ κυανόπεπλον ἱγίνατε μείλιχον αἰεὶ.
 Ἦσαν αἰδρώπεισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Μείλιχον ἐξ ἀρχῆς ἀγανότατον ἐντὸς Ὀλύμπου.
 Γεινατο δ' Ἀστειλῶ δῖόν τε, κὺ ποτὲ Πέρσης
 Ἠγάγετ' ἐς μέγα δῶμα, φίλῃ κακλῆδ' ἀκείνῃ.
 Ἦ δ' ὑποκυσαμένη Ἐκείτῃ τέκε, τὴν πύρι παῖτῳ
 Ζεὺς Κρονίδης τίμησε, πόρην δ' οἱ ἀγλαὰ δῶρα,
 Μοῖραν ἔχον γάμος τε κὺ ἀπρυγέτοιο θαλάσσης.
 Ἦ δ' κὺ ἀστερόεντος ὑπὸ ἕραν ἑμμορε τιμῆς,
 Ἀθανάτοισι τε θεοῖσι τε τιμῆν ὄβρι μάλιστα.
 Καὶ γὰρ κὺ ὅτε που τις ὀπχθονίον αἰδρώπειαν
 Ἐρδῶν ἱερὰ καλὰ χ' ἰγμον ἱλάσκηται,
 Κυκλήσκει Ἐκείτῃ πολλὴν τὴν οἱ ἴσπετο τιμῇ.
 Ρεῖα μάλ', ὅς ποτὲρον γε θεῶν ὑποδέξεται δίχαις.
 Κεῖ οἱ ὄλβον ἐπ' αἰετ' ἰπὶ δυνάμει γε παρέσθῃ.
 Ὄσῃ γὰρ Γαίῃς τε κὺ Οὐρανῷ ἐξεχέοντο,

Et honorem forte dea peperit, illam habet formæ omnium:
 Neque quicquam ipsam dominum prævenit adomare, neque prius ante
 Eorum quacumque sortita est Titianus interpretiores deos:
 Sed habet sicut prius ab initio facta est cælestis ratio.
 Nec quia unigenita, minus dea sortita est honorem
 Et præmiam tam in terra ac cælo, quam in marias
 Sed insu; et multo magis, quoniam Iuppiter hinc at ipsam.
 Cui vero vult magnifice præstare est, atque iuvare.
 In qua concione inter homines eminet, quæ scilicet volub
 Atque quando ad bellum prædens viros armanter (rit.
 Viri tum dea adest quibus voluerit,
 Victoriæ præmiorum ut præbeat, et laudem porrigat.
 Inque iudicio reges apud venerandos sedet.
 Bona insuper quando in certamine colluctantur
 Ibi dea et illis præstare est, atque iuvare.
 Qui vero vicerit virtute et robore, pulchrum præmium
 Facile fert, lætusque parentibus gloriam dat.
 Commodo item equis quæ adstet quibus voluerit.
 Et his qui glaucum mare tempestivum sicant,
 Noque faciunt Hecaræ, et valde sonanti Neptuno.
 Facile etiam prædam inelyæ dea dedit copiosam.
 Facile vero abstulit apparentem, volens saltem animo.
 Bona præterea in stabulis domus Mercurio pecus augere,
 Armenæque boum, gregesque latos caprarum,
 Gregesque lanigerarum omnium animo saltem volens
 Ex paucis fortuna facit, et ex multis pauciora reddit,
 Adeo sane licet unigenita ex matre existens,
 Omnibus inter deos honorata est maneribus.
 Fecit autem ipsam Saturnius alumnâ iuvenem, qui post ipsam
 Oculis aspexerunt lumen multa coeuvantia Aurora,
 Sic ab initio nutriens filios: atque hi sunt honores.
 Facile porro domita à Saturno, peperit illustres liberos,
 Vestâ, Cererem, et Iunonem aurei calceamentum gaudens,
 Fortemque Plutonem, qui sub terrâ domos incolit,
 Immite cor habens, et valde sonantem Neptunum,
 Iouemque consiliarium; deorum patrem atque hominum,

αι πρὶν ἔλαχον ἰτέτω ἐχέουσιν ἀπαύ 1.
 ὡς πρὶν Κρον δὴς ἐδ' ἦσσετο ἐδέτ' ἀπὸν ἔρα
 ὡς ἐλάχεν Τιτ σιγῇ σφροτέρουσι θεοσι,
 λ' ἐξέω σφροτόν αὖτ' ἀρχῆς πλετο δαίμων.
 Οὐδ' οἱ μεμνέμενος, ἀπὸ πρὶν ἐμμερ πρὶν
 αἰ γέρας εἰ γὰρ ἐκὼν ἔστι καὶ ἡδὲ θεῶν
 λ' ἐπὶ καὶ πολυμήθεα, περὶ Ζεὺς ἐταίρῳ
 δ' ἐδελύμενα ὡς παρὰ γὰρ ταῦτ' οὐκ ἔστι
 ἀπὸ λαοῖσιν μεταφύεσθαι. θελήσιν
 δ' ὅπ' ὅτ' ἐς πόλεμον φθί οὐρα δὴν ἀσπασί
 ρε, ἐν δὲ θεῶν παρὰ ταῦτ' ἐστὶ θεοσι,
 ἔκλυτον ὅπως οὐρανὸν καὶ γῆν ἐξαι.
 τε δὲ καὶ σὶ δὴ παρὰ μὲν ἀδελφῶν.
 οὐδ' οἱ αὖτ' ἐστὶν ἀδελφοὶ γὰρ ἀεὶ δὴ δῶσι
 θεῶν τοῦτο παρὰ ταῦτ' οὐκ ἔστι
 ἡμῶν οὐδὲν κέρτερος ἀεὶ λό,
 ρεῖ γὰρ ἐστὶν πρὶν ἐμμερ
 καὶ ἰσχυροὶ σφραγίσματα καὶ ἐδὲ καὶ
 οἱ γὰρ ἐμμερ φεῖ ἐργάζονται
 καὶ οὐδ' ἡμῶν καὶ ἐμμερ ἐστὶν οὐρανὸν,
 δ' ἀχλὺν καὶ θεῶν παρὰ ταῦτ' ἐστὶν
 δ' ἀφ' ἑλκὸς φανερὸν ἐμμερ καὶ θυμῶν.
 δ' ἐστὶν ἐμμερ σφραγίσματα καὶ ἐμμερ
 καὶ τ' ἐμμερ καὶ ἀπολὶα πλετο ἀνθρώπων,
 καὶ ἐμμερ γὰρ ἐμμερ καὶ θεῶν
 ἀνθρώπων ἐμμερ, καὶ πολλὰ μείονα θεῶν
 φεῖ καὶ ἐμμερ καὶ ἐμμερ ἐστὶν,
 μετὰ ἀνθρώπων τετμήνεται γέρας αἰ.
 δ' ἐμμερ Κρον δὴς ἐμμερ με ἐμμερ
 Οὐδ' οἱ ἐμμερ φανερὸν ἐμμερ
 ἐξ ἀρχῆς καὶ ἐμμερ. "δὲ καὶ ἐμμερ
 αὖτ' ἐμμερ Κρον δὴς καὶ φανερὸν
 ἐμμερ καὶ ἐμμερ καὶ ἐμμερ,
 I μὲν τ' ἀνθρώπων, ὡς ἐμμερ καὶ ἐμμερ καὶ ἐμμερ,
 N ἐμμερ ἐμμερ καὶ ἐμμερ ἐμμερ,
 L τε ἐμμερ καὶ ἐμμερ καὶ ἐμμερ καὶ ἐμμερ,
 δὴ.

Cuius & à tonitru conterrita lata terra.

Atque istos quidē degluciebat Saturnus magnus quicquid:
Ex utero sacro matris ad gremia venerat: (que

Hac animo voluens, ne ullus clarorum filiorum Caeli

Alius inter immortales haberet regium decus.

Audierat enim ex Terra & Caelo stellæ micante,

Quod sibi fatale esset proprio à filio domari,

Quāvis r. busto existenti, tenuis magni p. cōsilia. (struēs

Ideo que hic non cetam speculationem habuit, sed insidias

Filios suos deuoraba. Rheam a. tenebat luctus graui.

Sed quādo iam Ioue & erat deorū patrem atque virorum

Paritura, iam tum chara supplicabat parentibus

Suis, Terræque, & Caelo stellæ.

Consilium ut suggererent, quo pacto lateret pariens

Filium cherum, possetque ulcisci furias patris sui

Contra filios, quas deuorabat ingens Saturnus versutus.

Illis verò filia dilecta auscultantibus & morem gesserunt,

Et ei commemorarūt quacunq. factu cōstitutum esset fieri

Circa Saturnum regem, & filium magnanimum.

Miserunt autē in Lyctum Creta ad pinguem populam.

Cū minimum natū filiorum esset paritura,

Iouem magnum, hunc quidem ipsi suscepit Terra vasta

In Creta lata, ad educandum & enutriendum ab infancie

Tum quidem peruenit ferens celerem per noctem nigram,

Primum ad ipsam Lyctum, abscondit a. ipsum manib. pro-

Antro in excelsō, diuina sub latebris terra, (hensum

Argo in monte denso syroso. (dedo

Huic a fuscis inu. lutum magnū lapidem in manib.

Caeli filio, prapotentis deorum priori regi.

Quemcumq. arreptū manibus, suū cōdidit in aluum,

Miser. nec cogitauit animo quod sibi in posterum

Pro lapide suus filius iniectus & securus

Super. esset, qui ipsum mox esset vi & manibus demitum

Ex honore expulsurus, ipseq. imm. vralibus imperaturus.

Celeriter autem deinde robur & fortia membra

Crescebant illius regis: reuoluto autem anno,

Τῇ κ' ὑπὸ βροντῆς πελειῖζεται εὐρεῖα χεῶν.
 Καί τις μὲν κατέπνευε Κρόνῳ μήλας, ὅς τις ἔκαστος
 Νηδύῳ ἐξ ἱερῆς μητρὸς πρὸς γούναθ' ἵκοιτο
 Τὰ φρεσίνων, ἵνα μὴ τις ἀγαυῶν ἐραυνόνων
 Ἄλλῳ ἐν ἀθανάτοισιν ἔχη βασιλίδεα τιμῆ.
 Πάσδετο γὰρ Γαῖης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντες.
 Οὐνεγὰ οἱ πῆπρσσι εἰς ὑπὸ παιδί δαμῶναι,
 Καὶ κρατεροὶ παρ' ἰόντι, Διὸς μεγαλὴ διὰ βυλάς.
 Τὰ ἔγε ἐκ δῆροσκοπῶν ἔχει, ἀλλὰ δοκῶσιν
 Παῖδας εἰσις κατέπνευε· Φέλω δ' ἔχε πένθος δῆρσιν.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Δι' ἔμελλε θεῶν πατέρ' ἰδέε' καὶ αἰδῶν
 Τέξ' αἶσα, τὺτ' ἐπιτα φίλοις λιταῖδ' ἐπεκῆας
 Τὰς αὐτῆς, Γαῖαί τε καὶ Οὐρανοὶ ἀστερόεντα,
 Μῆτιν συμφράσασθαι ὅπως λελάθειτο τεκῶσα
 Παῖδα φίλον, τίσαστο δ' ἐρικνίς πατὴρ ἐοῖο,
 Παῖδων οἷς κατέπνευε μήλας Κρόνῳ ἀγκυλομήτης.
 Οἱ δ' ἀνὰ φέροντο φίλη μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπιδόντο·
 Καὶ οἱ πεφραδέτιν ὅσα παρ' ἴσμεν πένθος γλυκῆσαι
 Ἀμφὶ Κρόνῳ βασιλῆϊ καὶ ἡγεῖ καρτεροδύμῳ.
 Πέμψαν δ' ἐς Αὐκτεν, Κρίτης ἐς πτόνα δῆμον,
 Ὅπως ἂν ὅπλοτατον παῖδων ἥμελλε τέκεσθαι,
 Ζῶα μήχαν τὸν μὲν οἱ ἐδέξατο Γαῖα πλώρη
 Κοῆτη ἐν δρεῖν τραφέμεν ἀπταλέμεναι τε.
 Ἐἶδα μὲν ἵκτε φέρουσα δειλὴ διὰ τύκτα μέλαινα,
 Πρώτῳ ἐς Αὐκτεν κρύψεν δὲ ἐ χειρὶ λαβῆσαι
 Ἀντρω ἐν ἡλιβότα, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης.
 Ἀργαῖοι ἐν ὄρει πεπυκασμένοιο ὑλάνει.
 Τῷ δ' ἀσπαργανίσασα μήχαν λίδον ἐγχευδίζεν
 Οὐρανόθεν μὲν αἶακτι, θεῶν πρὸς τέρῳ βασιλῆϊ.
 Τὸν τόθ' ἐλὼν χίρσασιν ἐλὼν ἐγκάτθετο τοδῶν,
 Σχέτλιθ'· ἔδ' ἐόντος μὲν φρεσὶν ὥς οἱ ὀπίσσω
 Ἀπὸ λίδου εἰς ὅς ἀνίκτες καὶ ἀκρόης
 Λείπεθ'· ὅ μιν τάχ' ἔμελλε βίη καὶ χειρὶ δαμάσας,
 Τιμῆς ἐξελάαν, ὅ δ' ἐν ἀθανάτοισιν ἀνάξειν.
 Καταλίμωσ δ' ἄρ' ἔσπειτα μὲν καὶ φαίδιμα γῆν
 Ἠύξειτο τοῖο αἶακτι· ὅππλομῶν δ' ἐπ' αὐτῇ

Terra consilio astuto circumuentus,
 Suam sobolem iterum emisit magnus Saturnus versutus,
 Victus artibus ac vi filij sui.
 Frimùm verò euomuit lapidem vltimò deuoratum.
 Illum quidē Iupiter firmiter defixit in terram spaciosam
 Pithe in diuina, iugis sub Parnassi,
 Monumentū ut sit in posterū, miraculū mortalibus ho-
 Soluit verò patruos nixijs à vinculis (manibus.
 Cæligenas: quos vinxerat pater, ex amentia.
 Qui ipsi reuoluerunt gratiam beneficiorum,
 Dederuntque tonitru, atque candens fulmen,
 Et fulgur: quæ ante ea immanis terra occultauerat:
 Quibus confusus mortalibus atque immortalibus impat.
 Filiam porro Iapetus pulchros talos habentē Oceanidem
 Duxit Clymenem, & eundem lectum conscendit.
 Ipsa verò et Atlantem magnanimum peperit filium.
 Pcepit præterea gloria p̄signē Menætiū, atq; Prometheū
 Varium, versipellem: stultūque Epimetheum,
 Qui noxa statim ab initio fuit hominib. inuentoribus re-
 Primus enim leuissimam suscepit mulierem, (rump.
 Virginem. Inuiuium v. Menætiū latè videns Iupiter
 In Erebum detrusit, feriens fulgineo fulmine,
 Propter improbitatem & forsitudinem insolentem.
 Atlas verò cælum la:um s. stinet dura ex necessitate
 Finibus in terra, è regione Hesperidum argutarum
 Stans, capiteque & indefessis manibus.
 Hanc enim ipsi sortem destinauit prudens Iupiter.
 Ligauit v. inenitabilibus cōpedibus Promethea versutū,
 Vinculis duris mediam per columnam adigens.
 Et ei aqua lam immisit expansis alis: ceterum hic epas
 Comedebat æternum, quin ipsum crescebat par ubique
 Noctū, quantum toto die edisset extenuas alas habēs acuis.
 Hunc quidē Alcmena pulchros tales habentis fortis filius
 Hercules occidit, malum verò morbum profligauit
 Ab Iapetionida, & liberauit ab agitudine:
 Non inuito leue Olympio in alto imperante.

Γαίης ἐνεσίησι πυλυφραδέεσσι φιλῶνδεις,
 Ὅν γάρ κ' ἔχ' ἀνέκα μέγας κρόν τε ἀρχυλομήτης,
 Νικηθεὶς τέχνησι βασιφί τε παφὸς ἐς ἴοι
 Περὶ τοῦ δ' ἐξήμισε λίδεν, πύμα ποτ' καταπίνων·
 Τὸν μὲν Ζεὺς ἐξήριξε κ' ἔχθρος ἄρυσθ' αἰετ'·
 Πυδοῖ ἐν ἡγάδην, γυδοῖς ἄπο Παφλαγονίῃ,
 Σῆμ' ἐμὲν ἐξοπίσω, θαῦμα δ' ἴσθ' αἰετ' αἰετ'·
 Λῦσε δὲ πατροκαταγῆται οὐλῶν ἄπο δεξιῶν
 Οὐρανίδας, αἳ δ' οὔτε πατὴρ αἰετ' αἰετ' αἰετ'·
 Οἱ οἱ ἀπεμνήσαντο χάριν ἐσθ' αἰετ' αἰετ'·
 Δῶκεν δὲ βροντῇ, ἥ δ' αἰετ' αἰετ' αἰετ' αἰετ'·
 Καὶ στεροπὴν τοῦτον ὅ πελώρη Γαῖα κακὴν δ'·
 Τοῖς πύμασι δ' ἀθανάτοισι ἀνάσσει·
 Κέρων δ' Ἰαπετὸς καλλίσφυρον Ὀκεανίην
 Ἠγάγετο Κλυμένην, κ' ὅμῳ λέχος εἰσανέβαινε·
 Ἡ δέ οἱ Ἀτλαντα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
 Τίχτε δ' ἰσχυρόν τε Μενέτιαν, ἥ δ' Ἐπιμηθέα
 Προκίλον, αἰετ' αἰετ' αἰετ' αἰετ' αἰετ'·
 Ὅς κακὸν ἐξ ἀρχῆς γένετ' αἰετ' αἰετ' αἰετ'·
 Πρῶτος γὰρ οἱ Διὸς πλάσσειν ἐπέδωκετο γυναικα
 Παρθέιον· ὕβρις δ' ὅς Μειοίπον ἐυρύσπα Ζεὺς
 Εἰς ἐρεβ' ἀνέπεμψε, κ' ὅσον φλόεσσι κεραυνῷ,
 Εἶνεκ' ἀπαδαλίης τε κ' ἑωρῆς ὑδρόπλη·
 Ἀτλας δ' ἑρῶν δ' ἰσχυρὸν ἐχ' ἀνέκα μέγας
 Πείρασιν ἐν γαίῃ, πρὸς παρ' Ἐσπερίδων ἀγρυφῶν
 Ἐσθ' αἰετ' αἰετ' αἰετ' αἰετ' αἰετ' αἰετ'·
 Ταῦτ' αἰετ' αἰετ' αἰετ' αἰετ' αἰετ' αἰετ'·
 Διὸς δ' ὅσον πεδῆσι Προμηθεῖα περικλόεσσιν,
 Δεισμοῖς ἀγχαλῆσι μέσσην διὰ κροῖ ἐλάσας·
 Καὶ οἱ ἐπ' αἰετ' αἰετ' αἰετ' αἰετ' αἰετ' αἰετ'·
 Ἡ δ' αἰετ' αἰετ' αἰετ' αἰετ' αἰετ' αἰετ'·
 Νυκτ' αἰετ' αἰετ' αἰετ' αἰετ' αἰετ' αἰετ'·
 Τὸν μὲν ἄρ' Ἀλκυονίδος καλλίσφυρον δ' ἴσθ' αἰετ'·
 Ἡρακλῆος ἐκτείνεσθαι δ' ὅσον γένεσιν δ' ἴσθ' αἰετ'·
 Ἰαπετιονίδην, κ' ὅσον δ' ἴσθ' αἰετ' αἰετ'·
 Οἱ αἰετ' αἰετ' αἰετ' αἰετ' αἰετ' αἰετ'·

Quò Herculū Thebū genitū gloria esset
 Maior etiam quāto antea super terram mētoꝝ pascēte.
 Ob id itaque veneratus honorabas præclarū filium.
 Quannū succensens, remisit iram, quā prius habuerat,
 Eò quòd contendisset consilio cum præpotenti Ioue.
 Etenim quando disceptabant inter se dī mortalesq; hoīes,
 Mæconā, ibi tum magnum bonem prompto animo
 Divisum proposuit, cui mentem fallens.
 Nam hac quidē parte carnesque & intestina pingui adipe
 In pelle deposuit, regens ventre bouino.
 In altera rursū ossa alba bouis, dolosa arte,
 Rurē disponens recondidit regens candida aruina.
 Iamq; tum ipsū allocutus est pater hominūque deorūq;
 Lætionida omnium illustrissimæ regum,
 O ignave quā iniquē partitus es portiones?
 Sic dixit latēter carpens Iupiter perpetua cōsilia sciēs.
 Hunc vicissim alloquutus est Prometheus vaser,
 Tacitē arridens (dolosa autē non immemor erat artis.)
 Iupiter gloriosissime, maxime deorum sempiternorum,
 Hanc elige utrā tibi in pectorib. animus suadet. (sciens,
 Dixit sanē dolosa cogitans. Iupiter autē aterna consilia
 Cognovit certē nec ignoravit dolū. mala autē pūdebat aīo
 Mortalibus hominibus, quæ & perficienda erant.
 Manibus verò hic utrisque sustulit album adipem.
 Irascebat: ut autē mente: ira verò eius occupabat animum,
 Ut vidit ossa alba bouis dolosa arte.
 Ex illo tempore dīs super terram genus hominum
 Adolent ossa alba odoratis in aris:
 Hunc autē valdē cōtristat⁹ allocutus est nubicog⁹ Iupiter,
 Lætionida, super omnes consilia edoctus,
 O ignave, nondum sanē dolosa oblitus es artis.
 Sic dixit, ira percussus Iupiter aterna consilia sciens.
 Ex illo tempore deinceps dolō memor semper,
 Non dabat miseris igni robur indolescē
 Mortalibus hominibus, qui super terram habitant;
 Sed ipsum decepit bonus filius Iapeti,

Ὅφρ' Ἡρακλῆος Θηβαγχεῖ καί εἴη
 Πλεῖον ἔτ' ἢ τιπαροῖδεν ὅππ' ἔχονα πούλυόττειραν.
 Ταῦτ' ἄρα ἀζόμενος πῆμα ἀειδέετον υἱόν·
 Καὶ ὅφρ' ἠρώμενος, παύσθ' ἔχονα ὅφρ' ἔχονα,
 Οὐκ ἔτι ζεῖτο βυλας ἰσχυροῦσι Κρονίωνι.

Καὶ γὰρ ὅτ' ἐκείνον τε θεοὶ θνητοὶ τ' αἰδρωτοί·
 Μηκρόν, τό τ' ἔπειτα μήναι βῆν' ὀφείδενι θυμῷ.

Δασάμενος ὀφείδενι, Διὸς νόον ἐξαπαρίσκων.

Τῷ μὲν γὰρ σάρκα τε καὶ ἔγκυα πόνι δημῷ.

Εὐνὴν κατέθηκε, καλὴν γαστρί' ὀφείδεν·

Τῷ δ' αὖτ' ὅσα λυγρὰ βόας δολίῃ ὅππ' ἔχονα

Εὐδελίᾳ κατέθηκε, καλὴν γαστρί' ὀφείδεν.

Δὴ τότε μιν ὀφείδενι πατὴρ αἰδρῶν τε θεῶν τε,

Ἰαπετιονίδη, πάντων ἀφιδείκετ' ἀνάκτων,

ὧς πέποι, ὅς ἐτιροζήλας διδάσκει μαίρας.

ὧς φάτο κερτιμέων Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς.

Τὸν δ' αὖτε ὀφείδενι Περσηίδης ἀγκυλαμῆτης.

Ἦν' ὅππ' ἐμειδήσας, (δολίῃ δ' ἔλθ' ἔχονα τέχνης)

Ζεὺς κύνδε μῆδε θεῶν αἰετίζεταίον,

Τῶν δ' ἔλθ' ἔχονα σὺ σε σὺ φρεσὶ θυμῷ ἀνῶν.

Φῆ ἔα δολοφρονέων. Ζεὺς δ' ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς

Γινώσκ' ἔλθ' ἔχονα δόλον κακὰ δ' ὅσα τε θυμῷ

Θνητοῖς αἰδρώποισι, τὰ καὶ τελέεσθαι ἔμελλεν.

Χερσὶ δ' ὅγ' ἀμφοτέρησιν αἰείλετο λυγρὸν ὄφρ' ἔχονα,

Χάσατο ὅφρ' ἔχονα, ἀμφὶ γὰρ δὲ μιν ἔχονα θυμῷ,

ὧς ἴδεν ὅσα λυγρὰ βόας δολίῃ ὅππ' ἔχονα.

Εκ τῷ δ' ἀθανάτοισιν ὅππ' ἔχονα φύλ' αἰδρώπων

Καί εἰς ὅσα λυγρὰ θυμῷ ὅππ' ἔχονα βάρη.

Τὸν δὲ μέγ' ὄφρ' ἔχονα ὀφείδενι πεφιληγμένα Ζεὺς,

Ἰαπετιονίδη, πάντων πῆμα μῆδεα εἰδώς.

ὧς πέποι, ὅς ἐτιροζήλας διδάσκει τέχνης.

ὧς φάτο ἠρώμενος Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς.

Εκ τῷ δ' ἔχονα, δόλον μνηστέον αἰεί,

Οὐκ ἴδιδου μέλεισι πυρὸς μὲν ἀκαμάτοισι

Θνητοῖς αἰδρώποισι οἱ ὅππ' ἔχονα κακὰ τοῖσιν.

Ἀλλὰ μιν ἐξαπάτησεν εἰς παῖς Ἰαπετιῶ,

Furatus indomiti ignis eminus apparentem splendorem.
 In concava ferula. mōmordit verò imo animo
 Iouē in alto tonātē, ad irāq; ipsum cōmonit charo corde,
 Ut vidit inter hoīes ignis longē apparentem splendorem;
 Protinus autē pro igne struxit malum hominibus,
 Et terra enī conformauit perquam celebris Vulcanus
 Virgini pudica simile, Saturnij consilio.
 Cinxit verò & adornauit dea castis oculis Minerva,
 Candida vēsti. à capite verò calyptam
 Ingeniosē factam manibus detinebat, miram visu.
 Circum verò ei ferta recēns florentiū ē floribus herbas
 Opata imposuit capiti Pallas Minerva:
 Circūque ei coronam auream caput posuit,
 Quam ipse fecerat inclytus Vulcanus,
 Elaborans manibus, gratificans Ioui patrī.
 In hic ar:is:is:sa multa cā:q;:a erant, mira visu
 Animantia quacūque continens multa alit, atque mare,
 Ex illis hūc multa indidit. gratia v. resplendebat magna
 Mirabilis, animantibus similia vocalibus,
 Caterūq; postquam effecit pulchrum malum pro bono,
 Eduxit eō ub. alij erant dī atque homines.
 Ornati gēstientem casta Palladis forti patre prognata:
 Admiratio aut cepit immortalēsq; deos mortalēsq; hōes
 Vbi viderunt dolū arduū, inexplicabilem hominibus,
 Ex illa gēnū genus est mulierum fēminearum.
 Illius enī perniciosum est genus, & sexus mulierum.
 Nocuentum ingens mor:ales inter viros habitant,
 Perniciosa pauperis non comites sed luxur:
 Ac veluti cū in aluearijs sedis apes
 Fucos pascunt malorum participes operum.
 Illa quidem per totum diem ad salē occidentem
 Diurna sistunt, & faciunt fauos albos:
 At illi intus permanentes cooperti in aluearijs,
 Alienum laborem suum in ventrem metunt:
 Similiter viri rem malam mortalibus mulieribus
 Ingiter alitantes dedit, participes operum.

Κλέψας ἀκαμάτιο πυρὸς τηλέσκοπον ἀγλῶ
 ἔνκολον γάρ θηκε. δαίκεν δ' ἄρα νειόθι θυμὸν
 Ζῆς ὑψιβρεμέτιν, ἐχόσσε δέ μιν φίλον ἦτορ.
 ὣς ἴδεν αἰθρώποισι πυρὸς τηλέσκοπον ἀγλῶ.
 Αἰτίχα δ' αἰτὶ πυρὸς τῶξεν κακὸν αἰθρώποισι.
 Γαίης γὰρ σὺμπλασε πεικλυτὸς Ἀμφιγυήεις
 Παρθένω αἰδοῖν ἔκαλον, Κοστίδεω δ' ἄβυλας.
 Ζῶσε δ' καὶ κότμισε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθηνῆ
 Ἀργυφείῃ ἐδῆτι καὶ κρήθεν δ' καλύπτρῳ
 Δαιδαλέω χεῖραςι κοτέχεσε, θαῦμα ἰδέσθαι.
 Ἀμφὶ δέ οἱ σφαίρους τοοθ' ἔθετο αἰθερ ποίης
 Ἰμερτοῖς παρῆθηκε καρκάτῃ Πάλλας Ἀθήνη.
 Ἀμφὶ δέ οἱ σφαίρῳ χρυσέῳ κατὰ φιν ἔθηκε,
 Τῷ αὐτὸς ποίησε πεικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
 Ἀπῆσας παλάμῃσι, χρυζέμεν δ' αὖ πατρὶ.
 Τῇ δ' ἐπὶ δαίδαλα πλάττειν ἔδωκε, θαῦμα ἰδέσθαι,
 Κιόδαλ' ὅτ' ἠπειρος πολλὰ τέρεει ἠδὲ θάλασσα.
 Τῶν ὅγε πόλ' ἐέθηκε χεῖρι δ' ἀπελάμπετο πρὸς ἧ,
 Θαυμασίη, ζῶσιν ἐοικότα φωνήεσσι.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τῶξεν καλὸν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο,
 ἔφαζα γὰρ εἰδὼς ὅρ' ἄλλοι ἔσαν θεοὶ ἠδ' αἰθρώποισι,
 Κοσμοῦ ἀγαλόμενῳ γλαυκῶπις ἐβριμπατέρη.
 Θαῦμα δ' ἔχ' ἄθανάτους τε θεοὶς θνητοῖς τ' αἰθρώποισι,
 ὣς εἶδεν ὅλον αἴπῳ, ἀμήχανον αἰθρώποισιν.
 Ἐκ τῆς γὰρ γῆς ἔστι γυναικῶν δηλυτέρων.
 Τῆς γὰρ ὁ γάϊον ὅστις γῆς, καὶ φύλα γυναικῶν
 Πῆμα μέγα θνητοῖσι μετ' αἰθέρασι κακτάροισι,
 Οὐλομένης πενίης ἢ σύμφορα, ἀλλὰ κόροιο.
 ὣς δ' ἐπὶ τ' ἐν σμιλῶεσι κατηρέεσσι μέλισσαι
 Κηφύας βόσκοισι, κακῶν ξυώοντας ἔργων,
 Αἰμὸν τε πόρπῃ ἡμαρ ἐς ἥλιον κατὰ δῶπτον
 Ἡμάτας σπιδύδισι, πιδύσιν τε κηρία λ. β. καί,
 Οἱ δ' εἴπαδε μύοντες ἐπιεφέας καὶ σίμβλους,
 Ἀλλ' ὅτελον ἡμέτερον σφετέρῳ ἐς γαστὴρ ἄμῳ τας
 ὧς δ' αὖτως αἰθέρασι κακὸν θνητοῖσι γυναικάς
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης δῆκε, ξυώοντας ἔργων

Molestorum aliud verò præbuit malum pro bono.
 Qui nuptias reficiens, & sollicita opera, multorum,
 Non uxorem ducere velit, grauem v. attigerit senectam,
 In penuria eius quæ senem foueat, hic non vitæ indigus
 Vitæ: mortui verò possessorem inter se diuidunt
 Remoti cognati. Cui verò nuptiarum conditio contigerit,
 Pudicam verò habuit coniugem, ornatam præcordijs,
 Huic ab ævo malum bono adequat
 Esse, qui verò adeptus fuerit nocentis naturæ feminæ
 Vitæ in pectoribus habens in lesinæ sem afflictionem
 Animo & cordi, & inmedicabile malum est.
 Quoniam non licet cui fallere mentem neque præterire,
 Neque enim Iapetionides nullo malo dignus Prometheus
 Illius saltem euitauit grauem iram: sed necessario
 Quamuis multis scilicet existentem, magnū vinulum coarctet.
 Briareo verò ubi primum pater iratus est anima,
 Cottoque atque Gyga, ligauit forti vinculo,
 Fortitudinem immanem admiratus, atque etiam formā,
 Et magnitudinem, collocauit autem sub terram latam,
 Ubi illi dædros habentes sub terra agentes,
 Sedent in extremitate: magna in finibus terra,
 Etque va' de merentes: corde magnum luctum habentes,
 Sed ipsos Saturnus atque immortales dii alij,
 Quos peperit pulchricoma Rhea Saturni in amœ,
 Terræ consilijs reduxerunt in lucem iterum.
 Ipsa enim eu cuncta prolixè recensuit,
 Cum illi victoriæque & splendidā gloriam acceperunt.
 Dix enim pugnarunt, laborē animam cruciantē habētes,
 Titanēsque dii, & quotquot è Saturno nati sunt,
 Contra sese mutuò per validas pugnas:
 Hi quidem ab a'ia Oibry, Titanes gloriosi,
 Illi verò ab Olympo, dii datores bonorum,
 Quos peperit pulchricoma Rhea Saturno concubens.
 Illi sanè tū inter se pugnam animam cruciantem ha-
 Continū pugnabant, decem plus annis. (bentes,
 Neque ulla erat cōtentionis grauis compositio neque finis

Αἰγαλίσαν. ἔτερον δὲ πόρην κακὸν αὐτ' ἀγαθοῖο·
 Ὅς καὶ γάμον φεύγων καὶ μέμμεθ' ἔργα γυναικῶ·
 Μὴ γῆμας ἐδέλῃ, ὁλοὸν δὲ ὅπ' ἡγῆρας ἱκνῆται,
 Χήτει γυροκάμοιο, ὅσ' ἔβριότ' ἐπὶ δαυῖς
 Ζῶει, ἀποφθιμὸν δὲ διὰ κτῆσι διατίονται
 Χερσὶν. ὅς δ' αὖτε γάμῳ μὲν μοῖρα γλῆται,
 Κεδνῶ δ' ἔχει ἀκοσιν, ἀφ' αὐτῶν σπαραγμῶν,
 Τὰ δ' ὅτ' ἀπ' ἀνδρῶν κακὸν ἐδιδότ' ἀντιζερίζει
 Ἐμμέναι· ὅς δ' ἐκ τέτυκ' ἀταρτηρῶν γλυκείας,
 Ζῶει ἐνὶ στήθεσιν ἔχων ἀλίαςον ἀνίλῳ
 Θυμῶ καὶ κραδίῳ, καὶ ἀνήκετον κακὸν ὄν.
 Ὡς ἔκ' ἐστὶ Διὸς κλέψας νόον ἔδ' ἐπαρλδιῖν.
 Οὐδ' ὅτ' Ἰαπετιονίδης ἀκράχνητα Περσηδεῖς
 Τοιοῦ γ' ὑπεξήλυξε βασιλῆος χόλον, ἀλλ' ὑπ' αἰάγης
 Καὶ πολυῖδριν ἰόντα μέγας καὶ δισμῶς ἐρύκει.
 Βελάρῳ δ' ὡς πρῶτον πατὴρ ὠδύσατο θυμῶ,
 Κόπῳ τ' ἢ ὅτ' Ἰνγῆ, δῆσε κρατερὰς εἰς δισμῶ.
 Ἡγορέῳ ὑπὸ ῥοπῇ π' ἀγῶνι· ἢ καὶ εἶδος,
 Καὶ μέγας κατῆνασε δ' ὑπὸ χθονὸς Ὀρυοδείης.
 Ἐνθ' εἰχ' ὄντα ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ ταυτῶντες,
 Εἶατ' ἐπ' ἐξαπὶ μεγάλης ἐν πείρασιν γαίης,
 Διδοῦ μάλ' ἀχλύμφαι, κραδίῳ μὲν πένθος ἔχοντες.
 Ἀλλὰ σφίας Κρονίδης τε καὶ ἀδυνάτοι θεοὶ δῖοι,
 Οὐδέ τί κεν ὑψόμορος Φείη Κρόνῳ ἐν φιλότῃ,
 Γαίης φρεσὶ μωσιώησιν αἰγῶνι ἐς φάθ' αὐτῆς.
 Αὐτὴ δ' ὅτ' σφιν ἅπαντα δίκαιαίως κατέλεξε,
 Σιωπῇ κείνοισι νίκην τε καὶ ἀγλαὸν ὄχος ἀφίει.
 Διὸν γὰρ μάναντο, πόνοις θυμῶν γὰρ ἔχοντες,
 Τετῆνές τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνῳ ἐξερχόμενοι.
 Αἰτίαν ἀλλήλοισι διὰ κρατερὰς ὑσμῖνας·
 Οἱ μὲν ἀφ' ὑψηλῆς Ὀδρύθ' Τετλίως ἀχαιοὶ,
 Ρίθ' ἄρ' ἀπ' ἑλόμενοι θεοὶ δωτῆρας εἰσὶν,
 Οὐδέ τί κεν ὑψόμορος Φείη Κρόνῳ ἀνιδεῖστα.
 Οἱ δ' αὖτ' ἀλλήλοισι μάχῃ θυμῶν γὰρ ἔχοντες,
 Σιωπῇ κείνοισι νίκην τε καὶ ἀγλαὸν ὄχος ἀφίει.
 Οὐδέ τίς μιν ἐριδος χαλεπῆς λύσις ἢ τ' ἐλαφύς.

Neutris aequaliter quæ sit finis extentus erat belli.
 Sed quando iam illi appropinquavit congruentia omnia.
 Nectarque ambr, siamque, quibus dii ipsi vescuntur,
 Omnium in pectoribus augebatur animus superbus.
 Vbi v. nectar comederunt & ambrosiam amabilem,
 Iam tū ipsis interlocutus est pater hominumq; deorumq;
 Audite me. Terraq; & Cæli inclyti liberi
 Ut dicam quæ me animus in pectoribus iubet.
 Iam enim admodum diu adversus nos mutuo,
 Pro victoria & imperio pugnavimus dies omnes,
 Titanesque dii, & quotquot è Saturno facti sumus,
 Vos verò magnamque vim & manus misistis
 Ostendite Titanibus contrarium in pugna gravem,
 Memores amicitia placida, quibus perpessus
 Ad lucem redieritis molesto à vinculo,
 Nostra per consilia à caligine obscura.

Sic dixit. illū v. v. v. excepit (ostus irreprehensibilis,
 Venerande, nō ignota loqueris: sed ex mor (intellectus,
 Scimus quod excellūt qdē tibi, præcordia, excellēs v. v. v.
 Depulsor immortalibus damni fuisti. b. v. v.
 Tua verò prudentia ab caligine opaca
 Retrogradē iterum acerbis à vinculis.
 Venimus, Saturni fili, rex, in sperata passi.
 Ideoque nunc intento animo & prædenti consilio
 Vindicabimus vestrum imperium in gravi conflictu,
 Pugnantes cum Titanibus per acris prælia.

Sic dixit, collaudaverunt verò dii datores bonorum,
 Sermone audito, bellum verò capiebat animus
 Magis etiam q̃ antea: pugnam verò arduam excitaverunt
 Omnes, feminaeque & mares die illo,
 Titanesque dii, & quotquot Saturno procreati sunt,
 Quosque in prætor ex Erebo sub terra misit ad locum,
 Acres robustique, vires immensas habentes.
 Horum centum quidem manus ab humeris promanabant
 Omnibus simul: capita verò unicuique quinquaginta
 Ex humeris emata erant in robustis artubus.

Οὐδ' ἐτέρους, ἴσον δ' ἔτελ' ὅτετατο πολέμοιο.

Ἀλλ' ὅτε δὴ κείνοισι παρέχεθεν ἄμφορα πάντα,

Νέκταρ τ' ἄμβροσίῳ τε, ταῖσ' ὅσοι αὐτοὶ ἐδύοισι,

Παύτων ἐν στήθεσσι ἀέξετο θυμὸς ἀγλῶος.

Ὡς ἕκταρ δ' ἐπάσαντο καὶ ἄμβροσίῳ ἑρατεινῷ,

Ὡς τότε τοῖς μετέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,

Κέκλυτέ μιν Γαίης τε καὶ Οὐρανόθεν ἀλλὰ τέναρ,

Ὅφρ' εἴπω τά μιν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

Ἦδη γὰρ μάλα δηρὸν ἐκφυγίον ἀλλήλοισι

Νίκης καὶ κρατέειπὲρ μαρνάμεθ' ἡμᾶτα πάντα,

Τιτύϊές τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνον ἐκχλόμευθα.

Τῆσιν δ' ἰσχυρότερον βίῳ καὶ χεῖρας ἀάπτου

Φαίετ' ἰσχυροτέρῳ ἐκφυγίον ἐν δαΐλυρῃ,

Μνηστῆρες φιλότιμος ἐσέειπ' ὅσα παδόντες

Ἐς φάειν ἄψ' ἀφίκαθε δυσπλεγεῖν δ' ἀπὸ δεσμῶν,

Ἡμετέρας διὰ βελαί, δ' ἀπὸ ζόφου ἠερόεντος.

Ὡς φάτο τον δ' ἐξαυτὶς ἀμείβετο Κρόνῳ ἀμύμων,

Δαίμων ἰσχυρὸς ἀνάντα πφάσκεαι ἄλλ' ἢ καὶ αὐτοὶ

Ἰδὲ μὲν ὅτε παρὲν μὲν κρατῆδες, παρὲν δ' ἐστὶ νόημα,

Ἀλλὰ κτῆρ' ἀδανείεσθαι ἀρῆς γλυκοῦ κευροῖο.

Σῆς δ' ὑποφραδ' ἐμποιήσιν ἀπὸ ζόφου ἠερόεντος

Ἀψορόον δ' ἐξαυτὶς ἀμείβετο δ' ἀπὸ δεσμῶν

Ἡλύδομεν, Κρόνον καὶ ἀνάντα, ἀνάντα παδόντες.

ὦ καὶ νῦν ἀπενεῖτε νόον καὶ ὀπίφρονι βελῇ

Ῥυσόμεθα κράτος ὑμῶν ἐν αἰνῇ δαΐλυρῃ,

Μαρνάμενοι Τηθύτι ἀνὰ κρατέρας ὑσμίνας.

Ὡς φάτο· ἐπήνησαν δ' ὅσοι δωτῆρες ἑάων,

Μέδον ἀκούσαντες πολέμου δ' ἐλίσσεται θυμὸς

Μᾶλλον ἔτι ἢ ποπάρειδε· μάχῃ δ' ἀμέγαρτον ἐξήσαν

Πάντες, δηλειαί τε καὶ ἀφσενες ἡμᾶτι κινῶν,

Τηθύϊές τε θεοὶ, καὶ ὅσοι Κρόνον ἐξεχλόμεντο,

Οἷον τε Ζεὺς ἐξέβυσσεν ὑπὸ χθονος ἠὲ φείως δέ,

Διὸς τε κρατερὴν τε, βίῳ ὑπὸ πλοῦν ἔχοντες.

Τῶν ἐκαστὸν μὲν χεῖρας ἀπ' ὤμων αἶσαντο

Ἰκασπὶ ὁμῶς, μακροὶ δ' ἐκαστὸν πεντήκοντα

Ἐξ ὤμων ἐπέφυκα δ' ἀπὸ στήθεσσι μέγα σπινθῆρα.

h. i.

Qui tum Titanibus oppositi sunt in pugna luctuosa,
 Saxa prærupta validi in manibus gestantes.
 Titanes v: ab altera parte confirmabant phalanges,
 Alacriter; manūque viriūque simul opus ostentabāt
 Virique horrendē v. insonuit pontus immensus.
 Terra v. valde stridebat: ngemiscebat v. latum calum
 Quassatum, è fundo v. concutiebatur amplus Olympus
 Impe: u à deorum. concussio v. venit graui
 Ad Tatarum t. nebris sum. & pedum altus fragor,
 Immo' icit tumultus, icūūque fortium.
 Ita sanē in sese mu: uō iaciebant tela gemebunda.
 Vox autem utrorumque peruenit ad cælum stellatum
 Adhortāsiū. at illi. congregiebantur magno cū clamore.
 Neq; sanē amplius Iupiter cohibebat suū robur, sed ipsius
 Sta: im robore implebatur animi. & omnem
 Exeruit vim simul etiam à cælo atque ab Elympo
 Fulgurans incedebat confertim: fulmina enī em
 Celerrimē unā cum tonitru & fulgure volabant
 Manu à robusta. sacra flammam ei. circumvoluentia
 Crebra. circum v. terra a' mare boabat
 Ardens: crepitabat v. undique igne valde magna syia.
 Errebat v. terra tota, & Ocean. fluentia,
 Pontisq; immensus. circumdedit autem ca' idus vapor
 Titanes terrestres, flamma v. ad aërem diu: u. peruenit
 Magna. oculos v. visu priuabat quantumvis fortium
 Splendor radians fulminisq; fulgurisq;
 Incendium autem m. mensum occupauit Chaos: videbatur
 Oculis aspicere, ac auribus vocem audire, (aūt coram
 Itidem v: cū olim & terra & cælum latum superne
 Appropinquabat: talis enim maximus strepitus excita
 Hac quidem diruta, illa aut ex alto diuente. (batur
 Tantus fragor erat dys pugna confligentibus.
 Simul quēq; venti motūque pulueremq; cū strepitu ex
 Tonitruque fulgure & ardens fulmen, (citā enī
 Tela Iouis magni, feretant aūt fremitum, clamorēque
 In medium utrorumque: strepitus aūt ingens excitabat

Οἱ τότε Τιτῶνες κατέσταθον ἐν δαΐλυρχῃ,
 Πέτρας ἡλιδάτοις σιδεφῆς ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Τιτῶνες δ' ἐπέφθον ἐκαρτύναντο φθόγγας
 Περφρεγνέως, χερσὶν τε εἰς δ' αἶμα ἔμγον ἔφαινον
 Ἀμφοτέρω. δὴνόν ᾗ πείραχε πόντος ἀπείρουν.
 Γῆ δ' ἐμὴν ἐσμαράγμοισιν ἐπέσενε δ' ἑραῖος δῆρις
 Σειρόμεθ, πιδόθει δ' ἐπινάσσετε μακρὸς Ὀλύμπος
 Ὀϊσὴν ἔω' ἀθανάτων. ἐκασίς δ' ἔκτανε βαρεῖα
 Τάταρον ἡερέντα, πιδῶν αἰπειά τ' ἰωνί.
 Ἀσπίτι ἰωχμοῖς, βολάων τε κρατεράων.
 Ὡς ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοισι ἴεσαν βήεα σοῦεντα.
 Φωνὴ δ' ἀμφοτέρω ἰκνέτ' ἑραῖον ἀστερνεύει,
 Κεκλομένην. οἱ δ' ἐξωίσαν μεγάλην δῆληντα.
 Οὐδ' ἄρ' ἐπὶ Ζεὺς ἴκεν ἐν μύθῳ· ἀλλὰ τυτῶ γα
 Εἶδαρ μὲν μύθεο πλῆντο φρένες, ἐκ δέ τε πᾶσαν
 Φαῖνε βίβω. ἀμυδὸς δ' ἄρ' ἀπ' ἑραῖου ἠδ' ἀπ' Ὀλύμπου
 Ἀσράπτων ἔσειχε σιωπαδὸν οἱ δ' ἐκραιμῶν
 Ἰκταρ ἄμα βροντῇ τε καὶ ἀστερσῇ ποτέντο
 Χειρὸς ἀπὸ σιδεφῆς, ἰβλὺ φλόγα δ' οἰλυφύοντες
 Ταρφέες. ἀμφὶ δ' ἡ γαῖα φρέσσει· ἐσμαράγμω
 Καιομένη. λάκα δ' ἀμφὶ πυρὶ μεγάλ' ἀσπετος ὕλη.
 Ἐξέει δ' ἡρώων πᾶσα, καὶ Ὀκειαοῖο ἰεῖδρα,
 Πόιτος τ' ἀπρύγματος· τίς δ' ἀμφεπε δερμὸς αὐτῆς
 Τιτῶνας χθονίοις· φλέξ δ' ἠέρα δῖαν ἴκτανεν
 Ἀσπετος. ὅσπερ δ' ἄμειρε καὶ ἰφθίμων ὥρ' ἐόντων
 Αἰγὴ μαρμαίρουσα κραυγῇ τε στερεπῆς τε.
 Καῦμα δ' ἐκασίπουν κατέχεν χάθ'· εἴσατο δ' αἶψα
 Ὀφθαλμοῖσιν ἰδέν, ἠδ' ἔκταν ὅσων ἀκαῖσαι,
 Αὐτὸς ὥς ὅτε γαῖα καὶ ἑραῖος δῆρις ὕψεν
 Πιλιατο. τοῖσι δ' ἄρ' ἐμίστος δοῦπος ἐσφύρει,
 Τῆς μὲν ἐρφομένης, τῆ δ' ὑψόθεν ἐξερεπόντος.
 Τραγὸν δοῦπος ἐλγυτο θεῶν ἐρεδὶ ζυγιόντων,
 Σιω δ' αἶμα ἐνοσὶν τε κόνιν τ' ἐσφαράγμω,
 Βροντῇ τε στερεπῇ τε καὶ αἰδαλόεντα κραυγῶν,
 Κῆλα Διὸς μεγάλοιο. φέρον δ' ἰαχὴν τ' ἐροπλῆντε
 Ἐς μῖσον ἀμφοτέρω, ὅτε δ' ἀπληγὸς ὀρεσφῆ
 b. y.

Stupenda pagna, rebus autem exerebatur operum.
 Inclinata v. est pugna. pr. us v. sibi mutuò imminentes,
 Fortiter pugnabant in forti pralio,
 Illi v. inter primos pugnam acerrimam excitant,
 Cottusque, Briareusque, Gygesque insatiabili bellum.
 Hi sane trecentas petras robustis à manibus
 Mutebant frequentes, obumbrarunt autem iaculis
 Titanes. atque hos quidem sub terram longè patentem
 Miserunt & v. iculis molestis alligarunt,
 Vincens manibus magnanimos licet existentes:
 Tantum infra sub terram, quantum cælum distat à terra.
 Par enim spacium à terra in Tartarum cal. g. nosum.
 Novem enim noctes ac dies ferrea incus
 (cælitus delapsa, decimo die ad terram perveniret:
 Novem rursus noctes & dies ferrea incus
 Ex terra descensu. decimo die ad Tartarum perveniret.
 Quem circa ferreum septem ductum est. circum v. ipsum non
 Triplici ordine fusa est circa collum, sed superne
 Terra radices creverunt, & infructuosi maris.
 Illic dii Titanes sub caligine opaca
 Abstonditi sunt, consilys Iovis nubisogi,
 Loco in squalido, vasta ultima terra.
 Hu non exitus patet: portas v. imposuit Neptunus
 Ferreas: murus etiam circumdatus utrinque.
 Illic Gyges, Cottusque & Briareus magnanimos
 Habitant, custodes fidi Iovis agida habentis.
 Ibidem terra tenebricosa, & Tartari opaci,
 Pontique infructuosi, & caligine stelligeri,
 Ex ordine omnium fontes & fines sunt,
 Molesto squalidi, quos edunt etiam ipsi dii
 Hic: us ingens. nec v. toto integro anno
 Solum attingeret, ubi primum portas intra venerit.
 Sed sanè huc & illuc ferret impetiosa procella
 Molesta: horrendumque etiam immortalitas dijs
 Hoc monstrum: & noctis obscura domus horrenda
 Stans, nubibus oblecta nixis.

Σμυρδαλέης ἱερὸν κάρτος δὲ αἰεταίνετο ἔργον.
 Ἐκλίνθη ὃ μάχη. πρὶν δὲ ἀλλήλοισι ἐπέχοντες,
 Ἐμμεύως ἐμάχον διὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
 Οἱ δὲ ἄρ' ἐν φρόντισι μάχῃ σφιμῶν ἔχρηον,
 Κόπῃ τε, Βριαφέως τε, Γύγης τ' ἄατος πολέμοιο.
 Οἱ ῥα περικοσίας πύρας σφ' αἰσῶν δ' ἀπὸ χερσῶν
 Πέμπην ἐπασυτέρειας. καὶ δὲ ἐσκίασαν βελτίους
 Τιτλίως· καὶ τὴν μὲν ὑπὸ χέανος δ' ὕρουδείης
 Πέμπην καὶ δεσμοῖσιν ἐν ἀργαλέοισιν ἔδυσαν,
 Νικήσαντες χερσὶν ὑπερδύμας παρ' ἑόντας,
 Τόσσον εἰς δ' ὑπὸ γῆς ὅσον ἔρανος εἰς δ' ἀπὸ γαίης.
 Ἦσαν δ' ἄρ' τ' ἀπὸ γῆς εἰς τάρταρον ἠερόεντα.
 Ἐνεία γὰρ νύκτας τε καὶ ἡμέρας χάλκειον ἄκμων
 Οὐρανὸν δεικνύων, δεκάτῃ εἰς γαῖαν ἵκοιτο.
 Ἐνεία δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἡμέρας χάλκειον ἄκμων
 Ἐκ γαίης καπνῶν, δεκάτῃ εἰς τάρταρον ἵκοι.
 Τὸν περὶ χάλκεον ἔρκον ἐλήλαται, ἀμφὶ δέ μιν νύξ
 Τερσοιχεὶ κέχυται παρὶ δ' ἄρ' αὖ. αὐτὰρ ὑπερδεν
 Γῆς ῥίζαν πεφύασι καὶ ἄβυσγόν τε θαλάσσης.
 Ἔνθα θεοὶ Τιτλίως ὑπὸ ζόφῳ ἠρόεντι
 Κεκρύφαται. βελήσσι Διὸς νεφεληγερέταο,
 Χόρῳ ἐν δ' ἠρόεντι, πελώρης ἔχεται γαίης.
 Τοῖς ῥα ἐξίπν' ὄσσι πύλας δὲ ἐπέδθηκε Προσδῶν
 Χρημασίας τεῖχον παρὶ καίται δὲ ἀμφοτέρωθεν.
 Ἔνθα Γύγης, Κόπῃ τε, καὶ ὁ Βριαφέως μεγάθυμος
 Ναίεσσι, φύλακες πύλαι Διὸς αἰγιόχοιο.
 Εἰ δ' αὖτε γῆς δ' ὕφρῃς, καὶ τάρταρον ἠερόεντα,
 Πόντον τ' ἄβυσγόν τε, καὶ ἔραν ἄστερόεντος
 Ἐξείης πάντων πηγῶν καὶ πείρατ' ἔασιν,
 Ἀργαλέ' ἠερόεντα, τὰ τε συγέμισσι θεοὶ παρ.
 Λάσμε μὲν· ἔδ' ἐκ πάντα τελεπφόρον εἰς ἐν αὐτῷ
 Οὐδας ἵκοιτ', εἰ φρόνα πολέων ἐν πεδ' ἔχουσιτο.
 Ἀλλὰ καὶ ἔνθα καὶ εἰδα φέρει φρεσὶ δ' ὕελλα δ' ὕελλα
 Ἀργαλέ' ὄφιν τε καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι
 Τ' ὅτε τέρας καὶ νυκτὸς ἐρεμνῆς οἰκία δ' ἔνθα
 Ἔσθ' ἐκ, μεφίλης καὶ χαλκὸν μέγα κωανήσσι.

Hæc iuxta Iapeti filius sustinebat cælum latum,
 Stans capiteque & indefessis manibus
 Firmiter, ubi Noxq; & Dies circum eunt
 Sese mutuò compellabant, alternis subeuntes magnam
 Ferreum. hæc quidem intras, illa v. foras (limen,
 Egreditur, neque unquam vitasque domus intus cohibet,
 Sed semper altera saltem domos extra existens,
 Terram super mouetur: altera rursus in domo existens,
 Expectat eiusdem horam itineris, donec veniat.
 Hæc quidem terrestribus multa cernens lumen habens,
 Illa v. Somnum in manibus fratrem Mortu,
 Nox noxia, nube tecta atra.
 Ibi autem Noctis obscura filij domus habent,
 Somnus & Mors, graues dî: neque unquam eos
 Sol lucidus inuener radijs,
 Cælum scandens, nec cœlis descendens.
 Horum alter quidem terramque & lata dorsa maris
 Quietus percurrit & placidus hominibus.
 Alterius v. ferreum quidem cor, æreum v. ei pectus
 Crudela in praeordijs. habet aut quæ primū arr. puerit
 Hominum: hostis v. etiam immortalibus dîs:
 Illis dei inferi in interiore parte ades resonantes,
 Fortisque Plutonis, & grauis Proserpina,
 Stant. Horrendus autem canis pro foribus custodit,
 Saens: artem autem malam habet, introeuntes quidem
 Adulatur pariter caudaque & auribus ambabus:
 Exire v. non iterum permittit deniq; sed obseruans
 Denorat, quemcumque prenderit portas extra euntem
 Fortisque Plutonis & grauis Proserpina
 Ibidem habitat abominanda dea immortalibus,
 Horrenda Styx, filia reciprocantis Oceani.
 Maxima nam seorsim v. à dîs inclytas ades incolit
 Ingentibus saxis supernè tectas. circum v. quaque
 Columnis argenteis ad cælum firmatae sunt.
 Rarò v. Thaumantis filia pedibus velox Iris,
 Nuncia versatur super lata dorsa maris.

Τῶν περὶ δὲ Γαπτοῖο παῖς ἔχει ἕραν ὃν βύρω
 Ἐσθλὸς κεφαλὴν τε καὶ ἀκαμάτησι χεῖρας
 Ἀστεμφὺς, ὃς Νύξ τε καὶ Ἡμέρα ἀμφὶς ἰῦσαι
 Ἀλλήλας περσέειπεν, ἀμφὶ ὁμοῖαι μὲ, αὐτὸν
 Χόρην, ἢ μὲν ἴσω καταβήσεται, ἢ ὃ δύραζεν
 Ἐρχεται· ἔδ' ἐποτ' ἀμφοτέρως δόμους ἐντὸς ἔρχη·
 Ἀλλ' αἰεὶ ἐτέρη γὰρ δόμων ἐκτοδὲν ἔῤυσε,
 Γαῖαν ὅπως ἔφεται ἢ δὲ αὖ δόμου ἐντὸς ἔῤυσε,
 Μιμνῆ τίω αὐτῆς ὥρην ὁδοῦ, ἔς' αὖ ἵκηται.
 Ἡ μὲν, ὅππῃ θοοὶα πλάθῃ πολυδερκὲς ἔχουσα·
 Ἡ δὲ Γ' πνον μὲν χερσὶ, κασθήνητον Θοράκω,
 Νύξ ὅλῃ, νεφῆν κακαλυμμένην ἡερᾷ δέϊ.
 Ἐἶδε δὲ Νυκτὸς παῖδες ἐρεμνῆς οἴκῳ ἔχουσι,
 Γ' πνον καὶ Θάλαττα, δῆνοι θεοὶ· ἔδ' ἐποτ' αὐτοῖς
 Ἡέλιος φάει δὲν ὅππῃ δέρκεται ἀκτίνεσσιν,
 Οὐρανοὶ εἰσανιῶν, καὶ δὲ ἕραν ὁδοῦ καταβαίτων.
 Τῶν ἑτέρως μὲν γλῶττε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
 Ἡ συχὸς αἰσρέφεται καὶ μείλιχος αἰδράπυισι·
 Τῷ δὲ σιδηρῇ μὲν κραδίη, χαλκῇ δέ σι ἥτορ
 Νηλεὺς ἐν στήθεσσι· ἔχῃ δὲ ὃν περὶ λαβήσιν
 Ἀνδρώπων· ἐχθρὸς δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 Ἐἶδε δὲ περὶ χθονὶ περὶ δὲ δόμοι ἡχίεντες
 Γ' φθίμου τ' Αἰδοῖω καὶ ἐπαγνῆς Περσεφονείης
 Ἐστᾶσιν. δῆνός δὲ κύων περὶ πάροιθε φυλάσσει,
 Νηλεὺς, τέχνην δὲ κακίῳ ἔχῃ. ἐς μὲν ἰόντας
 Σαίη ὁμῶς ἔρῃ τε καὶ ἕσπιν ἀμφοτέροισιν,
 Ἐξήθειν δὲ ὡς αὐτὴς ἐξέπαλιν ἀλλὰ δοκῶντι,
 Ἐδίδει ὃν καὶ λαβήσιν πυλέων ἐκτοδὲν ἰόντα
 Γ' φθίμου τ' Αἰδοῖω καὶ ἐπαγνῆς Περσεφονείης.
 Ἐἶδε δὲ καί τ' ἐν γερῇ θεὸς ἀθανάτοισι,
 Δεινὴ Στυξ, θυγάτηρ ἀψορρόου Ἐκιδυῖο
 Πρεσβυτάτη νόσφιν δὲ θεῶν κλυτὰ δώματα καίει
 Μακρῇσι πέτρῃσι κατηρεφέ· ἀμφὶ δὲ πάντῃ
 Κίρσι ἀργυρεῖσι περὶ ἕραν ὃν ἐσθλὸς.
 Παῦρα δὲ θαύμαντος θυγάτηρ πόδας ὀκία Γ' ρε,
 Ἀχελίῳ πωλεῖται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
 ἢ. μῆ.

Quando lis & contentio inter deos exorta fuerit:
 Et sanè quisquis mentiatur celestes domos tenentium,
 Iupiter tū Irim mittit deorū magnū iusiurandū ut ferat
 E longinquo in aureo gutturiō celeberrimam aquam,
 Frigidam qua è petra destillat alta,
 Excelsa multū v. subius terram spaciosam
 E' sacro flumine fluit per noctem nigram,
 Oceani cornu. decima v. pars attributa est.
 Nouem quidem circa terramque, & lata dorsa maris
 Vorticibus argenteis in tortus in mare cadit,
 Una v. ex petra profluit, magnum damnum dīs.
 Quisquis periniūm libens iurauerit
 Immortalium, qui tenent verticem niuosi Olympi,
 Iacet spiritus expers integrum per annum.
 Neque ambrosia & nectaru accedit propius
 Cibum: sed iacet non respirans, & mutus,
 Stratus in lectū, malus autem veternus obtegat.
 Sed postquam morbo defunctus est magnum per annum,
 Alia ex alia excipit molestissima arumna.
 Nouennio autem à dīs relegatur sempiternis, (pulas
 Neque unq̃ ad consilium ineundū cōmiscetur, neque ad e-
 Nouem totu annis. decimo tandem cōmiscetur iterum
 Cætib' immortalū, qui celestes domos incolunt. (aquam
 Tale itaque iuramentū constituerunt dū, Stygi perennē
 Antiquam istam, qua tranat aridum locum.
 Ibi autē terræ caliginosa & Tartari obscuri,
 Pontique infructuosi. & cæli stellati,
 Ex ordine omnium fontes & fines sunt,
 Molesti, squalidi, quos oderant etiam dū ipsi.
 Illic splendidaque porta, & arcum limen
 Immotum, radigibus longis compactum,
 Sua sponte natum. ante illud v. extra omnes deos
 Ti taneis habitant, ultra Chaos caligine obductum.
 Ceterū valde tonantis Iouis inclysi auxiliarij,
 Domum incolunt in Oceani fundamentis,
 Etres atque Gygæ. Briareum quippe bonum existentem,

Ὅπως ἔρε κὺ νεῖκε ἐν ἀθανάτοισι ὄρνεται
 Καί ῥ' ὅς τις ψεύδεται ἐλύμπια δώματ' ἐχόντων,
 Ζεὺς δέ τε Γῆν ἐπεμψε θεῶν μέγαν ὄρκον εἰεῖναι
 Τηλόθεν ἐν χερσὶν ὡροχόῳ πολυάντρομον ὕδωρ,
 Ψυχρὸν, ὃ τ' ἐκ πέτρης καταλείβεται ἡλιβάτοιο
 Τ' φηλῆς, πολλὸν δ' ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 Ἐξείρεσθ' ὅτα μοῖο ῥέει διὰ νύκτα μέλαινα,
 Ὀκλαστοῖο πέρας. θεράτῃ δ' ὅπῃ μῆρα δέδασται.
 Ἐννέα μὲν παρὶ γαῖ᾽ ἔτι καὶ θύρεα νῦν τα δαλάσσης
 Διὸς ἀργυρέης εἰληγυῖε· οἱ εἰς ἄλλα πίπτει,
 Ἡ δ' ὅ μ' ἐκ πέτρης θεωρέει, μέγα πῆμα θεοῖσιν.
 Ὅς κεν πῦρ ὀπίορκον ἀπολείψας ἐπομέσθῃ
 Ἀθανάτων οἱ ἔχουσιν κάρη τιφόνετ'· Ὀλύμπῳ.
 Καί ται νήυτμ'· τετελεσμένον εἰς αἰαντόν·
 Οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης κὺ νέκταρος ἔρχεται ἄσπον
 Βρώσῃ, ἀλλὰ τε καί ται αἰάπιδος κὺ ἀναυδ'·
 Σβωτοῖς ἐν λεχέσσι, χακὸν δ' ὅπῃ κῶμα καλύπτει.
 Αὐτὰρ ἐπὶ νῆσον τέλεισι μέγαν εἰς αἰαντόν,
 Ἀλλ' οὐδ' ἐξ ἄλλου δέχεται χαλεπώτατ'· ἄθλ' οὐδ'
 Ἐννέσσι δ' ἐπὶ θεῶν ἀπομείρεται αἶν' ἐόντων,
 Οὐδέ ποτ' ἐς βαλὺν ὀπιμίσσεται ἐδ' ὅπῃ δαῖτας
 Ἐννέα παύτ' ἔτα. θεράτῃ δ' ὀπιμίσσεται αὐτῆς
 Εἰρέας ἀθανάτων οἱ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι.
 Τοῖον ἄρ' ὄρκον ἔδεντο θεοὶ Στυγρὸς ἄφδιππ' ὕδωρ,
 Πηγύγιον. τὸ δ' ἔστι κατασφυγέλιον διὰ χάρμιν.
 Ἐνθα δ' ὅ γῃς δυοφρῆς κὺ περτάρη ἡερέντος,
 Πόντου τ' ἀργόστοιο καὶ ἕραν' ἀσερέντος,
 Ἐξείης πάντων πηγῶν καὶ πείρατ' ἔασιν,
 Ἀργαλέ', ὄρεσσιν τε, καὶ τε συγίοισι θεοῖσιν.
 Ἐνθα δὲ μαρμαίρει τε πύλαι, καὶ χαλκὸς ὕδης
 Ἀσπερῆς, ῥίξῃσι δὶ λυγέσσιν ἀπὸ ῥοῆς,
 Αὐτοφυῆς. ὡρόθεν δ' ἐκ τῶν ἐκ τῶν ἀπάντων,
 Τιτλίης ναίοισι, ὡρὶν καὶ ζοφειῶ.
 Αὐτὰρ ἐρετμαρῶν Διὸς κλειτοὶ ὀπίκουροι
 Δώματα ναιετάουσιν ἐπ' Ὀκλαστοῖο θεράτῃ,
 Κόπῃ τ' ἢ Γύγῃ. Βερέμεν γὰρ μὲν ἔσονται,

Generum suum fecit graviter fremens Neptunus.
 Dedit autē Cymopoliam, ut ducat in uxorem, filiā suam.
 Ast ubi Titanes ē cælo expulsi Iupiter,
 Minimum natū peperat si iū Typhoēum Terra magna,
 Tartari in amore, per auream Venerem.
 Cuius manus quidem sunt ob robur operibus aptæ,
 Et pedes inlesesi robusti dei, ex humeris v. ei
 Erant centum, apicula serpentis horrendi draconis,
 Linguis nigris lambentes, præterea ex oculis ei
 Admirantis in capitibus sub supercilijs ignis micabat,
 Omnibus autem ex capitibus ignis flagrabat cernentis,
 Voces quoque in omnibus erant horrenlis capitibus,
 Omnisq. sonitū emittentes, ineffabilem. interdum enim
 Sonabāt, ut diis intelligere liceret. interdū rursus (cis:
 Tauri valde mugientis, r. bore insuperabilem vocem, fero-
 Interdum rursus leonis impudentem animum habentis?
 Interdum rursus catulis similis, miræ auditu:
 Interdum v. stridēbat, resonabantque montes alti.
 Et sanē fuisset opus perplexum die illo,
 Atque ipso mortalibus & immortalibus imperasset,
 Nisi statim intellexisset pater hominūque de rūmque,
 Graviter autem intomuit, atque fortiter: undique v. terra
 Horrendē edidit fragorem, & cælum latum supernē,
 Pontūque & Oceani fluxus, & infima loca terra.
 Pedibus v. sub immortalibus magnus contremuit Olym-
 Insurgente rege, ingemiscēbat autem tellus. (par:
 Ardor autem ab virisque occupabat nigrum pontum,
 Tonitruūque, & fulguris igne ab isto immani.
 Valde spirantium ventorūque & fulminis ardentis.
 Feruēbat autē terra omnis & cælū, atque mare. (magni
 Aestuabāt etiā circū littora, in ūquaque & undiq. fluct-
 Impetu deorum, commotio v. difficilis sedata coarctabatur.
 Expasit autē Pluto inferis mortuis imperans,
 Titanēsq. sub Tartarum derrusi, à Saturno seorsim exi
 Ob inextinguibilē fremitum, & gravē conflictū. (stente
 Iupiter v. postquam collegit suū robur, sumpsitque arma,

Γαμβρόνιον ποίησε βαρύκτυπος Ἐννοσίγαιος.
 Δίδκε δ' Κυμοπόλιν ὀπίην, θυγατέρα ἰώ.
 Αἰτάρ ἐπεί Τιτῶας ἀπ' ἕραιου ἐξέλασε Ζεὺς,
 Ὀπλότατον τέκε παῖδα Τυφάεα Γαῖα πελώρη,
 Ταστάρη ἐν φιλότῃ, διὰ χρυσὴν Ἀφροδίτῃ.
 Οὐ χεῖρε μὲν ἔασιν ἐπ' ἰσχυρῇ ἔρυσσεν ἔχουσαι,
 Κη πόδες ἀμάματοι κρατερὴ θεοῦ ἐν δέ οἱ ὤμων
 Ἡνέκατον κεφαλὰ ὄφειτο, δηνοῖο δράκοντος,
 Γλώσσησι δνοφερῇσι λειψυμότες ἐν δέ οἱ ὄσων
 Θιασεσις κεφαλῇσιν ὑπὸ ὀφρύσι πῦρ ἀμάρυσσεν.
 Πασέων δ' ἐν κεφαλῶν πῦρ καίεντο δερκοιδύοιο.
 Φοναί δ' ἐν πάτησιν ἴσαν δγνῆς κεφαλῇσι
 Πενταίω ὅπ' ἰεῖσαι, ἀδέσφατον, ἄλλοτε μὲν γὰρ
 Φθνήγονθ' ὥστε θεοῖσι σιωιέμεν, ἄλλοτε δ' αὖτε
 Ταύρη ἐκδρύχων μύθο ἄχετον ὄσων ἀγάρη.
 Ἄλλοτε δ' αὖτε λέοντος αἰαυδέα θυμὸν ἔχοντος,
 Ἄλλοτε δ' αὖ σκυλάκεισιν ἐοικότα, θαύματ' ἀκοῦσαι,
 Ἄλλοτε δ' αὖ ἐοίζασχ', ὑπὸ δ' ἤχεν ἕρεα μακρά.
 Καὶ νῦν κεν ἐπλετο ἔργον ἀμήχανον ἥματι κείνῳ,
 Κάμεν ὅγε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν αἰεξεν,
 Εἰ μὴ ῥ' ἐξ ὕψους πατέρ' αἰδρῶν τε θεῶν τε.
 Σκληρὸν δ' ἐβρόντητε καὶ ὄβριμον ἀμφὶ δ' γαῖα
 Σμυρδαλέον κονάβησε, καὶ ἕραιος θύρε ὑπὸρσεν,
 Πόντος τ' Ὀκείαυ τε ρυαὶ καὶ τάρταρα γαῖης.
 Ποσσὶ δ' ὑπὸ ἀθανάτοισι μέγας πελεμίζει Ὀλύμπος,
 Ὀρνυμένειοι αἰετὸς ἐπιστενάζει δ' γαῖα.
 Χαῦμα δ' ὑπὸ ἀμφοτέρων κατέχει ἰοφύλα πόντον,
 Βρογτῆς τε στεροπῆς τε πυρὸς δ' ὑπὸ τοῖς πελώρῃ,
 Πρησήρον αἰέμων τε κροαιῶν τε φλεγέδοντες,
 Ἔζει δ' ἡ χθὼν πᾶσα, καὶ ἕραιος ἢ δ' θαλάσσια.
 Θῦε δ' ἄρ' ἀμφ' ἀκτὰς, ὥρεται δ' ἀμφὶ τε κύματα μακρὰ
 Ῥίπῃ ὑπὸ ἀθανάτων ἔνοσις δ' ἄσβιστος ὀρεγρή.
 Τρέαν' αἰδῆς δ' ἐκέρειπ καταρδιμήροισιν ἀνάσσει,
 Τετλιῶς δ' ὑποταρταροί, Κρόνον ἀμφὶς ἔοντες,
 Ἀσβίστου, καλὰ δέιο καὶ αἰνῆς δηϊοτῆτες.
 Ζεὺς δ' ἐπεί αὖ κόρδυνεν ἴον μύθο, εἶλετο δ' ἔπληα,

Tonitruque, fulgurque, & coruscans fulmen,
 Percussit ab Olympo insiliens. circum v. omnia
 Combussi: ingentia capita seni portenti.
 Ceterum ubi ipsum vicit ictibus percutiens,
 Cecidit mutilatus, ingemiscbat autem terra vasta.
 Flamma aut fulmine icto proflicbat ab hoc rege,
 Montu in saltibus opacu asperis,
 Percusso, multa aut vasta ardebat terra,
 Ardore ingenti, & liquecebat stankum velati
 Arte ab iuuenum, & a fabrefacto casino fusorio
 Calefactum, atque ferrum quod solidissimum est,
 Montu in saltibus, victum ab igne combustino,
 Liquefcit in terra diuina sub Vulcani manibus:
 Sic sanè liquecebat terra fulgare ignis ardentis.
 Abiecit autem ipsum animo mæstus, in Tartarū latum.

Ex Typhoeo autem est ventorum vis humide flantium:
 Excepto Noto, Boreaque, & Argeste ephyro.

Qui sanè ex dijs sunt natiuitate: hominibus magna utili-
 Ast alij sine usu venti inspirant mare, (tas.

Qui utique incidentes in obscurum pontum,
 Clades magna hominibus, graui rapiuntur turbine,
 Nunc hi, nunc illi flant, dissipantque naues,
 Nautasque perdunt. mali autem non est remedium
 Viri qui illis occurrerint in ponto.

Idem rursum per terram immensam floribus ornatam
 Opera iucunda corrumpunt humo procreatorum hominū,
 Replentes puluerēque & molesto palcarum strepitu.

Sed postquam sanè laborem dij beati perfecerunt,
 Cum Titanibus autem pro honore pugnarunt us,

Iam tum iubebant regnare atque imperare,

Ex Terra consilio, Olympium latè cernentem Iquem,

Immortalibus. Hic v. inter illos viis distribuit munera.

Iupiter autē decorū rex primā uxore suam fecit Metin,

Plurimum ex dijs edoctam, & mortalibus hominibus.

Sed cum iam esset deam castis oculis Minervam

Parisiā, tum demum doli animo decepto,

Βροντῶν τε στροπῶν τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνῶν,
 Πλήξεν ἅπ' Ὀλύμπου ἐπ' Ἀχμεῖ· ἄμφι δ' ὅσας
 Ἔπρισε θεοπετίας κεφαλὰς δ' ἠνοῖο πελώρου.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ μιν δαΰσσε πληγῇσιν ἰμέσας,
 Ἦρπε γηωθεῖς, σενάχζε δὲ γαῖα πελώρη.
 Φλόξ δ' ὅ κεραυνωθέντες ἀπέστυτο τοῖς αἵματι,
 Οὔρεσ' ἐν βήσῃσιν αἰδ' ἠὲ παμπαιδείας,
 Πληγύτος· πολλὰ δ' ὅ πελώρη κάμετο γαῖα
 Ἀτμὴ θεοπεσίη, καὶ ἐτάκατο κρασσίτερος ὤς,
 Τέχνη ἔσ' αἰζηῶν ἔσ' ὅτ' εὐτρήτη χαλκοῖο
 Θαλφθεῖς, ἠὲ σίδηρος ὅσ' κρατερώτατός ἐστιν,
 Οὔρεσ' ἐν βήσῃσι δαμαζομένοισι περικλέω,
 Τήκεται ἐν χθονὶ δῖη, ὑφ' Ἡφαίστου παλάμησιν·
 ὣς ἄρα τήκετο γαῖα σέλα πυρὸς ἀδομήοιο.
 Ρίψε δέ μιν θυμὸς ἀχάων ἐς τάρταρον θύριον.

Ἐκ δ' Τυφείδ' ἐς' αἵματων μένος ὕγρον αἰένων,
 Νοσφί Νότῃ, Εὐρέω τε, καὶ ἀγρίεω Ζεφύρειο.
 Οἱ γὰρ μὲν ἐκ θεόφιν γλυκῆ, θυμτοῖς μέγ' ὄνειαρ.
 Αἱ δ' ἄλλαι μὲν αὖραι θηπνείησι θάλασσαι,
 Αἱ δὴ τοι πίπυσται ἐς ἠεροειδέα πόντον,
 Πῆμα μέγα θυμτοῖσι, κακὴ δύ' οἱσιν ἀέλλη·
 Ἄλλοτε δ' ἄλλαι ἄησι, διασκιδνάσιν τε νῆας,
 Ναύτας τε φθείρουσι κακῶ δ' ὅ γένεται δῆκη
 Ἀνδράσιν αἰ κείνησι συμπαύσιν καὶ πόντον.
 Αἱ δ' αὖ καὶ καὶ γαῖαν ἀπείρετον ἀνθευδέσας
 Ἔργ' ἔρατὰ φθείρουσι χαμαὶ γλυκῶν αἰθερώπων,
 Πιμπλῦσαι κόϊός τε καὶ ἀφ' ἀλέων κολοσυρτῆ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα πόντος μέγ' ἔχρε θεὸν ἐξετέλειαν,
 Τετλώσας δ' ὅσων κείναντο βίησι,
 Δὴ ῥα τότε ὄτρυνον βασιλδέμεν ἢ δ' ἀνάσσειν,
 Γαῖης φραδμοσύνησιν, Ὀλύμπου δ' ὀρύσσειν
 Ἀθανάτων· ὃ δ' ὅσιν οὐ διεδάσαστο πρῶτος.
 Ζεὺς δ' ὅσων βασιλῆς ἐφ' ὅτ' ἄλλοχον δέτο Μῆτις,
 Πλείεσθε θεῶν ἐδ' ὕαν ἰδ' ὅσων αἰθερώπων.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἡμελλε θεὸν γλαυκῶπιν Ἀθηνᾶν
 Τέξασθαι, τότε ἔπειτα δόλοφ' ὄρεας ἐξ ἀπατήσας

Blandis sermonibus, in suam condidit alium,
 Telluris consilijs, & Cæli stellati.
 Sic enim ei consuluerunt, ne regum honorem
 Alius haberet Iouis loco, deorum sempiternorum,
 Ex hac enim infatis rat prudentes liberos nasci.
 Primam quidem, virginem castis oculis apud Tritonem
 Par habentem patri robur, & prudens consilij: (genitā,
 Ceterum deinde sanè filium deorum regum & virorum
 Erat paritura, magnum animum habentem:
 Sed illam sanè Iupiter antè in suū condidit ventrem,
 Ut nempe ei indicaret dea bonūque malūque.
 Postea duxit splendidam Themis, quæ peperit Horas,
 Eunomiāque, Dicēque, & Irenen florentem:
 Quæ opera matura faciunt mortalibus hominibus:
 Parcasque, quibus maximum honorem dedit prudens Iov-
 Cluthoque, Lachesinque, & Atropon quæ dant (piter,
 Mortalibus hominibus habere bonūque malūque.
 Tres v. ei Eurynome Gratiæ peperit pulchras genas
 Oceani filia, peroptabilem formam habens, (habentes,
 Aglaiam & Euphrosynem, Thaliāque amabilem,
 Quarum & palpebrum amor destillas contruentium
 Soluens membra, iocundum v. sub supercilijs aspiciunt.
 Porro hic Cereris multa nutrita ad lectum venit,
 Quæ peperit Proserpinam pulchris vlnis, quam Pluto
 Rapiuit sua à matre: dedit autem consiliarius Iupiter.
 Mnemosynem v. deinceps amavit pulchricomam,
 Ex qua Musæ aurea mitra renincta nata sunt,
 Novem, quibus placent convivæ, & oblectatio cantus.
 Latona autem Apollinem & Dianā sagittis gaudens,
 Desiderabilem prolem præ omnibus cælicolis,
 Peperit sanè, Egiochi Iouis amoris mixta.
 Postremam v. Iunonem floridam duxit iocundo.
 Hac autem Heben, Martem, & Lucinam peperit,
 Mixta amore deorum regi & hominum.
 Ipse v. ex capite, castis oculis præditam Tritogeniam,
 Acrem, tumultum excitantē ducē exercitus, indomitā,

Αἰνυλίοισι λῆγεςσι, ἐλὼ ἐσχάτθετο νηδυνί,
 Γαίης φρεσμοσυώνσι καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντι Θ.
 Τὼς δὲ οἱ ἐτρασαίτω, ἵνα μὴ βασιλῆῖδα τιμῶ
 Ἀλλ' ἔχη, Διὸς ἀντί, θεὸν αἰετλῆστατον.
 Εἰ καὶ τῆς εἴμαρτο πείθεσθαι τέκνα χυμῶς.
 Πρώτῳ γὰρ κούρῳ γλαυκῶπιδα Τροτοχίρεια
 Ἰσὺν ἔχουσαν πατρὶ μῆτι Θ. καὶ ὀπίφρενα βελών.
 Αἰτάρ ἱπείτ' ἄρα πῶδα θεῶν βασιλῆα καὶ ἀνδρῶν
 Ἡμελλεν τίξασθαι, ὑπὲρ εἰς νῆτερ ἔχεται.
 Ἀλλ' ἄρα μιν Ζεὺς περσθεν ἐλὼ ἐσχάτθετο νηδυνί,
 ὣς δὴ οἱ φράσσεται το θεῶν ἀγαθόν τε κακόν τε.
 Αὐτέρου ἡγάγετο λιπαρὴν Θέων, ἡ τέκεν Ὀρεας,
 Εὐρυμύλων τε, Δίκλῳ τε, καὶ Εἰλεΐδῳ τε θαλῆαι.
 Αἴτ' ἔργ' ὠρεχίρσι καταθνήτοισι βροτοῖσι.
 Μοίρας δ', ἥς πλείων τιμῶν πόρε μητίετα Ζεὺς,
 Κλαῖον τε Λάχεσιν τε καὶ Ἀΐσπερ αἴτε δ. δδῶσι
 Θνητοῖς ἀνδράποισιν ἔχιν ἀγαθόν τε κακόν τε.
 Τρεῖς δὲ οἱ Εὐρυτίμη Χάριτας τέκε χαλκίπαρ' ἡούς,
 Ὡκεανοῦ κόρη πολυήρατον εἶδος ἔχουσα,
 Ἀγλαΐῳ καὶ Εὐφροσύνῳ, Θάλῳ τ' ἱερατεινῷ.
 Τῶν καὶ διπλο βλεφάρων ἐξ ἑοῦ εἶδετο δεοκομμάων
 Λυσιμελῆς καλὸν δὲ δ' ὑπὸ ὀφρύσι δερκίζοντα.
 Αὐτὰρ ὁ Δήμιτρος πολυφύλακας ἐς λῆχ' ἤλθεν,
 Ἡ τέκε Περτεφείῳ λαοκόμοιο, ἣν Αἰδῶι εἰς
 Ἡρπασεν ἥς παρὰ μητρὸς. ἔδωκε δ' μητίετα Ζεὺς.
 Μνημοσύνη δ' ἐξαύτις ἱεράσσετο χαλκικόμοιο,
 Ἐξ ἥς αἱ Μῦσαι χρυσάμπυκας ἐξεχύοντο
 Ἐννέα τῆσιν ἄσδον θαλία καὶ τέρας κοιδῆς.
 Λητῶ δ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἄρτεμιν ἰοχίμεραν,
 Ἰμερῶντα γόνον ἄφ' ἑαυτῶν ἔρανεύοντι,
 Γείνατ' ἄρ' αἰγέχοιο Διὸς φιλότῃτι μεγείσα.
 Λοιδότατῳ δ' Ἡρῶν θαλερῶν ποίσατ' ἀκοίτην.
 Ἡ δ' Ἡβῆ, καὶ Ἄρκα καὶ Εἰλείδῳ ἱπικτῆ,
 Μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃτι θεῶν βασιλῆϊ καὶ ἀνδρῶν.
 Αὐτὸς δ' ἐν κεφαλῇ γλαυκῶπιδα Τροτοχίρειαν,
 Δεινὴν ἐρεκύνειμα, ἀγίστατον, ἀτρυταίνῳ,

Ienerandam : cui clamorésque placuerunt . bellaque pu-
luno autem Vulcanū inclitum , amor indulgens . (gnaq;
Peperit (& vires interdidit , & contendit cum suo marito)
Prae omnibus , artibus ornam , caliculis .

Ex Amph. r. te autem & granicrepe Neptuno,
Tr. ton l. te potens natus est magnus : quæ maris
Fundum tenens , apud matrem chiaram & patrem reg. m
Incolit aureas ades magnus deus . sed Marti
Clypeos d. f. cantu , Venus , Timorem & Metum peperit ,
Graves quique virorum densas turbent phalanges
In bello horrido , una cum Marte urbes deuastante ,
Et Harmoniam quæ Cadmus magna iunus duxit uxore .
Ioui v. Atlanti filia Maia peperit gloriis Mercuriū ,
Præconem deorum , sacrum lectum conscendens .
Cadmi filia v. ei Semele peperit clarum filium ,
Rem cum eo habens , Bacchum hilarem ,
Immortalem mortalis , nunc v. ambo dy sunt .
Alcmene v. peperit vim Herculanam ,
Mista in amore Iouis nubicogi .

Aglaiam v. Vulcanus perculeoris , utroque pede claudi-
Minimam nam è Gratijs florendam duxit uxorem (cās
Sed aureo crine conspicuus Bacchus flavam Ariadnem ,
Filiam Minois , in flore existentem fecit coniugem :
Hanc v. ei immortalē expertemq; senij fecit Saturnius .
Hebem autem Alcmene pulchros talorū habentis fortis fi-
V. s. Herculis , peractis luctuosis certaminibus , (Iouis ,
Filiam Iouis magni , & Iunonis aureis calceamētis uentis
Pudicam . duxit uxorem in Olympi nimboso .
Felix , qui magno facinore inter deos confecto ,
Habitat ill. sus , & expers senij omnibus diebus
Soli autem indef. f. peperit inclita Oceanis
Perseu , Circēque & Aetern regem .

Aetes autem filius lucem hominibus dantis Solis ,
Filiam Oceani perfecti fluij (ditam
Duxit , deorum ex consiliis , Idyiam pulchris genis præ-
Hac autē ei Medeam pulchros rubeos habentem in amore

Πότνια, ἥ κέλαοί τε ἄσθι, πολεμοί τε, μάχα τε.
 Ἦρῃ δ' Ἡφαίστῳ κλυτὸν ἐν φιλότῃ μεγαίῃσσε
 Γείνατο, καὶ ζαυρήσσει, καὶ ἥρῃσι δ' ὠφθαλμοίτη,
 Ἐκ πάντων τέχῃσι κακασμόν ἐρατιόων.
 Ἐκ δ' Ἀμφιτρίτης καὶ ἑρμύπου Ἐννοσιγάμ,
 Τρίτωνι βυρυβίης γῆστο μέγας, ὅς τε θαλάσσης
 Πυθιόφ' ἔχων, παρὰ μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ αἶακῃ
 Ναΐφ χεύσει δῶ, δῖον δὲ θεός. αὐτὰρ Ἀρνή
 Ρίνοτόρῳ Κυδέρεα φόβοι καὶ Δεῖμον ἔπικτε
 Δεινὸς, οἷ τ' αἰδρὸν πυκινὰς κλονέουσι φάλαγας
 Ἐν πολέμῳ κρύοντι, σὺν Ἀρνή πολισπόρῳ.
 Ἀρμονίῳ θ', ἣν Κάδμος ἑσπέρθυμος δέτ' ἄκοιτι,
 Ζωὶ δ' ἄρ' Ἀτλατὶς Μαΐν τέκε κόδιμον Ἑρμῖω
 Κήρυκ' ἀθανάτην, ἱερὸν λέχῳ εἰσυναβᾶσα.
 Καδμεῖν δ' ἄρα οἱ Σιμέλῃ τέκε φαίδιμον υἱόν,
 Μεχθεῖσ' ἐν φιλότῃ, Διώνυσον πολυμηδέα,
 Ἀθανάτον Διητή. νῦν δ' ἀμφοτέρῳι δαί εἰσίν.
 Ἀλκμήνῃ δ' ἄρ' ἔπικτε βίῳ Ἡρακλειῖω,
 Μεχθεῖσ' ἐν φιλότῃ Διὸς νεφεληγερέταο,
 Ἀγλαΐῳ δ' Ἡφαίστῳ ἀγακλυτὸς ἀμφιγυῖεις,
 Οπλοτάτιω Χαρίτων, θαλερὴν ποιήσας ἄκοιτι,
 Χρυσόκομος ὃ Διώνυσῳ ξυδῶν Ἀριάδην,
 Κέρῳ Μίνῳ, θαλερὴν ποιήσας ἄκοιτι.
 Τὴν δὲ οἱ ἀθανάτων καὶ ἀγήροισι δῆκε Κρονίων.
 Ἦέω δ' Ἀλκμήνης καλλισφύρεσσι ἄλκιμος υἱός,
 Γς Ἡρακλῆῳ τελέσας σπύοντας αἰέθλας,
 Παῖδα Διὸς μεγάλου καὶ Ἡρῆς χρυσοπέδιλος,
 Αἰδοίῳ δέτ' ἄκοιτι, ἐν Οὐλύμῳ νιφόντι.
 Ὀλβίῳ, ὅς μέγα ἔργον ἐν ἀθανάτοισιν αἰήσας,
 Ναΐφ ἀπήμαντος, καὶ ἀγήροισι ἤματα πάντα
 Ἠελίῳ δ' ἀκαμαντι τέκε κλυτὰ Ὠκεδύνῃ
 Περσηῖς, Κίρκῳ τε, καὶ Αἰήτῳ βασιλῆα.
 Αἰήτης δ' υἱὸς φαειμυδρότερος Ἠελίοιο,
 Κέρῳ Ὠκεανοῖο τελέεντ' ὠπταμοῖο
 Γῆμι, δαῖων βυλῆσ', Εἰδῆν καλλιπαρῆον.
 Ἦ δὲ οἱ Μήδῳ ἐυσφύρεν ἐν φιλότῃ

Peperit, subacta per auream Venerem.

Vos quidem nunc valesse caelestes domos tenenges,
 Insulâq; & continentes terra, & salsus intus Pontus.
 Nunc autem dearum cœtum caritate blandiloqua
 Musa Olympiades, filia Iovis Egiochi,
 Quaecunque mortales apud viros cubantes,
 Immortales, pepererunt dijs similem prolem.
 Ceres quidem Plutum genuit, præstantissima dearum,
 Iasio hexoï mixta iucundo amore,
 Nouali inter proscisso, Creta in pingui populo,
 Bonum: qui vadit super terram, & lata dorsa maris,
 Omnem: qui v. obuiam fuerit, & cuius ad manus venerit,
 Illum locuple: em fecit, multâmq; ei præbuit fœlicitatē.
 Cadmo præterea Harmonia filia aurea Veneris,
 Ino & Semelem, & Agauem pulchras genas habentem,
 Autonoeq;, quâ duxit Aristæus dēsa casarie prædator,
 Peperit, & Po'ydorū, mœnijs pulchrè cinctis in Thebis.
 Filia verò Oceani Chrysaori magnanimo
 Mixta amore abundantis auro Veneris,
 Callirhoe peperit filiū mortaliū præstātiſsimū omnium,
 Geryontem, quem interfecit uti Herculanæ,
 Boies propter flexipedes circumflua in Erythea,
 Tithono verò Aurora peperit Memnona arca galea mu-
 Æthiopum regem: & Emathienem regem. (nisum,
 Verūm Cephalo peperit inclytum filium,
 Fortem Phaëthontem, dijs similem virum, (tatis,
 Quē sanē iuvenē tenerum florem habentē gloriosa puber-
 Puerum iuuenilia sapientem, amans risus Venus,
 Incitavit abripiens, & ipsum in templis
 Edicium nocturnum fecit, daemone diuinum.
 Filiam verò Aetæ à Ioue nutriti regis
 Æsonides volante deorum sempiternorum
 Abduxit ab Aetæ, peractis suspiriosis certaminibus,
 Quæ multa imperabat magnus rex superbus,
 Iniurius Pelias, & impius, fortium facinorum patrator.
 Quibus peractis ad Iolcum redijt, multa perpeſsus,

Γει αθ' ὑποδύμειδε σα δια χε ῖω Ἀφροδίτῳ.
 Γμεις μῦνιῦ χαῖ δωμα χόντες,
 Νῆσι τ' ἠπειρεῖ τε, κῆ μῦ ς δι ποντῶ.
 Νιῦ ὅδεαω φυλον εἰσατε πε αἰ
 ὕσαι Οἴλυμπιάδες, κῆραι μοχρ
 ασαι δι δι . σι παρ ἀνδραπ δεισαι
 Ἀδαίχται, γεί αντ δειῖς ὅπ εἶνε α ταῖνα
 Διμήτη μῦν Πλῦτο γειατο, δι δειων,
 απιο εἰσι μγεις ἑρατῇ φιλοτητι,
 Νει ευ πε λω, ρήτης ἐ πο μῦ,
 Εἰδ ο ος εἶσ ὅπ γλυ τε κῆ εἰ νωτα θαλασσης
 ασαι τυχόν κῆ α' ε χε ρα
 δι φ εδηκε, πο τε απασε
 Κ δι μ, δι Ἀρμον θυγατηρ χεῖση φρεδότης,
 κῆ Σ με ῖω κῆ Ἀγαυῖα κα τας ,
 ῖω γῆων εἰσαι θ β χατης
 ατο κῆ λυδωφο υσεφαν η
 βη δι Ω με οἶσ Χ υπαρεκα θυμο
 γχειτ εἰ φ λήπιτε πο χεῖς Α ς
 αλλ ρ κα ταρδα ροτῶ σο τω ,
 υον α. το κτεῖνε β Ἡρα κῆ ει
 δν ἑρεκ εἰλιπόδῳ αμφιρρυτ ει Ερ
 νη δ Ἡ ς τεκα Μέννο α κοκκ ,
 πω βασιληα, κῆ Ἡμαδν ακτα.
 ταρτοι εφάλλ' ο φυτῆσατο φαιδιμο κῆ ,
 διμον Φαέδοντα, δε ις ὅπ εἶνε γ αἰ ρα
 α ιο τερει πιδο χρ ε δι θ β
 ἄπαλὰ φρενέ κτα φιλομμεῖ η Ἀφροδίτη
 τ' αἰερεῖ φαῦρη καῖ μιν ζαδέοις εἰη πο ,
 πόλο υχρον ποιήσατο, δαίμονα διον
 ῖω δι Αἰηταο διοτρερε θ βασι θ ,
 σο ιδης βυλῆσι δειω αἰειχμεταω
 Η γε παρ Αἰητη, τελέσαις σο. οεντας α θλοις,
 πολλας ἐπέτελλε ρεγας βασιλῶ ἑδρῖω ,
 της Πολης, κῆ αταδαι θ οβερμοερζ'
 τελέσαις εἰς ιαλλοα. αφικατο, λα μνητασ-
 ι-η.

*Veloci in naue vehens nigris-oculis-praditam puellam,
 Asonides, & ipsam floridam fecit uxorem.
 Et sane hæc domita ab Iasone pastore populorum,
 Medeu peperit filium, quẽ in montibus educabat Chiron
 Phillyrides: magni verò Ioui voluntas perficiebatur.
 Ceterum Nerei filia marini senis,
 Phocum quidem Psamathe peperit, præstantissima dearum
 Eaci in amore, per auream Venerem.
 A Peleo aut subacta dea Thetis candidos-pedes habens,
 Peperit Achillẽ prumpetẽ p viros, leonis animo p̃ditũ.
 Eneam porro peperit pulchrẽ coronata Cytheraæ,
 Anchisa heroi mixta incundo amore,
 Ida in verticibus, habentis multos anfractus, syluosa.
 Circe verò, Solis filia, filij Hyperionis,
 Peperit Vlyssis arumnosi in amore,
 Agrium, atque Latinum inculpatumque, fortẽmque,
 Qui sanè valde procul in recessu insularum sacrarum,
 Omnibus Tyrrhenis valde inelytis imperabant.
 Nausithoum verò Vlyssi Calypso excellentissima dearum
 Peperit, Nausinoũmque, mixta grato amore.
 Ha quidem mortales apud viros cubantes
 Immortales pepererunt dijs pares filios.
 Nunc verò fœminarum agmen cantate suauiloqua
 Musæ Olympiades, filia Iouis Egiochi.*

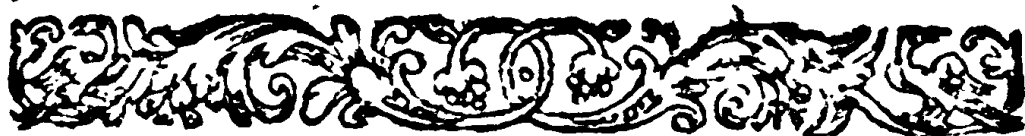
FINIS THEOGO-
nia Hesiodi.

Ωκαίης ὅππ' ἦνός αἰών ἐλικοπίδα κέρλω,
 Αἰσσιίδης, καί μιν θαλερῶ πιήσατ' ἄκοιτιν.
 Καί ρ' ἦγε δυνδεῖσ' ἕω Ἰησο ποίμνι λαίδν,
 Μήδον τέκε παῖδα, τον ἔρσιν εἰσεφε Χείρον
 Φιλορεῖδῃ μεγαλῇ Δος ἱ Θ' ἐξετελείτο.
 Αὐταρ Νηρῆ Θ' κῆραι ἀλίοιο γέροντ Θ',
 Ἦτοί μιν Φῶκο Ψαμα τέκε δῖα θεάων,
 Αἰακὲς ἐν φιλοτητι, δια χερσίν Α' φροδίτῳ
 Πηλεῖ ᾧ δυνδεῖσα δια θέτις ἀγνὸν ῥέπεζ,
 εἶνατ Α' χελλὰ ρηξίωρα θυμολ οντα.
 Α' εἶα δ' ἄρ' ε' κτεν ε' σφαί Θ' Κυδέρεια,
 Α' χροπνεσ μιν σ' ερατὴ φιλοτητι
 δης ἐν κερυφῇσι πολυπύχου ὑλκίωσις.
 κη δ' ἱελ θυγά ρ' ὤρειν δαο,
 Γεῖατ Ὀδυσσῆ Θ' τα ἀσίφροντ Θ' ἐν φιλοτητι,
 γειοί, η' ᾧ Λατὶ ἀμυμονα τε, κρατερ τε,
 Οἱ δ' ἦτοι μαλα τέκε μυχῶν ἦσιν ἰεραων,
 Παπιν Τροίῳ σιν ἄκλυτοι αἶαντο
 Ναυσίδω δ' Ὀδυσσῆι Καυφωδία θεάων
 εἶνατο, Ναυσί ο' τε, μιν εἶτ' ερατὴ φιλότητι.
 Αὐταί μιν θυγαῖσι παρ ἀνδρασι νηδευσσῃ.
 Δάαται γείατε δειο ὅππει καλα τεκνα.
 ἰω γυναικων φῦλιν εἶσατε, ὧ πεινα
 Μυσσῇ Ὀλυμπιάδῃ, κῆραι Δος ἀγρόχοιο

Τ Λ Ο Σ Τ Η Σ

Ἡσιώδης Θε γνίας.

ἡ. 14.

ALIA EX ALIIS QVIBVS
dam Hesiodi operibus
carmina.

EX EOIS.

Qualia Bacchus dedit hominibus in gaudium & odium,
Quicumque largiter bibit, vinum illi est stilidum.
Simul verò pedes manusq; ligat, linguamq; , mentemque
Vinculus improvisis: amatque ipsum molles somnus.

EX MELAMPODIA.

Iucundum enim est in convivio & epula florentibus
Oblectare se sermonibus, postq; dapibus saturari fuerint.
Ex Eadem.

---Huic a. Mares celer nuntius venit per domum,
Impletumque argenteum scyphum attulit, & dedit regi.
Es rursus.

Et tunc vates quidem lorum arcus abstulit manibus,
Iphiclus autem se terga urgebat. ibi verò ponè,
Scyphum tenens altera, altera vero sceptrum subleuans,
Instabat Phylacus, & senos alloquutus est.

FINIS OPERVM
Hesiodi.

Α Λ Λ Α Ε Λ Α Λ Ω Ν Ι

Ἡσίοδου ποημάτων
ἐπι

Ε Κ Τ Ω Ν Ο Ω

Ὁ ἄ Δ σοι δώσεται χαρμακὶ
Ὅστις ἄδω πειροὶς δὲ πλετομαρ
Σ ποδας χερα γωναν
Δσμοις ἀφράστο φιειδ' ἐμαλθακὸς π

Τ Η Σ Μ Ε Α Π

δὺ γ' εὐδαίμων καὶ ἀπιδία
ἐπειδὴ δὲ ἐπὶ δαίτο κ' ἐσονται

Ἐ τῆς τῆ

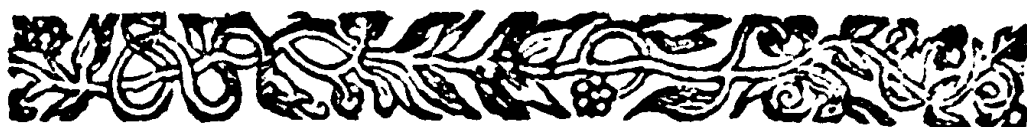
αὐτὴν αὖθις αὖτις διό
σας δὲ ἀργύροσκα ποτ' ἐφ' ἑρὸς δώκεται
παλι.

πτενὴς δὲ υἱὸς βασιλῆος
φκλ' ὅτι τ' περὶ τοῦ ἐπὶ
φοχὼ τερσκηπτοῦ ἄρας,
Εἰς ἡλακ' ἡγ' αὖ δ' ἡμῶν εἰπε

Τ Ε Λ Ω Σ Ω Ν

Ἡσίοδου σωζόμενα

ἰ. 114.

TABVLA GENEALOGIÆ DEORVM,

vt ab Hesiodo in
Theogonia re-
censetur.

ΠΡΩΤΟΝ ΜΕΝ	PRIMUM QVI-
ἔηναιτο Χάος, Ἰσπερτα ὃ	dem fuit Chaos : Deinde
ἡ Γῆ, καὶ Τάρταρος, καὶ	Terra, & Infernus, &
Ἔρως.	Amor.
ἘΚ ΧΑΟΣ.	EX CHAO.
1 Ἐρεβος,	Erebus. 83, 26
2 Νύξ,	Nox, 83, 26
ἘΞ ΕΡΕΒΟΣ ΚΑΙ	EX EREBO ET
Νυκτός.	Noctis.
1 Αἰθήρ,	Aether, 83, 27
2 Ἡμέρα,	Dies, 86, 27
ἘΚ ΝΥΚΤΟΣ	EX NOCTE
μόνης.	sola.
1 Μόρως,	Fatum, 89, 6
2 Κῆρ,	Parca, 89, 6
3 Θάνατος,	Mors, 89, 7
4 Ὕπνός,	Somnus, 89, 7
5 Φῦλον ὀνειρόν,	Genus somniorum, 89, 7
6 Μῶμος,	Momus, 89, 9
7 Οἰζὺς,	Atrypna, 89, 9
8 Εἰσπερίδες,	Hesperides, 89, 10
9 Κλωθώ,	Clotho,
10 Μοῖρα, Λάχεσις,	Parca Lachesis, 89, 12
11 Ἀτρεΐδα	Atropos.

12 Νεμεις.	Nemifus,	89,18
13 Ἀπάτη,	Fraus,	89,19
14 Φιλότης,	Amicitia	89,19
15 Γηρας,	Senectus,	89,20
16 ει,	Contentio,	89,20
ΕΞ ΕΡΙΑΔΟΣ.	E X CONTENTIONE	
1 Πόνος,	Labor	89,2
2 Λήθη,	Oblivio,	89,22
3 Λοιμός,	Pestis,	89,22
4 Ἄγας,	Dolores,	89,22
5 Ὑσμιναι,	Pugna,	89,23
6 Φόβοι,	Timores,	8,23
7 Μάχοι,	Praea,	8,23
8 ὁκτασίαι,	Strages,	86,23
9 Νεικία,	urgia,	89,24
10 Λογ φευδεις	Sermone mēdas,	9,24
	24	
1 Αμφιλοχία,	Disputationes	8,24
2 Δυστομία,	Licentia,	89,25
3 Ατη,	Noxa,	8,29
4 Ὀρκος	Iuramentum,	86,27
ΕΚ ΤΗ ΓΗΣ ΕΧΤΕΡ	A	
μόν .	Sola,	
Οὐανος,	Calum,	8,30
2 Ο	Montes,	8,32
3 Ποντος,	Pontus,	83,34
ΕΞ ΟΥ ΑΝΟΥ Ε C A E L O	T	
υ Γης	Terra.	
1 Ωκεανός,	Oceanus,	83,36
2 Κοῖτος,	Caus,	83,1
3 Κρεῖτος,	Crens,	85,
4 Ὑπεριον,	Hyperion,	85,1
5 Ιαπετός,	Iapetus,	85,1
6 Θεία,	Thea,	85,2
7 Ρεία.	Rhea,	85,2
8 Θέμις.	Themis,	85,2

9 Μνημοσύνη,	Mnemosyne,	85,2
10 Φοίβη,	Phæbe,	85,3
11 Τηθύς,	Tethys,	85,3
12 Κρόνος,	Saturnus,	85,4
13 Βρόντη,	Bronte,	85,
14 Κύκλωπες, Στρώπη,	Cyclopes, Strophe,	6,
15 Ἄργη.	Argæ,	6, 7
16 Κόπη,	Cottus,	85,16
17 Βριάρεως,	Briareus,	85,16
18 Γύγης,	Gyges,	85,15
19 Ερινύες,	Erinyes,	87,16
20 Γίγαντες,	Gigantes,	87,16
21 Νύμφαι Μελίαι,	Nympha Melia,	87,18
¶ ΕΚ ΤΟΥ ΠΕΡΙ	EX SUPRA GE-	
παίδεια, Οὐρανὸν ἄφρῦ,	nitalium Cæli.	

1 Ἀφροδίτη,	Venus,	87,22
¶ ΕΞ ΩΚΕΑΝΟΥ	EX OCEANO	
καὶ Τηθύος.	& Tethy.	
Ποταμοί,	Flumij:	
1 Νεῖλος,	Nilus,	95,25
2 Ἀλφειὸς,	Alpheus,	95,25
3 Ἡριδανὸς,	Eridanus,	95,25
4 Στρυμὼν,	Strymon,	95,26
5 Μαίανδρος,	Maander,	95,26
6 Ἰστρος,	Ister,	95,26
7 Φάσις,	Phasis,	95,27
8 Ρῆος,	Rhesus,	95,27
9 Ἀχελὼς,	Achelous,	95,27
10 Νέσος,	Nessus,	95,28
11 Ρόδιος,	Rhodium,	95,28
12 Ἀλιάκμων,	Haliacmon,	95,28
13 Ἑπτάπορος,	Heptaporus,	95,28
14 Γρήνεος,	Granicus,	95,29
15 Αἰσητός,	Æsopus,	95,29

16 Σιμόϊς,
 17 Πλωϊός,
 18 Ἑρμῆς,
 19 Καικός,
 2 Σαγχαριός,
 21 Λαδών,
 22 Παρῖος,
 23 Εὐλωτός,
 24 Αἰθιοπός,
 25 Σκαμάνδριος
 Κ Ο Υ Α

1 Πειδών,
 2 δμῆτις,
 3 αἰθῆρ,
 4 Ἡκτιόνης,
 5 Ἰκτιόνης,
 6 Πρωτοκλής,
 7 Οὐρανός,
 8 Πάριος,
 9 Κλυμένης,
 1 Γορδία,
 2 Δημόδοκος,
 12 Ζεύς,
 1 Κλυμένης,
 14 Ἰδύα,
 1 Πασθόη,
 16 Πληξάουρος,
 1 Γαλαξάουρος,
 18 Διώνη,
 19 Μελιόβοσις,
 20 Θούη,
 21 Πρωτοκλής,
 22 Κερκεία,
 23 Πλευστός,
 24 Περσεύς,
 25 Ιανίρα,

Simois,
 Peneus,
 Hermes,
 Caicus,
 Sagharion.
 Ladon,
 Parhenius
 Euenus,
 Aethiops,
 Scamander,
 F I I A

Pitho,
 Anthos,
 Ianthos,
 Etra,
 Doris,
 Protos,
 Uranos,
 Hippo,
 Clymene,
 Rhodios,
 Cleon,
 Teukros,
 Klytia,
 Idia,
 Pasithoe,
 Plexaura,
 Galaxaura,
 Dione,
 Meliboeis,
 Thoe,
 Prydora,
 Cerceis,
 Pleustos,
 Perseus,
 Ianira,

26 Ἀκάστη.	Acaste,	97,7
27 Ξάνθη,	Xanthe,	67,7
28 Πετραῖα,	Petraa,	97,8
29 Μενεσθώ,	Meneſtho,	97,8
30 Εὐρώπη,	Europa,	97,9
31 Μητις,	Metis,	97,9
32 Εὐρυνόμη,	Eurynome	97,9
33 Τελεσθώ,	Teleſtho,	97,9
34 Κρισία,	Criſia,	97,10
35 Ἀσία,	Asia,	97,10,
36 Καλυψώ,	Calypſo,	97,10
37 Εὐδώρα,	Eudora,	97,11
38 Τύχη,	Tyche,	97,11
39 Ἀμφιερά,	Amphiro,	97,11
40 Ὀκυρόη,	Ocyroë,	97,11
41 Στύξ.	Styx.	97,12
¶ ΕΚ ΚΟΙΟΥ, ΚΑΙ ΕΧ C ΟΕ Ο, ΕΤ	Phæbe,	
Φοίβη.		
1 Λητώ,	Latona,	99,21
2 Ἀστερία,	Aſteria	99,24
¶ ΕΚ ΚΡΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΧ C Ρ Ε Ο ΕΤ	Eurybia,	
Εὐρυβία.		
1 Ἀστραῖος,	Aſtraeus,	97,27
2 Πάλλας,	Pallas,	97,27
3 Πέρσης,	Persæus,	97,28
¶ ΕΞ ΑΣΤΡΑΙΟΥ ΕΧ Α Σ Τ Ρ Ε Ο	ἢ Aurora.	
ἢ Ἡῆς.		
1 Ἀργεῖος,	Argestes,	97,30
2 Ζέφυρος,	Zephyrus,	97,30
3 Βορέας,	Boreas,	97,40
4 Νότος,	Notus,	97,31
5 Ἑωσφόρος,	Lucifer,	97,32
6 Ἄστρα.	Aſtra,	97,35
¶ ΕΚ ΠΑΛΑΝ- ΕΧ Ρ Α Λ Λ Α Ν-	te, ὃ Syge	
πες ἢ Στυγός.		
1 Ζήλῳ,	Zelus,	97,35

2 Νίκη,	Victoria	97,35
3 Κράτος,	Robur,	97,36
4 Βία,	Vis,	67,36
¶ ΕΚ ΠΕΡΣΟΥ ΚΑΙ ΕΧ ΠΕΡΣΕΟ ΕΤ	Asteria.	
1 Εκάτη,	Hecate,	99,26
¶ ΕΞ Τ ΠΕΡΙΟ-	ΕΧ ΗΥΠΕΡΙΟ-	
ιΘ, καὶ Θείας.	ne & Thea,	
1 ἩλιΘ,	Sol,	97,22
2 Σελήνη,	Luna,	97,22
3 Ἥως,	Aurora,	97,23
¶ ΕΞ ΗΛΙΟΥ ΚΑΙ ΕΧ ΣΟΛΕ ΕΤ	Perseide.	
ΠερσιίδΘ.		
1 Κίρκη,	Circe,	129,32
2 Αἴητης,	Aetes,	129,32
¶ ΕΞ ΑΙΗΤΟΥ ΚΑΙ ΕΧ ΑΕΕΤΟ ΕΤ	Idya.	
Ιδυίας.		
1 Μήδεια,	Medea,	129,36
¶ ΕΞ ΙΑΠΕΤΟΥ ΕΧ ΙΑΡΕΤΟ	& Clymene,	
καὶ Κλυμένης.		
1 Ἀτλας,	Atlas,	105,16
2 ΜενότιπΘ,	Menætius,	105,17
3 Προμηθεύς,	Prometheus,	105,17
4 Ἐπιμηθεύς.	Epimetheus.	105,18
¶ ΕΞ ΑΤΛΑΝΤΟΣ. ΕΧ ΑΛΤΑΝΤΕ.		
1 Μαῖα,	Maia,	129,13
¶ ΕΚ ΚΡΟΝΟΥ ΚΑΙ ΕΧ ΣΑΤΥΡΝΟ.	& Rhea.	
Ρείας.		
1 Ἰσίνη,	Vesta,	101,33
2 Δημήτηρ,	Ceres,	101,33
3 Ἥρα,	Juno,	101,33
4 Ἀδης,	Pluto,	101,34
5 Ποσειδών,	Nephtunus,	101,35
6 Ζεύς,	Jupiter,	101,36
¶ ΕΚ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ΕΧ ΝΕΡΤΥΝΟ.		
1 Κυμοπόληα,	Cymopolia	123,2

Π Ε Κ Π Ο Σ Ε Ι Δ Ω -	Ε Χ Ν Ε Ρ Τ Υ Ν Ο
1 Θ & Ἀμφιτρίτης.	Θ Amphitrite,
2 Τρίτων,	Triton, 128, 6
Π Ε Κ Π Ο Σ Ε Ι Δ Ω -	Ε Χ Ν Ε Ρ Τ Υ Ν Ο
1 Θ & Μεδύσης.	Θ Medusa.
2 Χρυσάωρ,	Chrysaor, 93, 4
3 Πέγασος ἵππος,	Pegasus equus, 93, 4
Π Ε Κ Χ Ρ Τ Σ Α Ο -	Ε Χ Τ Η Ρ Ψ Α Ο -
εως & Καλλιρόης.	re & Callirhoë.
1 Γηρυονίδης,	Geryoneus, 93, 10, & 133, 20
Π Ε Κ Δ Ι Ο Σ.	Ε Χ Ι Ο Ψ Ε.
1 Πάρις,	Minerva, 127, 33
Π Ε Κ Δ Ι Ο Σ Ε Χ Ι Ο Ψ Ε Ε Τ	
& Θέμις.	Them de.
1 Εὐνομία,	Eunomia, 1
2 Ὠρα, Δίκη,	Hora; Dice, 127, 13
3. Εὐφροσύνη,	Iope,
6 Μοῖρα γ',	Paratres, 127, 13
Π Ε Κ Δ Ι Ο Σ Ε Χ Ι Ο Ψ Ε Ε Τ	
& Εὐρυνομίας.	Eurynome.
Ἀγλαΐη,	Aglaia,
3 Χάριτες, Εὐφροσύνη,	Charites Euphrosyne, 127,
Θαλία,	Thalia, 20
Π Ε Κ Δ Ι Ο Σ Ε Χ Ι Ο Ψ Ε Ε Τ	
& Δήμητρος.	Ceres.
1 Περσεφόνη,	Proserpina, 127, 14
Π Ε Κ Δ Ι Ο Σ Ε Χ Ι Ο Ψ Ε Ε Τ	
& Μνημοσύνης.	Mnemosyne.
9 Μῦσαι,	Muse, 127, 27
Π Ε Κ Δ Ι Ο Σ Ε Χ Ι Ο Ψ Ε Ε Τ	
& Λητώ.	Latona.
1 Ἀπόλλων,	Apollo, 127, 29
2 Ἄρτεμις,	Diana, 127, 29

ΘΕ ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΕΧ ΙΟΥΕ ΕΤ
 Heas. Iunone

1 Ηβη Hebe, 127, 33

2 Αρς, Mar 127, 33

3 Εἰληθια Luina, 127, 33

ῥαισο Vulcanus 119, 2

ΘΕ ΔΟΣ ΑΙ Χ Ψ ΕΤ
 Maías, Maia.

1 Ερμης, Mercurius, 129, 3

Θ ΔΟΣ Κ Ι ΕΧ ΟΥΕ ΕΤ
 Σεμέλς, Semele.

Δι υστες, Bac us, 129, 16

ΘΕ ΔΟΣ ΚΑΙ ΕΧ ΟΥ ΕΤ
 Αλκμής, Alcmena,

Ηρακλς, Herc s, 129,

ΘΕΞ ΑΡΕΩΣ ΚΑΙ ΕΧ ΜΑ ΕΕΤ
 Αφροδίτης Venera.

οβΘ Pho us 12, 9

2 εἴμΘ, Dimus, 19, 9

Αμο Harmonia, 129, 2

Θ ΠΟΝ ΟΥ Χ ΡΟΝΤΟ Τ
 η Γης Terra.

1 Νρδ, Ny us, 89

2 Θαυρας, Thaumaz, 9, 32

3 Φορκυς, Phorcys, 89, 32

4 Κητω, C to 89, 33

5 Ευρυβ, Eurybia, 89, 34

ΘΕΚ ΝΗΡΕΩΣ ΚΑΙ ΕΧ ΝΕΡΕΟ ΕΤ
 ΔωρίηΘ Doris

1 Πρωτο, Pry to, 91, 2

2 Ευκρατη, Encrato, 91, 2

3 Σαο, Sao 9, 2

4 Αμφιτρίτη, Amphitrite, 91, 2

5 Ευδωρα, End ra 91,

6 Θέτις, Thetis, 96, 3

7 Γαλιών,
 8 Γλαύκη,
 9 Κυμοδόη,
 10 Σπείω,
 11 Θαλία,
 12 Μελίτη,
 13 Εὐλιμένη,
 14 Ἀγαυή,
 15 Πασιδέα,
 16 Ερατώ,
 17 Εὐνείκη,
 18 Δωτώ,
 19 Πρωτώ,
 20 Φέρυσσα,
 21 Δυναμένη,
 22 Νησαίη,
 23 Ἀκταίη,
 24 Πρωτομέδεια,
 25 Δωρίς,
 26 Παρόπη,
 27 Γαλάτεια,
 28 Ἴπποδοίη,
 29 Ἴππονόη,
 30 Κυμοδόκη,
 31 Κυματολήγη,
 32 Κυμώ,
 33 Ἡϊόνη,
 34 Ἀλμυήνη,
 35 Γλαυκοτόμη,
 36 Ποντοπόρεια,
 37 Λεαγόρα,
 38 Εὐαγόρα,
 39 Λαομέδεια,
 40 Πολυνόμη,
 41 Αὐτοπόη,
 42 Λυσιάγασσα,

Galene,	91,3
Glauce,	91,3
Cymothoe,	91,4
Spio,	91,4
Thalia,	91,4
Melita,	91,5
Eulimene,	91,5
Agave,	91,5
Pasithea,	91,6
Erato,	91,6
Eunice,	91,6
Doto,	91,7
Proto,	91,7
Phrysa,	91,7
Dynamene,	91,7
Nesaea,	91,8
Actaea,	91,8
Protemedia,	91,8
Doria,	91,9
Panope,	91,9
Galatea,	91,9
Hippothoe,	91,10
Hipponoe,	91,10
Cymodoce,	91,11
Cymatolege,	91,12
Cymo,	91,14
Eione,	91,14
Halimede,	91,14
Glaucanome,	91,15
Pontoporia,	91,15
Liagora,	91,16
Euagora,	91,16
Laomedea,	91,16
Polynome,	91,17
Autopoë,	91,17
Lysianassa,	91,17

43 Εὐάρνη,	Euarne,	91,18
44 Ψ μάδης	Psamathe	91, 9
45 Μενίππη,	Menippe,	9,19
46 Νησώ,	Neso,	91,20
47 Ευπομπή,	Eupompe	91,20
49 Θεισιτώ,	Themist	91,20
49 Προοή,	Pronoe,	91,20
50 Νημερτής,	Nemertes,	91,21
¶ ΚΘΑΥΜΑΝ-	EX THAUMANTE	
τῷ καὶ λεκτρῶς	ὅτι ἔρα.	
1 Γεῖα,	Iris,	9,25,
2 Αἰετῶν,	Aello,	91,26
Ἄρπυ	Harpya	
3 Ὡ πέτα,	Ocyrete,	9,26
¶ ΕΚ ΦΟΡΚΤΟΥ	EX PHORCTY ET	
καὶ Κητύς	Ceto	
Γοργαί,	Graa,	91,29
2 Περδω,	Perhredo,	91,31
3 Εν ,	Enyo.	91,32
4 Σθενῶν,	Stheno,	
Γοργῶν, Ευρυάλη,	Gorgones Eur ale,	91,33
6 Μιδύσσω,	M dusa	
7 Εχιδνα,	Echidna,	91,18,
8 Δρακὼν φύλα, ἰ-	Draco custos Heperi-	
σπερίδω,	dum,	91,20
ΕΚ ΤΑΡΤΑΡΟΥ	EX TARTARO	
καὶ Γῆς	ὅτι Terra,	
2 Τυφωδῆς,	Typhoeus,	123,4
ΕΚ ΤΥΦΩΕΩΣ.	EX TYPHOEΩ	
Ἄνεμοι,	Venti.	125,16
ΕΚ ΤΥΦΩΝΟΣ	EX TYPHONE	
καὶ Εχιδνῆς	ὅτι Echidna.	
1 Οὐρδὸν κυων,	Or'hui canis,	93,32
2 Κέρβερος,	Cerberus,	93,33
3 Τόρα Λερναίη,	Hydra Ler aa,	93,39
4 Χιμῆρα,	Chimara,	95,6
	h. i.	

ΠΕΞ ΟΡΘΟΤ ΚΑΙ ΕΧ ΟΡΤΗΘ ΕΤ

Χιμαιρας.

Cimæra.

1 Σφιγξ,

Sphinx, 95,13

2 Λέων Νεμεαῖος.

Leo Nemeus, 95,14

ΠΕΞ ΙΑΣΙΟΥΤ, ΚΑΙ ΕΧ ΙΑΣΙΟΥ ΕΤ

Δήμντος,

Cerere.

1 Πλῦτος,

Plutus, 131,9

ΠΕΚ ΚΑΔΜΟΤ ΕΧ ΣΑΔΜΟ ΕΤ

καὶ Ἀρμονίας.

Harmonia.

1 Ἴνο,

Ino, 131,15

2 Σεμέλη,

Semle, 131,15

3 Ἀγαυή,

Agave, 131,15

4 Αὐτοτόνη,

Autotone, 131,16

5 Πολύδωρος,

Polydorus, 131,17

ΠΕΚ ΤΙΘΟΝΟΤ ΕΧ ΤΙΤΗΘΝΟ

καὶ Ἡῆς.

et Aurora.

1 Μέμνων,

Memnon, 131,24

2 Ἡμαθίων,

Emathion, 131,24

ΠΕΚ ΚΕΦΑΛΟΤ ΕΧ ΣΕΡΗΑΛΟ

καὶ Ἡῆς.

et Aurora.

1 Φαέθων.

Phaëthon, 131,5

ΠΕΞ ΙΑΣΟΝΟΣ ΕΧ ΙΑΣΟΝΕ

καὶ Μιδείας.

et Medea,

1 Μήδεια,

Medeus, 133,4

ΠΕΞ ΑΙΑΚΟΤ

ΕΧ ΑΙΑΣΟ ΕΤ

καὶ Ψαμάθης.

Psamathe.

1 Φῶκος,

Phocus, 133,7

ΠΕΚ ΠΗΛΕΩΣ

ΕΧ ΡΕΛΕΟ ΕΤ

καὶ Θέτιδος,

Thetide.

1 Ἀχιλλεύς,

Achilles, 133,10

ΠΕΞ ΑΓΧΙΣΟΤ

ΕΧ ΑΝΧΙΣΕ

καὶ Ἀφροδίτης.

et Venera.

1 Αἰνείας,

Aeneas, 133,12

ΠΕΞ ΟΔΥΣΣΕΩΣ ΕΧ ΟΔΥΣΣΕ

καὶ Κίρκης.

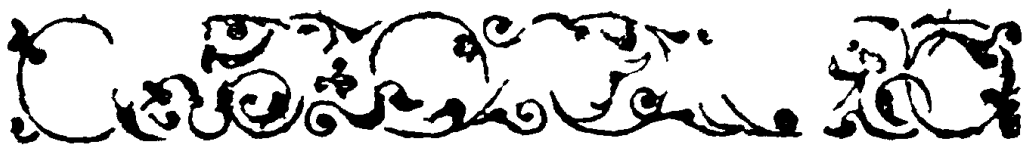
et Circe,

1 Ἀγκίς,

Agrins, 133,16

ANN IN D E S H E S. 147

a i G La , 6
E- O Δ Σ Σ Ε Ω Σ Ε Χ V L S S E
u K ~ pfo.
N de is o , 3 29
e Nau G. Nausi ons 3, 0

NNO AT ONES
IN D E S H E S I O D
ex ilp Mca
& oan Fr o
o

a es p r es nitio
hu b

R D T scr mma d u fausti
inauf , tem ptra alius di e. Q ada
if adra at aturale f poss t qua
am fant. exi st tione. Sunt ie e us ex ma
feruanda ate cansanatur le co ut nper a
ver au na urale , G x m ita
rofecta ff i o nsantia nō habere at rar anem,
m illa b vfa , G str an f Doc dūa
I aque d c imma d emnata ut aliqu ex arte, x
sp qu no na n uetur olem. Nam qua
asp ient pug m tur cum m rbo f d supe
it obseru vne a Et sunt Nam ind apparet
non ffe rta rari nem dīser muns erum apud
siodum, quo ai , a u also dē s r bari.
g v Π ex d) em x d a p l u u . Or
datur a tric si ma mensis die quam di is optimam ess
y.

Eo die exactiones debitorum & usurarum, ut patet ex Aristophane, similiter & forensia iudicia Athenis fieri solebant. Conveniebat enim populus in feriis ut iudicaretur, doceretur de religione, & mores formarentur. Tum scenici ludis fiebant, qui vicia concionum fuerant. Et hi ritus ad res politicas, non phycas, referendi sunt.

Pag. 45. Ὡς Εὐτ' ἀν.) Quidam Scholiastes hunc versum aliter intelligit, & ita interpretatur: ὥτα μὴ ἀλαθείας κρίνωσιν οἱ ἄνθρωποι τὰς ἡμέρας ἵνα ἔσται τὴν ἀληθῆ ὁρίσαντα σωφροδὴ, καὶ μετ' ἀκριβείας γνομώμεν.

Ὡς Προτον ἔην) Athenienses mensem (qui apud eos est 30. tantum dierum) in tres decades dividunt, quarum primam nominant ἱσταμῆς, μὴνός, secundam μεσῶντες, tertiam φθινοῦτες. Deinde primae decadi diem primam ἱσταμῆς, secundam δευτέραν ἱσταμῆς, tertiam, τρίτην ἱσταμῆς, & ita princeps usque ad δεκάτην ἱσταμῆς. Secunda decadi diem primam, δεκάτην ὁπὶ δέκα, secundam, δευτέραν ὁπὶ δέκα, usque ad εἰκοστὴν siue εἰκοστὴν, i. xx. diem. Tertia primam, δεκάτην ὁπὶ εἰκοστὴν, vel Soloni inuentus, numeros dierum ad Iana decrementum minuendo, ὁπὶ αὐτὴν φθινοῦτες, secundam, ὁπὶ β' φθινοῦτες, tertiam, ὁπὶ γ' φθινοῦτες, usque ad τετρακῆντα, i. 30. diem, quam etiam ἔρην καὶ νέαν vocabant, id est, veterem & novam: quae nomine etiam in istam mensis primam dicebatur: ut inque prima dies Luna tam apparentis, & tertia à coitu digressa. Ceterum Hesiodus hic, nec singularem omnes dies, aut ex ordine, nec iisdem etiam appellationibus commemorat, sed repetit quosdam bu aut ter, nonnullis interim velut μεταδ' ἑπτὰ καὶ ἀκμῶν praetermissis: quod suo quoque loco notabimus. E' in igitur prima dies est, pro ἔρην καὶ νέαν, nempe metri causa. Hunc dicit esset sacrum: sunt etenim omnia initia sacra, τετράς, pro τετάρτη, quar-

tas dies, qui idem sacer est, quia eo die prae dicit à co-
en Luna, primūque tunc conspiciuntur.

Ψ Ογδοάτη.) Praeteritis, 2 & 3 itēque 5. & sex-
to, diebus, ut medys, venit ad octavum & nonum,
quos recte utiles dicit crescentibus: nam hu-
mores alit crescentia Luna. Ψ Ενδεκάτη.) De-
cimo praerito, undecimum & duodecimum varie
laudat: quia Luna Solem trigono aspectu insuetur,
quem beneficium vocant. Ψ Η μύ.) οἷς per synare
sin pro οἷας. Ψ. Τη,) 1. ταύτην ἀεροστατητος, pro
ἀεροστατης, in aëre pendens. Ψ Ημερος.) Qui-
dam legunt ἐμπλεία, voce vocabulo, & dicunt ita
vocari xxij. diem, quasi cumulatū & adauctum,

Ψ Μικρός. At xvij. diē sationi obesse, nimirū propter
immodicū humorē. vetant enim sementem facere in so-
lo humidiore iusto. Contra plantas serere praecipunt
pluvius etiam tempestatibus. Vocat autem hunc diem
τετραδεδιγμένον μικρός ἰσαμύς, qui dicitur aliās.
τρίτη ὅτι δέχα.

Ψ Ἐκτάτη.) Praeter vulgatum morem vocat 16. diem,
ἐκτὸν μέγαν, quoniam al. ἄς dicatur ἔκτατη ὅτι δέχα. Est
autem hae dies, contra quam superior, incommoda
plantis decrescente nimirum Luna, utilis verò ma-
ribus gignendis: nam ex humido semine faemella, ex
ficciorē puelli nascuntur. Et decrescente Luna semen
minus humidum est quā crescendo.

Ψ Οὐτε γὰρ.) ἔτ' ἀρ' γὰρ ἀντιστ. id est, non est utile
puellū ut tum contrahāt nuptias, quia à plenilunio ce-
pit iam humor deficere. Addit deinde quadam pa-
storalia officia, quae omnia ad quadratum aspectum
pertinere videntur.

Ψ. Εἰς γὰρ.) Sic vocat vigesimum diem, quod sum-
ma dies sit μικρός μεσῶντος, & diebus τὴν φθίνουσαν
continuo insequentibus. Ψ Τρίημιον.) Hic pro πε-
νταμεσῶντος nonnulla exemplaria habent πεντα-
μεσῶντος. Ψ Ἐπτάτη.) τετράς. vocat diem 14. τῆς

τράδα μέρω, qui puella gignenda bonus est, quia Luna tum abundat humore, cuiusque lumen est gelidum magis, & calor temperatior. quapropter etiam animantia, cum tunc propter humoris abundantiam mitiora sint, facilius cicurantur.

✓ Τετράη.) Quartum diem à fine mensis & decimum quartum, vel (ut alij volunt) quartum & vicesimum quartum improbat: tum enim & oppositio & interlunium ledunt corpora. Qui laborant cholericis morbis ad postremam quartam magis languent, phlegmatici contrà.

✓ Πέμπας.) Quintos dies monet fugiendos, nempe v. xv. & xxv. cuius rei nullam adfert rationem naturalem, sed eam quæ est de religione, nempe quod tunc furie obambulent, & pœnas expectant à sceleratu hominibus.

Pag. 47. ✓ Μέση δ.) Monet P. Æla fruges ventilandas à plenilunio, quia sub id tempus exiit autur venti, & aura siccior est. Prodest autem importari frumentum siccias, nam madidum in priorem statim corrumpitur. ✓ Βάλλειν.) ὕλον. Iubet secari ligna ad thalamos & naues, quod materia quæ ceditur decrescente Luna firmior sit, quæ verò crescente Luna, illico putrescat.

✓ Νήια.) In quibusdam exempl. interijciunt hic versus, τῆμ' ἀδυνατέτη πέλεται τμηθεῖσα σιδήρῳ. Sed quoniam is supra habetur pag. 25. ✓ δ. abundare omnino videtur.

✓ Εἰνάς.) Nona dies media, è xix. meridiana, melior est. ὅτι δ' εἰλα adverb. p'oralis numeri, ut πρῶτα. Quidam legunt ὅτι δ' εἰλα. Derivatur à δ' εἰλον, crepusculum. ✓ Πεθίση.) Prima nona dies, scilicet à principio mensis, innocua est propter ter geminum aspectum cum Sol abest à signis.

✓ Ἀτίει.) ἔποτε πάλ' α. Prouerb, Nullus dies omnino malus. ✓ Παῦροι.) Loquitur de xix. die mensis, biduo

I N D I E S H E S O D 5

nempe an tu v' v' A Tay C ac
 mus pro perir m. v' id) ta d' au
 Ec. d st c er anth di m dis imen,
 pauci : r t f and r
 T r d) m . intell. v' as) naues o
 au E ei h ce m rri e e v r
 fonsus au post u g fim mens optimam pro-
 ban uen te tatu c rporis
 maxime m ne fin t mci postrema r a
 v A d e p o g u s c e m t n
 fideran m quid re o aci dei de ut rra-
 t aus s au b Q e secus hab t
 super io st A d tad vno m f um
 so t aut m vid tur ol nus iss e
 mor t m m ia voc i quasi
 d as nana.

id us fi m no v j u u
 e t rat m m up fit o m d
 ue em ms o . I ou rb. Des
 ouer s

T Ben , inq t ab bit m seruauerit iscrimi-
 nar r m iec ame or etione o y i
 prob ac uident Ve m ist iacu pabili st. e
 non abis non vi bit u rel iof t i b
 ter c it sunt Nam y faue t ys qu natura
 re. t u un ur

I N A N O T 10
 m in Dies Hesiods

k. uij.

B R E V E S A N N O T A T I O N E S

in Scutum Herculis.

I N S C R I B I T V R hoc Poëma proprio nomine Herculis scriptū, q̃ eius præcipua sit hic descripta. Rei autem argumētum sic habet. Taphij facta expeditione in Electryonibus interemerūt fratres elemea qui armenta à ni illorum defendere conabantur. Cum autem Amphitryo cum ea coire vellet, non prius promisit quàm de fratrucida pœnas sumpsisset. Quamobrem ipse eò profectus illos interfecit. Eadem autem nocte cum ea coeunt & Iupiter & Amphitryo: hic reversus à praelio: ille verò hominibus auxiliatorem generare volens. Peperit illa ex Amphitryone quidam philclum ex Ioue verò Herculem: Qui cum auriga lolao proficiscitur adversus Cygnam, Martis filium: qui decimas ducentes ad Pyth., depraedabatur. Profectus igitur scuto per Vulcanum facto Trachinem abit ad Ceycem. Congressus cum Cygno, cum interim Martemque profusio suo pugnans in uris vulnerat. Atque ita venit ad Ceycem. Erat autem Cygnus gener Ceyci, ab filio Themistoclen.

Pag. 49 H. oin.) Dubitari à multis solet, quid sibi velit hoc à cori & mirum, quod & abruptum videtur, & obscurū, ideoq̃ variè absurdeq̃ à multis est expofitum. Nos igitur ex G. Cantero declarationē eius evidentem afferemus (cuius ille l. Auratū sibi authorem esse proficetur.) qua omni omni difficultas tolli videtur. Est autem res paulo alius repetenda: Hesiodus inter cetera quæ Pausanias in Bæoticis enumerat, scripsit etiam μῦθον ἑοικῶς, ut vocat idem Pausanias, & præterea Athenæus, & Apollonijs, Emdari, Sophoclis interpretes: in quibus præclarissimas

quasque mulieres & heroínas perpetuo carmine celebravit, ut vel singulas pro exemplo nobis proponeret, vel unam aliquam præcipuam cum reliquis compararet. Tunc enim dicta sunt nomina, quod singula similitudines ab his vocibus, non omnino, inciperent: sicut & in Homeri *Bæotia* factum cernimus & apud Hebræos in *Peniatencho*. Quocirca etiam coniecit, ut nomina posteriores Poëta, & inter alios *Hermesianax* *Colophonius*, *Hesiodi* fuisse amicam putarint, quam hoc modo celebraverint: ut & *Homerus* *Penelopen*, & alij alias. Earum igitur nominum fragmentum est, quod hodie extat, *Scutum Herculis*, quo una comparatio earum quibus totum opus constabat quamplurimum, continetur: itaque & ab non omnino, sicut etiam reliqua, incipit. Exemplum unum & alterum ab interprete *Pindaro* citatum adducam: *Ἡ οἷν Τ' εἰν πυκνὸς φρον Μυκρονίην, Ἡ τέκεν Εὐφρημον γαμόχω, &c. &: Ἡ οἷν Φδίν Χαρίτων δὸτ' ἡγάλλος ἔχουσα Πλευριῶν παρ' ὕδωρ καλὴν ταίαντες Κυπρίων, &c.* His omnino simile est nostrum illud, *Ἡ οἷν ἀργολεπῆσα, &c.* Unde patet error *Scholiastæ* *Græci* *Tzetza*, qui non non, sed non legit, ac omnino vel per admirationem dictum, vel superfluum posuisse putat. Nec melius sanè interpretes, qui *Heu* qualis, vel qualis illa exposuerunt, cum, ut nos vertimus, *verba sonent, Aut qualis*. Ineptè quoque ita nomina quidam *Mæcenas* versit. Et quoniam hoc opusculum magni sit operis fragmentum, proprio tamen insignitur nomine (ut antea diximus) & *scutum Herculis* vocatur, quod eius præcipua sit in hac comparatione descriptio, sicut apud nos *Somnium Scipionis* dicitur. Hac igitur de ipsis vocabulis initium. Ordinetur autem Poëta à commendatione *Alcmena*, quæ *Amphitryonem* patris interfectorem *Thebas* secuta est.

Ὡς Νόσφιν.) Declarat occasionem suscepti belli ab *Amphitryone*.

Page 51. Ὡς Ἀνδρῆσι.) Legitur etiam *φουδῆσι*.

- Ψ Εὐνῆ.) Sunt exempl. quæ habent Εὐνῆ ἐν οἷα.
 Pag. 33 Ψ Ὅς περιπ.) Multa exemplaria pro δόμων
 hic habent δῶμα, non sine magno fædoque errore: imo
 tamen facillimum erat mæderi, vel eo modo quo nos
 fecimus, vel sic. Ὅς περιπὼν δῶμα σφέτερον σφῆτ.
 Ψ Σχέτλιας.) Hic etiam pro μάλα repositus πολ-
 λὰ ut uult et versa. Ψ Αὐτὰρ.) pro ἐπέτελλετο λε-
 gitur etiam ἐπέτειλεν.
 Pag. 55. Ψ Ηθεῖ.) Αἰγὼ θεῖ. Ψ Φυλόπαι. Αἰγὼ
 φέρτερα. Ψ Θύμω.) Nonnulli codices habent μῦθος.
 Ψ Κάββαλ.) Est alia lectio, quæ pro δὲ ἐντιθεῖν ha-
 bet δέ τοι ἔσσαι.
 Pag. 57. Ψ Χερσὶ.) Sequitur iam clypei Herculis
 elegantissima & admirabilis descriptio. In Ald &
 Flor. editionibus præfixus est titulus huius versu, Ἀρ-
 χὴ τῆς ἀσπίδος: quasi uero præcedentia non pertineant
 ad idem opus.
 * Λαμτόλῳ.) Alias λωάνῳ. Ψ Σειρίς.) Quidam
 malunt, μελαινῳ.
 Ψ Εν ᾧ.) Est hic ἐποτύπωσις acerimæ pugναὶ ποτα-
 ξίς q. d. pr. secutio, vel propersecutio. Interpr. ἐν τῷ
 ποταξίς φησὶν ὡς καὶ ποταξίς καὶ ὀπιθοδίαξίς, ὥς τινες
 θεοὶ ἐξωραφροῦναι καὶ γὰρ οἱ πολέμοι ποτε μὴ διώ-
 κουσι, καὶ καλεῖται τὸ ποταξίς, ποτε ᾧ διώκονται,
 καὶ καλεῖται τὸ παλίαξίς. Igitur παλίαξίς est quæ
 ἢ qui fugerant, eos qui fugarant atque uicerant versa
 Martis alca insectantur. Huius loco similis est ille a-
 pud Virgil. cū Troiana pubes pugna ciet simula-
 chra sub armis: Inde alios inuenit cursus aliosque recur-
 sus Aduersis sparijs: Et nunc terga fuga nudant,
 nunc spicula vertunt Infensæ &c.
 * Αμφιτε.) Sunt qui legant σαῦματά. Ψ Κυάνα.)
 Quædam exempl. habent Κυάνα.
 Pag. 59. Ψ Τοὶ δὲ.) Αἰγὼ μάλλον κότεόντε, & irasce-
 bantur seu incendebantur.
 Ψ. Εἰ δὲ ὡς.) Alludit ad pugnam Λαριθαῶν cum

Coturnum in nupt Piritho ' A' κτ Alia
exon .ha e αρ ο τε e for
e articulu ve sim q p d x l idum
e sim

ag. 6 ψ ' η λω.) Pers m il peo n euo'an-
tem fingi ψ Χα κ. Qu am exempl ab t,
νομια ποτατο ψ ' τ' O le mae fi id.

ag 6. Μά α θ Qu am e το
ψ υδρι. Α α υπ ,η μεμα
μα Legitur iam maspoie eu μεμα i m
liu uis ersu . Et supra et am pag. 61 ' υφαι
σπει θ ρα υιέμφο ρ πει .

πος.) αλλ αρα ' η Χερσι e α
γ αις

6 ψ , Αουμ i e haben κερ
ντα q . st giatos eu mo In er r οαξ δι κγ
δ e κα πια δ γκα O δι ' ει) το επιπλον
a gunt επι r ψ Oι αυτ In ε θ quato
e e p vers τα st in no πκ u i
bui ci ταλαροι εμφο υτ θ παλ αι

6 ψ αι σφ.) Α σατ. Ακτο.
Legitur e tam, δε ποι επος ξερεα ψ Α τοις)
nadam xcm aria habens επι νοτα, ρ θ επι τα.
ψ Αιγας) η. πεισε α σε

692 π. tandum est hi σα ονι
prore l nga us θ ηκα ρ g 7 . quam tamen al i
so at Hei du a i ροε as in orripienda i la a-
ba equ ψ Ως δ οτ') Comparatio hac st Home-
r frequens. ψ Καδ) Hoc Homero θ V r-
o emper gnem cladis est.

Pa 71. Ουδ S heliaf acus Tzet is υ ε
Se acum quendam l gere χαλκος , ut de hast in-
telli atur, am scutum inquit, non erat aneum.

P g. 71 ψ κτω ω λω.) ege δ υμα γδς

Pag. 73. ψ Αυτος.) Aut retinendum οπιόντα, υε σε-
ρια αυ ωροσιο τα τορονενδυτ το ωροσιέ τα.

ψ Ουρη) Legitur etiam μαστιχα .

BREVES ANNOTATIONES

in Theogoniam Hesiodi.

Pag. 77. Ὡ Καίτε λ.) In nonnullis exemplarib. est Τερμινασοῖς. Et Ὡ sequenti quidam diu. dunt ἰππεὺς κελώνης.

Pag. 79. Ὡ Θούλ.) Magis placeret altera lectio, ὦνα κλείοιμι, - si cum ea stare posset versus, quod infra quoque Poëta utatur verbo κλείειν. Quod si verò legamus ὦς κλείοιμι; Ὡ Ἀργόμ.) Altera lectio, λήρουσαι, videretur fortassis melius convenire, si mensura versus ferre posset. Sensus certè est manifestus, idem nempe qui est, Ὡ Σοῶς δὲ αὐταῖς παρθένων τε καὶ ὕστερον αἰὲν αἰεῖδεν : qui commodè effici non potest, si legamus λήρουσαι, nisi ita exponamus : καὶ λήρουσαι αἰοῖδης, sub αὐτὸν ὑμνῶσαι. Ὡ Ἡ δὲ ἔτι κ.) Secundò quosdam esset scribendum κῦρος, quod exs corrumpitur : sed non assentiuntur veteres codices. Ὡ Μίμελ.) Ald. edis. habet μέλεται. Germ. μέλεται. Ven. ε. μιμέλνται. Quod notum est ex Homero, μιμέλνται cono trahi in μέμνεται.

Pag. 83. Ὡ Βρόντ.) Hac lectio Latinorum Poëtarum testimonijs confirmatur. Altera autem ἀστροπῶν habet pro στερόπῶν. Ὡ Κυκλ.) Videtur potius legendum εἷς, pro εἷς per diarefin.

Pag. 87. Ὡ Μήδεά δ') Non video quomodo ἀδάμαντην ad sensum applicari possis, nisi dicamus esse opendum pro ἀδάμαντι, ut etiam interpretati sumus. Nam καὶ δὲ, & quae sequuntur de ipsis generalibus omnino intelligenda sunt.

Pag. 89. Ὡ Φάσκε.) Τιταίνοντες quidam exponunt nocentes, sed indicet lector num potior sit interpreta-

διο, extendentes, scilicet manum. Ὡς Ἀήθλω.) Ἀλλ' legunt λιμόν: & fortasse melius. Sicut etiam Ὡς sequenti magis convenire videtur φόβου quam φόβος, quia supra in Ἀσπίδ. comanxit etiam Ποῖτα hac duo φόβου & ἀδρόκτασιν, pag. 57. Ὡς Γαλ.) Lege Κητώ.

Pag. 91. Ὡς Πεγοτώτ.) Quadam exemplaria habēt Εὐχαίτη. Ὡς Ωχάις.) Ἀλλὰς χαλλιπάρη.

Pag. 93 Ὡς Μεχθεῖς.) Versus hic in omnibus exēplariis collocatus reperitur 9. versib. superius, post illam Εὐμαλακίαν, cum tamen eo pertinere nullo modo possit. Nam tres tantum traduntur Gorgones, Stheno, Euryace, & Medusa, neque in his recensetur Callirhoe. Quocirca nos G. Canterum sequuti, versum illum huc transfalimus. Nam hoc cum historia plane convenit, quia tota repetitur pag. 131. Ὡς Κύρη δὲ Ωχάω αὐτοῖο.

Pag. 95. Ὡς Εὐλω.) In nonnullis exemplariis est Ἀλδισκ, pro Ἀρδισκ.

Pag. 97. Ὡς Οἱ δὲ ἰχ.) Legitur etiam ὅσοι περὶν. Ὡς Κρίω.) Omnino legēdū est & corrigendū, Κρίω δὲ Εὐρυβίην, ut sit sensus, Eurybiam peperisse Creon, &c. Nam vit Creus recensetur supra in catalogo filiorum Cæli & Τερρα, pag. 85. Ὡς primo. Eurybia autem mulieris sit mentio pag. 89. Ὡς Εὐρυβ. ubi ex Ρωτο & Terra prognata dicitur. Porro in hoc versu προτίχτην, legitur etiam τέκεν ἐν φιλ.

Ὡς Πέρσιωθ.) Legitur etiam ὅς πάσαισι. Ὡς Ἀρχισην.) Ἀλλὰς λαυφηρεχάδων.

Pag. 99. Ὡς Μήτιν.) ἀπὲρ αἰσφν reposuimus pro ἀπορήσφν, Hesychium secuti. Videtur autem hic capri vox illa pro vi spoliare, vel simpliciter pro adimere. Sunt tamen qui malunt pro carere, accipere.

Ὡς Εἴδων.) vel Πέζων.

Pag. 101. Ὡς Εἴν τ' ἀγ.) Hic pro εἴνθ' reposuimus ἐν τ', & pro οἴν κ', αἴν κ'. Ὡς Εἴδα.) Aut legem

dum est τίς pro τίσι, aut pro τετραγίνα aliud
verbum reponendū videtur certè τίσι πα. τετραγί-
ναι ἀπρὶς ἴσως esset. Ὡς Πειρ.) Quid n. malunt,
φέρει χαίρον τε, τοχδύσι ὃ κωδ. Ὡς Βουκορ.) Fortasse
pro βακχία metri causa repositum.

Pag. 103. Ὡς Κόνη.) Indicor lector num rectè adlitū
sit, &c. Ὡς Ηύξετο.) Nonnulli codices habēt ὅτι πλο-
μῶν δὲ ἐιαντῶ.

Pag. 105. Ὡς Οἱ οἱ.) Pro ἀπὸ τῆς legitur ὅτι ἐπεμῶ
σαντο.

Pag. 107. Ὡς Δασάμψ.) Enis huius versus sic legitur
in Ald. & Flor. edition. Ζωὸς νόον ἐξαπαποκω: ubi
Ζωὸς nullo modo ferri potest. de ἐξαπαποκω autē
(quod tanquam ab ἐξαπατάω diductum videtur)
lectoris iudicium relinquimus.

Pag. 109. Ὡς Ἀμπί.) pro νεοθήλας repositimus νεοθη-
λέθ, ut iungatur cum ποῖνς. Ὡς Οὐλομψ.) Mendo-
se prorsus legitur hic versus in nonnullis exempl. cū in-
iuria tam metri quàm sensus ipsius, hoc modo: Οὐλο-
μψὲς πενίης ἀσύμφοροι, ἀλλ' ἀκόρηιο. Perperam
etsi am σύμφορα exponitur in vulgat. interpr. Comoda.
cū significet Comitantia, ut in illo eiusdem Poetæ
loco in Εἴρ. pag. 17. Λιμὸς δὲ τοι πάμπ. &c. Est ergo
sensus: quæ non sectantur paupertatem, sed luxur
sunt affectæ.

Pag. 113. Ὡς Φαίνετε.) Pro ἐναρτίοι potest etiam legi
ἐναρτίον. Ὡς Ἐς φάθ.) Pro ὅπο legitur etiam ὑπό:
& fortasse rectius, ut eius aspiratio fulcias preceden-
tem syllabam. Ὡς Σῆς δ.) Est & alia lectio, Σῆσι
δὲ ὅτι φροσώησιν. Ὡς ἈΨορρ.) Coniungimus δὲ cum
precedenti voce ἄψορρον, ut videlicet sit adverbium
motus, nō aut cōiunctio ὃ. quæ iam est in precedenti Ὡ.

Pag. 115 Ὡς Πίλγατο.) Legitur hic etiam, μετὰς ὑπὸ
δὲ ὑπ. aspiratione prepositionis fulciens ultimam syl-
labam precedentis dictionis, ut iam antea vidimus,
pag. 113. Ὡς Ἐς φάθ. Ὡς Σωὸ δ.) Quidā malunt

εσθ αμζ m lionem esyl e po it de uo,
 ad p u r. S d v r o
 πατ i Peruer
 Pag 1 α γ) σιδ pe i d~ per cuu ? π
 lege u σι n A~ i A'
 qu etu en a og po
 du e) u um fi
 vero γ ge m ?
 g. O Δ ρας δπο
 Qu a δπο ε
 qu p . δα
 ag. T α mel ff s quam ut a
 x m δ
 v r t
 Pag N i n m φ ca s
 qu N m p 97 it que
 r A m
 ε su con a A ε
 Zeφ p A δ α u t a e p habe μα
 αi qu a ulu s αi ταυα
 αμμ x φ oai γ
 perm In nonnul u tam n em Z
 ag 1 ψ A ' Qui m s ribu i co αισι ~
 or etiam onunt r n iof fa m
 quo n m rum ora d u l
 ag. 1 9 ψ O C Q) ur qu que αδαν τιον
 τε εσσε ψ H δε i.) e in p rti ula δ su-
 su nta ur a s p r ione ue tu u
 ag 1 . Autap Reperit enam N i de
 ψ Α χειον) In nonnullu cod ib hac duo erba, αμμο
 α, ε χράτεγ s ribuntur i propria nomina.

FINIS.

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Une ou plusieurs pages ont été volontairement omises ici.

AVTHORVM,

QVORVM POEMATATA HOC
ENCHIRIDIO CON-
tinentur, Elenchus.

THEOGNIS Megarensis, pag. 7.

Annotationes in eundē, ex Elia Vineto, pag. 78

PHOCYLIDE S, pag. 141

Versus Phocylidi attributi tum apud Athenzū,
tum apud Stobæum, pag. 112

Annotationes in Phocylidem, Ex V. Amerpa-
chio, pag. 14

PYTHAGORÆ carmina aurea,
pag. 122.

Annotationes in eadem. Ex eodem V, Amerp.
pach. 126.

SOLONIS sententiæ elegiacæ, pag. 131
Eiusdem nonnulla citata tum à Philone, tum
à Clemente Alexand. pag. 142

TYRTHÆVS de Virtute bellica,
pag. 147.
Alia eiusdem, pag. 149

SIMONIDES de vita humana, pag. 157
& 165.

Eiusdem iambi de mulieribus, pag. 158

[Gnomica eiusdem in mortem, pag. 162

RHIANI de imprudentia, pag. 171.

EX NAXIMACHILÆ scriptis sen-

I N D E X.

sententia, pag. 173
Eiusdem vituperium diuitiarum, pag. 176

P A N Y A S I D I S in incontinentiâ, 177

E x O R P H E O, de Deo, 181

M I M N E R M I de vita quòd brevis sit
184

Epigrammata eiusdem, 187

L I N I in Prudentiam, & Spem. 189, & 191

C A L L I M A C H I nonnulla, 191

E V E N I P a r y sententia, 193

E R A T O S T H E N I S Cyrenai, 195

M E N E C R A T I S Comici, 197

P O S I D I P P I Cassandry, ibid. & 265

M E T R O D O R I Atheniensis, 199

T I M O C L I S Comici, ibidem, & 267

H O S A V T O R E S I N S E-
quitur Senariorum libellus, continens diuer-
forum Poëtarum sententias singulares: quarum
capita hæc sunt.

I N		Artem,	225
Amantem,	212	Attentionem,	226
Amicæ & Amicos,	230	Auaritiam,	224
Animum,	252	Audaciam,	226

I N D E X.

<i>Auxilium,</i>	224	<i>Iusto,</i>	208
D E		<i>lucentute,</i>	218
<i>Bonus viri,</i>	100	I N	
D E		<i>Laudem,</i>	210
<i>Conscientia,</i>	206	<i>Leges,</i>	218
<i>Consilio,</i>	204	<i>Liberos,</i>	220
<i>Continentia,</i>	210	<i>Lucrum</i>	214
<i>Curiositate,</i>	224	A D	
D E		<i>Medicos,</i>	214
<i>Deo,</i>	212	<i>Menda ium,</i>	234
<i>Doctrina,</i>	220	<i>Moderationem,</i>	22
I N		<i>Mororem,</i>	216
<i>Ebrietatem</i>	218	<i>Mortem,</i>	22
I N		<i>Mulierem,</i>	206
<i>Famem,</i>	216	<i>Mutuum,</i>	234
<i>Felicitatem,</i>	20	I N	
<i>Fidem,</i>	222	<i>Naturam,</i>	232
<i>Fortunam,</i>	226	<i>Necessitatem,</i>	200
<i>Furtum,</i>	218	<i>Nobilitatem,</i>	210
A D		<i>Novercam,</i>	218
<i>Gloriam,</i>	208	<i>Nuptias,</i>	204
A D		D E	
<i>Honorem,</i>	226	<i>Occuliu,</i>	216
<i>Hortationem,</i>	222	<i>Odio,</i>	212
<i>Hspues,</i>	218	<i>Opibus,</i>	224
D E		<i>Oratione,</i>	216
<i>Improbu,</i>	224	D E	
<i>Industria,</i>	232	<i>Parentibus,</i>	206
<i>Infortunio,</i>	210	<i>Paupertate,</i>	222
<i>Ingrata memoria.</i>	202	<i>Peccato,</i>	200
<i>Iniuria,</i>	228	<i>Pietate,</i>	212
<i>Invidia,</i>	230	<i>Pœnitentia,</i>	218
<i>Iracundia,</i>	220	<i>Populo,</i>	208
<i>Iudicio, & divina Iustitia,</i>		<i>Precibus,</i>	212
214		<i>Prudentia,</i>	232
<i>Iureiurando,</i>	220	<i>Pulchritudine,</i>	214

I N D E X.

I N Regem, 202 Risum, 204 I N Sanitatem, 228 Senectutem, 204 Servos, 210 Silentium, 226 Somnum, 228 Spem, 210	Superbiam, 228 D E Tempore, 214, & 234 Tolerantia, 228 D E Veritate, 202 Vita, 202, & 212 Vituperio, 234 Voluptate, 212 Virtute 200	
---	--	--

Ex Io. Hertelij versione.

A D D I T A S V N T E I V S D E M
 cum superioribus argumenti nonnulla, ex ve-
 terum Comicorum fragmētis Gnomica, ab H.
 Stephano versibus expressa..

P H I L E M O N I S qui nouæ seu mediæ
 Comediæ Poëta fuit, pag. 235

A L E X I D I S Thurij,	240
A M P H I D I S Atheniensis,	242
A N A X A N D R I D I S Rhodij,	243
A N T I P H A N I S Carystij,	244
A P O L L O D O R I Gelos,	248
D I P H I L I Sinopensis,	249
M E N A N D R I Atheniensis,	250
D I O D O R I Sinopensis,	258